

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE
GIRL
IN THE
WOODS

A MISTED PINES NOVEL

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

KRISTEN
ASHLEY

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

ORMANDAKİ KIZ

Bir Misted Pines Romanı

Kitap 2

KRISTEN ASHLEY

Bu kitap bir kurgu eseridir. Tarihi olaylara, gerçek kişilere veya gerçek yerlere yapılan atıflar kurgusal olarak kullanılmıştır. Diğeri isimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür. Yaşayan ya da ölmüş gerçek olaylar, yerler ya da kişilerle olan benzerlikler rastlantısaldır.

Telif Hakkı© 2023 Kristen Ashley

Bu kitabın veya bölümlerinin herhangi bir biçimde çoğaltılması hakkı da dahil olmak üzere tüm hakları saklıdır. ABD Telif Hakkı Yasası 1976 uyarınca, tarama, Bu kitabın herhangi bir bölümünün yayıncının izni olmadan yüklenmesi ve elektronik olarak paylaşılması yasadışı korsanlık ve yazarın fikri mülkiyetinin alınmasıdır. Teşekkür ederim yazarın haklarını desteklemeniz. Bu kitaptaki materyalleri kullanmak isterseniz (inceleme amaçları dışında), önceden yazılı izin almanız gerekir. Lütfen Rock Chick Press, 4340 East Indian School Road, Suite 21-413, Phoenix, Arizona, 85016, ABD adresine gönderiniz.

Kapak Görseli: [Pixel Mischief Tasarım](#)

GIRL IN THE WOODS

A MISTED PINES NOVEL

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

KRISTEN
ASHLEY

İçindekiler

Yazarın Yazarın
DikkatineNotu

1. Sonuncusu
2. Lore
3. Zafer Ateşi
4. Fildişi ve Krem
5. Bir bok ver
6. Ruhunu Doldurdu
7. Kazançlarınız
8. Tek Boynuzlu At Kafaları
9. Hiç Yaratılmamış
10. İki Kez Pişirilmiş Patates
11. Savaşmayı Bitirdim
12. Resmi Kapasite
13. Bir Konu Değil
14. Siktiğimin A.B.D.'si
15. Çünkü ben buradayım
16. Korkmuyorum
17. Hawkins
18. Brittanie için Adalet
19. Bu Şekilde Doğdu
20. Balkabağı
21. İnci Toka
22. Yolumun Üstünde
23. Fetiş
24. Anahtar kartı
25. İyi Ol
26. Seeley Booth
27. Parçalar
28. İki Nokta Yedi Yıldız
29. Mashup
30. Golf Arabası
31. Kurnaz Kraliçe
32. Erkek Erkeğe
33. Vixen
34. Rhodonite

35. [Ya da Alternatif Olarak ...Canlı](#)
 36. [Düşünme Zamanı](#)
 37. [Orada](#)
 38. [Baba](#)
 39. [Müthiş](#)
 40. [Geçtim mi?](#)
 41. [Devam Edin ve Zekanızı Koruyun](#)
 42. [Çekiç](#)
 43. [Mağara](#)
 44. [Saf](#)
 45. [Viski](#)
 46. [Aftermath](#)
- [Epilog](#)

[Tartışma/Yansıtma Soruları Sizin İçin Daha Fazla Kristen Ashley Gerilimini Deneyin](#)
[Yazar Hakkında Also by Kristen Ashley](#)

Yazarların Notu

Kristen Ashley tarafından

Bir zamanlar Hoss's Family Steak and Sea'de, Pennsylvania'da bir çıkışta, iki kadın şiddetli bir fırtınada kapana kısılmış ve salata barı tarafından baştan çıkarılmıştı.

O sırada kafamda bir FBI ajanı ve bir beyefendiler kulübünün saçma sapan sahibiyle ilgili bir fikir vardı.

Bir yere gideceğini düşünmemiştim.

Sonra o kadınlardan biri "Bunu Misted Pines serisine koyabilirsin" dedi.

Bu arada o kadın ben değildim.

Dışarıda hava gri ve püfür püfürdü, ancak tavuk ihalelerinin karnavaldakinden daha iyi olduğu Hoss's Family Steak and Sea'de gökyüzü başımın üzerinde açıldı ve bir ışık parladı.

Misted Pines'ı sevdim. Orada daha fazla zaman geçirmek istedim. Tuhaf, ürkütücü ve kaynayan bir yer ama aynı zamanda güzel bir güvenlik vahası. Keşfetmek istedim.

Ama Celeste hazır değildi. Harry'yi henüz hissetmiyordum. Ve ikizler çok küçüktü. Ayrıca her kitabın kadın kahramanın sesinden olması gerektiğini düşünüyordum.

Yanılmışım.

Böylece, kafamın içinde dolaşan ve asla bir sayfada mürekkeplerini göremeyecek olan Rus ve Cin'in doğmasına izin verildi.

Bir başka fırtına evdeki internet bağlantımı kopardı, bu yüzden Phoenix'e geri döndüğümde işime yetişmem mümkün değildi. Tek seçeneğim yazmaktı.

Ben de öyle yaptım.

Yani, Doğa Ana bile bu hikaye için çaresizdi. Teşekkürler, Jillian.

#JebidiahLivesInOurHeartsForever

Yazarın Dikkatine

Bu kitapta anlatı, bazı okuyucular için rahatsız edici olabilecek cinsel saldırı ve şiddetle ilgili açık tartışmalar içermektedir.

BİR

Sonuncusu

Kapının eşiğinde durmuş ölü bir kadına bakan Zachariah Lazarus, bu davanın son davası olacağını biliyordu.

Karısını bu yüzden kaybetmişti.

Her şeyi bırakıp beş saat uçamaz, iki buçuk saat araba kullanamaz, bir odanın kapısında durup başka bir kayıp ruhun sorumluluğunu üstlenemezdi.

Onunla ilgilenecekti. Eğer bir fırsat yakalarsa, bunun arkasındaki sapkın insan müsveddesini bulacak ve onu işinden edecekti. Eğer bulamazsa, bulabildiği her şeyi ortaya çıkaracak ve bir sonraki adamın kullanması için bir kapıda durup acımasız ve trajik bir şekilde sona eren bir hayata baktığında, bir fırsat yakalayacağını umarak bırakacaktı.

Ama Rus'un işi bitmişti.

Bu bokla ağırlaşmıştı. Taşıdığı, gittikçe büyüyen ve onu ezmekle tehdit eden bir kayanın altında nefes almak için mücadele ediyordu.

Odaya doğru tek bir adım attı, yıllardır taşıdığı ama ancak boşanma belgelerini imzaladığı gün hissetmeye başladığı o ağırlığa karşı savaştı.

Oda soğuktu, inanılmaz derecede soğuktu. Onunla ilgilenmek için klimayı sonuna kadar açmışlardı. Muhtemelen sahibinin onu oradan çıkarmak için sabırsızlanmasının bir başka nedeni de buydu.

Diğer yedi kişi gibi o da plastik örtüden yapılmış bir beşikte yatıyordu.

Diğerleri gibi onun da sırtı kapıya dönüktü.

Yan yatmış, bir bacağı bükülmüş ve etrafına sarılmış plastiğe dayanmış, kolları kavuşturulmuş, elleri yanağının altına sıkıştırılmış bir uyku pozisyonuna getirilmişti.

Anal yoldan tecavüze uğradığını kanından anlayabiliyordu. Rus tecrübelerine dayanarak vajinal tecavüze de uğramış olabileceğini biliyordu.

Kafasının arkası darp edilmişti, uzun sarı saçları keçeleşmiş ve pas rengine karışmıştı, pürüzlü kafatası parçalarının lekeli fildişi rengi ve açıkta kalan beyin maddesinin kanları saç tellerinin arasından görünüyordu.

Oraya giderken ekibiyle konuşmuştu. Gelip gitmişlerdi ve bulduklarını işlemek için kanıtları sıraya koyuyorlardı.

O sırada yerel şerif ve iki yardımcısı dışarıdaydı, şerif onun bir metre bile gerisinde değildi, yardımcıları cesedin kaldırılmasını isteyen öfkeli bir motel sahibini sakinleştirmeye çalışıyordu.

Olay yeri şeridine katlanmak zorunda kalacaktı, ancak kruvazörler ve aktif bir soruşturma oda kiralama yeteneğini mahvetti.

Bu çok kötüydü, çünkü adamın resepsiyonuna ve otoparkına kamera koyabilmek için paraya ihtiyacı vardı. Belki de onların varlığı mevcut müşterilerini tedirgin ettiği için zaten koymamıştı ama bu, Rus'un şüphelinin geride bıraktığını bildiği sıfır kanıt sıfır video görüntüsünün de eklenmesiyle Rus'un ve bu kadının elinde sıfırdan daha az kanıt kalacağı anlamına geliyordu.

Dün sabah motelin hizmetçisi tarafından keşfedildiğinden beri oradaydı. Hala oradaydı çünkü MO'nun kamuoyuna duyurulması ve Rus'u bir uçağa bindirecek aramanın yapılması gerekiyordu.

Bu, soruşturmanın başlangıcı için iyiye işaretti. Yerel halkın oyalanmayacağını gösteriyordu. Liderliği ele geçirmeye çalışmadılar. Bitiremeyecekleri bir soruşturmaya başlamadılar.

Aramayı yaptılar. Rus, Seattle bölümündeki ajanların olay yerine gitmesini ve işlem yapmasını ayarladı, yerlilere tahmini varış süresini verdi ve olay yerinin güvenliğinin sağlanmasını, hiçbir şeyin bozulmamasını istedi, böylece onu bırakıldığı gibi görebilecekti.

Tam olarak bırakıldığı gibi.

Harika duygular bir mekana damga vurur.

Bir çocuğun doğum günü partisinden sonra kapıda durduğunuzda, geride kalan dağınıklığı görmeseniz veya şekerleme kalıntılarının kokusunu almasanız bile sevinci hissedebilirsiniz.

Bir suç mahallinin kapısında durduğunuzda, acıyı hissedebilirsiniz.

Normalde bu umutsuzluğun ağırlığını üzerine çekerek, sefaletin kalıntılarını koklayarak bu şekilde üzerine çökmesine izin verirdi.

Yine de o kapıda daha uzun süre durdu ve bunun nedeni onun sonuncusu olacak olması değildi.

Nedenini tam olarak kestiremiyordu, bir şeyler ters gidiyordu.

Ne olduğunu anlayamayınca silkindi ve odanın içine, yatağın yakın tarafına doğru ilerledi, kadının kalçalarında ve uyluklarında aldığı darbelerden kalan kan tabakasına, ayak bileklerinin etrafındaki morluklara, başının yanındaki plastiğin lekelerine ve birikintilere dikkat etti.

Burada tecavüze uğramış ve bu yatağa bağlanarak öldürülmüştü.

Bu gerçekleşmeden önce plastik örtü şiltenin üzerine, yanlarına, zemine ve duvara yayılmıştı. Fail işini bitirdikten sonra ortalığı toparlamış, kadını yerleştirmiş ama başka hiçbir iz bırakmamıştı.

O çarşıfta onun kanını, terini, gözyaşlarını ve saçlarını bulacaklardı. Ondan bir şey yok.

Profil uzmanlarının, kadının neden bu şekilde, en kötüsü de kapıya bakacak şekilde konumlandırıldığına dair fikirleri vardı.

Rus genellikle profildilerin söylediklerine çok önem verirdi. İlk üç kurbanı inandı.

Son dört, şimdi beş, tüm bu gösterinin onun için olduğunu biliyordu.

Rus, adamı sonunda çuvalladıysa Rus'un bunu etrafa bakarak anlayamayacağını bilse de odayı incelemeye koyuldu. Adli tıpta keşfedilecekti.

Yine de, başkalarının gözden kaçırabileceği bir şey görmüş olma ihtimaline karşı bunu yaptı.

Çok titizdi.

Bu nedenle, ekibin görmesi için köşeye bıraktığı kıyafetlerine merakla baktı.

Alışılmadık bir şey değil. Kurbanın kişisel eşyaları fail için anlamsızdı.

Çantası da oraya atılmıştı.

Yine, bu konuda doğru olmayan bir şeyler vardı.

Genellikle derli toplu, atılmış bir paket halindeydiler. Bunların hepsi yoldan çekilmek için bir yöne doğru fırlatılmış gibiydi.

Çok büyük bir değişim değildi ama Rus her şeye uyum sağlamıştı.

Odayı incelemekten vazgeçti çünkü kadın orada çok uzun süre kalmıştı. Temizlenip onu seven ellere ve kalplere teslim edilmeden önce bir sonraki ihlal olan tam otopsi aşamasına geçmesi gerekiyordu.

Bu, en kötü kısmı olsa bile, Rus'un bir sonraki yapması gerekeni daha fazla ertelediği anlamına geliyordu.

Yatağın diğer tarafına, şimdiye kadar kaçındığı tarafına geçti.

Evet.

Onu her zaman karnından vuran şey buydu. Ve bu, onu sonuncusu yapan şeydi.

Bu açıdan bakıldığında, plastik örtüyü, dizlerindeki, ayak bileklerindeki ve bileklerindeki çürükleri ve sıyrıkları bir kenara bırakırsak, uyuyor gibi görünüyordu.

Yüzünde hiçbir hasar yok, en ufak bir çürük bile yok. Kan sıçraması da yok. Dördüncü kurbanın üzerinde, onları susturmak için kullandığını gösteren önemsiz bir kalıntı buldukları koli bandı, görünürde hiçbir iz bırakmadan çıkarılmıştı.

Her zaman temiz ve sakin bir yüzle onu bekliyordu.

Dördüncü kurbandan beri, özellikle Rus'u bekliyor.

Her zamanki gibi güzel bir kızdı. Tahminine göre yirmili yaşların başındaydı. Önünde uzun bir hayat vardı. Kariyer. Aşk. Evlilik. Çocuklar. Doğum günleri. Tatiller. Tatiller. Mezuniyetler. Torunlar. Emeklilik. Hiç okumadığı kitaplar. Asla yiyemeyeceği yemekler. Asla paylaşamayacağı kahkahalar.

Olan olmuştu, trajikti. Taşıdığı ağırlığı artırıyor, rüyalarından bununla ilgili olarak uyanıyordu, gardını indirdiğinde zihni bununla ilgili düşüncelere dalıyordu.

Ama sonunda konuda hiçbir şey yapamadı.

Artık bir şeyler yapabileceği şeylerle uğraşmanın zamanı gelmişti.

Derin bir nefes alarak cebine sıkıştırdığı nitril eldivenleri çıkardı, onları giydi ve parmaklarını dikkatlice kadının ellerinin dua pozisyonu arasına bastırdı.

Derisinin üzerinde bir ürperti dolaştı.

Katilin her zaman kurbanının avucuna sardığı "hediyein" kenarlarını hissedebiliyordu ama diğeri orada değildi.

Hep oradaydı.

Dördüncüden, *tam şuradan*. Etrafı yokladı.

Hiçbir şey.

Dikkatlice üstteki elini kaldırdı, yanağı ellerinin üzerinde durduğu için başının ağırlığını kaydırdı ve içeri baktı.

Avucunda duran kristal parlıyordu, bu sefer pembe bir kristaldi, ama bunun dışında... hiçbir şey yoktu.

Telefonunu aldı, ışığı açtı ve elini ve başını kaldırarak daha derine eğildi, daha yakına baktı.

Orada değil.

Büyük bir dikkatle elini çekti, sonra parmaklarını kadınla çarşafın arasına kaydırdı.

Kaldırdı.

Orada da yoktu. Kanı dondu.

Artık bu odada, bu kızda, bu cinayette neyin yanlış olduğunu biliyordu. Dikkatlice kızı tekrar plastiğe yatırdı, ışığı kapattı, telefonunu arka cebine soktu ve eldivenlerini çıkararak odadan çıkıp Şerif Harry Moran'a doğru yürüdü.

Rus, "Size olay yerinden hiçbir şey kaldırmamanızı söylemiştim," dedi. Moran'ın kaşları çatıldı. "Biz yapmadık."

Duyduklarına inanamıyordu. Açık talimatlar vermişti ve ekibi bunu berbat edemezdi.

"Oğullarım mı?" diye sordu.

"Onlar da yapmadı."

"Hiçbir şey mi?" Rus itti.

Moran, "Hiçbir şey," diye iddia etti.

"Bundan emin misin?" Rus ona bakmaya devam etti.

Moran sinirlenmeye başlamıştı. "Yirmi iki saattir buradayım Ajan Lazarus. Olay yerine ilk gelen bendim. Sizin adamlarınız geldi ama ben denetledim. Ve onu mühürlediğimizde, şahsen bütün gece kruvazörümde oturdum ve siz gelene kadar onu korudum. Hiçbir şeye dokunulmadı ve hiçbir şey yerinden sökülmedi."

Rus, bir yıl önce Kuzeybatı Pasifik'teki bu sakin kasabanın beceriksiz bir şerif tarafından daha da kötüleştirilen bazı yüksek profilli sorunlar yaşadığını hatırlattı.

Moran'ın şu anki pozisyonuna gelmesinin nedenlerinden biri de eskinin gitmesi, yeninin Moran olmasıydı.

Bu Moran'ın dalga geçmediği anlamına geliyordu. "Neler oluyor?" Moran talep etti.

"Taşınması iyi olur. Adli tabibi ara. Kristali paketleyin. Kişisel eşyaları. Sonra da onu buradan götürün. Karakolda konuşuruz."

Ve böylece Rus kiraladığı SUV'ye doğru hareket etti.

iki

Lore

Rus masanın önündeki sandalyeye kıvrılmış, şerifin masanın etrafında dönmesini izliyordu.

Ciddi şekilde sarsılmıştı.

Yine de, Fret County Şerif Ofisi'ne adımını attığı andan itibaren, Boondocks Let's Play Cops and Robbers gibi yarım yamalak bir operasyonla karşı karşıya olmadığını anlamıştı.

İlk aramadan itibaren bilmesi gerekirdi.

Rus'un on yedisi FBI'da olmak üzere emniyet teşkilatında geçirdiği yirmi yıl boyunca, hepsi olmasa da bazı küçük kasaba/düşük nüfuslu ilçelerde (ve bazı büyük şehir/yüksek nüfuslu ilçelerde de) aynı adamları işe alan şefler ve şerifler olduğunu fark etmişti.

Hizmet etmek ve korumaktan çok taşaklarının büyüklüğüyle ilgilenen erkekler.

Statü ve kontrol ihtiyacı ile saldırganlığın zehirli bir karışımıydı.

Bu, milli marş sırasında diz çöken bir adama tükürmekle, ama Amerikan bayrağını mavi şeritli siyah ve gri yaparak ve bu pisliği arabalarından sırtlarına ve kahve kupalarına kadar her şeye koyarak tahrif etmekte tamamen haklı hissetmekle ilgiliydi.

Rozetlerinin ve üniformalarının onları hizmet ettikleri vatandaşlardan bir şekilde ayırdığını hissediyorlardı, ancak iş gerçek polislik yapmaya geldiğinde kışlarını yerden kaldıramıyorlardı.

Rus buradaki havanın öyle olmamasıyla rahatladı.

Görünüü, verdiği his, organize, yetkin ve profesyoneldi.

Moran'ın ofisi de dahil.

Moran burada, bir toplumu güvende tutmak için onlara hizmet etme ve her zaman olduğı gibi kötü şeyler olduğunda, bu eylemleri gerçekleştirenleri bulma ve adalete giden yolda ellerinden geleni yapma işini yapıyordu.

Burası Moran'ın evinden uzakta, çizmelerini masasının üzerine koyup yardımcılarıyla atıştığı, çekmecesinde günün hangi saatinde olursa olsun içmekte bir sakınca görmediğı bir şişe viski bulunan evi değildi.

Adamı incelemeye devam etti.

Üniforması kuru temizlemeciye gitti. Saçlarını kuaförde değil berberde kestirirdi ve bunu sadece dağılmaması için değil, aynı zamanda randevu almakla zaman kaybetmemek için de randevulu olarak yapardı. Formunu korurdu ama bu bir din ya da kimliğinin bir parçası değildi, hayatının doğal akışı içinde gerçekleşmişti. Yakışıklı bir adamdı ve yakışıklı olması umurunda bile değildi.

Evet, belki bir şişe viski vardı. Ancak bu ve masasının arkasındaki sehpanın üzerinde duran karısının, babasının ve kardeşinin resimleri, Moran'ın özel hayatında kim olduğunu bu ofiste ortaya koyma konusunda kat ettiği mesafeyi gösteriyordu.

Ve o viski sadece ihtiyaç duyulduğunda ortaya çıkardı.

Bu ofis ve tüm departman, işlerin halledildiğı yerdi.

Moran başlamadan önce kışını ergonomik bir masa sandalyesinin koltuğuna ancak dayamıştı.

"Bana olduğunu anlatmak ister misin?"

"Kurbanın kimliği var mı?"

Moran kiminle karşı karşıya olduğunu anlayınca ona şöyle bir baktı.

O üç saniye boyunca, Rus'un az önce yaptığı çıkarımın aynısını yaptı.

Rus bir şeyler yapmak için

buradaydı. Moran arkasına yaslandı

ve çenesini kaldırdı.

"Buralı. Brittanie Iverson. Yirmi beş yaşında. Onunla aynı okula giden ve onu tanıyan yardımcıları var. İyi değil ama onu tanıyorlar. Gerçi ailesinin bir ünü var. Burada doğmuş. Bon Amie'de çalışıyor."

"Bon Amie?"

"Ormandaki burlesk kulübü."

Rus olay yerine ulaşmaya kararlıydı ama oraya ulaşmak için sık ormanlık ve engebeli bir araziden geçtiği gözünden kaçmamıştı.

Kasabalar vardı. Evler vardı. İş yerleri vardı. Ama çoğunlukla, burası taşraydı.

Bu bölge ağaç kesmek, avlanmak, yürüyüş yapmak, balık tutmak ve kendi halinde yaşamakla ilgiliydi.

Yani, "ormandaki burlesk kulübü" duymayı beklediği bir şey değildi.

Moran, Rus'un tepkisini okudu ve şöyle açıkladı: "Geçmişimiz var. Tuzakçılık. Kürk ticareti. Maden arama. Madencilik. Beyaz adamlar, her zaman yaptıkları gibi, uzun zaman önce buraya damgalarını vurdular. Ve o nereye giderse, başka şeyler de onu takip etti. Kendine vahşi doğada bir şeyler bulma ihtiyacı gibi."

"Doğru," diye mırıldandı Rus.

"Moran sözlerine şöyle devam etti: "Göl ve diğer şeylerle ilgili olarak buralarda çok fazla söylence var.

Göl falan?

Ruslar, Misted Pines'ın Ray Andrews'un emekli as FBI profil uzmanı Cade Bohannan'ın yeteneklerini test etmeye karar verdiği yer olduğunu biliyordu. Bunu kızları öldürerek yaptı. Bohannan'ın çok daha ünlü kız arkadaşının müteahhidinin vurulmasını ve kasabadaki bazı erkeklerin karıştığı bir seks skandalının ortaya çıkmasını içeren bir karmaşa. Ve bu ifşa, o erkeklerin eşleri tarafından gerçekleştirildi.

Büyüktü. İlginçti. Korkunçtu, şok ediciydi ve Bohannan ve kız arkadaşı - ödüllü, çok satan yazar Delphine Larue - ile çifte ünlü bileşeni vardı, bu yüzden davayı kendisi de takip etmişti. Tüm meslektaşları, kolluk kuvvetlerindeki herkes ve tüm haberlerde yer aldığından beri dünyanın çoğu gibi.

Yani yine, gölle ilgili söylenceler Rus'un duymayı beklediği şeyler değildi.

Rus beklenmedik şeyler duymaktan hoşlanmazdı.

Sorma fırsatı da bulamadı, Moran ona Bon Amie'den bahsedip duruyordu.

"Sanırım Cin'in dört ya da beş yaşındaki büyükannesi, kendisini ve arkadaşlarını tartaklamasından bıktığı için pezevengini vurmuştu. Şerif ona tarafmış, nefsi müdafaa olduğuna karar vermiş. Gidecek hiçbir yerleri olmayan ve karınlarını doyurmak için yapabilecekleri başka hiçbir şey olmayan kadınlara bakmak için genelevin başına geçti. Cin'in büyük büyükannesi Bonner ailesinin mirasının yeni bir yöne doğru ilerlemesinin zamanının geldiğine karar verene kadar bu şekilde devam etti. Onları seks ticaretinden çıkarıp gösteri dünyasına soktu. Bon Amie ıssız bir yerde, yaklaşık

Şehrin on beş mil kuzeyinde, bulması kolay değil, ulaşması kolay değil ama insanlar buraya kadar geliyor çünkü burası müthiş bir gösteri."

Ve böylece Rus, Moran'ın gösteriyi izlemek için o yürüyüşü yaptığını biliyordu. Yine de adamın bunu sol parmağındaki altın banttı önce mi yoksa sonra mı yaptığını merak .

Rus'un zihni Brittanie Iverson'ın plastik içindeki görüntüsüyle doldu.

"Seks ticaretinin dışında olduklarına emin misin?" diye sordu.

Moran "Kesinlikle" diye cevap verirken göz teması kuruyordu. Doğru.

O emindi.

Sıradaki.

"Cin?" diye sordu.

"Lucinda Bonner," dedi Moran ona. "Bon Amie'nin sahibi." Rus

ona "Onunla konuşmam gerekecek," dedi.

"Bunu şimdi mi duymasını istiyorsun?" Her şey sırayla.

"Aileye haber verildi mi?" Moran başını salladı

ama "Bir çeşit" dedi. "Bu ne anlama geliyor?"

"Brittanie'nin babası pisliğin teki. nerede olduğunu bilmiyorum ama Misted Pines ya da Fret County'de değil. Ve bu iyi bir şey. Çok içki içerdi. Karısını çok aldattı. Onu kızdırabilecek herkesle kavga ederdi ve bu, karısı da dahil olmak üzere pek çok kişiydi. Brittanie'nin annesi de bu "çok "larla ilgiliydi. Bıkıp sık sık şehirden kaçıyor ve çocuklarını umursamayan bir babayla bırakıyordu. Boşandıktan sonra bir sürü erkek arkadaşı oldu ve çok güzel zamanlar geçirdi. Yani evet, haberdar edilmiş. Ama onunla konuştuğumda çok akşamdan kalmaydı, çoğunlukla hala sarhoştı, kızının öldürüldüğünü işlediğinden emin değilim."

Rus, "Onunla da konuşmam gerekecek" dediğinde Moran'a zaten bildiği bir şeyi söylediğini anladı.

"Benim
tavsiyem
mi?" Rus
başını
salladı.

"Önce Cin'e git. Aileden değil ama Brittanie hakkında annesi ve kardeşinin toplamından daha fazla şey bildiğine bahse girerim. Ve ben kumarbaz bir adam değilim."

Yani bir de erkek kardeşi vardı.

Moran'ın Bonner denen kadından "Cin" diye bahsetmesi de ilginçti.

"Ama bu bilgiyi sizin için aldık," diye etti Moran. "Polly çoktan bir araya getirdi."

Polly'nin kim olduğunu henüz bilmiyordu, ama iyi.

Sıradaki.

Rus, "Bu şehir hakkında konuşalım," dedi.

Moran'ın sabırsızlandığını görebiliyordu ama pes etmedi.

O.

"Sen istiyorum daha fazla İrfan, veya yap sen istiyorum için
konuşmak hakkında Ray

Andrews?" Moran sordu ve Rus onun balık tuttuğunu biliyordu.

"Bu işi çözdükten ve biralarımızı paylaştıktan sonra bu konuya girebiliriz. Ray Andrews hakkında konuşmak istiyorum."

Moran masanın üzerindeki kollarına yaslandı ve "Muhtemelen seni şaşırtmayacak, bu saçmalık henüz bitmedi. Biteceğinden de emin değilim. Böyle bir vaka sonsuza kadar yaşar. Bize turistler geliyor. Bir de kadınlar var."

Kadınlar mı?

Gerçek suç turistlerini biliyordu. Ünlü vakalardan çok etkilenen insanlar, olayın yaşandığı yere gitmek, kendilerini olayın içine kaptırmak zorundaydılar.

Rus bunun berbat bir şey olduğunu düşünüyordu ama işinde öğrendiği bir şey vardı, ne tür insanlar olduğunun ve ne tür saçmalıklarla ilgilendiklerinin sonu yoktu.

Ve Moran haklıydı, Ray Andrews'un o kasabada yaptıkları sonsuza dek yaşayacaktı.

Yani Rus "kadınlarla" ilgileniyordu. "Ne demek 'kadınlar'?"

"Misted Pines, erkekler tarafından kazıklanmaktan bıkan ve kendileri gibi düşünenlerin etrafında yaşamak isteyen kadınların mekânı haline geldi. Nerede olurlarsa olsunlar hayatlarını ve evlerini kapattılar, ellerine geçen parayı aldılar ve burada bir alan yarattılar. Bazıları buna mahalle diyor. Burayı pek sevmeyenler komün diyor. Hiç hoşlanmayanlar ise cadılar meclisi diyor."

Kahre

tsin.

"Onları suçladığımı söyleyemem," dedi Rus dikkatle Moran'ı izleyerek ve Moran'ın hangi kampta olduğunu merak ederek.

Omuz silkti, arkasına yaslandı ve şöyle dedi: "Sorun çıkarmıyorlarsa, bu beni ilgilendirmez. Sorun çıkarmıyorlar. Ama onlar bu kasabada bir varlık ve bazıları bundan pek memnun değil."

Rus bunu anlayabilirdi ama o .

Moran'la birlikteydi. Eğer sorun çıkarmazsan, ne yaptığın ya da neden yaptığın onun umurunda olmazdı.

Ancak Misted Pines halkı Ray Andrews'un yaptıklarından sorumlu değildi. Birkaç kadının, evlilik yeminlerini bozdukları için kocalarını cezalandırmak amacıyla yaptıklarından da sorumlu değillerdi.

Rus, erkeklerinin akli evliliklerinden uzaklaşıp başka bir şeye takıldığında kalpleri kırılan kadınlar hakkında bir iki şey biliyordu.

Sadece Rus'un durumunda bu başka bir kadın değildi.

"Brittanie'nin ya da annesinin, daha iyi tanımlayacak bir kelime bulamadığım bu cadılar meclisi ile bir ilgisi var mı?"

Moran başını salladı.

Bunun Brittanie Iverson'la bir ilgisi olmadığına göre, yapması gereken görüşmeler ve yürütmesi gereken bir soruşturma vardı, dolayısıyla bunları yaparken nasıl birlikte çalışacaklarına geçme zamanı gelmişti.

Başlamadan önce Moran, telefon geldiğinden beri Rus'un aklını kurcalayan bir soru sordu.

"Bunun Bohannan'la ilgili olduğunu mu düşünüyorsun?"

Bu sözler ağzından çıktığı anda kapı çalındı.

Rus tarafa doğru döndü ama Moran seslenemeden bir kadının kafası içeri girdi.

Rus, miğfer şeklindeki saçlarının etkili görünümünden ve sade makyajından bunun Polly olduğunu tahmin ediyordu.

Yine de bulunduğu yerden kadının minyon olduğu anlaşılıyordu.

"Böldüğüm için özür dilerim," dedi Moran'a. "Ama bilmek isteyeceğinizi biliyordum, Cade burada."

Şeytandan bahset.

Rus sandalyesinde daha dik oturdu.

Cade, Cade Bohannan'dı, kendi efsanesi olan ve bunu hak eden bir adamdı. Rus bunu hikâyelerden çok daha fazlasından biliyordu, Bohannan'ın ders verdiği bir sınıfa gitmişti.

Bu birkaç anlama gelebilir, belki iyi, çünkü Bohannan ününü işinin en iyilerinden biri olarak kazanmıştır ya da kötü, çünkü bazen işe karışma ihtiyacı hisseden emekli bir ajan her şeyi berbat edebilir.

Rus, Moran "Onu içeri gönderin" dediğinde bunun ne yönde olacağını öğreneceğini biliyordu.

ÜÇ

Zafer Ateşi

Cade Bohannan'ın sakallı, pazen tişörtlü ve kot pantolonlu dağ adamı görüntüsü bizi şaşırtmamıştı. Emekli olduğunda FBI'daki temiz görünümünü geride bırakmıştı, yani Rus'un yaklaşık yüz başka LEO'yla birlikte aldığı dersi veren adam buydu.

birlikte, bu adam gergindi ve tıpkı

Rus hissediyordu ve onu için hiçbir girişimde bulunmadı.

Muhtemelen Moran'ın düşündüğü şeyi düşündüğü göz önüne alındığında anlaşılabilir bir durumdu. Yani, şu anda bu kasabada her ne oluyorsa, Ray Andrews'a olanlarla aynıydı - Bohannan'ın katilleri yakalamadaki becerisine karşılık öldürmeye devam eden bir katil olduğu söyleniyordu.

Bohannan içeri girdiğinde Rus ayakta idi, kendisi gibi ayağa kalkmış olan Moran'a çenesini eğdi ve ardından Rus'a yöneldi.

Renkleri ortaktı, ikisi de koyu renk saçlı ve zeytin tenliydi. Rus'un Bohannan'dan bir santim fazlası vardı ama Bohannan'ın Rus'tan 10 kilo fazlası vardı. İkisi de genetik olarak birbirlerine yakındı ama bu on kilonun tamamı kaslıydı.

Tam istatistikleri bilmiyordu ama Bohannan'ın kendisinden yaklaşık on yaş büyük olduğunu ve Rus'un yapmaya karar verdiği şeyi yaptığını biliyordu

tam da o gün.

Erken emekli oldu.

Elini uzatmıştı ve geldiğinde Rus elini tuttu.

"Cade Bohannan," dedi parmaklarını sıkıca kavrayarak. "Ve sen de Özel Ajan Zachariah Lazarus'sun."

"Rus," diye düzeltti. Gereksiz ifadeler kullanmadan hızlıca sıkıldılar ve fiziksel teması kestiler. "Bazı telefon görüşmeleri yapmışsın," diye not etti.

Bohannan lafı dolandırmadı. "Evet, öyle. Oğlum Jace, Brittanie ile çıkıyordu."

Sikeyim.

"Cade." Moran konuşmaya girdi ve tek kelimedenden uyarı damlıyordu.

Bohannan kaçırmadı.

Bu yüzden iki elini de avuç içleri dışarı bakacak şekilde omuzlarına kaldırdı. "Hizmetimi sunmak için buradayım. Hepsi bu kadar. Çocuklara geri çekilmelerini söyledim. Jace dışarıda, bunu biliyor. Ama ihtiyacınız olursa Jesse hazır."

Rus, Moran'a "açıkla" der gibi bir bakış attı.

O açıkladı. "Cade'in oğulları, ikizler, özel dedektifler."

Bohannan'a baktı. "Bir bok yok mu?"

"Yok artık."

İyi olup olmadıklarını sormadı. Her baba evet derdi.

Bohannan bunu söylerken yalan söylemiyordu.

Rus, "'Çıktım' dedin, geçmiş zaman," diye belirtti.

"Birkaç ay sürdü. Onunla tanıştım. Ondan hoşlandım. Larue hayranı değildi. Ama erkeklerin kız arkadaşlarından hiç

hoşlanmıyor." "Birkaç ay çok uzun bir süre değil."

"Jace yirmi sekiz yaşında ve yuva kurmaya hazır olduğuna dair bir işaret vermiyor."

Bu konuda başka bir şey söylemeye gerek yok.

Gerçi yirmi sekiz yaş dedektif olmak için genç bir .

Orada bir hikâye vardı ama şimdi bunun zamanı değildi.

"Benimle konuşmak istiyor mu?" Rus sordu.

"Kesinlikle. Yine de işinizi söylemeyeceğim" -Moran'a hızlı bir yan bakış- "ilk durağınız Cin olmalı."

Ve yine Cin ile.

Rus ona, "Bu şerifin önerisiydi," dedi.

Moran, "Tam da Kristal Katil'in kasabamızdan bir kadını seçtiği kısma gelmek üzereydik," diye söze girdi ve Rus, Moran'ın kendi alanında bir adım geri çekilip gösteriyi Rus'un yönetmesine izin verme kapasitesine en başından beri hayranlık duyuyordu.

Motelden beri sabırsızlanıyordu ama sabrını taşırmamıştı. Şimdi bu sabır sona ermişti.

Beklemek için uzun bir süreydi. Onun hakkında iyi şeyler söyledi.

Daha da önemlisi, işi bittiğinde herhangi bir talepte bulunmamış olmasıydı. İş uсталıkla halletti. Diploması, Rus'un deneyimine göre, kaybolmuş bir sanattı.

Bohannan Rus'a dönüp baktığında, Bohannan'ın oğlunun eski kız arkadaşının öldürülmesinden rahatsız olduğunu biliyordu.

Ve medyanın Kristal Katil olarak adlandırdığı suç işlemeye meyilli delinin, Ray Andrews gibi Cade Bohannan'la zekâlarını karar vermiş olma ihtimali onu tedirgin ediyordu.

Bohannan, "Benim de bunu merak etmeme şaşırmadığınızı tahmin ediyorum," diye paylaştı. "Yedi kadın. Şimdi sekiz oldu. Hepsi sarışın. Hepsi yirmi üç ile yirmi yedi yaşları arasında. Hepsi kayboluyor, küçük, gözden uzak bir motel ya da otelde yatağa bağlanıyor ve görevliler tarafından bulunmadan önce kırk sekiz saatten fazla, yirmi dört saatten az olmayan bir süre boyunca sürekli tecavüze uğruyor. Bu kısa süre, kayıp şahıs soruşturmasının başlatılması için yeterli değildir. Ayrıca faile de herhangi bir

vakit geçirecek. Bu deneyimden ihtiyacı olanı elde etmeye konsantre olacak."

Hepsi doğru.

Bohannan devam etti. "Kurban çıplak, yatar vaziyette ve sopayla dövülmüş olarak bulundu. Katilin geride bıraktığı tek şey ellerinin arasında tuttuğu bir kristal. İlki dört yıl önce Georgia'da, diğeri Mississippi'de. Teksas'ta bulunan üçüncüye kadar bunlar birbiriyle bağlantısız gidiyor. Sonra Iowa, Colorado, Illinois ve Maryland geldi. Batıya gittiğini düşünmüştünüz. Kuzeye gitti, sonra tekrar batıya gitti ve geri döndü. Son kurban, yaşadığınız yere çok yakın. Birleşik Devletler'i oluşturan yaklaşık üç nokta sekiz milyon mil kare var. Uyuşturucu alabileceği bir sürü yer var. Onu araştırdığınızı düşünürsek, kurbanlarını size yakın yerlere bırakmaya başlaması mantıklı ve ülkenin öbür ucundan buraya kadar gelebilmiş olmasına çok şaşırdım."

"Neden şaşırdınız?" Rus sordu.

"Derslerimden birindeydin," diye karşılık verdi Bohannan ve şimdi Rus şaşırmıştı, çünkü Bohannan'ın verdiğini bildiği birkaç dersten biri olan o derste bir sırada oturuyordu, ama kendini adama tanıtmamıştı. "Neden öyle düşünüyorsun?"

Profesör ve öğrenciyi oynayacak havada değildi. Rus,

"Ben bir dedektifim, profil uzmanı değil," diye karşılık verdi.

"Pekala, o zaman, bu adam yakalanmak istemiyor. Buna ihtiyacı var. Eğer izi , hapse girmeden önce polis tarafından intihar eder çünkü onsuz yaşayamaz. Brittanie'ye kadar, Andrews'un yaptıklarından sonra tüm Kuzeybatı Pasifik'in ona yasak olacağını düşünmüştüm, çünkü benim dahil olmak zorunda hissedeceğim bir şeye yaklaşmak istemeyecektir. Ve şu anda, kendimi dahil olmak zorunda hissediyorum."

"Haklısın," diye onayladı Rus. "Yakalanmak istemiyor. Buna ihtiyacı var. Almaya devam etmeye kararlı. Ve eğer yakalayamazsa, onu bulursam ortaya çıkarmaya hazırlandığı bir bok fırtınası var. Bu bok fırtınası, bir zafer ateşi içinde dışarı çıkacağı ve bilinmeyen sayıda başka kurbanı da beraberinde götüreceği anlamına gelecek."

Bohannan tek kelime etmedi çünkü Rus'un söylediklerinden anlıyordu. Moran'ın ne bilmek istediğini biliyordu.

Rus'un onlara daha sonra ne söyleyeceğini biliyordu.

"Brittanie Iverson'ı öldüren kişi Kristal Katil değil. O bir taklitçi. Ve işler ciddileşti çünkü Kristal Katil bundan hiç hoşlanmayacak. Bu davaya koyduğum medya kaldırırsak ve bunu öğrenirse çok kızacak. ederim, öğrenirse ne yapacağını hiç bilmiyorum. Tek bildiğim, şu ana kadar yaptıklarından çok daha az hoşumuza gideceği."

Harry Moran iki elini masasına koyarak öne doğru düştü, kolları dikleşti, başı öne düştü.

Bohannan daha önce yaptığı dostça teklifle ilgili fikrini anında değiştirdi ve "Bu herifle ilgili elinizde ne varsa bana verin" dedi.

Rus zaman kaybetmedi.

Mecburen cipine yöneldi.

Fildişi ve Krem

Bizi uyarmışlardı.

Bon Amie'ye giden yolun bu kadar sapa olmasına hâlâ hazırlıksızdı. Yolun bir kısmı çakıl, bir kısmı çamur, bir kısmı tehlikeli ve tamamı da sık, iğne yapraklı bir ormanın içinden geçiyordu.

Bu nedenle onu gördüğünde hazırlıksızdı.

Büyük, iki katlı, kütüklerden yapılmış görkemli bir kulübe, misafirlerin araçlarından inebilecekleri ve yağmurdan etkilenmeyecekleri geniş bir ön çıkıntıya sahipti.

Tam o sırada oluyor.

Rustik bir malikaneye benziyordu.

Buranın nasıl bir burlesk tiyatrosu olabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu ama çıkıntının altında yavaşlayarak durduğunda bunu öğrenmek üzereydi.

Kristal Katil dosyasını Bohannan ve Moran'a bırakmıştı.

Bunu yapmadan önce Rus ve Moran, Bohannan'ın da katkısıyla bir oyun planı üzerinde karar kıldılar. Moran, Rus'un yerel ortağı olacağını ilan etti; Moran'ın yerinde olsaydı Rus'un vereceği bir karardı bu. Böylece Moran'ın eve gidip biraz uyuması ve yirmi dört saat uyanık kaldıktan sonra ayağa kalkamayıp her şeyi berbat etmemesi için başlangıç yapıldı.

Moran buna karşı çıkmadı, bu da kafasının kışında olmadığına ya da taşaklarıyla düşünmediğinin bir başka göstergesiydi. Yine de Bohannan dosyayı yanına almadan önce dosyaya göz atacaktı.

Moran biraz uyuduktan sonra Rus'la birlikte anne ve erkek kardeşle röportaj yapacaklardı.

Ayrıca yardımcılarının mümkün olduğunca sessiz bir şekilde motel sahibi ve çalışanlarıyla konuşarak ve bazı kapıları çalarak daha derine inecekleri konusunda da anlaşmışlardı.

Motel kasabanın hemen dışında, bir dağın içine kurulmuş ıssız bir arazideydi, ancak yukarı ve aşağı doğru işyerleri ve evler vardı.

Uzak bir ihtimaldi ama taş üstünde taş kalmamıştı. Ne zaman bir fırsat yakalayacağınızı asla bilemezsiniz ve bu yeni bir varlık olduğu için, hiçbir şey belli değildi.

Her şey olabilir.

Rus, gelmeden önce Brittanie'nin giriş yaptığını ve giriş yaptığında da sıkıntılı görünmediğinin resepsiyon görevlisi tarafından bildirildiğini öğrenmişti. Görevli, Brittanie'nin kasabada tanınan biri olması nedeniyle (annesi de öyleydi) bir randevu için orada olduğunu düşünmüştü, ancak görevlinin hatırladığı kadarıyla böyle bir şey daha önce hiç olmamıştı.

Odasında onu karşılayan kimseyi görmemişler.

Bu da Kristal Katil'in tarzı değildi. Önceden lobide güvenlik kamerası olmadığını tespit ettiği konaklama yerlerine her zaman kılık değiştirerek kendisi giriş yaptı.

Yani, evet.

Her şey olabilir.

Tüm bunlar olurken Rus onların tavsiyesine uyacak ve Lucinda Bonner'la buluşmaya gidecekti.

Cipinden çıkarken etrafına bakındı ve sadece birkaç araba olduğunu gördü.

Saatin bir olduğu ve muhtemelen matineri olmadığı düşünüldüğünde, bu pek de yersiz görünmüyordu.

Ama Polly ona ayrıntılı bir kim, ne ve nerede bilgisi vermişti (haklıydı: Polly çok kısaydı, ellili yılları anımsatan bir etek ve kazak takımı giyiyordu ve profesyonel bir tavrı vardı ama bu tavrın içine dostça, ben burada çalışan herkesin ikinci annesiyim havası da serpiştirilmişti.)

Ayrıca Pinetop Lodge'da "Bohannan'ın yerleşkesine çok yakın, harika bir göl manzarasına sahip, sizin için uygun olacak" bir oda ayırttığını da paylaştı.

Bohannan'ın bir yerleşkesi olduğu haberi onu korkutmadı.

Rus'un hiçliğin ortasında, muhteşem manzaralara sahip bir kasabaya yerleşecek parası yoktu ama olsaydı, bunu kendi yerleşkesinde yapardı.

Kapılar. Bir sürü çit. Hepsi elektrikli.

Geceleri bir şeyler oluyordu ve Rus bunları yakınında istemiyordu.

Eski sevgilisi Jennifer yeniden evlenmişti ve o yokken başına bir şey gelecek diye hâlâ kan ter içinde uyanıyordu.

Her ikisi de üniversiteye giden çocukları için de aynısı geçerliydi, hayatlarına devam etmeleri için bunu yapmaları gerektiğini biliyordu. Ama bu onun kafasını karıştırıyordu, çünkü kampüs hayatı çocuğunun başına gelebilecek hemen hemen her berbat senaryoyu daha da kötüleştiriyordu.

Oğlu Acre kendi başının çaresine bakabilirdi (öyle umuyordu).

Kızı Sabrina muhtemelen yapamazdı. Şimdiye kadar tanıştığı tüm kızlardan daha kızdı.

Bayıldı.

Ve bu onu öldürebilir.

O akşam Moran ve Bohannan ile Pinetop'ta buluşup notları karşılaştırmayı planlıyordu: Jace ve Jesse de Bohannan'la gelecekti. Jace, Rus onunla konuşmak istediği için, Jesse de Rus efsanevi bir FBI profilcisinin çocukları olan yirmi sekiz yaşındaki ikiz özel dedektifler hakkında meraklandığı için gelecekti.

Bon Amie'nin çift kapısından biri açıldığında ve maskülen tarzda siyah bir takım elbise, siyah gömlek ve siyah kravat takmış bir kadın dışarı çıktığında henüz kapüşonunu yuvarlamamıştı. Saçlarını yandan ayırıp ensesinde topuz yapmıştı ve ince yapılı yüzünde tek bir makyaj izi bile yoktu.

Orta boylu, orta yapılıydı ve Rus'un ondan yedi santim uzun olmasına, formda kalmasına ve işlerini halletmek için eğitilmiş olmasına rağmen, onunla uğraşacak kadar aptal olursa neler olabileceğini biliyordu.

Kadın güvenlik.

Rus şimdi Lucinda Bonner'a duyduğu ilgiden daha da fazla ilgi duyuyordu.

"Özel Ajan Lazarus?" diye sordu.

Kimlik bilgilerini almak için ceketinin iç cebine uzandı ama kadın başını salladı.

"Bayan Bonner sizi bekliyor."

Polly önceden aramıştı.

Kapıyı onun için açık tuttu.

İçeri girdiğinde bir tiyatro salonuyla değil, bir kısmı şık bir dağ kaçamağı oturma odası, bir kısmı şık bir dağ kaçamağı barı ve son kısmı da birinci sınıf bir restoran gibi görünen, tonozlu tavanları olan devasa bir açık plan odayla karşılaştı. Arka duvarın tamamı da dahil olmak üzere çok sayıda büyük pencere vardı.

Binanın arka tarafı ormana bakmıyordu. Dibinde beyaz su akıntılarıyla akan bir nehir ve ötesinde uzakta karlı bir dağ zirvesine kadar uzanan sık bir orman bulunan devasa bir vadinin uçsuz bucaksız manzarasına bakıyordu.

Yani evin tek sıcak bileti gösteri değildi.

Yine de tiyatronun neredede olduğu sorusu akla geliyordu.

Onu karşılayan kadın, cilalı dallarla güçlendirilmiş bir tırabzanı olan kaba ahşaptan yapılmış açık bir merdivenin tarafa doğru yürüdü. Bu merdiven taş bir duvara yaslanmıştı ve devasa bir şöminenin üzerinde yükseliyordu.

Yukarı çıktılar ve sahanlıkta bir kapı gördü. Bu kapı dışarıdaki çıkıntının üzerinde yer alan bir odaya açılıyordu. Sahanlık tüm barı ve oturma alanını, arka pencerelerdeki manzaraya kadar görüyordu.

Güvenlik kapıyı iki kez çaldı, sonra da açtı.

"FBI ajanı geldi," dedi ve sahanlıkta kenara çekilerek Rus'a içeri girmesini işaret etti.

O da öyle yaptı.

Lucinda Bonner da dahil olmak üzere hiçbirinden ne bekleyeceğini bilmiyordu ama her ne ise, Misted Pines'a geldiğinden beri her zamanki gibi, onu anlamamıştı.

Eşikten sandalyesinden kalkıp dikkatini ona veren kadına kadar saf bir klas.

Fildişi rengi ahşaptan yapılmış büyük ve modern bir masanın arkasındaydı, masanın arkasında fildişi rengi deri bir sandalye vardı, deriyi yerinde tutan sayısız çivi başları kenarlarından görünüyordu. Masanın karşısında iki koltuk bulunuyordu; bu koltuklar iğli ahşaptan yapılmıştı, krem rengi döşemeyle kaplıydı ve sırtlarında taba ve kahverengi zebra desenli yastıklar vardı.

Ahşap zeminde fildişi rengi ve şampanya altın rengi vurgulara sahip geniş bir halı vardı.

Masanın ortasında, ön kenarda çekici, bodur bir masa lambası, ortada kısa bir klasör yığını ve bir köşede, altın bir saksıdan filizlenen, sarı çiçekleri koyu pembe merkezlere dönüşen uzun, mükemmel bir orkide bitkisi dışında her şey temizdi.

Duvarların çoğu pencereydi.

Odadaki diğer tek şey köşedeki oval bir kaideydi; kaidenin üzerinde katılaşmış bala benzeyen bir maddeden yapılmış büyük bir Yerli fetiş ayısı heykeli vardı.

Masa kapıya bakıyordu. Koltuklar ormana bakıyordu.

Yüksek yakalı, kolsuz, vücudu saran krem rengi bir elbise giymiş ve ayağında bisque süet, yüksek, ince topuklu ayakkabılar olan kadın, masanın yan tarafına geçerek Rus'a baktı.

Makyajı ve saçları bir profesyonel tarafından yapılmış gibiydi. Ensesindeki düğüm, güvenliğinin taktığının tam tersiydi. Yumuşak ve kadınsıydı, vücudunun uzun çizgisinin bir devamı olan boynunun uzun çizgisini ortaya çıkarıyordu.

Kıçı ve kalçaları vardı.

Ama siktir et, o bir bacak adamıydı ve bacakları sonsuza kadar devam ediyordu.

Karısı sarışındı ve onu aldattığında, Rus'a çok benzeyen bir adamı seçmişti.

Adam sadece onun tipi değildi, acısını Rus'un tenine sürmenin bir yoluydu ve onun da aynı şeyi hissetmesine neden oldu.

İşe yaramıştı.

Boşandıktan sonra, en sıradan ilişkiler dışında her şeyden uzak durmaya yemin etmişti. Yemeğe çıkılacak bir kadın. Sinemaya gidecek bir kadın. Yatacak bir kadın. Ve onunla bunları paylaşmaktan mutlu olan iki kadın vardı, daha fazlasını değil.

Biri kızıl saçlıydı.

Biri esmerdi.

Bunlardı çünkü boşanmalarının üzerinden üç yıl geçmiş olmasına rağmen, Jennifer'ın etini parçalayarak gönderdiği kurşunla onu asla vurmayacağına dair kendisiyle bir anlaşma yapmıştı.

Onu ikisiyle de göreceğinden değil. Penny Teksas'ta yaşıyordu. Ruth Philly'de yaşıyordu. O da Jenn gibi Virginia'da yaşıyordu.

Ama her ihtimale karşı bu riski göze almayacaktı.

Lucinda Bonner'ın önce bacaklarını, sonra da ayakkabılarını aklından çıkardıktan sonra, bu davanın onu esmer olduğu için olduğundan çok daha fazla sikeceğini biliyordu.

Adil oyun.

Kahretsin.

Öne çıktı, elini kaldırdı. "Özel Ajan
Lazarus."

Ona Rus demesini söyleyecek değildi, sadece sesi alçak ve boğucu olduğu için değil.

Ama şimdi nedenlerden biri de buydu.

Onun elini tuttu. "Bayan Bonner."

"Lucinda," diye davet etti.

Yani herkes ona Cin demiyordu.

Moran ona düzgün biri olduğu izlenimini vermişti ama bu kadın bir erkeği yoldan çıkarabilirdi.

Gerçi Bohannan ona Cin de diyordu. Bununla birlikte, Rus'un anladığı kadarıyla Delphine Larue ile sadece kısa bir süredir birlikteydi ama yıllardır Misted Pines'da yaşıyordu. Bohannan'ın da onun kısaltılmış adını kullanma onurunu nasıl kazanmış olabileceğini anlayabiliyordu.

Adamın bıraktığı elini sandalyelere doğru salladı. "Lütfen oturun." Adam oturmak için hareket etti.

Masanın arkasına geçti ve "Size içecek bir şey getireyim mi? Su? Soda? Kahve?"

Uçaktaki kahvaltıdan beri bir şey yememişti. Bir sandviç işine yarayabilirdi. Bir içecek ona sadece yemek yemesi gerektiğini hatırlatacaktı.

"Hayır, teşekkürler," diye cevap verdi ve sonra, ikisinin de iyiliği için, konuya daldı. "Anladığım kadarıyla Polly olanlarla ilgili sizinle konuşmuş."

Kehribar rengi gözleri hafifçe kapandı, hareket ve takma kirpiklerinin kalın çizgisi tepkisini ondan gizledi.

Ama sesinin tonu hiçbir şeyi saklamıyordu. "Brittanie," dedi usulca.

"Sizin için çalıştığı açıklandı."

Başını salladı. "O bir dansçıydı. Koroda."

Bu noktada, elini manila klasörlerin üzerine koydu ve onları masanın üzerinden ona doğru kaydırды.

Ve yine beklenmedik bir şey oldu.

"Üstteki yanınızda götürmeniz için," dedi. "Britt'in son iki aylık programı. Cep telefonu numarası ve adresi. Acil durum irtibat kişisi Keyleigh'in adı ve telefon numarası, bir başka dansçım. Oda arkadaşlarıydılar ama Keyleigh iki ay kadar önce erkek arkadaşının yanına taşındı. Britt eski dairelerinde kaldı. Bana bahsettiği erkek arkadaşlarının, kulüp dışında sahip olduğu arkadaşlarının ve tüm personelimizin isimlerini, onu en iyi tanıyan en yakın olduğu kişilerin sırasına göre ekledim. İsterseniz, hazır olduğunuzda onlarla bu ofiste görüşmenizi ayarlayabilirim. Alttaki klasör onun personel dosyası. Fotoğraf çekmenizin bir sakıncası yok, ama lütfen burada okuyun ve burada bırakın. Onu almanızdan rahatsız oluyorum."

İlk bölüm zaman kazandırdı, çünkü soracağı tüm sorular ve talep edeceği bilgiler bunlardı.

İkincisi onu şok etmişti, çünkü çoğu zaman işveren kendi kışını kurtarmak için arama izni talep ediyordu.

"Yardımcı oluyorsun," dedi dikkatli bir kayıtsızlıkla.

Ve yine kehribar rengi gözleri kısılrken yarıklara dönüştü ama bu kez tepkisi gizli değildi.

Kızgındı çünkü hakarete uğramıştı.

"Kızlarımdan biri öldürüldü. Bunu ona kimin yaptığını bulmak için buradasınız. Sizin yaptığınızı yapabilecek becerilere sahip , yoksa bunu yapardım. Bunun yerine, size yardımcı olabilecek her şeyi verebilirim." Başını klasörlere doğru eğdi. "Ben de bunu yaptım."

"Minnettarım," diye mırıldandı.

"Takdir etmeni istemiyorum, Britt'i kimin öldürdüğünü bulmanı istiyorum" derken sesi de bakışları gibi kısıktı.

Evet.

Hakarete
uğradım.

Ama daha
fazlası.

Brittanie'yi önemsiyordu.

"Brittanie hakkında birkaç soru sorabilir miyim?"

Sözlü olarak cevap vermedi. Kollarını önünde kavuşturarak sandalyesine geri oturdu, gözlerini ondan ayırmadı ama yüz ifadesi bunun belki de şimdiye kadar duyduğu en aptalca soru olduğunu söylüyordu.

Başka bir kurbanın daha bulunduğu haberini aldığından beri ilk kez gülümseyecek gibi hissetti.

Bunu yapmadı.

En üstteki dosyayı kenara kaydırđı, personel dosyasına dokundu ve "Bana burada ne olmadığını söyle" dedi.

Hiç tereddüt etmeden .

"Brittanie'nin annesi annem için çalışmak istedi. Berbat bir dansçıydı ve daha da kötü bir insandı. Berbat bir dansçıydı dediysem, *korkunçtu*. Bu da Melanie Iverson'ın nasıl bir insan olduğunu açıklıyor. Ancak hayatı boyunca Bon Amie'de çalışmak istedi. Bu nedenle Brittanie'nin hayatının itici gücünün annesinin yapamadığını yapmak olduğunu düşünüyorum; annesinin hayalini yaşamak için değil, annesinin yapamadığını yapabileceğini onun yüzüne vurmak için."

"Yakın olmadıklarını mı söylüyorsun?"

"Britt'in kadından nefret ettiğini söylüyorum, ama onunla tanışan çoğu insan nefret eder," dedi soğukkanlılıkla.

"Kardeşiyle yakın mı?"

Dudağı kıvrıldı ve bunu saklamaya zahmet etmedi. "Dakota onun babası, yani hayır."

Anlayışla başını salladı. "Şerif Moran bana aile hakkında bazı bilgiler verdi."

"Eminim öyledir," diye mırıldandı.

"Bu sözünü açıklayabilir misin?"

Kadının odağı onun üzerinde keskinleşmişti ve adam bunun nedenini biliyordu. Moran'ın bildiklerini neden bildiğini ve bunları nasıl öğrendiğini bildiği sonucuna varılabilir.

Yastık muhabbeti.

Ve Rus, verdiği hızlı yanıtla, soruyu sorarken bu çıkarımı enjekte etmediğini söyleyemezdi.

Çünkü Şerif'le yatıp yatmadığını ya da geçmişte yatıp yatmadığını öğrenmek istiyordu.

Bunu bilmesi onun için tam olarak önemli değildi.

Ama bunu bilmemek onu dezavantajlı duruma düşürüyordu.

Burası küçük bir kasabaydı ve içindeki kişilikler iç içe geçecekti. Bu karmaşayı çözmek için on yılı yoktu ama

Bu tür karışıklıkların küçük kasaba suçlarıyla her zaman bir ilgisi olmuştur.

Moran'ın pozisyonunda, meslektaştan meslektaşına, bir kurbanın işvereniyle yakın bir ilişki yaşadığını itiraf edip etmeyeceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

Yine de on dokuz yaşında evlenmişti ve karısını terk etmeyi hiç düşünmemişti, bu yüzden düşünmek zorunda kalacağı bir şey değildi.

Sadece bilmek istediği için bu çıkarımı yaptığını da inkâr edemezdi.

Bunun nedeni, en azından onun için, Lucinda Bonner ile yatmak istemesiydi.

Hayır, bunu kendine bile inkar edemezdi.

"Iverson'ları herkes biliyor Ajan Lazarus," dedi. "Ve bir daha o pisliğe bulaşmayasın diye söylüyorum, Harry'nin karısının bir süre önce öldüğünü bilmelisin. Bu olay olduğunda bir yıldır evliydim. Ve yüzüğünü hala takıyor olması, onu parmağına takan kadına duyduğu bağlılığı anlatıyor."

Moran'ın sehpasının üzerindeki resimdeki güzel, gülümseyen kadını düşündü.

Lanet

Zavallı

Moran.

Doğru.

Sıradaki.

"Brittanie hakkında bilmem gereken başka ne var?"

Lucinda tereddüt etmeden bıraktı.

"Annesi gibi olmak istemiyordu ama bazı açılardan öyleydi. Sık sık hasta olduğunu söylerdi. Yazılı bir uyarı noktasına kadar geldi. Bunu durdurabilmemin tek yolu buydu."

Bunu personel dosyasından öğrenebilirdi.

Lucinda konuşmaya devam etti.

"Para konusunda pek akıllı değildi ve bazen sahne almadığı gecelerde pistte beklemek isterdi. Kira ödeme zamanı geldiğinde başı belaya girerdi ama yeni bir Louis Vuitton çantası vardı. Bu tür şeyler."

Bu önemliydi.

Tasarım çantaları içeren bir hayat isteyen birinin, bunları elde etmek için başını belaya sokabilecek yollar bulduğunu hayal edebiliyordu.

Gerçi o belayı bulsa bile, o kişinin ona tecavüz etmesi, sodomize etmesi ve kafatasını oyması pek olası değil. Ölüyken borç ödemek ya da borcunu kapatmak zordur.

Ancak bu durum, aldığı borcu ne şekilde ödeyebileceğinin onu taklitçi bir katil tarafından bir otel odasında bırakılacağı bir duruma sokma ihtimalini ortadan kaldırmıyordu.

Lucinda, "Benim arkadaşlık etmeme politikam var," diye devam etti. "Ve o sürekli olarak arkadaşlık etti. Bu konuda da sözlü uyarı aldı. Bu onun için bir sorundu. Küçük bir arkadaş kadrosu vardı çünkü erkek arkadaş çalmaya çalışırdı ve bazen başarılı olurdu. Hayatında bildiği tek şey dramaydı ve onsuz nasıl yaşayacağını bilmiyordu. Bu yüzden güvenli alanını bulmak için onu yarattı, aslında güvenli olmadığını anlamadı."

"Anladığım kadarıyla Cade Bohannan'ın oğluyla çıkmış."

Canlandı. "Cade bu işe karıştı mı?"

"Keşke sizinle paylaşabilseydim, Bayan Bonner, ama nasıl soruşturduğumuza gelince, bunu yapamam."

Onu da hemen bıraktı.

"Evet, Jace'le çıkıyordu. Çıkmaya başladıklarında çok memnun oldum. Genç ama aynı zamanda babasının oğlu, yani iyi bir adam.

ne istediğini ve ne istemediğini bilir. Ne yazık ki drama istemedi ve bu uzun sürmedi."

"Onu önemsiyordun."

Kollarını kavuşturdu, elini masanın üzerine koydu ve ne uzun ne de kısa olan tırnaklarının ucundaki parmaklarını davul gibi çaldı. Ama mükemmel simetrik, kare şeklinde ve yumuşak bir bej rengine boyanmışlardı.

Derini deşecek kadar, yırtacak kadar değil. Kontrolünü kaybetmediği sürece.

Yüzüne bakarak aklını tırnaklarından uzaklaştırdı, bu da tabii ki kontrolünü kaybetmesine neden olursa tırnaklarının tenine batacağını düşünmesine neden oldu.

Masanın çıplak köşesine bakarken sessizce, "Yetenekli bir dansçıydı. Ve iyi bir çocuktı. Doğru yetiştirilmedi ama dinledi ve bazen öğrendi. Çok komik ve hayat doluydu. Değer verdiği insanlar için, eğer gücü yetiyorsa her şeyi yapardı." Lucinda bakışlarını onunkilere kaldırdı. "Ondan hoşlandım. Bütün kızlarımı kanatlarımın altına almam çünkü çoğunun buna ihtiyacı yoktur. Ama Brittanie farklıydı."

Lucinda Bonner onun kadar yaşlı değildi, en fazla otuz beş yaşındaydı, yani Brittanie Iverson'ın annesi olacak kadar yaşlı değildi.

Ama o his oradaydı. Gözleri daha derin bir şeyle parlıyordu.

Sizin yaptığınızı yapabilecek becerilere sahip değilim, yoksa bunu yapıyor olurdum.

"Brittanie'yi kanatlarının altına almak Bon Amie'nin ötesine geçti mi?" diye sordu.

Başını salladı, melankolik bir hareketti, keşke olsaydı der gibiydi.

"Paraya ihtiyacı olduğunda garsonluk yapmasına izin vermedim çünkü bitkin bir kızın koroda sürüklenmesine ihtiyacım yoktu. Ayrıca parasını nasıl yöneteceğini öğrenmesi gerekiyordu. Konuşmalarımız oldu. Anlarımız vardı. Ve Britt'le, geçmişte ya da şimdi, diğerlerinden daha çok vardı. Ama hepsi bu duvarların içindeydi. Kızlarım benim için ne kadar önemliyse, tüm çalışanlarım da benim için o kadar önemlidir, sınırlar çok önemlidir. Eğer bu sınırları koymasaydım, kırık kalplerden, kız kavgalarından, borç taleplerinden oluşan bir döner kapıya sahip olurum ve kanepem asla boş kalmazdı."

Elini masadan çekip kucağına koydu ve omuzlarını dikleştirdi.

"Bu iş altı kuşaktır benim ailemde. Besleme yaparken nasıl bölümlere ayrılacağımı öğrenerek büyüdüm. Ailem benim ailemdir Ajan Lazarus ve işim de benim işimdir."

"Anlaşılabilir," diye mırıldandı onun gözlerini tutarak.

Onun onayına ihtiyacı yoktu, bunu sesli olarak söylemedi ama o anladı.

"Sizce para sorunu olsa akılsızca bir şey yapar mıydı?" diye sordu.

"Açıkça söylemedim, ama ima ettim, ama açık olacağım. Brittanie tavsiye edilmeyen şeyleri yapmakta ustaydı. Yani evet."

"Ama size endişelenmenize neden olabilecek herhangi bir şeyden bahsetmedi."

Başını iki yana salladı. "Keyleigh bir şeyler biliyor olabilir ama bundan şüpheliyim. Britt daha iyisini bilecek kadar yaşlanmıştı. Benimle birlikte neredeyse iki kez işini kaybediyordu. Britt'ten daha büyük olan ve kendisini kesinlikle Britt'in ablası yerine koyan Keyleigh de ona karşı sabırsız olabiliyordu. Eminim nedenini tahmin edebilirsiniz, ama o da size söyleyecektir. Yani gereken bir şeyin peşindeyse

Bunu birine söyleyeceğinden emin değilim. Gerçi Keyleigh bu konuda benden daha iyi konuşabilir."

"Keyleigh ile konuşmam gerekecek."

"Siz Britt'in dosyasını okurken ben de bunu ayarlayabilirim." "Çok memnun olurum."

Başını salladı.

"Brittanie biriyle görüşüyor muydu?"

Tekrar başını salladı. "Jace'ten beri kimseyle ciddi bir ilişkisi olmamıştı. Ve Jace'i kaybetmek büyük bir darbe oldu. Bunun için acı çekti. Ama Bon Amie'de dansçıydı. Eğer ilgi isterse, bunu bulabilirdi. Ve ilgiyi severdi."

Patronlarla konuştukları için şimdi yapışkan bir şeyin içine girmişlerdi.

"Brittanie'ye ilgi gösterenlerin isimleri var mı?"

Öne doğru eğildi, dirseğini masasına dayadı ve avuç içi yukarı bakacak şekilde elini uzattı.

"Üstteki dosyayı bana ver. Onları yazacağım. En azından bildiklerimi."

Yine beklenmedik.

Dosyayı ona uzattı.

Onu aldı, önüne koydu, sonra masasının orta açtı.

Bir iPhone ve Cartier olduğunu bildiği altın bir kalem çıkardı, çünkü on beşinci evlilik yıldönümleri için karısına bunun bir benzerini almıştı.

Yine de dosyayı açıp yazmaya başlamadı.

"Polly bana öldürüldüğünü söyledi. Ayrıntılara girmedim."

O devam edemeden Rus konuştu. Bunu alçak sesle ve hissederek yaptı çünkü onunla bu konuda konuşamıyordu, ama konuşmak da istemiyordu.

onu gereksiz yere reddetmek için.

"Üzgünüm Lucinda, dava hakkında fazla bir şey paylaşamam."

"En azından bana acı çekmediğini söyleyebilir misin?"

Yapamadı, o yüzden bir şey söylemedi.

Ve işte o zaman oldu.

Lucinda Bonner, karısı da dahil olmak üzere gördüğü en sikilebilir kadın olmayı bıraktığında, ama sadece onunla tanıştığında kadın olmadığı için, on beş yaşında tanıştıklarından beri.

Bu aynı zamanda Lucinda'nın kendisine menfaat karşılığı arkadaşlık teklif etmeyi düşüneceği bir kadın olmaktan çıktığı zamandı, çünkü Kuzeybatı Pasifik'te uzun hafta sonları geçirmeye aldırmazdı. Sadece burası muhteşem olduğu için değil, çoğunlukla Lucinda muhteşem olduğu için bu zamanı onunla geçirecekti.

Onun yerine, eski karısından beri hakkında her şeyi bilmek istediği ilk kadın oldu. Gülümsediğinde neye benzediğini. Güldüğünde nasıl ses çıkardığını. Orgazm olduğunda her ikisini de. Ve bir erkeğin temel ihtiyaçlarını karşılamayı, sekiz yüz dolarlık ayakkabılar Cartier kalemler kullanarak yaşamaya dönüştüren altıncı nesil bir kadın hakkında öğrenebileceği diğer her şeyi.

Bu, gözlerinde bir an için yaşlar parladığında oldu, sonra burnunu çekti, kalemmini bir kenara bıraktı, telefonunu aldı, ekrana dokundu ve kulağına götürdü.

"Keyleigh'i ara. Ona hemen burada ihtiyacım olduğunu söyle."

Telefonunu bıraktı, kalemi eline aldı, dosyayı açtı, en üstteki sayfayı arkaya çevirdi ve bir isim listesi yazmaya başladı.

Ama Rus, Lucinda söz konusu olduğunda başının belada olduğunu bilse bile, onun yalan söylediğini de biliyordu.

Onun bir profesyonel gibi bölümlere ayırabildiğinden emindi. Ama Brittanie Iverson onun için bir şey ifade ediyordu.

Ve bu duvarların içinde kalmadı.

BEŞ

Bir bok ver

Rus, Keyleigh ile konuşurken Lucinda'dan odada kalmasını istemiş, o da kabul etmişti.

Ayrıca bir yere gitmiş ve bir kutu Kleenex ile dönmüştü ki bu iyi bir karardı.

Keyleigh, Brittanie kadar güzel değildi, Lucinda gibi çarpıcı da değildi ama güzeldi.

O da berbat durumdaydı.

O kadar ki, hıçkırıkları arasında konuşamadığı için ondan bir şey öğrenemeyeceğinden endişeleniyordu.

Yine de Lucinda'nın masanın kendi tarafında oturup Rus'un yanında oturan duygusal kadından uzaklaşmasını ve sessizlikte bile sıcaklık ve anlayış yaymasını izlemek ilginçti.

"Özür dilerim Bayan Bonner," diye kekeledi Keyleigh patronuna. Keyleigh'den en fazla yedi yaş büyük olan bir kadına resmi bir şekilde hitap etmesi de ilginçti.

Sonra Rus'a. "Özür dilerim."

Lucinda sakın ama sevecen bir sesle, "Özel Ajan Lazarus'un beklenmedik bir kayıp yaşayan insanlarla ilgili tecrübesi olduğuna eminim, Keyleigh," dedi. "Acele etmeyin."

"Yapamam... bu... bu... *bu delilik!*" diye feryat etti, sonra yüzünü bir mendil bulutuna gömdü.

Rus Lucinda'ya baktı ve onun bakışlarını üzerinde gördü. Başını yana eğdi.

Onun bu küçük hareketle ne anlatmak istediğini nasıl anladığını bilmiyordu.

Ama o biliyordu.

İt.

Ona birkaç dakika verdi.

Sonra peşinden gitti.

"Keyleigh," diye başladı. "Olay gerçekleştikten sonra olabildiğince çabuk öğrenebildiğimiz kadar çok şey öğrenmemiz önemli. Bunun bir şok olduğunu biliyorum ama benim için birkaç derin nefes alıp birkaç soruya cevap verebilirsen Brittanie'ye yardımcı olabilirsin."

Keyleigh yüzünü mendillerden kaldırdı, başını salladı, kekeleyerek birkaç nefes aldı ve gözleri Lucinda'ya kaydı.

Lucinda onları tuttu ve Keyleigh'in yaslanabileceği bir kaya gibi kıpırdamadan oturdu.

Keyleigh eğildi.

Yüzünü sildi, burnunu sümkürdü ve "Tamam. Yardım etmek istiyorum. Brittanie'ye yardım etmek istiyorum."

Bir penceresi olan Rus içeri girdi.

Ve Brittanie'nin yeni biriyle ya da resmi olarak biriyle görüşmediğini öğrendi. Gerçi tesadüfen birkaç erkekle görüşüyordu ama onlar hakkında pek konuşmuyordu. Keyleigh onların isimlerini bilmiyordu ve onlardan pek hoşlanmadığı ve çok uzun sürmeyeceği hissine kapılmıştı.

Evet, para konusunda berbattı ama Keyleigh'in aşırı harcama konusunda her zamanki sıkıntılarından başka bir şey bilmediği gibi, Brittanie'nin parasını yönetme konusunda daha iyiye gittiğini düşünüyordu.

Evet, her ne kadar hoş karşılanmasa da bazen kulüpte tanıştığı insanlarla birlikte oluyordu. Bunlar çok uzun sürmeyecek erkeklerdi. Hiçbir zaman tek gecelik ilişkiler ya da kısa süreli beraberlikler dışında bir şeye yol açmazdı ve Keyleigh'in herhangi bir şeyin tuhaflaşıp tuhaflaşmadığından haberi yoktu.

Ne yazık ki, evet, bu adamlardan bazıları evliydi. Keyleigh ona evli erkeklere bulaşmamasını öğütlemeye çalışıyordu ama Brittanie bazen Keyleigh'in anlamadığı aptalca şeyler yapıyordu.

Hayır, Keyleigh ona zarar vermek isteyebilecek birini tanımıyordu ya da en azından o kadar ileri gidecek birini. Brittanie bazı düşmanlar edinmişti, özellikle de erkek arkadaşlarına göz koyduğu kadın tanıdıklarıyla. Ama bu yüzden onu öldürmek aşırı olurdu.

Hayır, ne annesiyle ne de erkek kardeşiyle yakın bir ilişkisi vardı. Kardeşi sık sık Brittanie'nin kaçınmak istediği belalara bulaşıyordu ve annesinden de tamamen uzak duruyordu ve Keyleigh'in bildiği kadarıyla ikisini de bir süredir görmemişti.

Burnunu çekerek ve güçlkle kontrol ettiği ağlama sesleri arasında Keyleigh başka bir şey ekleyemedi ama bir şey hatırlarsa Rus'la iletişime geçmekten mutluluk duyacaktı.

Sorgulama boyunca, duyguları bazen araya girse de, Rus onun hiçbir şeyi sakladığını hissetmedi. Brittanie'yi sevdiği, kaybindan dolayı acı çektiği ve ona zarar vereni bulmaya gerçekten yardım etmek istediği açıktı.

Ama daha çok, tüm bunların arasına karışarak Brittanie'nin ne kadar komik olduğunu söylerdi. Tatile gittiğinizde kedinizi besleyen ya da bileğinizi burktuğunuzda markete giden kişinin nasıl Brittanie olduğunu. Çocukları ve hayvanları ne kadar sevdiğini.

Ve hayat.

Rus'un sorularına cevap bulmasını istiyordu.

Ve Rus'un Brittanie'nin kusurlu olabileceğini ama iyi bir insan olduğunu bilmesini istiyordu.

İş bittiğinde Lucinda onu kapıya kadar geçirdi, kucakladı ve Rus onun kızına hem mesafeli hem de şefkatli bir şekilde sarılmasından çok etkilendi. Daha sonra onu Rus'u içeri alan güvenlik görevlisine teslim etti.

Güvenlik görevlisi Sue, Keyleigh'i merdivenlere götürürken çok ilgiliydi.

Ama onun yerine beyaz aşçı üniforması giymiş bir kadın Lucinda'ya bir tepsi uzattı.

Onu aldı, kadın kapıyı kapattı ve Lucinda Rus'a doğru ilerledi.

Kadın tepsiyi adamın önüne koydu ve Rus, ev yapımı patates cipsi ve küçük bir kase et suyunun yanında, Fransız ekmeği üzerinde eritilmiş provolona benzeyen, mükemmel derecede az pişmiş, zarif bir şekilde tıraşlanmış sığır eti dilimlerinden oluşan devasa bir sandviçe baktı. Bir şişe San Pellegrino'nun yanında uzun, dar bir bardak buz duruyordu ve limon ve misket limonu dilimleriyle dolu bir kase daha vardı.

Lucinda masasının arkasına geçerken, "Angelina harika bir kaburga sosu yapar," diye mırıldandı.

Onun oturuşunu izledi.

"Et ve patates adamı gibi görünüyorsun," diye bitirdi.

"Nereden bildin?" diye sordu, yemeğe ihtiyacı olduğunu nasıl bildiğini sorduktan sonra, onun et ve patates adamı olduğunu nasıl bildiğini değil, ki öyleydi.

"Seattle bürosundan mısınız?" diye sordu karşılığında.

"Hayır."

Başka bir şey söylemedi ama yaşadığı yerden bir telefon aldığını ve o zamandan beri yiyecek bulmanın önceliği olmadığını biliyordu.

Tepsideki fildişi kumaş peçeteyi aldı, kalçasına örttü ama yemeğe dalmadan önce, "Çok teşekkür ederim," dedi.

Çenesini eğdi.

Sandviçini batırdı.

O bir ısırık alırken kadın konuştu.

"Buraya geri gelmek isterseniz, ofisimde personelle yapacağınız görüşmeleri sizin için düzenleyebilirim. İsterseniz, siz onlarla konuşurken ben de hazır bulunabilirim. Sanırım burada daha rahat olacaklar ve sizin için de Misted Pines'ın her yerinde dolaşmaktan daha kolay olacak. Bana başlamak istediğiniz zamanı söyleyin, ben hallederim."

Haklıydı, bu bir yolculuk olsa da, görüşmelerin planlanmış olması zaman kazandıracaktı. Ayrıca, normalde onlardan istasyona gelmelerini isterdi, bu da insanları her zaman tedirgin ederdi. Son olarak, o evlerine girmeden güvenli bir alanda olmak kesinlikle daha iyi bir seçenektir.

Aynı zamanda soruşturmayla girmesi için ona yalvarıyordu ve adam da amacına hizmet ettiği için bunu yapmasına izin veriyordu.

O ve Moran sabah anne ve kardeşe vuracaklardı.

Bu da demek oluyor ki.

"Yarın," dedi. "Bana verdiğiniz listenin en başından başlayarak, saat birde. Yine de sizi uyarmalıyım, bu takip etmemiz gereken başka ipuçları olup olmadığına bağlı olacak."

Başını salladı ve telefonunu eline aldı. O

mesajlaşırken adam yemeğini yedi.

Kadın telefonu bıraktığında konuştu. "Tiyatron nerede?"

"Bodrum." Gizem

çözüldü.

"Melanie'yle konuştun mu?" diye sordu. Adam başını salladı.

"Brittanie'yi istiyorum," diye açıkladı.

Adam yavaşça göz kırptı. "Pardon?"

"Melanie'nin uygun bir şey için ödeyecek parası yok ve kızını tanımıyor. Britt'in ne isteyeceğini bilemezdi. O yüzden serbest bırakıldığında Brittanie'yi istiyorum."

Yüce .

Bununla birlikte, bölümlere ayırmanın lanet olası pencereden dışarı çıktığını söyleyebiliriz.

"Bunu yapamayacağımı anladığınızdan eminim," dedi dikkatle. "En yakın akrabasına teslim edilecek."

Lucinda kararan neme baktı.

Yağmur dinmişti ama bulutlar dağılmamıştı. Eylül ayıydı, gün azalıyordu.

Dışarıda olan şey şimdi onun ofisindeki havaydı.

"Lucinda," diye seslendi nazikçe.

Bakışları ona kaydı. "Lütfen, elinden geleni yap?"

Başını salladı. "Moran'la konuşacağım. Ne yapabileceğimize bakarız." Parmaklarını tekrar masasına vurdu.

Yemek yerken onu açıkça izledi.

Haklıydı, sandviç mükemmeldi, şok edici olsa da patates cipsi tabaktaki en iyi şey olabilirdi.

Konuyu açtığında içine limon ve misket limonu koyduğu köpüklü suyla yıkıyordu.

"Bunun ne kadar zor olduğunu bilmiyorum," dedi. "Daha önce hiç değer verdiğim biri öldürülmemişti. Ama yirmi yıllık tecrübemde birçok kez oturduğum yerde bulundum, bu yüzden Brittanie ile olan ilişkinizle ilgili bir şeyler sakladığınızı hissediyorum."

"Biliyorsun," diye garip bir yanıt verdi. "Bilmiyorum," diye karşılık verdi.

"Genel olarak insanların, ama özellikle de kadınların hayatta iki seçeneği vardır. Savaşta figüran olmak ya da bir kafeste başrol oynamak."

Rus iç organlarının sıkıştığını hissetti. Bu kelimeleri biliyordu.

Umutsuz kelimelerdi. Lucinda konuşmaya devam etti.

"Ben, annem ve büyükannem, nesiller boyunca kapılarımızdan giren kadınlara başka bir seçenek sunmak için elimizden geleni yaptık. Temsilciliğinizin alanını talep etmekte özgürlük vardır. Çoğu kişiyi şok edecek sayısız hikaye duydum, ama sizi değil. Brittanie'ninki diğerlerinden ne daha iyi ne de daha kötüydü. Onun olduğu şey, benimdi."

Şimdi bir yerlere varıyorlardı.

Onu ürkütmemek için Rus, "Senin kızın nasıldı?" diye sorduğunda tekrar nazik davranmaya başladı.

"Ara sıra kızıma bakıcılık yapardı." Şey...

Kahretsin.

Haklıydı, ama lanet olsun ki konuda kızgın değildi.

Bu yüzden, o oldu değil Nazik, ama sinirlenmiş, ne zaman o "Lucinda, bunlar bilmem gereken şeyler." dedi.

"Paylaşmaya hazır değildim."

"Paylaşman için sabırsızlanıyorum. Onunla ilişkinizin bu duvarlar arasında geçtiğini söylemişsiniz."

"O ilişki benim değildi. Madden'ındı." Doğru.

Şimdi sinirlenmeye başlamıştı.

"Bu saçmalık," diye kestirip attı. "Bu aynı zamanda senin yapamayacağın bir ayırım ve bunu biliyorsun. Bu kararları ben veririm."

Ağzı gerildi.

Ona daha fazla saçmalık uzatmak için gevşetti.

"Olayın gerçekleştiği duvarlar vadinin aşağısındaki evimdeydi ve ben burayı her zaman Bon Amie'nin bir parçası olarak gördüm."

"Bunun benimle kelime oyunları oynaman için çok önemli olduğunu biliyorsun ve bu oyunları bana yalan söylemek için kullanman için kesinlikle çok önemli."

Dişlerini sıkarken çenesi şişti. O biliyordu.

Kolunu arkasında salladı ve parmağını kapıya sapladı.

"Orası senin krallığın Lucinda. Benim hakkımda karar veremezsin. Brittanie senindi ama onaylasan da onaylamasan da o artık benim."

"Haklısın," dedi sertçe.

"Biliyorum," diye karşılık verdi.

Ona ters ters baktı ve bu bakışta somurtkanlık vardı. Bunu görmek, insan olabileceği konusunda rahatlatıcıydı ve gizli bir sevimliliğe sahip olduğunu bilmek tahrik ediciydi.

Ama her şeyi açıklığa kavuşturmaları gerekiyordu. "Bana söylemediğin başka ne var?"

İşte o zaman sözlü olarak boğazına yumruk attı.

"Madden ona tapardı, o da Madden'a. Peki küçük kızıma ablasının öldüğünü nasıl söylerim?"

"Kahretsin, Lucinda," diye fısıldadı.

Onun artık kızgınlığa yakın bir şey hissetmediğini bildiğinden, avantajını kullandı.

"Onu istiyorum, Ajan Lazarus."

"Yapamam-"

"Ben. İstiyorum. Onu."

"geleni yapacağım."

Ona doğru eğildi. "*Onu istiyorum.*"

"Tatlım," dedi usulca, "söz veremem ama şu anda sana yemin , elimden geleni yapacağım."

Ağzını kapattı, arkasına yaslandı ve gözlerini tekrar pencereye dikti.

"Paraya ihtiyacı olduğunda senin için garsonluk yapmasına izin vermedin, ama ona yardım etmesi için Madden'ı izlemesine izin verdin" sonucunu çıkardı.

Bunu kabul etmeyi reddetti.

"Keyleigh'i duydun. Britt çocukları severdi." Ona yardım etmesi için Madden'ı izlemesine izin verdi.

Aslında, Brittanie Iverson'ın ilçedeki en yüksek maaşlı bebek bakıcısı olduğu gerçeğine para yatırabilirdi.

"Bir gün kendi çocuğu olsun istiyordu," diye devam etti, bakışları tekrar ona dönmüştü. "Annesi gibi olmayacaktı. Bir insan hayatı boyunca sevgiye aç kaldığında iki yoldan birini seçer. Ya sevginin ne olduğu hakkında hiçbir fikirleri yoktur, bu yüzden ne sevgi verebilirler ne de sevgi alabilirler, ya da içlerinde o kadar çok sevgi birikmiştir ki, buna layık birini bulduklarında her yerde patlar."

"Madden için patladı," diye tahmin etti.

Kadın doğrulamadı.

Dedi ki, "Sana söylemediğim başka bir şey kalmadı. Haklısın. Seni test ediyordum. Beni iyi idare ettin, Keyleigh'i iyi idare ettin."

Kadın öylece bıraktı ama adam söylenmeyi anladı.

Bu yüzden, "Onayınızı kazandığım için memnunum," diye cevap vermesi yarı şaka yarı gerçektir.

"Yarın saat 1'den itibaren randevularınızı ayarlayacağım."

Brittanie artık onun olabilirdi, ama bunlar onun emirleri idi.

Bunun üzerine gülümsemesini engelleyemedi ama ayağa kalkarken gülümsemesini gizlemek için başını öne eğdi.

Ancak, bir şey daha var.

Peçetesini tepsiye fırlattı ve ona baktı.

"Melanie Iverson ile aranızda bilmem gereken bir şey mi var?"

Başını iki yana salladı. "Brittanie'nin kendini değersiz hissetmesine ve bu değeri çekebileceği ya da çalabileceği erkeklerde aramasına neden olacak kadar boktan bir anne olmasının dışında, hayır. Bu tam olarak istismar değildi. İhmal de değildi. Tam olarak rekabet de değildi. Bunların hepsi Melanie'nin eşsiz paketindeydi. Onunla tanıştığınızda anlayacaksınız, Ajan Lazarus. Dakota'yla tanışınca daha iyi anlayacaksınız. Bugünlerde insanlar ülkemizin nasıl cehenneme döndüğünden bahsederek çok zaman harcıyor. Kiliseye ihtiyacımız olduğunu söylüyorlar. Çocukların disipline ve inanca ihtiyacı olduğunu söylüyorlar. Yanılıyorlar. Sadece birilerinin umursamasına ihtiyaçları var."

"Bunu tartışamam."

"Tartışamayacağımı biliyorum."

"Yarın saat 1'de görüşürüz."

"On iki buçukta gel. Seni bekleyen bir sandviçim olacak." "Beni beslemek zorunda değilsin."

"Evet, öyle Ajan Lazarus, çünkü fark etmediyseniz söyleyeyim, umurumda bile değil."

Tanrım, büyük bir sorunu vardı. Çünkü onu gerçekten öpmek istiyordu.

Bu, tabii ki onu becermeden önceydi. "On iki buçukta burada olacağım," dedi alçak sesle.

"O zaman görüşürüz."

Bununla birlikte, istemese de yapması gereken şeyler olduğu için dönüp Lucinda Bonner'dan uzaklaştı.

Onun için sorun değildi.

Ama sadece ertesi gün on iki döneceği için.

Ruhunu Doldurdu

Kasabaya dönerken Rus dört önemli telefon görüşmesi yaptı.

İlki, Moran'ın görevde olmadığı dönemde yardımcısı olan Wade Dickerson'a gönderilmişti. Rus, Brittanie'ye ilgi gösteren müşterilerin listesini okudu. Ayrıca Lucinda'nın yazdığı erkek arkadaşlarının listesini de verdi. Daha sonra Dickerson'a bu kişilerin şüpheli kişiler olduğunu ve neden şüpheli olduklarını söyledi ve adamı sohbet etme ve eğer varsa mazeret bulma göreviyle baş başa bıraktı.

İkincisi ise, Rus'un istediği şeyleri bir saat içinde Pinetop Lodge'a teslim edeceğine dair Rus'a güvence veren yerel FBI lideri Ben McGill'e gönderilmişti.

Üçüncüsü ise William and Mary Koleji'nde Ceza Hukuku ve Psikoloji okuyan oğlu Acre'ye.

Ve evet, bu Acre'nin babasının izinden gitmek istediği anlamına geliyordu, ancak dört yıl boyunca orduda olma kısmını ve beş yıl boyunca polis olma kısmını atlamak istiyordu (bunun yerine, mezun olduktan sonra Deniz Kuvvetleri'ne kaydolacaktı, bu Rus'un yaptığı şeyi tersine çevirdi - önce ordu, sonra çalışırken beş yıl boyunca okula gitti).

Acre görevden sonra doğrudan Büro'ya başvurmak istedi.

Acre'nin sesli mesajını aldı.

"Ben baban," dedi bip sesinden sonra. "Washington eyaletinde bir dava üzerinde çalışıyorum ama her zamanki gibi hayatta olduğunu, yemek yediğini, su içtiğini, ders çalıştığını ve prezervatif kullandığını düzenli olarak belirtmeni istiyorum. Bana mesaj at."

Sonuncusu ise Florida Üniversitesi'nde birinci sınıf öğrencisi olan kızı Sabrina'ydı. Henüz birkaç haftadır orada olmasına rağmen, üniversitede geçirdiği koca bir yılı bahar tatiline çevirmenin tüm yollarını araştırdığına dair kanıtlar vardı.

Cevap verdi.

"Baba!"

Bu iki heceyle ilgili her şey, yeni bir ölü kızla ilgili çağrıyı aldığı andan beri ruhundan sızan şeyle doldu.

"Hey, bebeğim," diye cevap verdi.

"Aman Tanrım, aramana ihtiyacım olduğunu nereden bildin?"

"Çünkü her hafta yeni bikini ödeneğini aşıyorsun, bu yüzden kontrol etmemi ve ek harcamaları onaylamamı mı istiyorsun? Sadece bir tahmin."

Kıkırdadı.

Ve bu ses onu önümüzdeki kırk sekiz saati atlatmaya yetecek kadar doldurdu.

"Hayır," dedi. "Ama eğer teklif ediyorsan." "Etmiyorum," diye cevap verdi.

Bir kıkırdama daha ve sonra, "Tamam, FBI'a girmeyi düşünen bir arkadaşım var. Onunla konuşur musun?"

"Onunla çıkıyor musun?"

"Evet."

"O zaman hayır, ondan zaten nefret ediyorum."

"Baba!" diye bağırıldığı uzun bir kıkırdama trili. Sabrina her zamanki gibi pes etti.

"Evet, onunla konuşacağım. Ama bir dava üzerinde çalışıyorum. Daha sonra konuşmak zorunda kalacağız."

"Bir dava üzerinde misin?" diye sorduğunda ses tonu değişti.

Olmayan bir babanın geride bıraktığı travma sonrası stres bozukluğu değildi. Evliliği sona erdikten sonra çocuklarıyla bu konuda uzun uzun konuşmuştu.

Ona şu anda yaptığı şeyin, ki her zaman yaptığı şey buydu, her zaman aklında olduklarını bilmelerini sağlamak için zaman ayırdığına dair güvence verdiler ve onlara ihtiyaçları olanı verdiler. Bu ve o gitmeden önce ve seyahatten döndükten sonra yaptıkları ritüeller.

Hayır, daha fazlasına ihtiyacı olan Jennifer'dı.

Ve bunu hak etmişti.

Sadece vermedi.

Şu anda kızından duyduğu şey, babasının, hafifletmek istediği şekillerde ona yük olduğunu bildiği gerekli bir işi yaptığı için endişelenen bir kızdı, ancak sağlığının, büyümesinin ve canlılığının devam etmesinin onun için iş yaptığını anlamıyordu.

"Öyleyim, Sabby. Washington eyaletinde. Ama bana ihtiyacın olursa her zaman müsaitim, gerçi şu anda senin adamla konuşamam."

"Tamam."

"Her şey mi?" "Evet."

"Derse gidiyor musun?"

"Tabii ki!"

Yalan.

"Senin Anne ve I vardır ödeme için sen için

Aslında Aşağıda bir şeyler öğrenin" diye işaret .

"Hayatın her yeni günü
öğrenmektir." Lanet olsun.

"Sınıfta olan türden bahsediyoruz," diye açıkladı.

"Baba, burası çok güneşli," diye cevap verdi. "*Her zaman* olduğu gibi."

"Okulu bırakıp eve, annenin yanına dönmek zorunda kaldığında hava kasvetli, karlı ve soğuk olacak."

"Sınıfa gidiyorum," dedi hızlıca.

Bu onun derse gittiği anlamına gelmiyordu. Tehdidinin işe yaradığı ve derse *gideceği* anlamına geliyordu.

"Bu beni mutlu ediyor."

"Sevindim."

"Tamam, gitmem gerek. Birkaç gün içinde arayacağım ama senden mesaj istiyorum."

"Tamam. Dikkatli ol ve seni

seviyorum." "Ben de seni

seviyorum."

Bağlantıyı kestiler.

Acre, Rus istediği mesaj atıyordu ve Rus'un bir dava üzerinde olduğunu bildiğinden, Rus'un iyi olduğunu bilmesi için iki ya da üç günde bir mesaj atmaya devam ediyordu.

Telsizler arasındaki bu gecikme, babasıyla iletişim halinde olmak istemediğinden ya da ona işini yapması için zaman tanımak istediğinden değildi. Bunun nedeni Acre'in çalışmaları konusunda ciddi olmasıydı. Parti konusunda ciddiydi. Ve sevişmek konusunda da ciddiydi.

Babasıyla iletişim halinde olmak, aşırı yoğun programını sekteye uğratiyordu.

Bir dava üzerinde çalıştığını bilen Sabrina, kızından günde iki ila on mesaj almak yerine, şimdi buna ek olarak daha önce hiç görmediği bir çiçek gördüğünde, kuşların ötüşünü duyduğunda, palmiye ağacının yapraklarının sallandığını gördüğünde, bir limonatanın ferahlatıcı tadını aldığında, güneş parladığında ya da ayın hoş bir ışıltısı olduğunda mesaj atıyordu.

Evet, onun kalbini kazanan her erkekten nefret ederdi çünkü hayatındaki erkeğe duyduğu sevginin bolluğu her zaman

sadece onun olmuştı ve paylaşmaya hazır olduğunu hiç hissetmiyordu.

Bu düşünceyle, onu Pinetop Lodge'a götürmek üzere programlanmış GPS ona sola döneceğini söyledi.

Onu kasabaya götürmedi.

Bunun yerine, dış mahallelere saptı ve muhtemelen burada bir tepe olarak kabul edilebilecek ama Virginia'da bir dağ olan yere tırmandı. Yol onu doğruca, İsviçre Alpleri ile Washington rustikliğini başarılı bir şekilde bir araya getirmiş olan büyük ve çekici bir otele götürdü.

Ön tarafa çekti ve bir vale kapısına koştu.

Bunun oda ve pansiyon için onaylanmış günlük harcamasından daha fazlasını gasp edeceğini hissediyordu, ancak yine de SUV'den dışarı çıktı ve valeye anahtarlarını verdi.

Bir görevli çoktan aracın arka kapısına gelmişti. "Giriş mi yapıyorsunuz?" diye sordu.

"Evet," diye cevap verdiğinde Rus arka yolcu kapısını açmış, dizüstü bilgisayarını ve evrak çantasını alıyordu.

Çantalarını aldı, görevliler ona yol gösterdi ve check-in işlemi pratik ve akıcı bir şekilde gerçekleşti.

Oldukça fazla miktarda taş olduğu için nemli atmosferden memnundu, ancak kulübenin çoğu ahşaptan yapılmıştı, bu yüzden bir ateş berbat olurdu ama yok edici olmayabilirdi, üst kata ve odasına götürülürken.

Kesinlikle harcırahını vergilendiriyor.

Giysi çantasını asan görevliye birkaç banknot uzattı ve süitin kapısını gizlice arkasından kapatmadan önce bavulunu yatak odasındaki dolaba yerleştirdi.

Ve Rus, oturma odası, lavabo, mikrodalga fırın, buzdolabı ve dışarıda iki taburesi olan bir barı olan bir süitte bırakıldı.

romantik bir şömine ve yolun karşısındaki başka bir dağ/tepeyi ve otelin bulunduğu tepenin dibinde yoğun bir sis tabakasıyla örtülmüş büyük bir gölü gören iki şezlonglu bir balkon.

Başka bir deyişle, manzara olağanüstü idi.

Yatak odasında ayrıca bir şömine, bir koltuk ve sedir ile beyaz çarşafli bir kral yatak, kabarık bir yorgan, alt kısma serilmiş kırmızı ekose bir battaniye ve yaşayan herhangi bir insanın baş desteği ihtiyacını karşılayacak bol miktarda yastığa karşı desteklenen, önünde kırmızı geyik bulunan iki mavi fırlatma yastığı vardı.

Sabrina banyoda neşeyle çığlık atardı. O sadece temiz bir duş gördüğü için mutluydu.

Kıyafetlerini çıkarıp daha rahat bir şeyler giydi ama bu gecedен sonra başka bir yere taşınacağı için eşyalarını yerleştirmede çünkü buradaki en ucuz oda muhtemelen bütçesini aşıyordu.

Hızlı bir duş aldı, giyindi ve bir bira içmek için mini bara giderek eğlenmeye karar verdi.

Bu sırada McGill oda numarasını sormak için mesaj atıyordu.

Verdi ve McGill yukarı çıkarken Moran yolda olduğunu ve Bohannan'ın da yolda olduğunu mesaj attı

Yerel halk gelmeden önce Rus, olay yeri, motel ve çevresindeki incelemenin ayrıntılı bir sözlü raporunu almak için ajanı ile bilgi almak için zaman buldu, resimleri bir pencerenin yanındaki yuvarlak masaya yaydı, manzaralı oda servisinin tadını çıkarmak daha kolaydı.

Etli bir şeylere girişmek için henüz çok erkendi. Testlerin yapılması zaman alacaktı, baskıların işlenmesi zaman alacaktı.

Moran ve Bohannan onlara katıldığında tartışacakları daha büyük bir konu vardı.

Ve bu sadece birinin yerel bir kadını öldürmek için neden bir seri katilin yöntemini kullandığına dair fikirleri paylaşmak değil, aynı zamanda FBI'ın, yani Rus'un devam eden müdahalesinin nasıl stratejize edileceğiydi.

Çünkü Moran FBI'dan yardım isteyebilirdi, ancak bu yardım federal değil yerel bir suçta olduğu gibi Seattle biriminden gelecekti.

Kazançlarınız

McGill bir bira içmiş, bir çizmesini resim ve raporlarla dolu sehpanın kenarına dayamış ve ateşi yakmıştı, çünkü Rus gibi o da bunun tek şansı olduğunu biliyordu, bu yüzden tadını çıkaracaktı ve burası onun odası bile değildi.

"Taklitçi olayı, reklam müdürü senin Burada," dedi McGill.

"Sana ihtiyacım var," dedi Moran. "Ve bunu paylaşmak için bir telefon görüşmesi yapmanın sakıncası yok."

Bohannan, "Büro Şefi burada sizden başka kimseyi istemeyecektir," dedi. "Bu bir sorun olmayacak. Sorun olacak olan şey kontrol altına almak. Yerel medya şimdiden etrafı koklamaya başladı. Elimizde bir ceset olduğunu biliyorlar. Misted Pines da radarlarında, yani açlar. Sen haklıydın. Adamın kimsenin onun yöntemini kullandığını bilmemeli."

"Nedir bu?" McGill sordu. Rus

McGill'e baktı.

Rus ona, "Bir yerde bir şeyi uzaktan patlatabileceğine dair tehditler savurdu, inandırıcı tehditler, malum nedenlerden dolayı nerede olduğunu söylemedi," dedi. "Ama nerede olsun hasara yol açacak.

Çok yaklaşırsak ya da hoşuna gitmeyen bir şey yaparsak, mülk ve insan hayatları."

McGill artık iyi yaşamın tadını çıkarmıyordu, Rus'a bakıyordu.

"Seninle iletişim mi kuruyor?"

"Cesetlerle birlikte bana notlar bırakıyor."

"Tanrım, lanet olsun," diye ısırdı McGill, çizmesini sehpadan alıp ayağa kalkarken.

Rus, "İşte bu yüzden bunun bir taklitçi olduğunu biliyordum," diye açıkladı. "Ayrıntılar ortaya çıktı. Hem de çok fazla. Kendimize sakladığımız tek şey buydu. Misted Pines'ta her şey kitaba uygun yapılmıştı. Ama bunu bilmiyorlardı, bu yüzden dahil edemediler."

"Tehditlerin inandırıcı olduğunu nereden biliyorsunuz?" Moran sordu.

"Yedinci cesetten sonra test ettim, basın toplantısı sırasında sadece onun anlayabileceği şifreli bir şey söyledim," paylaştı Rus "Anladı. Alabama'da bir parkta küçük bir bomba patladığında basın toplantısını bitirmemiştim. Bu almaktan hoşlanmadığım bir riskti ama yukarıdan gelen emirler bunu yapmamı söylüyordu. Blöf yaptığına ikna olmuşlardı."

Odadaki herkesin yüzünde anlayışlı bir ifade vardı.

Bazen doğru yapamadılar ve oynadıkları bahislerde yanlış yapmanın korkunç sonuçları oldu.

"Neyse ki sadece bir köpek yaralandı. Küçük adam başaramadı. Sahibine şarapnel parçaları isabet etti ama durumu iyiydi. Her şey olup bittikten sonra yerel halk suçu hatalı bir gaz hattına attı. Ama biz o olduğunu biliyorduk çünkü patlama sırasında FBI santraline Maine'deki bir evin sabit telefonundan bir çağrı geldi. Arayan adam "Gördünüz mü?" diye sordu ve telefonu kapattı. Yerel ajanlar eve baskın düzenlediğinde adamdan hiçbir iz yoktu. Daha sonra ev sahiplerinin Avrupa'da tatilde olduğunu öğrendik. Ve her zamanki gibi arkasında hiçbir iz bırakmadı."

McGill, "Tamam, öncelikle bu adamın ABD'nin herhangi bir yerinde bir hevesle patlatabileceği rastgele bombalar olabileceği konusunda ürpermem için bana bir dakika izin verin," dedi.

Rus bu konuda onunla aynı fikirdeydi, her gün bu boku yaşıyordu.

"Peki tamam, şimdi birilerinin onu kullanmasına kızacağını nereden biliyorsun?

onun yöntemi mi?" McGill sordu.

Bunun üzerine Bohannan konuşmaya girdi.

"Çünkü, diğer şeylerin yanı sıra, o kötü huylu bir narsist. Dünya onun etrafında dönüyor. O asla yanılmaz. Her şeyde en iyisi o. Hayatını sorgusuz sualsiz istediği gibi yaşamak için açık çeke sahip olduğunu düşünüyor. İşlediği suçlarla son derece gurur duyuyor ve öyle olduğu için de birilerinin bunları kopyalaması onu çileden çıkarıyor. Sadece kurbanlarının hissettiği korku, kontrol ve acıdan ve fiziksel ihlal eylemlerinden zevk almakla kalmıyor, bu onun sanatı. Bunu gasp eden biri onun hakimiyetini tehdit edecektir. Muhtemelen yıllarını kurbanlarının rapor edemeyecek kadar korktuğu cinsel saldırılara harcamış, sonra da bu işi tırmandırıp sopayla dövmeye başlamıştır. Herhangi birinin bunu kolaymış gibi göstermesine izin veremez."

McGill bunu anladığını belirtmek için başını sallarken Rus, Bohannan'ın dosyayla sadece bir öğleden sonra ilgilenmesinin ardından adamı bu kadar yakından tanımasına hayret etti.

Bohannan devam etti.

"Rus da onun kurbanı. Rus'un sinirli olduğunu biliyor. Rus'un onu durdurmak istediğini biliyor. Ve daha fazla zarar vermekle tehdit ederek Rus'u kontrol ettiğini ve onu korku yaşamaya zorladığını biliyor. Bu adam, Kristal Katil'in işlemediği bir suçla Rusun gözünü döndürür, bunu bir ihlal olarak kabul eder. Kendini Rus'un sahibi gibi hissediyor. Onunla oynamayı bitirene kadar kimse onun olanı alamaz."

Bohannan Rus'a baktı ve baktığında mutlu görünmüyordu.

"İlk notta seni davadan almaları gerekirdi. Bu adam asla kimseyi manipüle etmemeliydi."

Rus, Bohannan'ın bu tepkisine şaşırmişti. Bu şekilde davranmadıklarını biliyordu.

"Yani bir ajan her yeni kurban için sıfırdan mı başlamak zorunda?" Rus, Bohannan'ı dikkatle izleyerek sordu. "Bu soruşturmayı zorlaştırır ve ona istediğini verir çünkü her yeni ajanın hızlanması zaman alırsa, kaçmak için daha fazla zamanı olur."

Rus daha sonra ona zaten bilmesi gereken şeyi söyledi.

"Ayrıca, her ne kadar rahatsız edici olsa da, benimle bir ilişkisi olduğunu düşünmesi iyi bir şey. İletişim kuruyor ve bunu yaparken de bir şeyleri ele veriyor olabilir."

Bohannan, "Üzerinizde çok fazla baskı var," diye karşılık verdi.

Orada başka bir şey vardı. Bohannan'ın dosyadan aldığı ama paylaşmadığı bir şey.

Ancak Rus, bu konuda baskı yapmanın zamanı olmadığını ya da belki de şirkette olmadıklarını hissetti.

Rus, "İşi biliyorsun, eğer baskıya dayanamazsan oyundan çıkarsın," diye cevap verdi.

Bohannan, "Evet, işi biliyorum, bu yüzden oyundan çıktım," diye karşılık verdi.

"İşte bu yüzden, Brittanie'yi kimin öldürdüğünü bulduğumuzda, ben de öyle olacağım," diye paylaştı Rus. "Sorun şu ki, Kristal Katil'in beni kolay kolay bırakmayacağını biliyorum. Ve benim bir kızım var."

Oda sessizliğe gömüldü.

"Yani, evet," dedi Rus boşluğa doğru.

"Pekâlâ," diye başladı Moran ve o akşam odada bulunan hiç kimsenin bir şey yapma gücünün olmadığı bir şeyin yanından geçtiler. "Başa çıkabileceğimiz şeyle başa çıkalım. Basınla."

Bohannan, "Açıklanan sınırlı bilgilere bağlı kalın," dedi.

"Anladım Cade, ama biri onlara otuz saniyelik şöhret röportajı teklif ederse hizmetçiyi, resepsiyon görevlisini ve Brittanie'nin annesini nasıl sessiz tutabilirim?" Moran sordu.

Rus bir kâğıt parçasına uzandı ve onu sallayarak üzerinde yazılı raporun ayrıntılarını okudu. "Hizmetçi Gentry Anderson cesedi bulmuş, odadan çıkmış ve 911'i aramış. Yardımcılarınız on dakika içinde oradaydı ve içeri girdiler. Ev sahibi bir süre sonra geldi ve odaya girmesine izin verilmedi. Bu raporda hizmetçi dışında kimsenin girdiğine dair bir işaret yok."

Sözlerini bitirmeden önce doğrudan Moran'a baktı.

"Ve olay yeri incelenirken kimsenin içeriyi görememesi için dış cephenin kordon altına alınıp korunmasını emretmek gibi mükemmel bir karar verdiniz. Bu doğru değil mi?"

Moran başını salladı. "Bu doğru. Hizmetçi telefon ettikten sonra resepsiyon görevlisine gitmiş. Adam orada değilmiş ve kadın onu bulamadığı için çılgına dönmüş. Adamın otomatlardan kurabiye alma alışkanlığı olduğunu bildiği halde, çünkü görünüşe göre adam kurabiye yemek için rastgele molalar vermeye meyilliymiş, bu da ot içmek için de rastgele molalar vermesinin bir sonucu olabilir."

"Yani sadece hizmetçiyi sessiz tutmak zorundayız," dedi

Rus. "Ve Melanie ve Dakota Iverson," diye ekledi

Bohannan. "Ayrıntıları bilmelerine gerek yok," dedi Rus.

"Hayır, gerekmiyor," diye onayladı Moran.

McGill, "Demek hizmetçi," diye bitirdi.

Moran telefonunu çıkararak hizmetçinin kendi halinde kalmasını sağlayacak birini aradı.

"Cin sana işe yarar bir şey verdi mi?" Bohannan sordu.

"Ofisinin kullanımı ve programlama hizmeti. Yarın öğleden sonra personeliyle görüşmeler ."

Bohannan'ın sakalının içindeki dudakları kıvrıldı.

"Şaşırmadım." Rus ona, "Brittanie ona bakıcılık yapıyor," dedi.

Dudak kıvrımı soldu. "Siktir."

Moran mesaj yazmayı bırakınca Rus ona baktı. "Melanie Iverson'ı cesedi kendisine teslim etmesi için ikna etmemizi istiyor."

Moran ona, "Kadını iyi tanımıyorum ama ilk izlenimime göre Iverson, Cin'in onu istediğini öğrendiği anda Iverson'ın bu işe şüpheleniyorum, oysa daha önce kızının nasıl gömüldüğü muhtemelen bile değildi," dedi. "Bunu birilerinin ağrıtmaktan başka bir için yapmaz."

"Bu konuda ince eleyip sık dokumamız gerekecek."

Moran'ın kaşları . "Ona Melanie'nin Brittanie'yi Cin'e bırakmasını sağlayacağımızı mı söyledin?"

"Ona elimizden geleni yapacağımızı söyledim. Ama bir şekilde Brittanie üzerindeki haklarından vazgeçmesini sağlayacağız ki Lucinda ona bakabilsin."

Moran ve Bohannan birbirlerine baktılar.

Ruslar Lucinda'yı tanımıyor olsalardı bu konuda endişelenirlerdi. Dolayısıyla onun herkesi parmağında oynatmanın yollarını bulan türden bir kadın olduğunu biliyorlardı.

Onun için yaptığı şeyin zararsız olduğunu ve hepsinin bunun Brittanie için olduğunu bildiklerini düşününce, onu kandırdıklarını düşünmelerine aldırmadı.

Bohannan, "Bence bir cenazenin ne kadara mal olduğunu bilmesi onun için önemli," dedi.

Evet.

Brittanie için en iyisi buydu.

McGill, "Ve ceset sahiplenilmezse devletin bunu halledeceğini anlaması gerekiyor," diye ekledi.

"Pekâlâ, bu konuda bir planımız var," dedi Moran ardından gecenin en önemli konusuna girerek bu konuyu kapattığını paylaştı. "Şimdi, neden birinin benim kasabamda bir kadını taklit ederek öldürdüğüne dair bir fikri olan var mı? Bu sadece hasta bir pislik mi? Yoksa başka bir şey mi?"

"Benim fikrim, başka bir şey ve yine de kesinlikle ikisi birden. Onun ölmesini istiyorsun ve bundan kurtulmak istiyorsun, onu sana yakın olmayan başka bir yöne dönecek şüpheli bir şekilde öldürmek iyi bir plan," diye önerdi Bohannan.

"Yani birkaç erkek arkadaşını çalıyor," diye yanıtladı Moran. "Ondan kim bu kadar nefret ediyor ki bunu ona yapıyor? Planlama gerektirir. Çaba gerektirir. Takip gerektirir. Tüyler ürpertici ve kişisel bir şey. Adli tabip raporunu verene kadar elimizde ne olduğunu bilemeyeceğiz, bu yüzden şu anda elimizdeki tek şey bir erkek olması gerektiği."

McGill, "Dildo diye bir şey duymamış olman çok ," diye çıkıştı.

Moran durumu hafifletecek, hatta gerginliği azaltacak bir ruh halinde değildi.

Bunu sadece küreği geri itmeyerek değil, daha sonra söyledikleriyle de kanıtladı.

"Onu gördün. Onu etkisiz hale getiriyor. Onu bağlıyor. Bu cinsel saldırı değildi. Cinsel şiddetti. Kendisi de kayıt yaptırdı ve şu ana kadar lezbiyen ya da biseksüel eğilimleri olduğuna dair bir bulguya rastlamadık. Bir erkekle buluşma ihtimali var ve o erkek de failimiz. Güvenlik kamerası olmayan şehir dışında bir motele gidiyor, muhtemelen evli bir adam."

Rus, "Bilemem ama bazı evli erkeklerin bir burlesk gösterisine katılmaktan suçluluk duymadıklarını sanıyorum," dedi.

Moran, "Cin'in listesi," dedi.

Görünüşe göre Dickerson patronunu bilgilendirmiş.

"Şu anda elimizdeki tek şey bu," diye yanıtladı Rus. "Eski erkek arkadaşlarla birlikte."

"Liste mi?" Bohannan sordu. Rus onu bilgilendirdi.

Sonra o oldu Bitti, Bohannan başını salladı ve mırıldandı onaylayan bir "Güzel."

Moran, "Yani elimizde bu var, aileyle görüşmeler, bir şeyler bilebilecek personel ve diğer her şey," diye yakındı.

Rus, "Kristal Katil'de sahip olduğumdan daha fazla," diye . "Ve ben yıllardır bunun üzerinde çalışıyorum."

"Plastik kaplamayı incelediniz mi?" Bohannan sordu.

Moran çenesini yukarı kaldırdı. Moran ona, "İlçenin herhangi bir yerinde bu miktarda satış yapan herhangi bir mağaza, ki bu bir mağaza, bu miktarı kimseye satmamıştır," dedi. "Diğer ilçelere de gönderiyoruz. Ama internetten satın alındığını tahmin ediyorum."

Rus .

"Kristalden bir şey çıktı mı?"

Moran başını salladı. "Öte yandan, ilçede çok sayıda Yeni Çağ dükkânı var. Resmi etrafa gösterdik. Kimse o resmi sattığını hatırlamıyor. Bu konuda da daha geniş bir ağ oluşturacağız."

"Arama emirleri konusunda ne durumdasınız?" Bohannan McGill'e sordu.

"Banka üzerinde çalışıyoruz, yarın elimizde olacak. Bankasının bize veri göndermesi birkaç gün daha sürer. Kredi kartları ve cep telefonu daha uzun sürecek. Dizüstü bilgisayarı üzerinde çalışacak bir teknisyen bulmak için sırada bekliyor. Umarım yakında e-postalarına erişebilir."

Rus bunu zaten biliyordu çünkü daha olay yerine varmadan önce sabah brifinginin bir parçasıydı.

Ancak McGill paylaşımda bulunurken, eski erkek arkadaşlarından bahsederken, Rus'a alışılmadık bir şekilde gecikmeli olarak partilerine katılan birkaç misafirin

gelmemişti.

"Sizinkiler geliyor mu?" diye sordu

Bohannan'a. Bohannan, "O konuda," diye yanıtladı.

Başka bir şey söylemedi.

Sikeyim.

Rus, "Dur tahmin edeyim, Jace senin önerdiğin gibi dışarıda olduğunu bilmiyor ve Jesse de kardeşiyle birlikte," dedi.

Ne yazık ki Bohannan'ın buna verdiği yanıt geçerliydi.

"Sanırım hepimiz yatağımızı paylaştığımız bir kadının öldüğünü öğrendiğimizde ilk içgüdümüzün, özellikle de Brittanie'ye yaptıklarını, bu konuda bir şeyler yapmak olacağı konusunda hemfikiriz. Bunun aptalca bir oyun olduğunu anlamaları için onlara bir gün veriyorum. Sonra onları dizginleyeceğim."

Rus, "Onu *yakın* bir zamanda görmek istiyorum," dedi.

Bohannan başını salladı. "Bunu gerçekleştireceğim."

Bu durum partilerini bölmedi ama o gece yapabilecekleri başka bir şey olmadığından Bohannan, birbirlerini daha iyi tanıyabilmeleri için bir ekip oluşturma egzersizine öncülük etti.

Seattle'da yaşadığı için McGill'in eve dönüş yolu uzundu, bu yüzden önce o çıktı.

Bohannan'ın evde güzel bir kadını vardı, bu yüzden ikinci olarak ayrıldı.

Rus seyahat yorgunu olduğundan ve sabah yeni bir başlangıç yapmak istediğinden, yeni ortağıyla daha fazla yakınlaşmak istediğine dair bir işaret vermedi.

yoktu, Moran Rus söylemeden önce biliyordu.

Rus gecenin son konusunu açtığında o da çıkmak üzereydi.

"Bu odanın parasını Büro ödemeyecek, Harry."

"Biliyorum. Bu gece benim departmanımda. Konaklamanızın geri kalanı Cin'in sponsorluğunda gerçekleşecek."

Kahretsin.

Hiçbir şey hissetmemesi gerekirken bu iyi hissettirdi. "Seninle iletişime mi geçti?"

"Polly ile irtibata geçmiş, o da benimle. Kaldığınız yerden buraya taşınmanızı istemiş, Polly'nin sizi yerleştirdiğini bilmeden. Yine de Polly Cin'den bir telefon aldıktan sonra rezervasyonunuzu bir süit olarak değiştirdi."

Tabii ki yaptı.

Polly ile daha yeni tanışmıştı ama ondan hoşlandığını biliyordu. "Bunun işe yarayacağından emin değilim," dedi.

Moran onun gözlerinin içine baktı ve "Dostum, kazanabildiğin yerde kazan" diye öğüt verdi.

Bu güzel tavsiye üzerine tartışma ve akşam sona erdi, çünkü Moran onu omzundan alkışladıktan sonra çıkıp gitti.

Tek Boynuzlu At Kafaları

Ertesi sabah Rus, Melanie Iverson'ın evine giderlerken Moran'ın aracında yanında oturuyordu.

Rus şerife, "Bu sabah davaya devam etmek için resmi onay aldım," dedi.

"İyi haber," diye yanıtladı Moran, ses tonunun altında yatan rahatlamayla.

"Adamlarımın bunu aştığını biliyorum ama bugün bir ara Brittanie'nin dairesine girmek isteyeceğim."

"Bir dahaki sefere onu da yaparız," diye cevap verdi Moran.

"Dakota'nın çalıştığı yere giden yol üzerinde."

"Harika," diye mırıldandı

Rus. Moran arabayı sürdü.

Rus, köknar ve ladin ağaçlarından sıkılıp sıkılmayacağını merak ederek manzarayı seyretti.

Sonra yapmayacağına karar verdi.

"İşte Brittanie'nin büyüdüğü yer, gözleriniz bayram etsin," dedi Moran onları arabaya bindirirken.

Etrafını saran doğal güzelliklerin dışında, bir ziyafetten çok uzaktı.

Bahçe temizdi. Evin boyaya ihtiyacı olduğunu söylerdi ama yoktu. İki haftalık tamirci hizmetine bile ihtiyacı yoktu.

Kınanması gerekiyordu.

Moran park etti. Dışarı çıktılar.

Eve doğru yürürlerken Rus, yere beton dökülmüş bir direğe zincirlenmiş bir deri bir kemik kalmış pitbull'u ihbar etmek için hayvan koruma birimini arama isteğine engel olmak zorunda kaldı. Köpeğin devrilmiş bir su kabı vardı ve görünürde bir barınak yoktu. Rus daha sonra, bir zamanlar oldukça güzel bir ön sundurma olan güvertenin süngerimsi tahtalarından düşmemeye konsantre olmak zorunda kaldı.

Moran kapıyı çalarken, Rus çitalar üzerindeki ağırlık dağılımına dikkat etti.

Moran tekrar kapıyı çaldı.

Tam kapıyı üçüncü kez çalacaktı ki kapı açıldı ve kadın harap bir kapının ardında duruyordu.

Melanie Iverson.

Yüce İsa.

Yüzünde üç günlük makyaj olabilir. Bir kısmı olmaması gereken yerlere gitmiş olsa bile, sonuncusunun üzerini yeni boyamış gibi görünüyordu. Saçları Brittanie'nin doğal renginin parlak bir versiyonuna boyanmış, yarım santim beyaz-gri dipleri olan bir fare yuvasıydı. Yanakları çöküktü. Cildi solgundu. Aşırı zayıftı. Dudaklarının etrafındaki çizgiler, kokusunu duymadan önce bile ömür boyu sigara içtiğini gösteriyordu.

Ve gözle görülür bir şekilde çok kötü bir ruh hali içindeydi.

"Sik kafalı babasına birinin onu öldürdüğünü mü söylüyorsun?" diye selam verdi.

Onun yanında iki saniye geçirdikten sonra Lucinda'nın neden bahsettiğini tam olarak anlamıştı.

Moran, "Bay Iverson'ın yerini tespit edemedik," diye cevap verdi.

Ağzını açtı ve hem Moran hem de o, ağzından yayılan koku karşısında geriye yaslandılar - bunu tarif etmenin başka bir yolu yok

-kıkırdadı.

Bunu yaptıktan sonra, "Bahse girerim" dedi.

Moran, "Sizi Özel Ajan Zachariah Lazarus ile tanıştırmak istiyorum," dedi.

Sanki dumanın içinden bakıyormuş gibi gözlerini kısarak ona doğru baktı, bu ya alışkanlığıydı ya da gözlük alamayacak kadar kibirli veya fakirdi.

"Özel Ajan mı? FBI gibi mi?" diye sordu.

Rus, "Evet, hanımefendi," dedi.

"Hanımefendi, ha," diye homurdandı ve dikkatini Moran'a geri verdi. "Sonunda büyük bir iş başardı. FBI onun peşinde. Yoksa bir motel odasında öldürülen küçük bir sürtükle başa çıkamıyor musun?"

Annnnnnnnnnd...

Rus'un işi bitmişti, çünkü bunun zaman kaybı olduğunu biliyordu.

Ancak Moran inatçı hissediyordu.

"Sizinle birkaç dakika konuşabilir miyiz?"

"Hayır," diye reddetti. "Sen de muhabirlere siktirip gitmelerini söyleyebilirsin."

En azından iyi haber, medyaya konuşmakla ilgilenmiyordu.

Moran o sabah bir isim açıklamış ve kadının bir motel odasında ölü bulunduğunu bildirmişti. Ölmüştü, öldürülmemişti ve daha fazlasını öğrenmek için adli tabibin raporunu bekliyorlardı.

Yine de medya onlardan önce davrandı.

Moran, "Birkaç dakikanızı ayırabilirsek gerçekten çok yardımcı olursunuz," diye ısrar etti.

"Dinle, orada biraz para kazanıyor olmalıydı," -arkasına yaslandı ve sallandı- "*yüksek ve güçlü* Lucinda Bonner'ın yerinde. Annesi sıkıştığı yerden kurtulmak için biraz para istedi, o ne dedi? Anlamaya çalışmayın, ben söyleyeyim. "Git kendini becer. O da böyle söyledi. Bu yüzden çok düşünmene gerek yok.

Bunun ne anlama geldiğini. Yakın değildik. İlk başta şok oldum. Çocuğum öldürüldü mü? Lanet olsun. Sonra onun bir kaltak, fahişe ve cimri olduğunu hatırladım. Bu yüzden üstesinden geldim."

Evet.

Lucinda'nın bu kadın hakkında söylediklerini tamamen anladım.

Yine de oradaydılar, bu yüzden Rus bir şans verdi. "Brittanie ile bir süredir görüşmediğinizi mi söylüyorsunuz?"

"Vay canına, çok zekisin," diye şaka yaptı. "Büyük liglerde olmana şaşmamalı."

"Biz kurmaya çalışıyoruz-"

Sözünü kesti. "Hayır, onunla konuşmadım, muhtemelen dört, beş ay oldu. Hayır, onu kimin öldürmek isteyebileceğini bilmiyorum. Onu pek sevmezdim ve ben onun annesiyim, bu yüzden o alanı daraltamadığım için gerçekten üzgünüm," dedi alaycı bir şekilde. "Şimdi, işimiz bitti mi?"

"Kızınız vefat etti. Otopsi yapıldıktan sonra, hangi cenaze evine götürülmesini istediğinizi bilmemiz gerekecek," dedi Rus ona.

"Ne diyeyim?"

"Dinlenmeye ihtiyacı var," diye belirtti. "Bu üzücü bir iş, biliyorum. Ve pahalı, ama-"

"Bunun için para mı ödeyeceğim?"

İnanamıyordu.

Midesi bulanmaya başladı.

Moran, "Birisi sahipsiz kalırsa, bunu devlet halleder," diye söze girdi. "Ya da bazen iyi niyetli vatandaşlar-"

Melanie onun sözünü kesti.

"Cenaze masraflarını karşılayacak param yok. Biri katkıda bulunmak isterse, bu harika olur. İnsanların bu saçmalığı neden abarttığını hiç anlamadım. Adına cenaze düzenlenen kişi bundan zevk alamaz."

İhtiyaçları olan tek şey buydu.

Şimdi sıra son işlerine gelmişti. "Köpeğini besliyor musun?" diye sordu ona. "Ne?"

"Köpeğinizi besliyor musunuz?" diye tekrarladı.

Öne doğru eğildi ama nedenini bilmiyordu, çünkü bunu köpeğin zincirlendiği yan bahçeyi görecektik kadar yapmamıştı. Yine de o yöne baktı.

Ona geri döndü.

"Benim köpeğim değil. Oğlum üzerime attı."

"Onu besliyor musun?"

"Bana bir torba yiyecek verdi, ben de onun için biraz koydum." "Bunu en son ne zaman yaptın?"

"Dün."

Hayır, artık işi bitmişti.

"Bu bir yalan," dedi soğuk bir ifadeyle. Kadın gözlerini tekrar kısarak ona baktı.

Moran araya girdi. "Bu noktada bilmeniz gerekir ki, bir hayvanı istismar etmek suçtur."

Bu onu sarstı. "O benim hayvanım değil."

Moran, "Senin ," diye belirtti.

Kızının öldürülmesinden ya da cenaze masraflarını ödemek zorunda kalma ihtimalinden çok bu durum onu dehşete düşürmüştü.

"Oğlumun aptal köpeği yüzünden başımın belaya girebileceğini mi söylüyorsunuz?"

"Oğlunuzun köpeği terk ettiğini ve bakımının yapılabilmesi için onu yetkili makamlara teslim etmeniz gerektiğini mi söylüyorsunuz?" Moran sordu.

Ona bir süre baktıktan sonra, "Al bunu. Dakota köpek istiyorsa başka bir tane alabilir. Yemeğini ister misin?"

On beş dakika sonra köpeğin kendilerine sorun çıkaracak enerjiye ya da mizaca sahip olmadığını fark etmişlerdi. Rus, en azından zavallı yavruyu sulayabilmek için evin kenarındaki musluktan su kabını doldurmuştu. Zincirlerini çözdüler ve Moran dışarı attığı için çıtaların üzerine dökülen yiyecek torbasını almak için verandaya Rus köpeği arabaya götürüp arkaya binmesine yardım etti.

Daha sonra Brittanie'nin dairesine değil, Moran'ın veterinerine gittiler.

"ÇOK TEMİZDİ," diye mırıldandı, dairenin içinde ilerlerken. "Evet," diye onayladı Moran, aynı şeyi yaparak.

Onun hakkında öğrendikleriyle bu beklenmedik bir şey değildi.

Bir yandan, hayatı yaşadı, arkadaşları oldu, erkeklerle takıldı, bazıları evlendi, erkek arkadaş çaldı, parayla arası iyi değildi, bu da evine bakmamasına yol açabilecek bazı meşguliyet, olgunlaşmamışlık veya sorumsuzluk seviyelerine işaret ediyor.

Öte yandan, Lucinda berbat bir bebek bakıcılığı yapmasına asla izin vermezdi, sadıktı, etrafta dolaşmış ve neredeyse işini kaybediyordu ama sonra onu korumak için çizgiyi aşmıştı, Keyleigh kaybından dolayı yıkılmıştı ve Lucinda da bundan derinden etkilendiğini saklıyordu, bu da Brittanie'nin her şeyi yoluna koyduğunu ya da koymaya çalıştığını gösterirdi.

Bu nedenle bir kurbanın nerede yaşadığına bakmak, onun hakkında daha fazla bilgi edinmek önemliydi.

Dairesi bunun hangi yöne doğru sallandığını gösteriyordu.

Buraya ne kadar para harcadığını görebiliyordu. Dekora önem veriyordu. Kaliteye önem veriyordu. Hiçbir şeyin birinci sınıf olduğunu söyleyemezdi ama hiçbir şey ucuz değildi.

Ama sahip olduklarına dikkat etti.

Lavaboda bulaşık kalmamış. Kanepedeki yastıklar özenle kabartılmış ve düzenlenmiş. Halının üzerinde yeni vakum izleri.

Keyleigh'den ve Keyleigh'nin erkek arkadaşı gibi görünen Declan'dan da hoşlanıyordu. Çerçeveleli resimlerden anlaşıldığı kadarıyla birlikte iyi vakit geçirmişlerdi. Ve burlesk olması gereken sahne arkasında eğlenmişti. Orada arkadaşları da vardı. Bir sürü parlak gülümseme. Bir sürü şakalaşma. Arkadaşlarını önemsiyordu, onlar etrafta olmadığında bile etrafını onlarla çevreliyordu.

Lucinda'nın kızı Madden ise çok sevimliydi. Brittanie'ye sarılan ve fotoğrafı çekene barış işareti yapan, ön dişi eksik, siyah saçlı, belki altı, belki yedi yaşlarındaki bu kızın ailesinin kim olduğu konusunda hiçbir şüphe yoktu.

Büyük kardeş, küçük
kardeş. İnkâr
edilemez.

Rus fotoğraflardan yatak odasına geçti.

Orada küçük bir dağınıklık vardı. Çıkardığı kıyafetleri kaldırmaya zahmet etmedi ama sonsuza kadar beklemelerine ve diğerlerini üst üste yığmalarına da izin vermedi.

Otele gitmek için giyinmeden önce giydiği son şey dolabın önünde yerde duruyordu.

Kot pantolon, kazak, pembe sütyen, üzerinde küçük tek boynuzlu at kafaları olan çoraplar ve yüksek topuklu botlar.

Evinin fotoğraflarını görmüştü, McGill dün gece onları odasına getirmişti.

Ama orada olmak.

Kadınların kokulu yağa batırdıkları ahşap sazlardan yayılan kokulara karışan parfümünün ipuçlarını koklayarak, büyüdüğü izbe evi terk eden ve kendisine sahip olduğundan daha iyisini vermek için para sıkıntısına giren Brittanie Iverson hakkında fikir sahibi oldu.

Sadece bu da değil, onun için bir anlamı vardı. Bunu hak etmişti.

Önemliydi.

Taşıdığı kaya daha da ağırlaştı.

İkisi de Brittanie'nin mekanında zaman geçirdiler. Brittanie'nin hayatına ya da ilişkilerine dair daha derin bilgi edinebilecekleri hiçbir mektup, günlük, not ya da herhangi bir şey bulamadılar, tıpkı ilk ekibin de bunlardan bir şey bulamaması gibi.

Aynı anda ayrılmaya hazırđılar.

Moran kruvazörü çalıştırdı ama vitesle takmadı. "Lanet olsun," dedi.

"Evet," diye kabul etti Rus.

"oraplarında tek boynuzlu atlar vardı."

Rus, Moran'a döndü. "Kendine gel dostum. Yapacak işlerimiz var."

Moran kendisine söyleneni burnundan duyulur bir şekilde yaptı.

"Hadi kardeşe gidelim," dedi Rus.

Moran kruvazörü vitesle taktı.

"Nerede olduğunu bilmiyorum. Nerede olduğu umurumda değil," dedi yerel büyük ev geliştirme mağazasının müdürü. "Artık burada olmadığı için mutluyum."

"Gitmesine izin verildi mi?" Rus sordu.

"Evet, öyle. Vardiyalarının yarısına gelmeyince, sonra satın almadığı üç motorlu testereyi güpegündüz arabasının bagajına yüklerken yakalanınca, sanki burada çalışmak mağaza çapındaki salata barına bedava gitmekmiş gibi, işine son verildi," diye cevap verdi müdür.

"Bu ne zaman oldu?"

"Dakota'sız üç hafta ve iki gün geçirdik ve hala bu boku sayıyor olmamın ne kadar kötü olduğu konusunda haklısın."

"Elektrikli testereler konusunda beni neden aramadın Rob?" Moran iç çekerek sordu.

"Çünkü bu çocuk kötü haber, Harry," diye yanıtladı Rob. "Benden çalmasını istemesem bile bana kızmasına ihtiyacım yok. Bazen gösterip bazen göstermemesine katlanmak istemiyorum. Gösterdiğinde kışına binmek zorunda kalmak. Cinsel taciz şikayetiyle uğraşmak zorunda kalmamak için ona göz kulak olmak ya da müdür yardımcımın ona göz kulak olmasını sağlamak zorunda kalmak. Yani, burada çalışan piliçler, çaresine bakabilirler. Ama hepimizin bir sınırı var, musunuz? Ve şirket böyle pek sıcak bakmaz. Ve bu kadınları tanıdığım için, ben de bundan çok daha fazla hoşlanmıyorum."

"Evet, Rob. Ne demek istediğini anlıyorum," diye onayladı Moran.

"Müşteri hizmetleri tam bir kabustu," diye devam etti Rob. "Ben de onu stoğa aldım. Dışarıda mola vermiş, verandadaki mobilyalara asılmış taco yiyordu ve içeri giren bir kadın müşteriye şişman dedi. Hem de lanet olası bir mağaza önlüğü giyerken. O testereleri çalmaya çalıştığı için çok heyecanlandığımı söylemeliyim. Gitmesine izin vermem için onun bile uğraşamayacağı açık bir sebep verdi. Şişmanlık meselesini denedim ama öyle bir gürültü kopardı ki, evimdeki tüm kameraları kontrol etmek zorunda kaldım."

"Seni tehdit mi etti?" Moran sordu.

"O kötü haber, Harry," diye tekrarladı Rob. "Iverson'ları bilirsin. Aralarında tek iyi olan kızdı ve şimdi..." Başını salladı, üzgün görünüyordu.

"Brittanie'yi tanıyor muydun?" Rus sordu.

Rob tekrar başını salladı. "Hayır. Onu etrafta gördüm. Evliyim ama hâlâ bir erkeğim. O kadar güzel bir kız ki, fark ediyorsun. Benim için öyle değil,

Gerçi. Ben sapık değilim. Neredeyse benim kızım olabilirdi. Genelde arkadaşıyla birlikte gelir, bize kız eşyaları alırdı. Saksılar, bitkiler, raflar falan."

"Onun hakkında bir şey duydun mu? Dakota'dan mı? Ya da dedikodu?" Rus sordu.

Daha fazla kafa sallama. "Keşke. Keşke sizi ona zarar veren kişiye götürebilseydim. Dakota'yı çok iyi tanıyorum ama bu şekilde değil. Ailesiyle ilgili hiçbir şey paylaşmadı. İşe geldi, bana migren ağrısı verdi ve gitti. Dakota buydu."

"Kız arkadaşı olup olmadığını biliyor musun? Kiminle takıldığını?" Rus ona bakmaya devam etti.

"Hayır," diye yanıtladı Rob. "Yine de, herhangi bir kadının o sapık pislikle herhangi bir şey yapmasına şaşıırırdım. Ayrıca iş da arkadaşlık kurmazdı, yani iş dışında bir ilişkisi varsa bu da beni çok şaşıırtırdı."

Hiçbir şey.

Bütün sabah, kızı Sabrina'nın ona verdiği tüm desteği tüketen tek boynuzlu at kafaları dışında hiçbir şey elde edemediler.

Moran . "Zamanınızı almayacağız. Ama bizimle konuştuğunuz için teşekkür ederiz."

"Bir şey duyarsam, Harry, arayacağımı biliyorsun."

"Minnettarım."

"Size iyi şanslar," dedi, bakışları her de içine alarak. "Ciddiyim."

Rob topallayarak uzaklaştı ve Rus ile Moran kruvazöre doğru ilerledi.

İçeri girdiklerinde Moran'a "Dakota'da bir adres var mı?" diye sordu.

"Evet, annesinin evi." Çıkmaz

sokak.

Yine de pitbullun üç haftadır düzenli olarak beslenmediğinden şüpheleniyordu.

Yani Dakota işini kaybediyor, köpeğini annesinin üzerine atıyor ve şehri terk mi ediyor?

Moran arabayı çalıştırdı. "Peki ya baba?" "Üzerinde çalışıyoruz. Şimdilik bir şey yok."

"Bunu McGill'e göndermemi ister misin?" "Zararı olmaz."

Rus telefonunu çıkardı.

Moran, "Bu adamları tespit etmek ve sohbet etmek için zaman bulmak yavaş ilerliyor, ancak Dickerson öğleden sonraya kadar olası kişilerin kısa bir listesini çıkaracağını söylüyor," dedi.

"Pekâlâ. Peki az önce duyduklarımız hakkında ne hissediyoruz?"

Moran, " kardeşin bir pislik olduğunu düşünüyoruz, para istemiş ve kız kardeşinin de annesi gibi para ineği olduğunu düşünmüş ve para vermediği için sinirlenmiş olabilir," diye söze başladı. "Ama bir seri katilin yöntemini bu derece taklit ederek bizi yanıltmaya çalışacak kadar zeki birine benzemiyor. Ve eğer kız kardeşine bunu yapabildiyse, kusacağım destansı kusmukla başa çıkmak için bir yıllık nane şekeri almam gerekecek."

"Evet, biz de oradayız," diye mırıldandı Rus. "Personel görüşmelerine katılmak ister misin?"

"Kesinlikle."

Bu cevapla birlikte McGill'e mesaj attığında, mesajlarında Lucinda'nın adını gördü.

Gitmeden önce onun numarasını almıştı.

Şimdi, şeften başka bir sandviç yapmasını istemek için üsle temasa geçmesi gerekiyordu.

Hiç Yaratılmamış

" "

Reuben in nasıldı?"

"Çok güzel bir reuben'di. Ama o cipslerden sadece beş tane için bile buraya kadar gelirdim."

Lucinda gülümsedi.

Otuz dakika arayla planladığı personel görüşmelerinden sonraydı, ancak sadece on beş, bazı durumlarda on dakikaya ihtiyaçları vardı.

Aldıkları istihbarat, Brittanie'nin erkeğinizle flört edip etmediğine bağlı olarak, daha önce öğrendikleri şeylerin spektrumunu oluşturunuyordu.

Ya sevilirdi ya da katlanılırdı.

Nefret etmedim. Birisi gerçekten iyi bir aktör değilse.

Lucinda'nın listesindeki ilk altıyı ve Brittanie'nin en büyük hayranı olmadığı için Lucinda'nın ortalığı karıştırmak için araya soktuğu birini yapmışlardı: üç dansçı, bir fedai, tiyatronun kapıcısı, bir garson ve yardımcı şeflerden biri (Bon Amie'nin üst katta servis ettikleri tam bir menüsü ve tiyatrodaki servis ettikleri bir tapas menüsü vardı).

Ona yakın olan altı kişi öldüğü için yıkılmıştı. Ona yakın olmayan biri ise sarsılmıştı ve bir insan olarak tanıdığı bir kadının başına gelenlerden dolayı açıkça üzgündü.

Lucinda, Rus ve Moran'ı diledikleri zaman molalarda veya boş zamanlarda diğer personelle konuşmak üzere geri davet etmişti.

Moran'ın planlarını henüz bilmiyordu ama Rus o gece dönüyordu.

Moran inişte Dickerson'dan olası ipuçlarıyla ilgili bir rapor alıyordu.

Ve Rus, Lucinda ile yalnızdı.

"İşlerin iyi gitmediğini hissediyorum," diye nazikçe dürtükledi.

"Güne Melanie Iverson'ın bir ekran aracılığıyla benimle konuşmasıyla başladım, ardından Moran ve ben oğlunun yavaş yavaş açlıktan ölmek üzere olan köpeğini kurtardık."

Yanaklarında kızgın pembe noktalar belirdi, gözleri bir an için büyüdü ama "Köpek nasıl?" diye sormadan önce tepkisini bastırdı.

"Birkaç gün veterinerde kalacak."

Başını salladı.

"Yine de, kızını dinlendirmekle ilgilenmiyor, bu yüzden gitmekte özgürsünüz."

Yüzü yumuşadı.

İnanılmaz.

"Teşekkür " derken sesi de yumuşaktı. Ayrıca şaşırtıcı.

Dürtme sırası onda.

"Brittanie'nin evinde Madden'ın bir resmini gördüm. Eksik bir dişi vardı."

Dudakları kıvrıldı. "Bu iki yıl önceydi." "Çok tatlı."

"O şimdiye kadar yaratılmış en güzel varlık."

Rus uzun zamandır ilk kez tam anlamıyla gülümsedi.

Onu gördüğünde gözleri tekrar açıldı, ancak bu sefer ona hızlı bir şekilde kilitlenmedi ya da yanaklarına vuran farklı bir pembe türü.

Müthiş.

Yanlış okumuyordu. Kız da ondan hoşlanıyordu.

Kilitlemesi gereken . Tabii ki yapmadı.

Bunun yerine, "Ne yazık ki onunla gurur bir annesi var" diye dalga geçti.

"Zor bir hayatı var."

Buna bir an bile inanmadı.

"Kızım yaratılmış en güzel varlık olduğu için geri adım atmak zorundayım," dedi ona.

"Bu bir mucize değil mi?" diye sordu sessizce. "Bu kadar çok sayıda insanın bu dünyada dolaşıyor olması."

Öyleydi.

İkisi de çok şanslıydı. "Seninki kaç yaşında?" diye sordu.

"Dokuz. Seninki?"

"On sekiz. Benim oğlum yirmi yaşında."

"Yüzük takmıyorsun," diye not etti. Kesinlikle onunla ilgileniyor.

"Boşandım. Sen de değilsin."

Ve ondan hoşlandığını da saklamıyordu.

"Madden'in babasının bir ilişkide hangi cinsiyetin daha çok para kazanması gerektiği konusunda kesin fikirleri vardı. Aramızda olması gerektiğini düşündüğü şeyin olmadığını görünce, yeni partneriyle birlikte Oregon'a gitti. Madden'ı ayda iki hafta sonu, yazın altı hafta ve dönüşümlü olarak tatillerde görüyor."

"Zor," diye mırıldandı.

"Benim için değil, Madden için de değil," diye kesin bir dille belirtti. "Açıkça ya da bilinçaltında olmak isteyebileceği kişiyi herhangi bir şekilde engelleyecek bir adamın etrafında olmaya ihtiyacı yok. Babasıyla yaptığı ziyaretleri çok seviyor. Babası onunla çok fazla vakit geçiremediği için bu ziyaretleri özel kılmak için elinden geleni yapıyor. Kendini önemli ve sevilmiş hissederek geri dönüyor. Hissetmesi gereken de bu. Beklentiler tarafından sınırlandırılmış ve yüklenmiş değil."

"Eski sevgilim evliyken benden daha fazla kazanıyordu ve hala da kazanıyor" diye paylaştı.

Kadının yüzünde beliren kedinin krema bakışını sikinde hissetti. Muhteşemdi.

Daha sonra sorduğu şey ikisini de o bölgeden çıkardı. Bunu şunun için yaptı ve bunu endişelendiği için yaptı.

Bu yüzden nazikçe gitti.

"Haberini nasıl karşıladı?"

Dudakları kıvrıldı, sessiz bir nefes aldı ve "Harika değil" diye cevap verdi.

Bunun yetersiz bir ifade olduğunu hissetti.

Konuyu değiştirme sırası ondaydı.

Masasının üzerindeki iki koluna yaslanıp "Bu işte iyisin" dediğinde bunun olacağını biliyordu.

"Pardon?"

"İşiniz. Bu davada daha fazla ilerleme kaydedememiş sizi hayal kırıklığına uğrattıyor."

"Daha erken."

"Hâlâ sinirlisin." "Evet."

"Yani iyisin."

"On beş yıldır Kriminal Araştırma Birimi'nde çalışıyorum ve bu süre zarfında bazı başarılar elde ettim."

"Bu sabah Bohannan'la senin hakkında konuştum. İnsanları tanıyor. O sordu. 'Bazı galibiyetlerden' daha fazlasını elde ettin." Haklıydı.

Rus omuz silkti.

"FBI neden küçük bir kasabada işlenen bir cinayete karıştı?" Kahretsin. Hay sikeyim.

Pusu.

"Lucinda," diye uyardı.

"Brittanie'nin, kendisinin yaratılmış en güzel şey olduğunu düşünen birine sahip olması güzel olurdu."

"Onun için çok çalışmam konusunda beni suçlamana gerek yok," diye ısırdı. "Ben o işi hallettim."

Gözlerinde küçük bir pişmanlık kırıntısının ardından bir telaş daha belirdi ve "Haklısın. Bu yersizdi. Söylediğimi unut. Bunun yerine, bana nasıl yardımcı olabileceğimi söyle."

"Sekreterlik hizmetleri, toplantı odaları ve gösterişli bir süit harika çalışıyor."

"Ajan Lazarus."

Siktir et onu.

"Rus," diye düzeltti.

Ağzının bir tarafı şaşkınlıkla çöktü.

Bazen tam adı olsa da, insanların bunu ilginç bulmasına ve hatta bazen sahte olduğunu düşünmesine hiç şaşırmamıştı.

Yine de çoğu zaman, insanların ona Zach demeleri gerektiğini düşünmeleriyle ilgiliydi.

"Rus," dedi.

Evet.

Beklediği gibi.

Adı onun ağzında kulağa çok hoş geliyordu. Ve evet.

Bunu .

"En azından bunu ," dedi.

"O odada uyuyacağım ve bana bir şeyler söyleyeceğini umduğum raporları resimleri inceleyeceğim. Manzaralı, barı ve oturma odası olan bir süite ihtiyacım yok."

"İhtiyacınız olduğunda sessizliğe ihtiyacınız var. Dinlenebildiğiniz zaman dinlenmeye ihtiyacınız var. Günün o saati geldiğinde, rahatlayabilmek için bulunmayı dört gözle beklediğiniz bir yere ihtiyacınız var. Benim de Brittanie için bir şeyler yaptığımı hissetmeye ihtiyacım var."

Onu pes ettiren de bu son kısım oldu. "Kirli

oynuyorsun," diye mırıldandı.

Kadın arkasına yaslandı ve karşılığında mırıldandı: "Hiçbir

fikrin yok." Kapı açıldı ve Moran konuşarak içeri girdi.

"Doğru, adamların çoğunun sağlam mazeretleri var, ancak bir sonraki seçimde bana oy vermeyecekler çünkü ikisi evli, biri ayrı ama barışmak istiyor ve hiçbiri burlesk dansçısı olan ölü bir kadınla bağlantılarını sormak için iş yerlerine gelen yardımcılarımın hayranı değildi."

Moran otururken Rus sempatik bir tavrıyla, "Bu işin doğasında var dostum," dedi.

Sonra, onlara listeyi veren ama üzerinde çalışmalarının sonuçlarını bilmesine gerek olmayan Lucinda'nın hemen önünde, bu sonuçları paylaşmaya devam etti. "Üç olasılık. Biri evli. İkisi bekâr. Bekârlardan biri Jace değil, yerini tespit edemediğimiz eski bir erkek arkadaş. Diğer ikisi Bon Amie."

"Evli olanın mazereti yok mu?" Lucinda onun sorusunu sordu.

"Şehir dışında. Yarın dönecek."

Lucinda parmaklarını önüne kaldırdı ve bir elinin tırnak diğer elinin tırnak uçlarına geçirdi, dolgun dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. Disney'in o muhteşem güzellikteki kötü kadınına benziyordu, hani şu sessizce desteklediğiniz, masum ve iğrenç kadın kahramanı sarayının dibindeki beyaz su akıntılarından aşağı yuvarlayan.

"Cadılar meclisi bunu kaşıkla yiyecek." Neşesi gizlenemezdi.

Ama lanet olsun.

Rus meclisi unuttu.

Rus, "Öncelikle, bir sivilin önünde bir soruşturma hakkında konuşmanın en sevdiğim şey olmadığını açıkça belirtmek isterim," diye söze başladı.

Moran bu konuda hiç suçluluk duymadı.

"İkincisi," diye Lucinda'ya döndü. "Bunun işinizi zorlaştırabileceğini söylememe gerek var mı?"

"Ajan, lütfen," dedi. "Her eşe ve kız arkadaşa, erkeğinin şovumuzu izlemeye geldiğini, kızlarla flört ve fırsat verilirse bunu daha da ileri götürdüğünü söyleyebilirim ve erkekler yine de gelecektir. Kendilerini tutamazlar. Sayılarınızın çoğunun anatomilerinin belli bir kısmıyla düşündüğünü bilmelisiniz."

Bunu biliyordu.

Lucinda'nın yanındayken o da onlardan biriydi.

Neye dikkat etmesi gerektiğine dikkat etmeye karar verdi.

"Şimdi meclis için endişelenemeyiz. Bize açılacağına bir umudumuz varsa, karısı eve gelmeden önce evli adama ulaşmalıyız. Kadın eve döndüğünde, adam bizim için kayıp olacak ve elimizde hiçbir şey olmayacak. O motel odasındaki parmak izi bolluğu ve DNA fazlalığı arasında, ne tanık var ne de bir şey.

konusacak bir adama ihtiyacımız var. Ve karısı eve gelir gelmez Brittanie ile ilgili hiçbir şey bilmeyecek."

Moran ayağa kalktı. "O zaman iyi olur."

Rus da ayağa kalktı ve Lucinda'ya baktı. "Bu gece döneceğim."

Bakışlarını iki vuruş fazla tuttu ve lanet olsun, ama bin vuruş daha tutsa orada durmaya hazırdı.

Sonra mırıldandı, "."

Tanrım, şimdi de açıkça flört ediyordu.

Ayrılmadan önce Moran, reuben etrafında daha içten olanları da içeren bazı teşekkür sözleri söyledi.

Moran, "Siz ikiniz çok tatlısınız," dediğinde kasabaya dönmek üzere arabaya binmişlerdi.

Tanrım.

Birdenbire, iyi bir polisle, yani gözlemci bir polisle birlikte olduğu için sinirlendi.

"Siktir git," diye

homurdandı. Moran

kıkırdadı.

Rus iç çekti.

ON

İki Kez Pişirilmiş Patates

O gece Bon Amie'ye döndüğünde, otoparkın ne kadar dolu olduğuna belli belirsiz şaşırdı.

Kadın güvenlik görevlisi arabasını görüp dışarı çıkarak çıkıntının altında durduğunda ve ona el salladığında kesinlikle şaşırmıştı.

Arabayla geldi.

Yine kadın olan bir vale, standının arkasından koşarak Rus'un kapısına geldi.

Dışarı çıkma, anahtarları teslim etme işini yaptı, sonra çift kapıya doğru yürüdü.

Güvenlik Sue bacaklarını dikmiş ve kollarını göğsünde kavuşturmuş bir şekilde oradaydı.

Oh evet, ayrıca sırtıyordu. "Seni istiyor," diye duyurdu.

Rus kuşatılmış iç çekişini gizlemeye çalışmadı.

Bu sadece sırtışını daha da büyüttü, ama kollarını indirdi, döndü ve onu kulübe doğru yürüttü.

Üst katta işler tıkırında gidiyordu ve gelenler sadece erkekler değildi, hatta ağırlıklı olarak erkeklerdi. Kadınlar da oradaydı, randevularında ya da partnerleriyle dışarıda geçirdikleri gecelerde ya da kızlar gecesi için gruplar halinde.

Bu Rus'a bugünün Cuma olduğunu hatırlattı.

Güvenlik Sue onu merdivenlere götürmedi.

Onu samimi bir köşede, en iyi manzaraya sahip olması gereken bir masaya götürdü.

Masa dört kişilikti, iki sandalye yan yana dizilmişti, bir sandalyenin üstü kapalıydı ve bu masa, bir sandalyeye oturmuş olan Lucinda'nın önünde değildi. Önündeki martini bardağında berrak bir sıvı vardı ve içinde mükemmel bir limon kabuğu kıvrımı yüzüyordu.

Güvenlik Sue görevini tamamladıktan sonra uzaklaştı ve Rus, "Beni yine mi besliyorsun?" diye sordu.

"Evet," diye yanıtladı Lucinda.

Daha önce, üst kısmı olmasa da eteği dünkü kadar dar olduğu için bugünkü elbiseyi görmezden gelmeye çalışmıştı. Ama arkasını görmüştü ve kürek kemiklerinin arasından beline kadar onu açıkta bırakan bir üçgen kesik vardı ve ayrıca sutyen giymediğini de paylaşıyordu. Elbise onun imzası olduğunu fark ettiği bir renkteydi, krem rengiydi ve içinde az da olsa pembe vardı.

O zamanlar konsantrasyon yeteneğine zarar veriyordu. Şimdi de aynısını yaptı.

Boş sandalyeyi çekmek için uzandı ve koltuğu okşadı. Eski sevgilisinin onu neden hadım edici bulduğunu anlayabiliyordu.

Öte yandan Rus, onu çıplak yakaladığında sırtını dönebileceği ihtimaline karşı yaptığı tüm pislikleri zihinsel olarak katalogluyordu.

Oturdu.

Bir kadın sunucu anında onun yanındaydı.

"Sana içecek bir şey getireyim mi?" diye sordu.

"Bira," dedi ona.

"Biz-"

kesti. "Soğuk ve ıslak olmalı, hepsi bu. Sen seç."

Panik içindeki bakışları Lucinda'ya kaydı, patronunun önünde onun misafirine elinden gelen en iyi hizmeti sunma ihtiyacı patronunun isteğiyle çelişiyordu.

"Bırak Morley karar versin," diye emretti

Lucinda. Sunucu kalktı.

"Morley?" diye sordu.

"Barmenimiz. Washington'daki en iyi miksolojisttir."

"Bira ve viski içerim. Yumuşaksa burbon. Tonik varsa votka. Bu benim için kayıp olur."

Martini bardağını kaldırdı ve "Bu çok kötü" diye mırıldandı. Üzerine bir kilit takması gerektiğini hatırladı.

Daha önce oradayken eğleneliydi, o noktaya kadar günü sadece yarı sinir bozucuydu, onun ve ortasında iyi bir sandviçin vaadiyle ve her ikisini de yerine getirmişti.

Şimdi yorgundu, huysuzdu, birçok insanın çok sevdiği güzel, ölü bir kadının katilini bulmakta zorlanıyordu ve kadının çoraplarında tek boynuzlu atlar vardı, bu yüzden stratejisini seçti ve uyguladı.

"Sanırım oyun oynamaktan hoşlanmadığımı zaten paylaşmıştım

Lucinda." "Ben de değilim, Rus."

"Kendimi besleyebiliyorum. Buraya yemek yemeye gelmedim. Buraya flört etmeye gelmedim.

Personelinizi gözlemlemek ve onlarla

konuşmak için buradayım." "Neden

burada olduğunuzu biliyorum."

"Belki de bunu yapmalıyım ve sırtımı odaya dönerek seninle bira içmemeliyim."

"Müşterilerimi tanırım. Yürüyebildiğimden beri bu binada vakit geçiriyorum."

"Ve?"

"Ve gecenizin nasıl geçtiğini ve kiminle konuştuğunuzu bilmek istiyorum. için."

"Sana davayı seninle tartışamayacağımı söyledim."

"Az önce müşterilerimi tanıdığımı söyledim. Onlarla görüştün. I hangileri olduğunu bilmiyorum. Ama tahmin edebilirim. Ayrıca size saçmalayıp saçmalamadıklarını ya da onlardan gerçeği öğrenip öğrenmediğinizi de söyleyebilirim."

Lanet olsun.

Şimdi onun almasını istiyordu.

"Ezra Corbin ve Lance Shultz," diye tahmin etti.

İkisi de bir arada.

Sikeyim.

"Bunlar neden senin seçtiklerin?" diye sordu.

"Çünkü Ezra Corbin Audrey Pulaski'yi becerdi, ama bir şekilde OG'lerin radarından kaçtı, muhtemelen karısı asla öğrenmediği için. Britt'i onun için hiçbir şey olmadığı konusunda uyarmıştım. O bir seri zampara. Ve bunu yapabiliyor çünkü karısı iş için seyahat ediyor. Ve Lance Shultz çünkü o listedeki tek bekar erkekti."

"Audrey Pulaski?"

"Ray Andrews'un terör saltanatını başlatırken öldürdüğü sekiz yaşındaki Alice'in annesi."

Birası servis edilirken "Tanrım," diye mırıldandı.

Bu aynı zamanda, bahsettiği OG'lerin, aldatan kocalarını akla gelebilecek en açık şekilde ifşa eden kadınlar kulübü olduğu anlamına geliyordu.

Hepsinin Audrey Pulaski ile ilişkisi varmış.

Ama Ezra bu kurşundan kurtuldu, Rus'un şaşırtıcı bulduğu bir gerçektir, çünkü adam kendini beğenmiş biriydi, tüm cevapları hazırda, ama Rus yine de onun o kadar da zeki olmadığı izlenimine kapıldı.

Şimdi nedenini biliyordu, eğer Ezra karısını sık sık terk ediyorsa ve onunla hâlâ evliyse.

Yalan söylemek söz konusu olduğunda, pratik yapmak mükemmelleştirir.

"Yemeği reddedecek misin?" Lucinda onun düşüncelerini yarıda keserek sordu.

"Bifteğin var mı?"

"Fileto mu, antrikot mu, şerit mi?"

Garsona döndü. "Rib-eye. Orta pişmiş. Ve biraz da patates cipsi."

Lucinda, "Angelina'nın iki kez pişirilmiş patatesleri ödül kazandı," dedi.

Garsona "Şöyle değiştir," dedi. Sunucu

başıyla onayladı ve tekrar gitti.

Rus birasından bir yudum aldı.

Evet, Morley ne biliyordu.

Lucinda, "Dur tahmin edeyim, Ezra oda sıcaklığındaki tereyağı kadar yumuşaktı ve Lance çıldırmıştı," diye bir çıkarımda bulundu.

Ve yine, tek seferde aldım.

olabileceğini biliyordu, çünkü yardımcı oluyordu. Ve umutsuzca yardım etmek istiyordu.

Yakalaması gereken kötü bir adam vardı, o zaman neden onunla savaşıyordu?

"Ezra'ya göre, Brittanie'yle burada iş ortaklarını ağırlarken danslar arasında bir kez konuşmuş."

Paylaştığı için, görmesine izin verdiği gözlerindeki rahatlama ve minnettarlık onu o kadar güzelleştirdi ki, neredeyse ona bir öpücük kazandıracaktı.

Kendini kontrol etmeyi başardı.

Kadın konuştu. "Yalan söyledi."

"Biliyorum. Ölümünü duyunca çok üzüldü. Ama bizim sadece işimizi yaptığımızı anlamasına rağmen

Şerif bir günde iki kez ziyaret etti, çünkü burada çalıştığı gerçeği dışında onun hakkında kesinlikle hiçbir şey bilmiyordu."

"Bunun için ondan hoşlanıyor musun?"

Dudaklarının onun terminolojisiyle seğirdiğini hissetti. Demek polis dizileri izliyordu.

"Yalan söylemekte iyi olduğunu düşünüyorum. Bunun cinayetten paçayı sıyırmakta iyi olmaya kadar uzandığından emin değilim. Cilasını ince. Bana bir tür moron gibi geliyor."

Dudakları kıvrıldı.

Evet, Ezra bir morundu.

"Lance konusunda da haklıydın," diye devam etti Rus. "Korkmuştu, onunla yattığını itiraf etti ve bunu yaptığına ve insanlar bunu bildiğine göre, ilk polis grubu ona soru sormaya gelmeden önce şüpheli olacağını biliyordu."

Rus devam etmeden önce birasından bir yudum daha aldı.

"O adamla ilgili garip olan şey, hiçbir mazereti olmamasına ve kızın ölümüyle hiçbir ilgisi olmadığı konusunda kararlı olmasına rağmen, şüpheli olmaktan heyecan duyduğu hissine kapıldım. Ya da en azından sorgulanmaktan."

"Lance eşcinsel ve kapıcıyı beceriyor. Ama babası bunu aklını kaçıtır ve Lance'i muhtemelen on milyon civarında olan mirasından mahrum bırakır, ama o yobaz bu dünyadan ayrılana kadar daha da artacaktır. Lance ailesiyle birlikte Seattle'da değil. Onun yerine burada, yakalanma ihtimali daha az olduğu için gizlice olduğu gibi davranabiliyor. Ama burlesk dansçılarıyla açıkça flört ediyor ve birileri sorarsa diye anlaşılmayı mühürlemek için onlarla yatıyor. Kurbanla seks yaptığı için onu sorgulamanız babasına geri dönebilir ve bu da heteroseksüel kanıtlar. Ancak işler için endişe verici bir hal alırsa şapkadan tavşan çıkaracaktır çünkü aktiftir. Sadece Barrett değil.

ve şüphesiz bir mazereti var. Sadece kendini ifşa etme ya da hapse girme seçeneklerinden birini seçene kadar ortaya koymaya istekli değil."

Barrett onun tiyatro kapıcısıydı.

"Yani, eğer biriyse, Ezra'yı mı tercih ediyorsun?"

Şimdi mor ve gece mavisi olan manzaraya baktı, akıntılar hareket eden bir gölge ve gökyüzünde parıldayan yıldızlar.

İçkisinden bir yudum aldı.

Yere koydu.

"Nasıl öldü?" diye sordu pencereye. "Lucinda."

Ona döndü. "Kink'le ilgileniyor." Tam o anda.

İşte başlıyoruz.

"Ne tür?" "Acı.

Onun."

"Yani, alıyorum."

"Evet."

"Nereden biliyorsun?"

"Belli bir müşteri kitlesi olan ve bodrumunda iyi donanımlı bir odası olan bir arkadaşım var. Devamlı müşterisi."

"Benimle konuşacak mı?"

"Şüpheli."

Sikeyim.

"Eğer rica ettiyseniz lütfen?" diye bastırdı.

Kızın dudakları kıvrıldı. "Deneyeceğim."

Bu onun kızıydı.

"Bunu Brittanie'den mi istedi?"

"Ekipman getirdi ve onun üzerinde kullanmasını istedi. Kadın elinden geleni yaptı ama bu ona göre değildi. İşte o zaman onunla ilişkisini kesmiş."

"Onunla kaç kez birlikte olduğunu biliyor musun?"

"Hayır, ama birden fazla kez oldu. Yeterince rahatladı ve onu ilgilenmediği bir şeye ikna etmeye çalıştı. Ancak, yanılmıyorsam, uzun sürmedi."

"Onu bildikleriyle tehdit edip etmediğini biliyor musunuz? Belki karısına söylemesi için?"

Başını iki yana salladı. "Öyle olsaydı bunu sana çoktan söyledim. Ama onun için o kadar önemli değildi. Jace gibi değildi. Ona ilgi gösteren bir adamdı. Ona kendini güzel hissettiren. İstendiğini hissettiren. Ne olursa olsun, bunu asla yapmazdı. Bu kasabada yaşıyor. Cadılar meclisinin OG'leri intikamlarını almışlardı. Tavsiyeme rağmen Britt evli bir adamla yatıyordu. Hem de birden fazla. Ama asla ama asla kendini böyle ifşa etmezdi. Misted Pines'da değil."

Şaşırmıştı. "Yani cadılar meclisi kadınların peşinden mi gidiyor?"

"Cadılar meclisi sürekli değişiyor ve büyüyor. Orijinaller Audrey'nin hayranı değildi ve bunun bir sebebi vardı. Ama hatırladığım kadarıyla onun peşinden hiç gitmediler. Ancak şu anki durum onların kontrolünde değil. Gerçi OG'lerden biri olan Wendy onlarla birlikte o mahalleye taşındı. Eğer bir liderleri varsa, o da odur. En büyük OG olan Lana, sevgilisiyle birlikte yaşıyor. O dışarıda."

Bu daha az şaşırtıcıydı.

"Cadılar meclisinde olmak için bekar olmak zorunda mısınız?"

"Mecliste olmak için erkekleri, kadınları kullandıkları gibi kullanmalısınız. Oynayabilirsiniz. Paylaşabilirsiniz. Ama tutamazsınız."

"Bu kadınlar Brittanie'nin evli erkeklerle yattığını öğrenselerdi, misilleme yaparlardı mıydı?"

Başını tekrar salladı ama "Hiçbir fikrim yok. Ama ben hayır derdim. Buraya geliyorlar. Kulübe. İçki içerler. Yemek yiyorlar. Gösteriyi izliyorlar. Ara sıra oyuncakları alıp evlerine götürüyorlar. Bana ve personelime çok bahşış verirler ve saygılıdırlar. Ben

Bir kadın işletme sahibine verilen büyük bahşışleri ve saygıyı, yeni yetme katillerle bir tutmak."

"Peki nedir bu? Birbirine yakın yaşayan ve bir dizi kuralı paylaşan gevşek bir grup kadın mı?"

"Güzel soru. Kimse bilmiyor. Bilmek için onların ekibinin bir parçası olmanız gerekir. Bununla birlikte, yakın yaşayan bir grup kadın değiller. Bir *mahalleleri* var, Rus. Küçük, üst orta gelir grubuna ait evler, belki yirmi beş tane. Yaklaşık beş yıl önce inşa edilmiş. Şehre gelen ilk kadınlar o siteden satılık evler aldılar. Sanırım bu bir şanstı. Konuşmaya başladılar. Belki hafif bir işe alım yaptılar. Bir şekilde, muhtemelen internet sayesinde, tanındılar. Geri kalanlar ya satışa çıkan diğer evleri satın aldılar ya da ev sahiplerine reddedemeyecekleri bir fiyat teklif ettiler. Tam olarak kaç kişi olduklarını bilmiyorum. Belki on beş. On yedi. Ama hepsi o mahallede yaşıyor. Oraya hiç gitmedim ama anladığım kadarıyla diğer evlerin çoğu satılık."

"Neden?"

Tek bir omzunu kaldırdı.

"Gözdağı mı?" diye .

"Kesinlikle öyle olmalı," dedi ona. "Her kadın topluluğu nedense insanların gözünü korkutur. Takılmaktan, arkadaş olmaktan ve birlikte gezip tozmaktan başka bir şey yapmasalar bile."

Alay ediyordu.

Ciddi davranıyordu.

"Bunu küçümsemek istiyor gibisiniz. Ama başka bir yerden gelen, bir mahalleyi ele geçirebilecek imkânlara sahip ve belli kurallara göre yaşayan bir düzineden fazla kadından bahsediyoruz. Bu ciddiye alınması gereken bir şey gibi görünüyor."

"FBI bu yüzden mi işin içinde?" diye üsteledi. "On beş kadın bir nefret grubu olarak tanımlandığı için mi?"

"Burada bulunma sebebim bu değil ama onları bir nefret grubu olarak tanımlayabilir misiniz?"

"Onları işaret etmek için tanıyor olmam gerekirdi, Rus. Ama onları *tanımıyorum*. Bana dostça görünüyorlar. Yol kenarında durup erkek sürücülü arabalara taş atmıyorlar. Ve bildiğim kadarıyla, erkekler sinek gibi düşmüyor ya da büyüleri işe yaradığı için tuhaf kazalar geçirmiyorlar."

Bu komikti, o yüzden ona gülümsedi.

Sonra da "Yanlış yolda olduğumu düşünüyorsun" dedi.

"Ne diyeceğimi çünkü Britt'in nasıl öldürüldüğünü bilmiyorum. Zehir miydi?"

Yine bu.

Tanrım, çok inatçıydı.

"Lucinda."

"Kurşun mu?"

İç çekti.

Sabırsızlıkla ona doğru eğildi. "Neden bana söylemiyorsun?" "Neden bilmek istiyorsun?"

"Çünkü zehir kadın diyor. Belki silahla da vurulmuştur. Ve benim kızım evli adamlarla yatıyordu, yani karıları vardı. Ve lanet olası bir *motelde* öldürüldü, Tanrı aşkına."

O da ona doğru eğildi ve yüz yüze geldiler.

"Tatlım, dedektiflik işini bana bırakmaya ne dersin? Bir muhbir olarak çok değerlisin ve verdiğin tüm yardımlar için minnettarım. Ayrıca Brittanie için adaleti çok istediğini ve kızına kimin zarar verdiğini bulmak istediğini de anlıyorum. Ama bundan sonrasını ben hallederim."

Kızgın yüzünde gizli bir sevimliliğin izleri de vardı.

Buna takılıp kalmasına izin vermedi.

"Bana motelden bahset, oraya sık sık gider miydi?" diye sordu. Kadın başını salladı ama arkasına yaslanmadı.

Nedenini biliyordu ve bunun nedeni kulak misafiri olacaklarından endişelenmesi değildi. Etraflarındaki masaların hiçbirinde müşteri olmadığı gözünden kaçmamıştı, bunu dava hakkında rahatça konuşabilmeleri için ayarlamıştı.

Hayır, olduğu yerde kaldı çünkü o oradaydı.

"Yakındık ama ben onun sırdaşı değildim. Bu yüzden kesin olarak bilmiyorum ama sanmıyorum."

"Resepsiyon görevlisi onu tanıyordu ama daha önce orada hiç görmemişti."

"Britt söz konusu olduğunda bu bana doğru geliyor. O güzel şeyleri severdi. O motel güzel değildi. İlgi istiyordu ama hak ettiğinden daha azını kabul edecek değildi. Ya onun evine gelirlerdi, o da onlarınkine giderdi, ya da ona Pinetop'ta ya da Seattle'da bir gece ısmarlarlardı, motelde *değil*."

"Eminim bunu ona sen
öğretmişsindir." "Tabii ki
öğrettim."

Ona sırtıttı.

Bunu yaparken onun ağzını izledi.

Bifteği harika bir zamanlamayla geldi.

Lucinda yemek yerken ona eşlik etti ve çantayı bir kenara bıraktılar.

Madden'in geçen yılki heceleme yarışmasını kazandığını ve Noel için bir mikroskop istediğini öğrendi.

Acre ve Sabrina'nın branşlarını öğrendi ve ona Sabrina'nın bikini bütçesinden bahsettiğinde ilk gerçek geniş gülümsemesini aldı.

Ve yalan söylemedi.

İki kez pişmiş patates *çılıncaydı*.

Savaşmayı Bitirdim

Kulübenin, binanın üzerindeki ormanda yarım millik bir koşu parkuru vardı.

Ertesi sabah Rus üç kez koştu ve o yükseklikte, dik yokuşlarda ve sabah üçe kadar odasına dönmediği ve altı buçukta koşmaya başladığı gerçeğinde, kışını tekmeledi.

Yine de odasına gitti ve duşa girmeden önce mekik ve şınav çekti.

Kapı çalındığında belinde bir havlu vardı, saçları ıslaktı ve tıraş olmak üzereydi.

Gözetleme deliğinden baktı. Oda servisi.

Kapıyı açtı. "Özür dilerim, bir hata olmuş. Kahvaltı sipariş etmemiştim."

"Bayan Bonner'dan sevgilerle," diye cevap verdi. Neredeyse kahkahayı basıyordu.

O yapmadı ama kenara çekildiğinde gülümsüyordu ve adam arabayı içeri çekip yiyecekleri pencerenin yanındaki masaya koydu.

Arabayı da yanına alarak ayrılırken, faturayı imzalaması için Rus'a cüzdanını vermedi.

Sanırım bahşişle de ilgileniyordu.

Hızla tıraş oldu ve şort, zeytin yeşili pantolon, kemer ve ütülenmiş beyaz bir düğme giydi. Sonra kasaya gitti, iki silahının altından dosyayı çıkardı ve Brittanie'nin cinayetinin eşlik ettiği kahvaltıya oturdu.

Ama akıllı dün geceye gitti.

Lucinda onu yalnız bıraktıktan sonra Morley, Emma, barmen yardımcısı Emeril, Güvenlik Sue'nun ortağı (Sue ile aynı siyah takım üniformayı giyiyordu) ve tiyatroya gitmeden önce yarım düzine başka çalışanla konuşmuştu.

Zamanda geri gitmek gibiydi.

Belli ki üst kat yenilenmişti ve bu yakın zamanda gerçekleşmişti. Şık, pahalı, ince ve rahattı.

Lucinda'ydı.

Alt kattaki onun büyük büyükannesiydi.

İlk fark ettiği şey, alt kata inen merdivenin etrafındaki duvarlarda asılı olan resimler oldu.

Yüz yıl önce olsa muhtemelen pornografik olarak değerlendirilirdi.

Şimdi, sanat gibi görünüyorlardı.

Barrett tarafından kapıcı kulübesinde el sallayarak içeri alındıktan sonra (bar ve genel giriş oturma yeri için yirmi beş dolar, bir kabin için elli dolardı, bu ağırdı ve yine de minimum iki içki vardı) Washington Eyaleti'nin Moulin Rouge versiyonuna girdi. Tek fark, yemyeşil kırmızılar, maviler ve siyahların yerini siyah, morlar ve pembeler almıştı.

Geniş bir alandı ama yine de yakın ve samimi görünüyordu.

Yan taraftaki bar uzundu, üç kişi tarafından idare ediliyordu ve iki kişilikti.

Kokteyl garsonları eski moda, küçük siyah elbiseler giyiyor, eteklerinin altında pembe ya da mor fırfırlı kombinezonlar yer alıyordu.

Sahnenin önündeki boşluk boyunca geriye doğru sıralanmış küçük, yarım daire şeklindeki kabinlerin siyah kadife koltukları ve pembe ya da mor kadife arkalıkları vardı. Yuvarlak masaların üzerinde siyah masa örtüleri ve pembe cam içinde küçük mumlar vardı.

Tiyatronun arka tarafında daha az lüks koltuklar ve ayakta durup izlemek için alan vardı.

Yeterince yakın oturuyordu ve kızı da ilgiliydi, bu yüzden müzikaller ve baleyi içeren hafta sonları için New York'a gittiler.

Numaralar sahneye çıktığında Rus yeteneği gördü ama büyük bir şehirde büyük çıkışlarını yakalamaya çalışmamalarının bir nedeni vardı. İyidiler, işe yaradı, ama çoğunlukla kadınlar çekici olduğu için ve her numara çok seksiydi, neredeyse koreografisi yapılmış bir grup striptiziydi.

Gösterinin yıldızları kostümler ve setlerdi. Her dans uzun sürüyordu ama arada en az on dakikalık bir durgunluk oluyordu, böylece kalabalığı yepyeni bir şeyle şaşırtabiliyorlardı ve müşterilerin taze içki sipariş etmek için bolca zamanı oluyordu.

Mekan tıklım tıklımdı, bu yüzden personelin soru sormak için zaman ayırması hoş olmazdı.

Ama orada olduğu kulaktan kulağa yayıldı ve dansçıların birçoğu set aralarında gelip onunla konuştu.

Brittanie'nin arkadaşlarıydılar, yani bir sebepleri vardı. Yardım etmek istediler.

Ama yeni bir şey öğrenmedi.

Bekledi, kapanıştan sonra birkaç sohbet daha yaptı ve Sue, Emeril ya da fedailerden birinin tüm kadın personele arabalarına kadar eşlik ettiğini görmekten memnun oldu, burası ıssız bir yerdi ve otopark parlak bir şekilde aydınlatılmıştı. Otoparkta ve binada çok sayıda görünür kamera olduğundan bahsetmiyorum bile.

Yemeğini bitirdikten sonra onu kendi haline bıraktığından beri Lucinda'yı görmemişti. Ya meşguldü ya da kızından bahsedişine bakılırsa evine, kızının yanına gitmişti.

O sabah sürükleniyordu.

Uyumak için hiç vakti yokken gecenin bu kadar geç olması bir riskti. Bu, yirmi beş yaşındayken gözünü kırpmadan yapabileceği bir şeydi. Şimdi kırk beş yaşında, artık onu yakalamıyor, peşini bırakmıyordu.

Ama elinizde hiçbir şey olmadığında, bir şey bulmak için her yolu denemek zorundaydınız. Herkes ona ipucu verecek bir şey görmüş ya da duymuş olabilirdi.

Risk vermedi.

Ama kahve içerken, Moran'a buluşmak için mesaj atarken, yakalayamadıkları başka bir taklitçi olup olmadığını anlamak için diğer cinsel motifli açık davalara bakmalarını öneren bir ilerleme raporu gönderirken, kendisi için yazılan raporları tekrar okurken, daha önce incelediği fotoğrafları incelerken, aklına gelen her küçük şey hakkında sarı bir yasal deftere notlar yazarken ve yumurta, domuz pastırması ve tost yerken bile pişmanlık duymadı.

Artık Brittanie'nin tam bir resmine sahip olduğunu düşünüyordu. Kusurları vardı ama iyi bir insandı.

Bunu ona kim yaptıysa, zararı da o vermiş. Banka hesaplarında, mesajlarında ya da e-postalarında bir şey bulamazlarsa

Cinayet sebebi de cinayet kadar çarpık olacaktı ve hiçbiri Brittanie'nin üzerine kalmayacaktı.

Moran'dan yanıt mesajı aldı ve yola çıkma vakti gelmişti.

Motel odasına geri dönmek istiyordu. Onun dairesine dönmek istedi. Ve odada bulduklarını inceledikleri yerel laboratuvara gitmek istiyordu.

Bu yerlere gitmiş ve resimleri incelemişti. Köşedeki giysi yığınını gördü.

Ama eşyaları daha yakından incelemek istedi.

Eşyalar konuştu.

Elinizde hiçbir şey olmadığında, konuşabilecek başka bir şey bulmak zorundaydınız.

Kardeşini, babasını ve bulamadıkları eski erkek arkadaşını istiyordu ama bu konuda ayak işlerini o yapmayacaktı. McGill ve Moran'ın yardımcıları bu işin üzerindeydi.

Ayrıca Ezra Corbin'e geri dönmek istiyordu.

Tamamen igdseldi ama Lance'in dışarıda olduğunu hissediyordu.

Mazeretinin olmaması dışında, Ezra'nın tekrar ziyaret edilmesi için hiçbir gerekçe ya da kanıt yoktu.

Sadece adamdan hoşlanmadı.

şimdi, hiçbir şeyi kaırmadıklarından emin olmak için eski zemini gözden geçirmekle ilgiliydi.

Arabasının getirilmesi için valeye seslendi, dosyaları silahlarıyla birlikte kasaya koydu, tabakları oldukları yerde bıraktı, taba rengi ayakkabılarının bağcıklarını bağladı, lacivert bir blazer ceket giydi ve odasından ıktı.

Lobide ilk fark ettiği şey, kadife etek, tayt, yarım botlar ve kalın boğazlı bir kazak giyen Lucinda'nın kızı Madden oldu. Bir sandalyede oturuyordu, esmer kafası iPad'ine eğilmişti, sevimli yüzü konsantrasyon içindeydi.

Başını sola çevirdiğinde, ayakta duran ve oteldeki yetkili biriyle konuşan Lucinda'yı gördü; taba rengi, geniş paçalı bir pantolon, ona uygun dar kesimli taba rengi bir balıkçı yaka ve ayak bileklerine kadar inen, yine ona uygun bir hırka giymişti. Ayağında çikolata süet, ince topuklu botlar vardı.

O ana kadar Rus, Bon Amie'yi geri dönmek için hiçbir neden olmadan terk ettiği gerçeğini düşünmemeye çalışmıştı; dominatrix arkadaşının onunla konuşmasını sağlayabileceği küçük bir şans, onunla tekrar zaman geçirmek için tek ipucuydu.

Ve bunu düşünmüyordu çünkü onunla daha fazla zaman geçirmek istiyordu ve Lucinda'yla zaman geçirmek istemesi aklındaki şey olmamalıydı.

Her şeye rağmen hem kızgındı, hem eğleniyordu, hem de her ne sebeple olursa olsun kızıyla birlikte orada olmasından memnundu.

Tam ona doğru ilerleyecekti ki biri çıktı.

Önüne yakın. Onun alanında ve yüzünde.

"Siz FBI ajanı mısınız?"

Durdu ve burnunun ucuyla kendisine yol kesen kadına baktı.

Genç görünüyordu ama ortadan ikiye ayrılmış ve yüzünün yanlarından aşağıya doğru dökülen uzun saçları griydi. Kot gömlek, kot pantolon ve şu renkli battaniye ceketlerden birini giyiyordu. Ayrıca çok sayıda gümüş ve turkuaz takı. Makyajı belli belirsizdi ama oradaydı.

Kadın çekiciydi ama onun tipi değildi. Tamamen kadın olan kadınlarla ilgiliydi ve kadın tamamen kadın olmasına rağmen, kıyafetindeki erkeksi eğilim ve agresif tavrı ona göre değildi.

Bir adım uzaklaştı.

"Özür dilerim?" diye sordu.

Sorusunu tekrarlamadı.

Cevabı o verdi. "Siz FBI ajanısınız. O kadının cinayetini soruşturan kişi."

Bir muhabir havası vermiyordu. Yine de temkinli gitti.

"Yardımcı olabilir miyim?"

"Cinayeti araştırdığınızı doğrulayabilir misiniz?" "Öyle mi?"

Kare şeklinde bir el uzattı, cilasızdı, tırnakları kısaydı, bir sürü ağır yüzük ve bilezik vardı. "Ellen Macklemore."

O aldı onu el ve yapılmış ışık iş .
sıkma ve serbest bırakıyor. "Siz muhabir misiniz, Bayan Macklemore?"

"Ben endişeli bir vatandaşım." Kahretsin.

Bu bir tahmindir ama doğru olacağından şüpheleniyordu. Cadılar meclisindeydi.

"Ne yapabilirim-?" diye başladı.

Adam bu üç kelimeyi söylerken kadının gözleri adamın üzerinde bir aşağı bir yukarı gidip geliyordu ve kadın adamın sözünü kesti.

"İzin günü

mü?" Oh,

hayır.

FBI artık siyah giyen adam olmak değildi. Ama ona bu açıklamayı borçlu değildi.

"Bayan Macklemore-"

Bu kez, o konuşurken Lucinda'ya doğru bakmak için boynunu büktü.

O da aynısını yaptı ve kadının hâlâ görevliyle konuştuğunu gördü ama gözleri onların üzerindeydi ve kısılmıştı.

Harika.

Bunu tam olarak deneyimlememişti ama bir başka tahmininin doğru olduğundan şüpheleniyordu: Lucinda'nın kızması iyi bir şey değildi.

Ellen ona döndü.

"Yerel manzaranın tadını mı çıkarıyorsunuz?" O daha konuşmadan kadın devam etti: "Bir kadın öldü ve dün gece sen bir randevuydun."

İzleniyor ve hakkında konuşuluyordu. Küçük bir kasaba, bu olacaktı.

Ama bu kaltağı sikeyim.

Bokunu tuttu ve olabildiğince hafif bir sesle ona, "Lütfen zamanımı nasıl geçirdiğimin sizi bilin," dedi.

"Benim vergilerim senin maaşını ödüyorsa kesinlikle öyledir." Hak sahiplerinin en sevdiği nakarat.

Ve her polisi çileden çıkaracağı garanti olan bir tane.

Rus'un bağışıklığı yoktu.

"Yanılıyorsunuz, ancak korkularınızı hafifletmek için dün gece kurbanın işvereniyle akşam yemeği yedim ve kurbanın hayatının ve bu davanın yönlerini tartıştım, Bayan Bonner soruşturmaya başladığımızdan beri olduğu gibi bu konuda da son derece yardımcı oldu. Daha sonra geceyi mağdurla birlikte çalışan ve onu tanıyan kişilerle görüşerek ve onun iş yerine dalarak geçirdim, böylece onu, yaşadığı hayatı ve kimlerle zaman geçirdiğini daha iyi anlayabilecektim. Sabah üçte odama döndüm. Şu anda saat dokuz, son bir saatimi onun davasıyla ilgili elimizdeki bilgileri gözden geçirerek geçirdim ve bunu kimin yaptığını bulma çalışmalarımıza devam etmek için şerifle buluşmaya gidiyorum. İşimi ciddiye alıyorum. Bu davayı ciddiye alıyorum. Ve sizi temin ederim ki, gırtlığıma kadar bu genç kadının hayatına girdiğim için onu sizden daha iyi tanıyorum ve onun hayatına son veren kişinin adalete teslim edilmesini çok daha fazla önemsiyorum. Şimdi, söyleyecek başka bir şeyiniz var mı?"

O baktı azarlanmış, ama oldu açılış onu Ağız,
Lucinda onun yanına kaydığında.

"Merhaba. Bu ne sürpriz. Görmeye geleceğiniz şehir dışından mı var?" diye sordu Ellen Macklemore yumuşak bir sesle.

"Ben... hayır," diye yanıtladı Ellen.

"Spa'yı ziyaret etmek mi?" Lucinda
önerdi. "Hayır, ben-"

Lucinda, "Hayatını kamu hizmetine adanmış bir adama sorun çıkarmaya gelmediğiniz kesin," diye söylendi.

Ellen ağzını açtı.

Hiçbir şey söyleyemedi çünkü Madden şimdi oradaydı ve "Anne, bu FBI'daki adam mı?" diye soruyordu.

Ona baktı.

Annesinin kehribar rengi yerine kahverengiden çok yeşilin hakim olduğu ela renginde samimi bir bakışla ona baktı.

"Lütfen bize izin verir misiniz?" Lucinda'nın saf ayazı Ellen'a doğru çatırdadı. "Özel Ajan Lazarus'un bugün yapması gereken işler var ve gereksiz gecikmelere ihtiyacı yok."

"O zaman neden buradasın?" Ellen tersledi.

"Çünkü onu biriyle tanıştırmam gerekiyor ve kısa bir süremiz var, bu yüzden sakıncası yoksa etmeliyiz."

Ellen ona ters ters baktı, yüz hatlarını düzeltti, Rus'a baktı ve "İyi şanslar" dedi. Sonra da Madden için bir gülümseme çizip oradan uzaklaştı.

"Pek eğlenceli birine benzemiyor," dedi Madden, Ellen daha kulak kesilmeden.

Omuzlarının gerilmesi hikayeyi anlattıysa, o da bunu duymuştu. Rus kıkırdamasını yuttu.

"Bebeğim, aklına gelen her şeyi yüksek sesle söylemen konusunda ne demiştin?" Lucinda kızına sordu.

Madden başını annesine doğru eğdi. "Her konuda dürüst ol demiştin."

"O başka bir şeyden bahsediyorduk," diye düzeltti Lucinda.

Bunun üzerine arsızca "Öyle miydik?" diye sordu.

Lucinda, Tanrı'nın kendisine zeki bir çocuk verdiğini ve bunun zamanlarda ve hayatının geri kalanında ne anlama geldiğini araştıran bir kadın görünümüne büründü.

Onu kurtarmak için harekete geçti.

"Madden, ben Rus." Ona elini uzattı.

Adamın eline gözleri heyecandan büyülmüştü.

Sonra onu aldı, beş kez sertçe ve "Merhaba! Gelip sınıfımla konuşur musun? Evet de, çünkü onlara geleceğini söyledim."

Lucinda, "Madden Emery Bonner Rhett. Gerçekten mi?"

"Ne?" diye sordu annesine. "Bana kendi fırsatlarımı yaratmamı söylemiştin."

Lucinda tavana baktı ve "Aman Tanrım" diye dua etti. Rus gülmekten kırıldı.

Elinde değildi.

Gizli sevimlilik tamamen su yüzüne çıkmıştı, hepsi erken gelişmiş kızında toplanmıştı ve her saniyesine bayılıyordu.

Ona döndü. "Bunun komik olduğunu mu düşünüyorsun?" "Kahkahayı kaçırdın mı?"

Cildinin şeftali ve krem rengi, kremden çok şeftaliye dönüştü.

Ona bir ara verdi ve tekrar Madden'a baktı.

"Sınıfınızla konuşmaktan onur duyarım ama şu anda önemli bir işim var, yüzden daha sonra konuşabilirim."

Yaptığı şeyin gayri resmi ablasının ölümünü araştırmak olduğunu nasıl unutmuştu, hiçbir fikri yoktu.

Ama o ela gözler, annesinin uzun hırkasının içinde kaybolmadan hemen önce yaşlarla doldu, sonra ona geçti ve yüzünü gizleyerek yakınına bastırdı.

Lucinda bir elini başına dayadı, diğerini ensesine doladı ve Rus'a baktı.

"Özür dilerim," diye mırıldandı.

"*Senin suçun değil*" dercesine başını salladı.

Daha sonra kızının önünde çömeldi, onu kolları ve kalçalarıyla kucakladı ve fısıltıyla bir görüşme yaptılar.

Ve buna şahit olan Rus, onunla savaşmayı bıraktı.

Kurbanın işvereniyle bir ilişkiye girmeyecekti.

Ama bu arada onu tanıyacak ve doğru zaman geldiğinde kurbanın işvereniyle bir ilişkiye başlayacaktı.

Ve belki de bu şekilde devam ederse, Jenn'den beri ilk kez, ilgi duyduğu bir kadınla anlamlı bir şeyler yaşamasına izin verecekti.

Madden başını salladı, geri çekildi, Lucinda doğruldu ve Madden ona bakarak yüzünü kaydırdı.

"Üzgünüm, Bay Lazarus."

"Özür dileyecek bir şey yok tatlım," dedi nazikçe.

Başını salladı ve iPad'ini, onu ilk gördüğünde oturduğu sandalyeye geri götürdü.

Lucinda'ya döndü.

"Bir telefon görüşmesi yaptım," dedi ona. "Lütfen dedim. Bu sabah Thea ile görüşmek için vaktin var mı? Çalışmalarına ara verdi.

"Saat dokuzda, o da on bir ."

"Doğru anlamış mıyım diye soruyorum, bir dominatrix ile görüşürken kızınızı da mı götüreceğiz?"

"Hayır. Yolda onu anneme bırakacağız." Bonner ailesine tam dalma.

.

Ama savaşmayı bıraktığından beri öyleydi.

Tamamen onun için orada olmak.

Resmi Kapasite

Indira Bonner saçlarına ak düşmesine izin vermişti.

Doğal ve güzel olan beyaz çizgileriyle kalın dalgalar ve buklelerden oluşan bir kütleydi.

Yine de şaşırmıştı çünkü kadın gençti, en azından emekli olup işi kızına bırakamayacak kadar gençti. Yanlış anlamadıysa, Lucinda'yı geç yaşta doğurmuş ve yıllar boyunca kendi başının çaresine bakmıştı.

Ya da belki de hâlâ işin içindeydi ama günlük değildi ve dümeni Lucinda'ya devredip arka planda kalmaya devam etmişti.

Torununun yakın zamandaki kaybının farkında olduğunu gösteriyordu ama Madden'ı bu kadar sıcak ve açıkça besleyici bir büyükanne kucaklamasıyla sarmasının tek nedeni bu değildi, bir Cumartesi günü evde olduğu, bebek bakıcılığı yapmak üzere olduğu ve kızınıninkine çok benzeyen bir kıyafet giydiği gerçeğiyle çelişiyor gibiydi. Ancak hırkası yoktu, beyaz kazağı balıkçı yaka değildi ve şık pantolonunun rengi kömür grisiydi.

Kısa süren tanışma faslından sonra, Indira'nın arkasında Lucinda'nın yaşlarında, uzun boylu, yakışıklı, esmer bir adam belirince işler daha da ilginçleşti.

"Buradasın," dedi Lucinda ona.

"," diye cevap verdi, dikkati Rus'un üzerindeydi.

Lucinda daha fazla gecikmedi. "Bu benim kardeşim, Porter. Porter, Özel Ajan Lazarus."

Evet.

Tam daldırma.

"Rus," diyerek adamı lakabını kullanmaya davet etti ve elini uzattı.

Porter elini tuttu. "Hey."

Teması kestiler, adam Lucinda'ya, annesine baktı, sonra yeğenini geniş omzunun üzerinden atarak sevinç çığlıkları atmasını sağladı.

"Sundaes," dedi ve uzaklaştı. "Yaşasın!"

Madden ağladı.

"Saat sabahın dokuz buçuğu," diye seslendi Lucinda arkasından.

Bir el salladı ve yürümeye devam ederken omzunun üzerinden bakmaya bile zahmet etmedi.

Madden kocaman sırtarak başını ve "Hoşça kal anne.

Hoşça kalın, Bay Lazarus."

"Görüşürüz," diye

seslendi Rus. Lucinda

hiçbir şey söylemedi.

Ortadan kayboldular.

Indira onların görüş alanına girdi.

Lucinda'ya, "Bunu aldık, git," dedi.

Lucinda, "Sabahın dokuz buçuğunda dondurma yemesini istemiyorum anne," dedi.

Indira, "Dokuz buçuk sundae'lerinin de zamanı vardır sevgilim ve bu da onlardan biri," diye Tanrı'nın dürüst gerçeğiyle karşı çıktı. Kızı daha fazla konuşmadan, eğer konuşacaksa, Indira başını kaldırıp Rus'a baktı. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Size kahve ikram ederdim ama sanırım zamanınız kısıtlı."

"Öyle görünüyor. Başka bir zaman. Sizinle tanıştığıma da memnun oldum," diye cevap verdi.

Indira bir kışkırtma hareketi yaptı ve eşikten sadece Madden geçebildiği için kapı yüzlerine kapandı.

Lucinda'ya baktı. "Senin bir kardeşin var."

"Bir. Daha yaşlı. Sinir bozucu. Yuva kurup kendi çocuklarını yapmalı ki benimkileri şımartmayı bıraksın," diye homurdandı.

"Hmm," diye mırıldanarak bu ifadeye katılmadığını belirtti, çünkü sadece kendi kızını değil, iki kardeşinin kızını da şımartmıştı.

Ve oğulları (ve onun yolunda, onun).

Ona yan gözle baktı ve merdivenlerden inerek cipine doğru yürümeye başladı.

Annesi kapalı bir sitede yaşıyordu. Rus bu bölgede böyle bir sitenin varlığına şaşırılmıştı, çünkü kapıda görevli vardı ve aidatların yüksek olduğu açıktı. Konutlar yarı müstakil şehir evleriydi ve çok büyük görünüyorlardı. Kendi dairesine giderken bir kulüp binasının, açık yüzme havuzunun ve tenis kortlarının önünden geçmişlerdi.

Washington kırsalından ziyade Scottsdale'e daha uygun görünüyordu.

O araca binerken kapıda durdu, kapıyı onun için kapattı ve sadece o bindiğinde ve hareket ettiklerinde araca bindi.

"Misted Pines'da para var."

"Her yerde para var. Ancak burası Seattle'daki insanlar için bir hafta sonu oyun alanı ve Spokane'e daha uzak olsa da. Eyalet dışından gelenler için de turistik bir yer. Pinetop Lodge gittiğim en iyi kaplıcalardan birine sahip ve kaplıcaları bilirim. Hafta sonu savaşıları gelir. Konferans kisvesi altında kurumsal kaçamaklar yapıyoruz. Balık tutma, yürüyüş, patika koşusu ve binicilik var. Ve kayak var.

Yakın. Yerel halk yerel yerleri gizli tutmaktadır. Çok sayıda 'uzak durun' ve 'özel mülk' tabelası var ve herkes dışarıdan gelenleri bunları ciddiye almaya teşvik ediyor. Turizm endüstrisi, biraz tomrukçuluk ve bir taş ocağı dışında endüstrimiz yok. Yani insanlar gelmeyi bırakırsa kasaba ölür."

Bok, lanet ve lanetleyici her şey. Bunu daha önce nasıl düşünememişti?

"Ne?" diye sordu, ruh halindeki değişikliği açıkça hissediyordu ya da belki de aniden kendine kızdığı gerçeğini yüzünden saklamamıştı.

"Annen erken emekli olmuş," dedi ve kelimelerin kulağa boğuk geldiğini itiraf etmek zorunda kaldı.

"Hepimizin var. Kırk yıldır bu işi yapıyorsanız bir şeyleri taze tutamazsınız. Ama senin düşündüğün bu değildi. Peki ne düşünüyordun?"

Bonner'lar gemilerini çok sıkı işletiyorlardı ama kadın haklıydı, adamın düşündüğü bu değildi.

"Kardeşin bu işle mu?" diye sordu ona ne olduğunu söylemek yerine.

"Kardeşim sahneyi yönetiyor, özellikle de setleri inşa ediyor. Elleriyle çalışmayı seviyor. Sizin düşündüğünüz de bu değildi. Peki, tekrar soruyorum, ne düşünüyordunuz?"

Tüm o özenle hazırlanmış setler onun kardeşi. Ve bu bir haberd.

"Brittanie'yi tanıyor muydu?"

"Muhtemelen onu etrafta görmüştür, ancak bu kelimeler ağızından çıktığı için asitle gargara yapma ihtiyacı hissetmeme rağmen, kız kardeşi olarak ben bile onun son derece yakışıklı olduğunu biliyorum. Kızlar onunla sürekli flört ediyor. Bu sadece onu rahatsız etmekle kalmıyor, zamanını da boşa harcıyor. Zamanını boşa harcayan biri değil. Ve o taze yüzlü, hadi-

üç saatlik yürüyüşten sonra piknik yapan dağ kadınları. Ayrıca son derece zeki ve yaşadığın yere sığılmayacağını anlayan biri. Yani benim için çalıştığı dört yıl boyunca onunla beş kelimeden fazla konuşmuşsa şaşırırm.

Rus adamla daha yeni tanışmıştı ve ondan hoşlanıyordu. "Rus," diye uyardı.

"Brittanie motele kendisi giriş yaptı."

Adam başka bir şey söylemeyince, "," diye söze girdi.

"Yerel birilerini arıyoruz ama ya Misted Pines dışından biriye? Sanırım bu turistler ve iş konferanslarına kulübünüze uğruyor?"

"Kesinlikle," diye cevap verdi. Sonra yumuşak bir sesle "Kahretsin" dediğinde onu anladığını ve buralı olmayan birini bulmanın ne kadar zor olacağını anladı.

"Keyleigh kimseden bahsetmedi. Sen de bahsetmedin."

"Hayır. Ve yine, eğer biriyle bir buluşma ayarlasaydı, o motele gitmezdi. Şehir dışından olsalar ve bazı nedenlerden dolayı onları evine götürmekten rahatsız olsa bile. Para ödemelerini beklerdi ve Pinetop gibi bir yer isterdi. Orası şehirdeki en seçkin yer ama onun kadar güzel olmasa da kesinlikle motelden daha güzel başka yerler de var."

"Yine de bu bir olasılık."

"Dışarıdan bir olasılık diyebilirim, Rus."

"Kendi kendini yok edene kadar hiçbir olasılığı yok saymam." "Elbette."

"Bir telefon görüşmesi yapmalıyım."

"Elbette," diye tekrarladı.

Telefonunu çıkardı ve Moran'ı aradı. Sesli mesaj aldı, düşüncelerini paylaştı, sonra daha önce mesaj attığı şeyi tekrarladı: bir kez

Dominatrix Thea ile işi bittiğinde buluşup güne devam edeceklerdi.

Ama şimdi buna, Brittanie'yi öldürmek üzere oradan geçen olası bir ev sahibi hakkında konuşmak da dahildi.

Thea, Lucinda'nın annesiyle şehrin karşı yakasında oturuyordu. O kadar da uzak bir yol değildi. Erken geleceklerdi ve Lucinda'nın saat dokuzdaki işi bitene kadar gelemezlerdi.

Bu nedenle Lucinda onları, binanın yan tarafında şok edici derecede (ülkenin bu bölgesinde) ilerici liberal, yüzünüze bakan bir duvar resmi ve ön tarafında açıkça geri kazanılmış malzemelerden yapılmış bir tabela bulunan bir yerde durmaya yönlendirdi.

İçeride Aromacobana olduğu yazıyordu. Onların yerel kahve mekanı.

Yani liberal duvar resminin bir açıklaması.

İçeri girdiler ve hemen büyük ilgi uyandırdılar.

Bu ilgi, Lucinda'nın New York'ta öğle yemeği yerken Washington kırsalındaki grunge-sever-ilerici-solcu bir kahvehaneden kahve almaktan daha iyi gidecek gündelik bir kıyafet versiyonuyla ilgili değildi.

Kim olduğu ve onunla geçirdiği zaman hakkında kasabada açıkça dolaşan şey buydu.

Ellen Macklemore'un Pinetop Lodge'a gidip bu davayı araştırmak için zamanını nasıl harcadığı konusunda onunla yüzleşmeye hakkı olduğunu düşünmesi ne kadar sinir bozucu olsa da, Rus hiçbir zaman insanların onun hakkında ne düşündüğünü umursayan biri olmamıştı. Askeri kariyerini kısa kesmesinin nedenlerinden biri de buydu.

Otoriteyi sevmediğinden değildi.

Ordunun izin verdiğinden daha özgür düşünen biriydi. O zamana kadar, özgürce düşünmenin hoş bir hayat yaşamıştı ve daha fazlasının onun işi olmadığı ortaya çıktı.

Polis olarak devam etmemesinin nedeni de buydu. Ve onu FBI'a yönlendiren de buydu.

Yapı. Destek. Kurallar ve yönetmelikler.

Ancak kendi kişiliğiniz olmanız için serbestlik ve düşüncelerinizi keşfedip paylaşmanız için teşvik.

Yine de, güzel ve zarif bir kadının yanında durmaktan ve sonunda bir şey ödemesine izin vermesi için kasada ona güç vermekten gurur duymadığını söyleyemezdi.

Bir yudum aldıktan sonra kanıtladığı bir şey vardı: Liberaller çok iyi kahve yapmayı biliyorlardı ve bu durum denizden parlayan denize kadar geçerliydi.

SUV'ye geri dönmüşler ve yolculuklarına devam etmişlerdi ki, "Kot ve turkuaz giysili kadın Ellen Macklemore cadılar meclisinde, değil mi?" dedi.

"Öyle." Lucinda onayladı. "Yine deaçık saldırıya şaşırdım."

"Benim kadar şaşırmadım."

"Şimdi, ne düşünüyorsunuz?"

"Sanırım bazen gerçekten de çok fazla itiraz ediyorsun." Sesi şaşırmış gibiydi. "Cadılar meclisine geri mi döndün?"

"Seninle yemek yediğimi sandı. Yemeğe çıkıp çıkmamam ya da kiminle çıktığımı onu ilgilendirmez. Dün geceye kadar burada iki tam gün bile geçirmemiştim ve biri zamanımı nasıl geçirdiğimi yüzüme mi vuruyor?"

"Misted Pines'a hoş geldiniz."

Bu onu şaşkına çevirdi.

"Gerçekten mi?" diye sordu.

"Şu duvar resmini görmediniz mi? Vatandaşlarımızın çoğunun fikirleri var ve bunları açıkça ifade etmekten çekinmiyorlar. Ray Andrews'un

fiyasko, belediye meclisi toplantıları herkes için serbest. Ben sadece eğlence değeri için gidiyorum."

Bu onu daha iyi hissettirdi.

"Ne yaparsan yap Kimmy ile karşılaşma," diye öğüt verdi. "Brittanie'yi tam olarak kimin öldürdüğünü söyleyecek ve çok yanılacak ama çok haklı olduğunu düşünecek."

"Kimmy?"

"Tatil mağazamızı işleten kadın. Ve hayır, turistler ve dışarıdan gelenler ne olursa olsun, tatil günlerine özel kendi mağazamızın olması için çok küçüğüz. Ama Kimmy her şeye rağmen bunu başarıyor. Aynı zamanda yerel komplo teorisyenimiz. JFK'yi kimin öldürdüğünü biliyor ve Cade Bohannan'ın bu davayı yeniden açabilmesi için onu doğrudan Direktör Wray ile görüşmeye götürmemesine çok kızıyor."

"Ah evet, ondan uzak durmama yardım et, bebeğim," diye mırıldandı.

"Elimden gelenin en iyisini yapacağım" derken sesi sıcak ve eğlenceliydi.

Yolculuğun geri kalanını dostça bir sessizlik içinde tamamladılar ve kadın onu, Melanie Iverson'inki gibi uzak olmasa da yalnız, ama çok daha iyi durumda olan bir eve götürdü.

Dışarıda yalnız bir Subaru oturuyordu ve müşterinin gittiğini gösteriyordu.

Birlikte yürüdüler ve Thea ön kapıyı çoktan açmış, bir paravanın arkasında, büyük, sıcak görünümlü, pelüş bir bornoz giymiş olarak duruyordu.

"Kahretsin," dedi selam verir gibi, gözlerini ona dikerek. "Hollywood sana rol mü verdi, yoksa sen gerçek misin?"

Thea kapıyı iterek açıp içeri girdiklerinde Lucinda, "Bakması eğlenceli demiştim," diye mırıldandı.

"Özel Ajan Lazarus," ekran arkasından kapandığında ve elini uzattığında kendini tanıttı.

Thea onu aldı, gülümsedi ve "Senin için bütün bir hafta sonunu temizlerim" dedi.

"Onur duydum, ama teşekkürler," diye cevap verdi, dostça ve aynı zamanda resmi bir tavırla.

"Ne kadar eğlenebilirdim," dedi Lucinda'ya.

Lucinda önce şaşırmış, sonra da sinirlenmiş görünüyordu.

Rus, "Alınmayın ama buraya öldürülen bir kadın hakkında konuşmaya geldim," dedi.

O anda onun pahasına eğleniyor olmasına aldırılmıyordu.

Ama bu, eğlenmek için orada olmadığı gerçeğini ortadan kaldırmıyordu.

Bahsetmeye gerek yok, görebiliyordu, aynaların etrafındaydı ve yakışıklı olduğunu biliyordu. Kadınların da aynı şeyi düşünmesi güzeldi ve bunu paylaşımları daha da güzeldi.

Hoş olmayan şey, bu konuşmanın onun önünde yapılmasıydı; oysa kendisi ve bir erkek arkadaşı aynı şeyi bir kadına yapsaydı, özellikle de o anda olduğu gibi resmi bir sıfatla hareket ediyorsa, bu en azından taciz olarak kabul edilirdi ve kesinlikle o anda öyle olduğunu hissetti.

Uygunsuz.

Thea anında pişman olmuş gibi göründü ve "Özür dilerim" diye mırıldandı.

"İltifatınız için ve bir müşteriniz hakkında konuşmaya istekli olduğunuz için teşekkür ederim. Bu kararı vermenin sizin için çok zor olduğunu tahmin edebiliyorum. Hiçbir anlamı olmayabilir. Aynı zamanda bu soruşturma için de büyük anlam ifade edebilir, ki açıkçası bilmelisiniz ki bu sizi oraya koyuyor. Ama umarım ikimizin de yapacak işleri olduğunu söylediğimde alınmazsınız."

Başını salladı ve görünüşe göre konuşmasının "seni oraya koyar" kısmını onayladı, hiçbir şey söylemedi ve onlara evine doğru ilerlemelerini işaret etti.

Burası oturma odasıydı, burada ticaret aletleri yoktu ve rahatlamıştı. Yargılamıyordu ve cephaneliğinde iki (ya da yedi) oyuncak olması güzeldi ama samimiyet samimiyetti.

Ve hayatı yaşamak, hayatı yaşamaktı.

Thea oturdu. Lucinda oturdu. Ve Rus Lucinda'ya baktı.

"Bizi biraz yalnız şansınız var mı?" diye sordu. "Hiç yok," diye reddetti.

Bir nefes verdi ve kendi koltuğuna oturdu. "Ezra için buradasınız," diye söze başladı Thea.

"Evet," diye onayladı Rus. "Ne zamandır müşteriniz?" "Üç, dört yıl. İki haftada bir Cumartesi günleri

öğleden sonra randevusu. Bu arada bugün onun Cumartesi günü değil."

Rus bunu anladığını belirtmek için çenesini eğdi ve Ezra'nın karısı tarafından henüz keşfedilmemiş yalanlarının izlerini zihinsel olarak belgeledi

Devam etti. "Karısı onun golf oynadığını sanıyor. Kışın, ona ne yaptığını söylediğine dair hiçbir ipucu yok. Ücretimi ödemekle ilgili ona ne söylediğine dair hiçbir ipucu yok. Karısı şehir dışındayken de geliyor."

"Anladığım kadarıyla acıdan hoşlanıyor."

"Evet. Hafif. Derin, yoğun, fiziksel olarak yaralayıcı bir şey yok. Ateş oyunu ya da kan oyunu yok." İki omuz da önce kalktı sonra indi. "Oldukça sıradan."

"Daha derinleri araştırdınız mı?"

Başını salladı. "Başlangıçta bunu o istedi. Bundan hoşlanmadı. Güvenli kelimesini kullandı. Artık oraya gitmiyoruz."

"Verdiği yanıtlardan veya taleplerinden rahatsız oldunuz mu?"

Başını salladı ve ona her şeyi anlatarak . Her şeyi.

"Bir kürek alır. Kırbaç yiyor. Kalıcı izler bırakmayacak hafif kırbaçlar. Çembere alınır ya da kafese konur. Kısıtlı bir ereksiyonun ya da orgazm olmasına izin verilmemesinin kasıklarında yarattığı acıyı seviyor. Dürüst olmak gerekirse, çoğunlukla bundan hoşlandığını düşünüyorum, çünkü orada da bir kırbaç alıyor, ama kesinlikle hükmedilmekten hoşlanıyor. Ne yapacağının söylenmesi. Hafif bir itaatsizlikte acı çektirilerek yaptırılacak ama çok fazla değil."

"Aşağılanma mı?"

"Hayır. Hiç. Bununla hiç ilgilenmiyorum." Koltuğunun kenarına doğru ilerledi. "Dinleyin Ajan Lazarus, bunu uzun zamandır yapıyorum. Bu doğal, bu eğilimler, fantezilerinizi yaşamamanın yollarını bulmak. Sandığınızdan çok daha normal."

"Bunun ne kadar normal olduğunu biliyorum," diye yanıtladı.

Onu değerlendirmek için bir saniyesini ayırdı, görmesi gerekeni gördü, yargıç değildi ve resmi bir sıfatla buradaydı. Sonra onun, aralarındaki sarsıntılı başlangıçtan sonra nihayet rahatladığını gördü.

Konuşmaya devam etti.

"Ancak benden ayrılmaları gerektiği konusunda kesin bir rehberlikle muayenehanemden çıkardığım müşterilerim oluyor. Bunun sevdikleri şeyi elde etmekle ilgili olmadığını söyleyebilirim. Bu başka bir şeyle ilgili. Ruhlarında, benimle ya da benim gibi biriyle çalışmamaları gerektiğine dair bir hasar var. Başka tür bir profesyonele ihtiyaçları var. Ezra'nın çok para kazanan bir karısı var. Başlangıçta onu sevdi mi, yoksa ona verebileceği hayat için mi sevdi bilmiyorum. Onun ihtiyaçlarının hastalıklı olduğunu düşündüğünü ve onlarla hiçbir şey yapmak istemediğini açıkça belirttiğini biliyorum. Artık onu sevmiyor, bunu söylemişti.

doğrudan bana. Ama onunla kalıyor çünkü onunla olmazsa kaybedecekleri var. Ona ihtiyacı olanı vermiyor, bu yüzden benimle görüşüyor. Neden onu kabul eden başka biriyle yatıyor, bu sadece onun bir pislik olmasıyla ilgili."

"Tüm bunlara rağmen ikinizin konuştuğunu ve bunun sadece iş olmadığını varsayıyorum?"

"Konuşuyoruz. Karısından şikayet ediyor. Golf oyunundan şikayet ediyor. Ben dinliyorum. Burası onun için güvenli bir alan."

"Brittanie'den hiç bahsetti mi?"

Kadın başını salladı.

Rus, "Buranın tüm müşterileriniz için güvenli bir alan olduğunu tahmin edebiliyorum," dedi. "Merakımdan soruyorum, Ezra hakkında benimle konuşmayı neden kabul ettiniz?"

Hazır ve dürüst bir cevabı vardı.

"Çünkü ondan hoşlanmıyorum. Parasını alacağım çünkü iyi bir yedek ve onunla çalışmak eğlenceli. Ama o bir pislik. Bu benim işim. Gelirimi artırmak için Joy of Joy'da yarı zamanlı çalışıyorum ama faturalarımı bu ödüyor." Eliyle Misted Pines'ı işaret etti. "Ve yaşadığım yerde müşterilerimi seçme şansım yok."

"Yani size sadece doğal eğilimi olan sapkınlığını elde etmek için geliyor. Ve daha derinlerde onu aşırı bir şey yapmaya itecek bir şey yok mu?"

"Ben öyle bir şey

demedim." Lanet olsun.

Konuşma tarzına bakılırsa böyle bir tepki beklemiyordu. Nabzı omurgasından aşağı inerken Lucinda'ya baktı.

Ona bakıyordu.

"Başlangıçta, keşfe çıktığımız zaman mı?" Thea sordu. Rus ona döndü ve başını salladı.

"Hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. Tedavi sonrası bakım sırasında tartışmalarımız oldu. Daha fazlasını alamadığı için üzgün olduğunu hissedebiliyordum, bu yüzden seçenekleri araştırdık. Tüm seçenekleri ya da en azından benim sunabileceklerimi değerlendirdik. Eklediğimiz tek şey eşek oyunuydu. Ama başka bir şey aradığı hissinden hiç kurtulamadım. Cin beni aradıktan sonra, eğer bunu denemezsek, benim gibi kendine saygısı olan hiçbir Domme'nin bunu yapmayacağını anladım. Her ne kadar ciddi anlamda aşırı oyunlarla ilgilenmesem de, ilgilenen insanlar tanıyorum. Yakın oturmuyorlar. Seattle'a gitmesi gerekecek. Ama ona onları ben önerdim. Hiç denedi mi bilmiyorum. Sadece bana gelmeyi hiç bırakmadığını biliyorum. Şimdi, eğer onu başkası kadar iyi boşaltamıyorsam, başka bir yerde elde edebileceği kadar iyi olmayan bir şey elde etmek için bana ücretimi ödemeyecektir. Ayrıca erkekler orgazm taklidi yapamazlar ve aramızda duygusal bağ olmadığına göre bunu yapmak için bir nedeni de yok, yani..."

Bunun peşini .

Ama Rus onun ne demek istediğini anlayamamıştı.

"Kendine saygısı olan hiçbir Domme bunu yapmaz mı?" diye sordu. "Bu da ne demek oluyor?"

"İnsanlar benim dünyamda her şeyin olabileceğini düşünüyor çünkü bu onların dünyası değil. Ve evet, eğer hayatın içinde değilseniz, muhtemelen her şey aşırı görünecektir. Ama çok katı kurallar var. Her zaman sınırlar vardır. Ve zor geçişler. Standart. Her yerde."

"Gibi mi?"

"Eğer yasadışı ise. Saldırı. Rızasızlık. Önceden ayarlanmamış yabancı tehlike, yani saldırıya uğrayan kişinin bu saldırıya önceden rıza göstermemiş olması. Diyelim ki kadın ya da erkek bunun ne zaman ya da kimin yapacağını bilmiyor, ama yapılmasını ayarlamışlar. Bu tür şeyler."

Rus'un göğsü başlamıştı.

"Sence birine saldırmaktan zevk alır mı?"

"Hayır, ama bence bunu izlemekten ya da yaptırılmaktan hoşlanabilir.

o."

Lanet olsun.

Lucinda'gözlerini üzerinde

hissedebiliyordu. Ama bu...

Bu çok sağlam bir ipucuydu.

Dün gece tanıştığı adam sakın ve derli toplu biriydi.

müzmin yalancı.

Rus bunu daha önce de görmüştü ve altında bir canavar saklıyordu.

Bu adam yıllardır karısına birden fazla ilişkisi olduğu ve bir Dominatrix ile randevusu olduğu konusunda yalan söylüyordu.

Yıllardır birlikte yaşadığı kadını kandırabilseydi, iki kolluk kuvvetini otuz dakika boyunca izini kaybettirebilirdi.

Thea, "Şunu açıkça belirtmeliyim ki, onun ne hakkında olduğunu bilmiyorum," dedi. "Sadece daha fazlasını istediğini biliyorum. Ve tek istediği prostat kaynaklı iyi bir orgazm değildi."

"Bilmem gerektiğini düşündüğünüz başka bir şey var mı?" Rus sordu.

"Sadece onu müşterim olarak kovuyorum. Bir sonraki seansımız onun son seansı olacak. Birkaç yeni yardımcı aldım, sevdiklerim. Sonunda aşırı yüklenme konusunda iyi bir yerdeyim. Onları araya sıkıştırıyordum" -bir başka çift omuz kaldırma- "çünkü para . Gerçek şu ki, birini kaybetmem gerekiyor. Cin'in aramasından sonra düşünmeye başladığım bir başka şey de buydu. O mu yaptı bilmiyorum. Umarım yapmamıştır çünkü bu, zindanımı derinlemesine temizlemesi için endüstriyel temizlikçiler tutmam ve şahsen bir hafta boyunca duş almam gerektiği anlamına gelir. Ama o gerçekten pisliğin teki ve onun arkasını görmek için kablolu yayın faturamı ödememe zarar vermeyecek bir bahanem olduğu mutluyum."

Telefonu cebinde titriyordu ama aldırmadı, ayağa kalktı ve "Benimle konuştuğunuz için minnettarım" dedi.

O da ayağa kalktı ve adamın yanına geldi. "Umarım o değildir. Ama her ihtimale karşı..."

Belli belirsiz midesi
bulanıyormuş gibi görünüyordu.

"Umarım o da değildir."

Senin iyiliğin için.

Vedalaşıp cipe bindiler ve Lucinda telefonunu çıkarırken, "Thea bunu başlattığı için özür dilerim. Uygun değildi ve istemeden de olsa ben de buna alet oldum. Yine de itiraf etmeliyim ki, yakışıklılığınızdan bahsetmek onu sizinle konuşturmak için yaptığım konuşmanın bir parçasıydı."

"Sorun değil," diye mırıldandı, dikkati dağılmıştı ama bir yandan Moran'ın kendisini yakışıklı bulduğunu yüksek sesle söylemesinden duyduğu memnuniyeti işliyor, bir yandan da Moran'dan cevapsız bir çağrı aldığını görüyordu.

"Saldırıya mı uğradı?"

Sesinin zayıf tonu adamın dikkatinin ona yönelmesine neden oldu.

"Öyleydi, değil mi?" diye fısıldadı, teni solgundu, gözleri hızla adamın yüzünde geziniyordu.

Profesyonelce değildi ama yine de kullandığı sevgi sözcükleri de profesyonelce değildi ve ikisi de dün akşam yemekte tamamen profesyonel alanın dışına çıkmışlardı.

Dokunmak başka bir meseleydi.

Ancak kızın yüzündeki ifadeyi görünce, çenesini tutup ona doğru eğilmekten kendini alamadı.

"Lucinda-"

"Sadece söyle bana."

"Tecavüze uğradı."

O Yuttum, kapalı onu Gözler, ve döndü doğru ön cam.

Elini kızın boynuna götürdü, sıktı ve bu hiç hoşuna gitmedi ama sonra elini bırakmaktan başka çaresi kalmadı.

Gözlerini açtı.

"Nasıl öldü Rus?" diye sordu ön cama.

"Otopsi henüz yapılmadı ama ilk belirlemelere göre kafasında ciddi bir travma olduğunu düşünüyoruz."

"Şiddetle," diye fısıldadı umutsuzca. "Şiddetle öldü." Evet, öldü.

Telefonu elinde titredı. Ona baktı.

Almayacaktı ama yine Moran'dı. "Bunu almak zorundayım tatlım," dedi nazikçe.

"Yap," diye yanıtladı kısaca.

cevap verdi. "Lazarus."

"Biriyle görüştüğünüzü biliyorum ama kısa kesip hemen karakola gelmeniz gerekiyor."

"Ne ?"

"Jace ve Jess Dakota'yı buldu."

Vay anasını.

Moran sözünü bitirmemişti.

"Ve Brittanie'nin babası."

Evet.

Lanet olsun.

Bir Konu Değil

Fret Kasabası'nın Şerif'inin arkasındaki kadını sevmek için başka bir nedeni daha vardı: Lucinda'yla birlikte karakola geldiğinde, Rus yoluna devam ederken Polly onun yolunu kesmişti.

Arkasına baktı ve iinin burkulduğunu hissetti çünkü kız geride bırakıldığı için kızmış ya da şaşırılmış görünmüyordu.

Yol boyunca olduğu gibi, Brittanie'nin hayatının son saatlerini nasıl geçirdiğini düşünürken de kendini kaybetmişti.

"Seni arayacağım," dedi.

"Tamam," diye cevap verdi kadın, gözleri onun üzerindeydi ama adam onun kendisini görmediğini biliyordu.

İçgüdüleri tekrar harekete geçti. Onunla birlikte olmak istiyordu.

Ama Brittanie için yapması gereken işler vardı.

Kadınlar söz konusu olduğunda hayatının hikayesi. Moran'ın ofisine doğru yol aldı.

Kapı açıldı, içeride durdu ve kapıyı çaldı, Moran'ı masasının arkasında ve telefonda gördü.

Adam başını kaldırdı, içeri girmesini işaret etti, sonra da kapıyı kapatmasını işaret etti.

Rus işaret edileni yapıp Moran'ın önündeki sandalyeye otururken telefonuna "Tamam, tamam," dedi. "Lazarus burada. Evet. Tamam. Üzerinde çalışıyoruz. Başka bir şey olursa bana haber ver. Sonra görüşürüz."

Ekranına dokundu ve Rus'a baktı. "Lanet olsun dostum, her şey patlıyor."

"Bilmek istiyorum ama Lucinda dışarıda ve annesine götürülmesi gerekiyor."

"," diye mırıldandı ve masa telefonunu eline aldı.

"Brittanie'nin nasıl öldüğünü ona anlatmak zorundaydım. İyi bir yerde değil." Moran'ın bakışları ona yöneldi, başını salladı ve sonra telefona konuştu,

"Polly, Cin Bonner'ı annesine götürsün. Bunu Polly'nin yapmasını istiyorum. Ve Cin'in Brittanie Iverson'ın nasıl öldüğünü öğrendiğini ona söylemenin bir yolunu bul. Bunu dikkatle ele alması gerekiyor." Durakla ve sonra, "Harika."

Ve telefonu beşiğe koydu.

"Jace ve Jesse, Dakota ve Gary Iverson nerede?" Rus sordu.

"Cade geldi. Bir yerlerde adamlarıyla konuşuyor. Dakota ve Gary ayrı görüşme odalarında onlarla konuşmamızı bekliyorlar. Çok kızgınlar."

Rus, "Lütfen bana Bohannan ikizlerinin kurbanın kardeşini ve babasını kaçıracak tüm bunları mahvetmek için bir şey yapmadıklarını söyleyin," diye yalvardı.

"Hayır, Brittanie öldürüldüğü için çok kızgınlar. Gary Iverson'ın bir arkadaşına ait olan bir av kulübesinde saklanıyorlarmış. Cep telefonu . İnternet yok. Görünüşe göre, çoğunlukla sarhoş olup şişe atıyorlarmış ve bilmediğim şeyler yapıyorlarmış, çünkü benim bir işim ve hayatım var. Kendi geldiler. Jace ve Jess'in onları ikna etmesi iyi olmuş çünkü belirttiğim gibi ikisinin de silahı var ve avlanmak için bir sebepleri var.

Brittanie'ye yanlış bakmış olabilecek herkesi yakalayıp suratından vuracaklar. Ve şu anda, öldürüldüğünü yeni öğrendikleri için, bunu yapmak için çok heyecanlılar."

Rus bir nefes verdi ve sandalyesine geri oturdu.

"Onlara vekâlet veriyorum," diye devam etti

Moran.

Rus kaşlarının havaya kalktığını hissetti. "Ne? Kim?"

"Jace ve Jess. Röportaj konusunda iyiler, bunu söylemekten nefret ediyorum ama benim adamlarımın hepsinden daha iyiler. İletişim konusunda da iyiler. Bu adamları sakinleştirebilecek biri varsa o da Jace ve Jess'tir. Ve bu adamlar sakin olmaktan çok uzaklar. Her an birinin bağırıldığını ve istasyonumu parçaladığını duymaya hazırım. Ama bununla uğraşacak vaktimiz yok. Laboratuvara gitmeliyiz."

Birden boynu kaşınmaya

başladı. "Neden?"

"Çünkü olay yerinden aldıkları malzemelerle biraz zaman geçirdiler. Kristal Katil'in yönteminden bir kopuş daha, plastik örtü silinmiş. O motel odasında ne olduğunu bilmiyorum. Adli raporunu tamamlamak üzere olduğunu biliyorum ama beş dakika kadar önce beni aradı ve Brittanie'nin sağ tarafında, üzerinde yattığı tarafta halı yanıkları olduğunu söyledi. Siz gelmeden önce onu hareket ettirmiş bile muhtemelen fark etmezdik. Kırmızımsı izlerdi ama ölümden sonra daha güçlü bir şekilde ortaya çıktılar. Sanırım plastikten çıkarıldı, silindi, sonra tekrar üzerine konuldu ve kafasına vuruldu. Kan oradaydı ve hiç bozulmamıştı. Ama sanırım halının üzerinde debelenmiş. Ve failimizin plastiği sildiğini biliyorum çünkü arkasında bir şey bıraktığından endişeleniyordu. Endişelenmeli de, çünkü öyle yapmış. Örtünün en ucunda Brittanie'ye ait olmayan bir kasık kılı buldular. Her şeyi alamadılar, Rus. Ve bu

Yaşayabilir. Bütün şaft, derisiyle birlikte. Arkasında bir şey bırakmış. Eğer onu bulursak, o lanet plastiğin üzerine koyabiliriz."

İçgüdüsel oldu ama içgüdüleriyle hareket etmeyi öğrenmişti.

Thea "*Ben öyle bir şey demedim*" dediği andan itibaren, içinde bir sızı hissetti. Ama şimdi bu bir sızıdan daha fazlasıydı.

Çok daha fazlası.

Bu nedenle Rus acilen, "Hemen şimdi Ezra Corbin'i almaları için yardımcılarınızı göndermeniz gerekiyor" emrini verdi.

Moran'ın gözlerinde bir ışık yandı. "Dominatrix sana bir şey mi verdi?" "Biraz ince ama bence hala sağlam. Ve eğer onu kırabilirsek

Sorgulama, evet. Çok daha sağlam olabilir. DNA'sını almak için arama emrine ihtiyacımız var. Bunu hallet, laboratuara giderken sana anlatırım."

Ve Moran tekrar telefonuna uzandı.

Ruslar alınganlık gösterme EĞİLİMİNDE DEĞİLDİLER.

FBI normalde hafifletici sebepler olmadıkça cinayetleri soruşturmazdı. Failin kurbanını kaçırıp eyalet sınırlarını geçmesi, seri katil olması ya da yerel yetkililerin kendilerinden yardım istemesi gibi.

Yine de meslekte on yedi yıl, polis olarak beş yıl, asker olarak dört yıl daha çalışmıştı ve görevdeydi, yani ölümü görmüştü.

Ve otopsi odalarına girmişti.

Onca tecrübeye rağmen, masadaki kişinin en değerli varlığının iradesi dışında elinden alındığı gerçeğinden kendini soyutlamayı asla öğrenememişti. Ve onları önemseyen, yas tutan insanlar vardı.

Rus için bu her zaman kişiseldi.

Brittanie önünde bir masanın üzerinde çırılçıplak dururken ve göğsündeki Y kesiği dikilmişken ayakta durup sorgu yargıcını dinlemek kariyerinin en kötü anıydı.

Bu, onun hayatını daha derinlemesine araştırdığından, onu daha iyi tanıdığını hissettiğinden değildi. Tüm davalarında titiz olmaya çalışırdı.

Lucinda'ydı.

Ve Madden yüzünü annesinin hırkasına gömüyor.

Adli tabip "Sopa darbesi" diyordu. "Etraf dağılmış ama çekiçle vurulduğu belli olan çöküntüler var."

"Vücudunda bize göstermeniz gereken bir şey var mı, yoksa üzerini örtebilir miyiz?" Rus aniden sordu.

Kadın irkildi ve ona baktı.

"Onun senin için bir özne olduğunu ve senin ondan durman gerektiğini anlıyorum," diye devam etti. "Ama yeterince şey yaşadı, sence de öyle değil mi?"

"Elbette," diye mırıldandı ve bir ameliyat örtüsü almak için harekete geçti.

Moran'ın dikkatinin üzerinde olduğunu hissetti ama sorgu yargıcı Brittanie'nin üzerini örterken o ayakkabılarına baktı.

Kadın tekrar konuşmaya başladığında başını kaldırdı.

"Daha önce de bildirdiğim gibi, tırnaklarının altında deri ya da kan yoktu. Parmaklarında hem halı hem de kenevir lifleri bulduk. Muhtemelen bağlı olduğu ipi koparmaya çalışmış. Bu lifler el ve ayak bileklerindeki sıyrıklarda da var. Ayak tırnaklarında ve dediğim gibi tırnaklarında halı lifleri var."

Rus, "Yerde tecavüze uğramış," dedi donuk bir sesle.

Sorgu yargıcı, "Halı üzerinde dört ayak üzerinde olmakla tutarlı görünüyor," diye cevap verdi. "Bulduğum lifleri otel odasından alınanlarla karşılaştırdım ve aynı olduklarını gördüm. Bununla birlikte, sadece yan tarafında halı yanıkları vardı, dizlerinde ya da avuç içlerinde değil. Saldırıya uğrama şekline bakılırsa, halıda olsaydı yanıklar olurdu."

"Ağzının etrafında herhangi bir kalıntı var mı?"

diye sordu. Kadın başını salladı. "Yapıştırıcı, evet. Banttın."

"Dağınık mı?" diye sordu.

"Pardon?" diye sordu karşılığında. "Çok mu buldun?"

"Bir temizlik girişimi oldu ama pek bir şey olmadı. Sanırım öyle."

Bunun CK'nin özensiz davranması değil, kesinlikle taklitçi olduğuna dair daha fazla kanıt.

Bir gün . Ama bu kadar özensiz değil.

"Kanama, morarma ve iç yaralanmalar hayattayken tecavüze uğradığını gösteriyor."

"Birden fazla kişinin ona saldırdığına dair kanıt var mı?" Rus sordu.

"Evet ve hayır. Evet, bir penis tarafından hem vajinal hem de anal olarak fiziksel saldırıya uğradığına inanıyorum. Ve evet, açıkça uzun süreli bir saldırıya maruz kaldığı anlamında. Ancak olası bir hayır, çünkü tek bir saldırganın ereksiyonu sürdüremese bile ona saldırmaya devam etmek için kullanabileceği başka bir şey tarafından nüfuz edildi. İçeride profilaktikle uyumlu lateks proteinleri buldumSilikon kalıntı bırakmaz, ancak kullanılan her neyse çok iyi donanımlı bir penisten bile çok daha büyüktü."

"Yani orada başka biri de olabilirdi," dedi Rus. "Ve bu herhangi bir cinsiyet olabilir."

Başını iki yana salladı. "Bunu göz ardı edemem. Vücudunda ona ait olmayan hiçbir kıl ya da başka organik madde bulamadım. Ama onu orada temizlememiş olsalar bile, bu tamamen sıra dışı değil. Özellikle de prezervatif ve eldiven kullanıldıysa ve kadın hareket ettirildiyse. Kollar düşmüş olabilir. Ayrıca bileklerinde, ayak bileklerinde ve boynunda , ayrıca saçlarında lateks tozu buldum.

Birisi eldiven giyerek bu yerlere dokunmuş. Eldivenler o kadar toz taşımaz, bu nedenle ya tek bir saldırgan birden fazla çift eldiven giymiştir ya da eldiven giyen birden fazla saldırgan vardır."

Saçlar döküldü ya da en azından bir tanesi .

Laboratuvardan adli tabibin ofisine gitmişlerdi. Koyu renkli kasık kıllarını kendisi de görmüştü. Şimdi kılları ve halıdan taranmış diğer her şeyi çok daha yakından inceliyorlardı.

Ezra Corbin'in siyah saçları vardı.

Ve orada başka biri daha vardı. Rus

bunun için kariyerini tehlikeye atabilirdi.

"Toksini testi hafif bir yatıştırıcı verildiğini gösteriyor."

Rus'un dikkati onun üzerinde yoğunlaştı.

Gözleri Brittanie'ye kaydı. "Keşke kendisine neler olduğunu hissetmemesi ya da bilmemesi için yeterli olduğunu söyleyebilseydim, ama değildi. Yine de onu gerçek bir mücadele veremez hale getirmeye yetti ve kesinlikle karşı koyamazdı."

İsa.

Savaşma şansı bile yok.

"Bizim için başka bir şeyiniz var mı?" Moran sordu.

Moran'ın soruyu soruşunu izledi ama cevap verdiğinde bakışları yine Brittanie'ye kaydı. "Bu durumda, korkarım ne görürsen onu alırsın."

"Cumartesi günü çalışmanızı takdir ediyorum, Dr. Pfeiffer," dedi

Moran. "Yedi aydır Cumartesi günleri çalışıyorum Şerif," dedi.

cevap verdi. "Çok fazla aptal insan çok fazla aptalca şey yapıyor. Ona ulaşmam bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim. Aşırı dozdan ölen üç kişi, trafikte öfke saçan bir aptal, bir patika bisikletini motosiklete dönüştürmeye çalışıp sonra da test sürüşü için üzerine çıkan iki Darwin Ödülü adayı ve yepyeni silahını nasıl temizleyeceğini bilmeyen adam ilk gelenler oldu."

"Hepsinin Darwin Ödülü adayı olmadığına emin misin?" Moran sordu.

"Hayır," diye yanıtladı kısaca.

Moranın dudakları büküldü ve "İstasyona geri dönmeliyiz. Tekrar teşekkürler."

Rus çenesini ona doğru kaldırdı ve Moran'la birlikte uzaklaşmaya başladılar. "Özel Ajan?" diye seslendi.

Geri döndü.

"O bir denek değil. Onun için elimden gelen her şeyi yaptım. Ama burada güvende ve onu aldığım andan beri de öyle."

"Farklı bir şey ima etmek istememiştim."

"Biliyorum, sadece onun için elimden geleni yaptığımı bilmeni istiyorum." Onu inceledi.

Evet.

Brittanie de onu yedi.

"Mecburum."

Başını
salladı.

Gittiler.

Siktiğimin A.B.D.'si

Genetik havuz çekilişinde, kısa yaşamı boyunca Brittanie Iverson açık ara galip geldi.

Rus bunu biliyordu, izleme camının önünde durmuş, Cade Bohannan'ın yirmi sekiz yaşındaki sakın ve soğukkanlı versiyonunu izliyor, Dakota Iverson odada gezinirken, havayı yumruklarken, duvarları tekmelerken ve boş tehditler savururken oturup onu inceliyordu.

Dakota zayıf, çakal, kısa boylu, sarı saçları dökülmeye başlamıştı ve Rus av kulübesinde akan su olmadığını tahmin ediyordu çünkü haftalardır düş almamış ya da temiz kıyafetler giymemiş gibi görünüyordu.

Olan biteni dinleyen Rus, adamın kız kardeşini sevdiğini mi yoksa dünyaya kızgın olduğunu ve bunu bir şeyler yapmak için bahane olarak mı kullandığını bilmiyordu.

Jesse Bohannan'a "Ne yapıyorsun, orada mı oturuyorsun?" diye sordu ve bunu Jesse'nin oturduğu yerin karşısındaki masaya bir sandalye çarparak yaptı.

Jesse arkasına yaslanmış, bir kolunu neyse ki yere sabitlenmiş masaya dayamış, bir elini kalçasına dayamış, uzun bacaklarını uzatmış ve bileklerinden kavuşturmuş, kılını bile kıpırdatmıyordu.

"Bu ne lan!" Dakota parmağını duvara sapladı. "Kız kardeşimin katili serbestçe dolaşıyor, *göt herif*."

"Yaptığım şey bir duvarı tekmelemek değil. Brittanie'yi bir duvar öldürmedi," diye yanıtladı Jesse, *Ocean's Eleven* filminde poker oynayan Brad Pitt kadar soğukkanlıydı.

Rus bunun doğru yol olduğundan emin değildi.

Yine de çağdaşlardı. Jesse yapılı, yakışıklı ve işinin ehli bir adamdı.

Dakota muhtemelen sadece annesi öyle olduğu için değil, okulda zorbalığa maruz kaldığı için de böyleydi.

Havalı adam sana ilgi gösterirse, hıyar gibi davranmazsın.

Havalı çocuk gibi davranırsın.

"Buraya geldim çünkü sakinleştin ve yardım etmeye hazır olduğunu söyledin," diye devam etti Jesse. "Sakin değil misin? Demek istediğim, kız kardeşine bunu kimin yaptığını bulmaya çalışıyoruz ve sen de bunun bir parçası olabilirsin. Senin bir pislik gibi davranıp havayı yumruklaman ve bana kızman yardımcı olmuyor. Benimle konuşman gerek Dakota."

İşte oldu.

Havalı adam olmak istiyordu.

Dakota sandalyeyi çekip oturdu. Tanrım.

Birisi bu kadar öfkelendiğinde bu kadar kolay düştüğünü hiç görmemişti.

"Lanet ," diye mırıldandı Rus.

"Biliyorum. Tekinsiz bir şey. Bu konuda çok becerikliler," diye mırıldandı Moran.

"Sadece, o benim kardeşim, dostum." Dakota davranışını açıklıyormuş gibi görünmeye çalışıyordu, ama sesinde bir sızlanma vardı.

Jesse anlayışla başını salladı, iki havalı adam

kaynaşıyordu. "Anlıyorum dostum. Cidden, en kötüsü.

Seni anlıyorum."

Dakota, "Evet," diye .

"Kız kardeşini en son ne zaman gördün?" Jesse sordu.

"Bilmiyorum." Suratı asıktı. "Siktir, bana iş bulmama yardım edeceğini söylemişti. *Siktir!*" diye patladı.

"Dakota," dedi Jesse uyarırcasına.

"Biliyor musun, her şeyi çok iyi yapmıştı. Güzel beşik. Güzel iş. Harika." Dakota'nın küçük gözleri Jesse'ye dikilmişti. "Kardeşin onu neden terk etti, ha? Jace'le mutluydu. Gerçekten mutluydu."

"Jace hakkında konuşmuyoruz. Brittanie'den bahsediyoruz.

Onu en son ne zaman gördünüz?"

"O pislik beni kovduğunda beşiğinin yanına gittim. Üç hafta önce. Annemle yaşamaya geri dönmek istemediğimi söyledim. Beni yakaladı. Adamım, o yaptı. Kanepesinde ve kariyerimi yeniden rayına oturtana kadar beni idare edecek bir şeyler bulup bulamayacağını soracağını söyledi."

Rus ve Moran, *kariyerle ilgili* sözler üzerine *birbirlerine* şöyle bir baktılar *Parça*.

"Tatile ihtiyacım olduğunu söyledim. Babamla takılacak ve rahatlayacaktım. Bana gitmememi söyledi. Keyleigh'in kaldığı ekstra oda için bir yatak alacağını söyledi. Bir süreliğine oda arkadaşı olabileceğimizi söyledi. Bu saçmalığı kabul ettim mi? *Hayır*. Onu kurtarabilirdim."

Jesse bunun üzerine yüzünü asmayarak cesaretini daha da kanıtladı.

"Görüştüğü birinden bahsetti mi? Belki de bir sorunu var mıydı? Ona sorun çıkaran biri mi?"

"Sence bunu yaparsa babamla gider miyim?" diye sordu. Evet,

Jesse istedi. Rus ve Moran da öyle.

Jesse onu da ele vermedi.

Jesse, "Olayı çalışmış olabilir," dedi.

Dakota, "Bana bir şey söylemedi," diye karşılık verdi. Sonra işaret parmağıyla masaya vurdu. "Sana şunu söyleyeyim, dinliyor musun?" Bir cevap beklemedi. Sert adam bıçaklamaya ve konuşmaya devam etti. "O motelde öldürüldüğünü söylemiştin. Kız kardeşim o motele gitmezdi. O klas biriydi, dostum. Jace bunu biliyor. Sen de biliyorsun. Herkes biliyor. Bon Amie'de dansçıydı. O bir sürtük değildi. O benim annem değildi. O motele gitmezdi. Birinin onu oraya sürüklemesi gerekiyordu. Muhtemelen odanın kapısından ölmüştür, bu onun için çok aşağılık bir şeydi."

Ve yine motelle. Ama giriş yaptı.

Sıkıntıda değil.

Moran, "Resepsiyon görevlisine geri dönmeliyiz," dediği sırada Rus, "Resepsiyon görevlisiyle konuşmak istiyorum," dedi.

baktılar.

Sonra Moran sesi kapatan düğmeyi çevirdi ve diğer sorgu odasının görüş camına doğru döndüler.

Jess'in birebir kopyası olan Jace duvara yaslanmış, ayak bileklerini kavuşturmuş, kollarını kavuşturmuş, çenesini boğazına dayamış, gözlerini masaya çökmüş ağlayan adama dikmişti.

Bir an için Sabrina'nın bu iki adamdan biriyle tanıştığı düşüncesi Rus'un aklından geçti.

Vermek zorunda olduğu tüm sevgiyi paylaşmaktan hâlâ nefret ediyordu.

Ama en azından birinin ona zarar verebileceği endişesiyle kan ter içinde uyanmayacaktı. Kapılarına bir tehdit geldi, Rus sadece bu ikisine bakarak kendini ikna edebilirdi, sert bir bakışla onu buharlaştırabilirlerdi.

Moran sesi açtı ve ağlama sesini duydular.

"Bay Iverson," dedi Jace alçak sesle. "Kendinizi toparlayıp benimle konuşmanızı istiyorum. Britt'i en son ne zaman gördünüz?"

"Onu bırakmamalıydın," diye hıçkırdı adam masaya doğru. "Onu güvende tutmalıydın."

Rus gerildi ve henüz Jace'le tanışmamıştı bile.

Moran'ın da aynı şeyi yaptığını hissetti.

En kötüsü de, Jace'in bunu yapmasını izledi. Bu iki lanet uzay israfı mı?

Artık görüşmediği bir kadın için bir şeyler yapmaya çalışan, taşları yerinden oynatan bir adama bu boku atmak?

Siktir.

Ve...

Hayır.

Ayakkabısının üzerinde döndü ve dışarı çıktı. "Lazarus!" Moran kırıptı.

Ama kapıdan çıkmıştı.

Birinci odaya doğru üç adım attı, kapıyı çekip açtı içeri girdi.

Jace duvardan kalkarak doğruldu.

Rus elini uzattı. "Jason. Özel Ajan Lazarus."

"Efendim," diye selamladı Jason onu el sallayarak, gözleri keskin ve onunla ilgili her şeyi alıyordu.

Tanrım, hayatında hiç bu kadar görüldüğünü hissetmemişti.

Sabrina'yı güneş ışığından çam ağaçlarına uzaklaştırabilir miydi? Bu , Sabrina'nın derslerine olan ilgisizliği ve bu lanet olası herifler yüzünden, devlet üniversitesini seçecekti.

Rus onu bıraktı ve masaya döndü.

Masadaki adam başını kaldırmıştı. Rus o zaman gördü.

Melanie'den ve bu adamdan yıllar ve tecrübe alın ve belki de orada Brittanie'nin bir ipucu vardı.

Sadece bir ipucu.

Olabilir.

Lucinda haklıydı.

Daha uzun boylu, daha yapılı olmasına rağmen yirmi yaşlarında Dakota'ydı.

Çok az saçlı olduğu gerçeği de dahil.

"Bay Iverson. Ben FBI'dan Özel Ajan Zachariah Lazarus. Brittanie'ye ne olduğunu araştıran yerel kolluk kuvvetlerine yardım ediyorum."

Adam burnunu koluna sildi. "FBI MI?"

"Evet, gördüğünüz gibi hepimiz bu işi çok ciddiye alıyoruz."

"FBI," diye nefes aldı adam.

Rus, Iverson'ın kızının ölümünün Federaller'i harekete geçirmesinden etkilendiği için dudak büktü. Tıpkı Melanie gibi, ama onun tarzı daha az iltifatkârdı.

Adamın karşısındaki koltuğa oturdu.

"Şimdi söyleyeceklerime, alınmak istemediğimi paylaşarak başlayacağım. Bunun sizin için zor olduğunu biliyorum. Senin için üzüliyorum. Ama kızını sen öldürmedin. Ve o kişiyi bulmamız gerekiyor. Oğlunuzla sizi konuşturmak için harcadığımız bu zaman Brittanie'ye yapılanı yapanı aramak için harcayamayacağımız bir zaman. Bunu yapmak için, konuşabildiğimiz herkesten, özellikle de ona en yakın olanlardan, bizi katile götürebilecek her küçük ayrıntı hakkında öğrenebileceğimiz her şeyi bilmemiz gerekiyor. O yüzden lütfen bize kızınızla en son ne zaman söyler misiniz?"

"Ben... Ben..." Yüzü çöktü, sümüğünü masanın her sürdü ve "*Kıymetli kızıma yakın değildim!*" diye feryat etti.

İsa.

"Bay Iverson, lütfen kendinizi toparlayın."

"Sen!" diye bağırdı aniden, ayağa fırlayarak. Rus da ayağa kalktı.

"Sen! Onunla birlikte olmalıydın!" diye bağırdı Jace'e.

Rus onun görüş alanına girdi. "Ayrıldılar. Olur böyle şeyler. Bu onun sorumluluğu değil. Bana bak."

Iverson ona bakmadı.

"*Bana bak!*" diye kükredi.

Iverson, Rus'un kendisini kaybetmesine şaşırarak tüm vücudunu salladı ve gözlerini Rus'a dikti.

"Üç gündür, seni bulmak da dahil olmak üzere yardımcı olabilecek her şeyi bulmak için kışını yırtıyor. Brittanie'nin morgda yattığı üç gün boyunca sen ne yaptın? Sakın bir daha ağlama," diye homurdandı Rus, adamın yüzü çökmeye başladığında. "Erkek ol, lanet olsun ve Brittanie'yi en son ne zaman gördüğünü söyle."

"Onu aylardır görmedim," diye itiraf etti.

"Doğru. Biriyle görüşüp görüşmediğini biliyor musun? Sizi rahatsız eden biriyle birlikte olup olmadığını biliyor musunuz?"

Iverson göğsünü kabarttı. "Benim kızım bir *boka* . Bon Amie'de dansçıydı!"

Rus başını salladı. "Onun hakkında her şeyi öğreniyorum ve o iyi bir insandı. İnsanlar onu severdi. Kötü şeyler yapanlar iyi insanlar değildir. Ama bu kötü insanların onlara ulaşamayacağı anlamına gelmez."

Başını iki yana salladı. "O kadar yakın değildik. O... o..."-masaya baktı-"bana para verirdi, bilirsin, işler sıkışık olduğunda. Ama bana hiçbir şey söylemezdi."

Güzel bir dairesi vardı. Bir ya da iki tasarım çantası olabilir.

Ama daha çok, paraya ihtiyaç duymasına neden olan şey beleşçi ailesinin üzerindeki ağırlığı gibi görünüyordu ve muhtemelen utanç verici olduğunu düşündüğü için arkadaşlarına ya da Lucinda'ya söylememişti.

Onu o motele götürenin para olmadığını umuyordu.

Brittanie ölmüş, bu orospu çocukları sağ kalmış olsaydı, yapacaklarından sorumlu olacağından emin değildi.

"Yine de iyi düşünün. Bize yardımcı olabilecek verebileceğin şey var mı? Herhangi bir şey?" Rus zorladı.

"Bunu düşüneneğim. Ben sadece..." Sandalyesine gömüldü. "Sadece onu çok iyi tanı mıyordum, anlıyor musun? O gençti ve önünde bir hayat vardı, ben ise yaşlı bir pisliğim. Benimle takılmayacak. Oğlum benimle takılıyor. Biz erkeğiz. Ama onun için ben sadece yaşlı bir pisliğim. Anlıyor musun?"

Oh, o biliyordu.

"Siz düşünmeye devam edin ve aklınıza bir şey gelirse bize söyleyin Bay Iverson."

Başını salladı ve Rus'un ötesine baktı.

"Sen değildin evlat. Ben sadece boktan biriyim," dedi Jace'e.

"Sorun değil," diye mırıldandı Jace.

Rus, Jason'a döndü ve başını kapıya doğru salladı. İkisi de dışarı çıktı.

Kapı Iverson'ın yüzüne kapandığı anda, "Bunu üstlenme" diye emretti.

Jason'ın çenesi şişti.

Birinin yaklaştığını hissetti ama tekrarlardı: "Bunu üstlenmeyeceksin."

"Neyi alayım?" Bohannan Rus'un arkasından sordu.

"Bana bak," dedi Rus Jason'a. Çünkü Jason'ın dikkati babasına kaymıştı. "Beni duydun mu?"

"Evet," diye yanıtladı Jace.

"O senin değil, benim. Bunu duydun mu?" Rus itti. "Evet."

"Söyle."

Jace'in adem elması sallandı.

"Söyle Jace," diye bastırdı. "O benim değil, senin."

"Bu işi sen yapıyorsun. Ne demek istediğimi anlıyorsun." "Evet," diye fısıldadı.

Evet.

O biliyordu.

"Anlıyorum. Anlıyorum. Ben de senin gibi hissederdim. Ama içerideki et giysisinin seni etkilemesine izin verme."

"Zor," diye itiraf etti Jace.

"Biliyorum. Suçluluk hissediyor ve ne tür bir insan olursa olsun, kızı öldü. Kendini kaybediyor. Bunun seni sinirlendirmesine izin verme."

Jason başını salladı.

Rus ona, "Geri çekilmeni istiyorum, dostum," dedi.

Bakışları Rus'un omzunun üzerinden tekrar babasına kaydı.

"Bu soruşturmayla ilgili hiçbir şeye ihtiyacım yok. Yaptığın işte iyisin. Bu çok açık. Moran seni görevlendirdi, sanki burası Vahşi Batı'ymış gibi. Ama değil. Burası A.B.D. ve bu adamı yakaladığımızda, sen de ben de onun yere düşmesini ve orada kalmasını istiyoruz. Kimse bunu yapamaz. Tamam mı?"

Jace'in başıyla onaylaması daha güçlüydü. "Evet," diye onayladı.

"İyi iş," diye homurdandı Rus, döndü, çenesini derin bir endişeyle bakan Bohannan'a doğru uzattı ve uzaklaşmaya başladı.

Temiz hava almaya ihtiyacı , çünkü Iverson'la birlikte o odada olmak, hayır, o av kulübesinde duş yoktu sorusuna cevap veriyordu.

"Yo" sesini duyunca durdu.

Arkasını döndü ve Moran elinde telefonuyla izleme odasından çıkıyordu.

Rus onu henüz yüzündeki ifadeyi çözecek kadar iyi tanıımıyordu. Geri dönüp Bohannan, Jace ve Moran'ın yanına gitti. "Ne?" diye sordu.

"Bu saçmalığa inanamayacaksın," dedi Moran. "Ne?" diye ısırdı.

"Ezra Corbin şehri terk etti." Dün gece onunla konuşmuşlar.

En son.

Sikişmek.

İyi

gecel

er.

Tanrı

m.

Sikişmek.

Lanet olsun.

Çünkü ben buradayım

"

Buna inanmak mümkün değil."

Sherri Corbin oturma odasında durmuş, dehşet içinde onlara bakıyordu.

"Söz vermeni istiyorum Sherri, Ezra seninle temasa geçerse bizi arayacaksın. Nerede olduğunu öğreneceksin. Eve gelmesini isteyeceksin. Onunla konuşmamız gerek," dedi Moran ona.

"Ölen kız hakkında mı?" diye sordu.

Moran, "Evet, o bir kişi," diye cevap verdi. "Bu inanılmaz," diye tısladı.

"Özür dilerim Sherri," dedi Moran.

Rus'a, Moran'a ve tekrar Rus'a baktı, sonra hışımla bir pencereye gitti ve pencereden dışarı baktı.

"Gittiğinden emin misin?" Moran sordu.

"Sadece on beş mesaj gönderdim ve yedi kez aradım, cevap yok. Bir tane bile," dedi pencereye doğru. Onlarla yüzleşmek için döndü. "Bütün bavul takımı gitmiş, kıyafetlerinin yarısı gitmiş ve ortak hesabımızdan *yirmi bin dolar* almış. *Yirmi bin dolar!*" diye bağırdı.

Moran yatıştırıcı bir sesle, "Sherri, lütfen ol," dedi.

"Sakin ol, Harry. Tanrı aşkına, kocam gitti, benden çaldı, çünkü o lanet parayı ben kazandım, Harry." Göğsünü tokatladı. "*Ben*. Her zaman hazırladığı bir iş anlaşması var, ama hiçbir şey çıkmıyor. Her zaman yatırımcılarla yiyip içiyor, golf oynuyor ve geyik yapıyor. Ve bir cinayetle bağlantılı olarak aranıyor! Genç bir kızın!"

Rus itiraf etmeliydi ki, bu çılgılık atmaya değermi.

Onun golf oynamadığını, en azından her oynamadığını çok az biliyordu.

Dışarıda kıcını siktiriyor ve diğer şeylerin yanı sıra sikine vurduruyordu.

"Kredi kartlarını izleyeceğiz. Telefonunu." Moran başını Rus'a doğru eğdi. "FBI'ı zaten bu konuda görevlendirdik. Onu bulacağız ama kendi başına gelmesi onun için daha iyi olacak."

"Onu öldürdü mü?" diye sordu.

"Sadece onunla konuşmak istiyoruz," diye yanıtladı

Moran. "Onu onun öldürdüğünü düşünüyorsunuz."

"Sadece onunla konuşmak istiyoruz, Sherri."

Moran'a doğru eğildi ve "Bu *delilik*" diye hırladı. Bu konuda da haklıydı.

"Çok üzgünüm," dedi Moran ve samimiydi. Moran bunu yapmıyordu ama birinin yapması gerekiyordu.

Dışarıdan gelen oydu, bu yüzden o olacaktı. "Aile bilgisayarınız var mı?" diye sordu.

Onun Çene gitti içinde onu Boyun. "Kim vara AİLE Artık bilgisayar mı? İkimizin de dizüstü bilgisayar var."

"Onunkini aldı mı?"

Kızın yüzündeki ifadeden bilmediğini anlayabiliyordu.

"Ayrıca Ezra için bir DNA örneği alabilirsek çok faydalı olur," diye devam etti ve kadının dikkati tekrar ona odaklandı.

Moran bir ses çıkardı ama müdahale etmedi.

Gözleri kapalıydı.

Yavaşça.

Evet.

Neler olduğunu anlıyordu. Rus onun için
üzülüyordu.

Güzeldi. Kıvrımlıydı ve harika duruyordu. Saçları ve teni harikaydı. Olması gerektiği gibi kıvrımlarıyla gurur duyuyormuş gibi onu saran dar bir elbise giymişti. Cumartesi günüydü, öğleden sonraydı ve şık ve derli toplu görünüyordu.

Rus'un yatakta hoşlandığı şeyler vardı, belki bazı kadınlar hoşlanmayabilirdi. Kendinize karşı dürüst olsaydınız, hemen hemen herkes hoşlanırdı. Karınız size bunun olduğunu söylese hiç eğlenceli olmazdı.

Ancak Ezra bunu Thea'ya söyleyebilir ve onu, parasını ve yaşam tarzlarını kaybetme korkusuyla karısına ihtiyacı olan şeylerden tek kelime bile etmeyebilirdi.

Onu çalıştırmışlardı ve gerçek bir işi yoktu. LinkedIn profilinde "vahşi doğa konferansı planlaması" sunan bir işle serbest meslek sahibi olduğu yazıyordu.

Gerçekten güzel bir evleri vardı. Kesinlikle her şeyin en iyisi.

Ezra dün gece evin geniş adamı olmuştu. Kendi alanının kralı.

Ama bu onun alanı
değildi. Onun alanıydı.

Eğer onun keşfetmek istemediği için onu sıyırıp atarsa, gerçek bir kazanan gibi görünmediğini düşünürsek, etki alanı sıfıra inecekti.

Evet.

Rus bu yalanı görebiliyordu.

Daha kötüye gideceği konusunda onu uyarmalıydılar. Aldatmanın ortaya çıkacağı ve eğer bunu yaparsa sapkınlığın da ortaya çıkacağı konusunda onu uyarmalıydılar.

Şimdi onu uyarmanın sırası değildi.

Şimdi onu kendi taraflarına çekmenin tam zamanıydı. Moran işinde iyiydi ve bunu biliyordu.

Bu yüzden nazikçe, "Sadece bizi ara, Sherri. Bunun olmasından nefret ediyorum ama yardımına ihtiyacımız var."

"Harry, o şerefsiz bana ulaşırsa ilk arayacağım kişi sen olacaksın," diye karşılık verdi. "Ve bu bir sözdür." Dikkati Rus'a döndü. "Şimdi gidip bilgisayarını arayacağım. Bu DNA için neye ihtiyacın var?"

İnişli çıkışlı bir gün oldu.

Ve neyse ki, bu başka şeydi.

"Hayır, dostum, sıkıntılı görünmüyordu. Mutlu görünüyordu. Heyecanlı. Ve hayır, o odada onu karşılayan kimseyi görmedim. Park yerinde bir araba bile görmedim. Diğerlerine de söylediğim gibi, gayet iyiydi."

O gece yine motelde çalışan resepsiyon görevlisi Rus ve Moran'la konuşuyordu.

Daha bitirmemişti.

"Ben ciddiym. İlk başta, gerçekten hoşlandığı biriyle buluştuğunu düşündüm. Sonra kimse gelmeyince, belki de bir molaya ihtiyacı vardır diye düşündüm. Bilirsin, şu tatillerden biri gibi. Orada kendine yüz bakımı falan yapıyordur."

"Misted Pines'tan kaç kişi Better Times Motel'de tatil yapıyor, Brad?" Moran sordu.

Gün onu ele geçirmişti, alaycılığı ısıırıyordu.

"Burası çok sessiz," diye tersledi Brad. "Bizim işimiz matineler, dostum. İşler o zaman gürültülü oluyor, tüm o hilekârlar öğle yemeği saatinde sikişiyor, böylece işten sonra evlerine, karılarının ve kocalarının yanına gidebiliyorlar. Geceleri daha sakin oluyor. Yıldızlar gerçekten parlak çıkıyor. Havuzumuz berbat değil. Güzel sayılır. Belki Pinetop veya Hideaway'e verecek tonla parası olmayan bir aile kalabilir. Ama gürültülü değiller. Roku getirirlerse televizyonları gürültülü olabilir, çünkü buradaki kablolu yayınlımız sürekli açık ve duvarlar kağıt gibi. Ama ben ciddiğim. Çok ateşliydi. Yalan söylemeyeceğim. Şehirdeki herkes gibi sizin de onu kimin öldürdüğünü istiyorum."

Elini masanın üzerine koydu ve Brad'in yüzünde beliren ifade midesinin bulanmasına neden oldu.

Brad'in az önce söylediği diğer her şey gibi, aklından geçenleri açığa vurmakta tereddüt etmedi.

"Demek istediğim, yedi kapı ötede ateşli bir piliç öldürülürken ben burada oturuyorum, parmağım kıcımda. Sence uyudum mu, dostum? Hayır. O geceden beri uyumadım. Gözümü bile kırpmadım."

Bu doğru olmalı.

Gözleri kızarmış ve gölgelenmişti. Rus onun için üzüldü. Bu onu da rahatsız edecekti. Brad konuşmaya devam etti.

"Tekrar tekrar düşünmediğimi mi sanıyorsun, neyi kaçırdım? Neden dışarı bakmadım, odaya sağ salım girmiş mi diye? Arabasında biri var mı diye. Birinin geldiğini mi unuttum? mı? Hayır. Uyumadım. Ben gece kuşuyum, dostum. *Siktir*."

Rus teselli edercesine, "Tamam Brad, sana inanıyoruz," dedi.

"Sadece bu sikişi bul, tamam mı?" diye ısırdı. "Ben tekrar uyuyabilirim, sen bu siki bul."

Moran, "Elimizden geleni yapıyoruz," diyerek onu temin etti.

"Doğru," diye mırıldandı. "Hıyarlık etmek istemem ama kahretsin dostum. Bu işe ihtiyacım var ve istifa etmek istiyorum. Arka tarafa park ediyorum ve olay yeri şeridinden geçmek zorunda kalmamak için dışarıdan dolaşıyorum. Berbat bir durum."

Rus ona, "Sadece titiz olmamız gerekiyor," dedi.

"Evet, bunu anlıyorum. Kahretsin."

"Zaman ayırdığın için teşekkürler Brad," dedi

Moran. "Tamam. Evet. Her neyse."

Rus ve Moran birbirlerine baktılar ve gitmek için döndüler. Bir şey Rus'un geri dönmesine neden oldu.

"Diğer bütün erkekler mi?" diye

sordu. "Ne?" Brad karşılık verdi.

"diğer tüm adamlar' dedin. Hangi adamlarla?" "Senin adamların," dedi Brad.

"Özellikle kim?" Rus bastırdı.

"Bulunduğu gün şerif yardımcısının adamları. Sonra aynı gün FBI'dan bir adam. Ertesi gün şerif yardımcısı tekrar geldi ve bana bu konuda sessiz kalmamı söyledi. Sonra Bohannan ikizleri geldi. Sonra da dünkü adam."

Rus katılaştı ve boynu tekrar kaşınmaya başladı.

Bildiği kadarıyla Brad'le yeniden görüşmek üzere kimse gönderilmemişti. "Dünkü adam kim?" diye sordu.

"Bilmiyorum. FBI'daki adam gibi giyinmişti." Başını Rus'a doğru eğdi.

"Güzel pantolon. Blazer ceket."

"Bir muhabir

mi?" "Hayır."

"Emin misin?"

Brad birden emin olamadı. "Bilmiyorum. Sormadım." "Sana kimlik belgelerini gösterdi mi? Bir rozet?"

Brad'in rengi solmaya başladı. "Hayır."

"Bir muhabir olmadığınızdan emin misiniz?" Moran sorguladı.

"Ben... size muhabir olduklarını söylemek zorundalar mı?"

Moran ona, "Yok ama olmalı," dedi.

"Bunu söylemedi ve bana bir rozet de göstermedi. Sadece sorduğu sorulardan öyle olduğunu düşündüm. Bilirsin işte... *biliyordu*. Takip ediyorum ve bana öyle geliyor ki basın bir sık bilmiyor."

Kaşıntı daha da arttı.

"Biliyor muydu? Neyi biliyordu?" Rus

sordu. "Biliyordu... biliyorsun..."

Brad şimdi rahatsız olmuştu.

Rus, "Bilmiyoruz," diye ısrar etti.

"Gentry'nin bildiklerini biliyordu." Gentry, hizmetçi.

"Gentry ne biliyor?" Rus zoraki bir eşitlikle sordu. "Bilirsin işte, plastik, ayın falan gibi bir şeydi."

Bunu kimse bilmiyordu.

Polisler hariç.

Ve Gentry.

Ve görünüşe göre, Brad'e söylemiş.

Moran, "Gentry'nin konuşmaması gerekiyor," diye belirtti.

"Biliyorum dostum," diye ısırdı. "Ama, bak, o ve ben bunu . Kimseyle konuşamıyoruz. Peki kiminle konuşacağız? Kendimizle. Tamam mı? Biraz uyumaya çalıştığım için beni tutuklayacak mısın? Ya da Gentry'yi, çünkü o bok berbattı, dostum."

"Hayır, seni tutuklamayacağız," diye güvence verdi

Moran. "Lanet olsun," diye mırıldandı Brad.

Moran, "Lütfen, herhangi biriyle konuşursanız, kolluk kuvveti olduklarını söylüyorlarsa rozetlerini görmek isteyin ya da basın mensubu olup olmadıklarını ve hangi kuruluş için çalıştıklarını sormalarını isteyin" .
"Ama çoğunlukla, sakın

Konuşmanız gerektiğinden emin olduğunuz biri olmadığı sürece kimseyle konuşmayın."

Moran elini Rus'a doğru kaldırdı, Rus ne sorduğunu anladı, cüzdanını çıkardı, bir kart aldı ve Moran'a verdi.

Kendininkini çıkardı ve Brad'e doğru götürdü.

Moran, "Sorularınız varsa ya Özel Ajan Lazarus'u ya da doğrudan beni arayın," diye talimat verdi. "Telefonu açmazsak şerifin ofisini arayıp Polly ya da Wade Dickerson'la konuşun. Tamam mı?"

"Evet," diye mırıldandı Brad.

"Bu adam neye benziyordu?" Rus sordu.

"Senden daha yaşlı. Saçları kısa kesilmiş. Kendine bakardı. Senin kadar uzun değil. Biraz şişman. Fazla değil. Yaşlı bir göre fitti. Ama senin kadar değil. Yani, bir aksiyon filmi yıldızı gibi görünmüyordu. Senin gibi Henry Cavill'e benzemiyordu. Ama temiz biriydi. Polis olduğunu sanmıştım. Hayır, ben FBI'dan sanıyordum."

"Beyaz mı?" Rus ona bakmaya devam etti.

"Evet."

"Koyu renk saç mı?"

"Kahverengi. Açık ya da koyu değil. Sadece kahverengi, griye doğru gidiyor." "Yüz kılları?"

"Evet, bıyık." "Göz rengi?"

"Bilmiyorum. Garip olduğunu düşündüm, lobinin içindeydi, bu saatlerdeydi, yani karanlıktı ve güneş gözlüklerini hiç çıkarmadı."

Tanrım, *lanet* olsun.

Bu kaşıntı daha da şiddetlendi ama beraberinde hafif bir heyecan da getirdi.

"Rus," diye mırıldandı Moran sorgulayarak.

"Bana bir iyilik yapıp adam hakkında hatırladığın her şeyi yazar mısın? Beni ara, uğrayıp alırım. Sadece bana ver. Tamam mı? Hatırladığın her şeyi."

Brad, "Beni , dostum," diye uyardı.

"Sadece dikkatli davranıyorum. Brittanie için sen de dikkatli olmak istiyorsun, değil mi?"

"Evet. Elbette."

"Bunun anlamı yok," diye yalan söyledi Rus. "Sadece dikkatli oluyorum."

"Dikkatli olabilirim. Yarın gece çalışıyorum. Gel ve al.

Güzel mi?"

"Evet. Teşekkürler, Brad."

"Sorun değil," diye mırıldandı.

Kruvazöre doğru ilerlediler.

İçeri girmişlerdi, Moran çalıştırmıştı ve Moran "Bu da neydi?" diye sorduğunda dışarı çıkıyorlardı.

"Biri sanatınızı çalsa ne yapardınız?"

O kadar büyük bir sessizlik vardı ki, sanki bir varlık arabayı doldurmuştu. Moran bunu bozdu. "Kristal Katil'in Brad'le konuştuğunu mu düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum." Evet, kesinlikle biliyordu. "Bence bu bir olasılık."

"Brad haklı. Telefonlar alıyoruz. Gazeteciler geldi. Bilgi almak için sabırsızlanıyorlardı. Ama günler geçtikçe bu istekleri azaldı. Onlara daha fazla bilgi vermedik. Onları oyaladık. Detaylar yayınlanmadı. Bu da demek oluyor ki Gentry ve Brad birbirleriyle konuşuyor olabilirler ama şu ana kadar sızmadı. Peki o nereden biliyor?"

Rus başını çevirip şerife baktı. "Biliyor Harry, çünkü ben buradayım."

Moran "Siktir" derken gözlerini yoldan ayırmadı.

Korkmuyorum

Lucinda'nın bu kadar zeki olması iyi bir şeydi.

Sessiz, iyi dekore edilmiş, dinlendirici odasına girip ayakkabılarını çıkarırken, blazer ceketini silkelerken, şömineyi açıp bara giderken bunları düşündü.

Otel barı büyüklüğündeki Maker's Mark'ın kırmızı balmumunu gördü ve o lanet şeyi parçaladı.

Çıkış yaparken parasını kendisi ödeyecekti.

Bir bardağa dört parmak doldurdu, kanepeye doğru yürüdü ve kışının üstüne yığıldı.

Bir yudum aldı.

Ateşe baktı. Bir yudum daha aldı.

Ateşe biraz daha baktı.

İçkisini bitiryatağa gidecek kadar enerjisi olup olmayacağını merak etti.

Sonra Lucinda'nın onun için hazırladığı yemekten beri hiçbir şey yemediğini fark .

Bu da telefonunu çıkarıp kontrol ettiğinde sırttığı anlamına geliyordu.

Acre'den mesaj var, *hayattayım. Stokluyum. Ama cömert hissediyorsanız, prezervatif göndermekten çekinmeyin.*

Her zamanki gibi, bunu okurken Rus, oğluyla seks konuşmak için kendisini güvenli bir yer haline getirmenin bilgeliğini merak ediyordu. Onun bir kızı hamile bırakmak ya da cinsel yolla bulaşan hastalık kapmak gibi aptalca bir şey yapmasını istemiyordu.

Ama...

Tanrım.

Sabrina'dan mesaj var, *yatmaya gidiyorum! Seni seviyorum, baba!*

Ve kızı oradaydı, büyümüşü ve hala uyuyacağına dair mesaj atıyordu.

Maker's Mark'tan daha iyi.

Yine de bir yudum daha aldı.

Sonra ikisine de mesaj atarak sevgilerini gönderdi.

Sırada McGill'den mesaj var. *Uyarılar yerinde. Kredi kartları. Havaalanları. Vesaire. Telefonu kapalı. Ama biz peşindeyiz.*

Corbin'in ya içeri girmesini ya da çuvallemasını ve bunlardan birini kısa sürede yapmasını umuyordu. Adamın hapse girmesini istiyordu. Ortağının kim olduğunu bilmek istiyordu, çünkü Rus onun o motele bir ortakla gittiğini biliyordu, kararları veren biriyle.

Bunun yapılmasını istedi.

Ve eğer CK oradaysa, onun Misted Pines'tan çıkmak için bir nedeni olmasını istiyordu.

Rus bundan sonra ne yaptığında bu vakayı kim yakaladıysa onu başka bir yerde bulabilirdi.

Bohannan #1'den mesaj var. *Seni takdir ediyorum. Jace ile yaptığın şey. Bunu unutmayacağım.*

Bu McGill'den gelen mesajdan önce geldi.

Bohannan 2'den gelen mesajdan sonra *Harry aradı. Bu gece dosyanın üzerinden tekrar geçeceğim. Profilimi bu yeni*

Mümkün. Larue yarın seni yemeğe çağırıyor. Mümkün mü?

Mesaj , yapılabilir. Bana bir zaman ver, sonra görüşürüz.

Sonra Acre'den sonra ama Sabrina'dan önce gelen metne geri döndü.

Lucinda'dan mesaj var. *Seninleyken öyle dalgın olduğum için özür dilerim. Kötü bir şey olduğunu zaten biliyordum, yoksa bana söylerdin. İstersen günün bitince beni ara.*

Çok yorgundu. Ama

tereddüt etmedi.

Kadının adına gitti, bilgi butonuna bastı, numarasını tuşladı ve telefonu kulağına götürdü.

Biraz daha burbon içti ve gözlerini ateşe dikti. "Hey,

Rus," diye cevap verdi.

Her şey daha iyi değildi, ama kulağındaki kısık, boğuk ses kesinlikle yardımcı oldu. "Nasılsın?" diye sordu.

"Daha iyi. Um... Bunu size nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum, zaten biliyor olabilirsiniz ama yerel mihenk taşınız olduğumu hissediyorum ve bilmenizin önemli olduğunu düşünüyorum, bu yüzden size söyleyeceğim. Söylentilere göre Ezra Corbin'i arıyormuşsunuz."

"Öyleyiz ama dedikoduların havada uçuştüğünü bilmiyordum." "Görünüşe göre karısı kendinden geçmiş."

Bu doğrudu.

Rus bir içki daha aldı.

Sonra dedi ki, "Bir gün oldu. Üç saat uyudum. Ve ne oldu biliyor musun?"

"Ne?"

"Bu odaya geri dönmek kesinlikle iyi hissettirdi."

Yumuşak kahkahalar.

, bunu görmek isterdi. Birkaç kez gülümsemişti ama hiç gülmemişti.

Ama kulağa hoş geliyordu.

"Ben bir tarikatta büyüdüm," diye açıkladı. "Ben... pardon?"

Sesi gibiydi. Olması gerektiği gibi.

"Benim adım," diye başladı. "Bir tarikatın içinde büyüdüm. Bir Hristiyan tarikatıydı. Ben iki yaşındayken babam bir araba kazası geçirdi. Bir dakika kadar öldü ya da kalbi durdu. Onu geri getirdiler ve iyileştiğinde farklı biriydi. En azından büyükannem ve büyükbabam, teyzelerim amcalarım böyle . Tüm o beyaz ışık olayını anlattı. İsa'yı gördüğünü söyledi. Bir adamla takılmış ama takipçileri varmış. Oldukça büyük bir takipçi. Garip bir şey değildi. Koresh ya da Jim Jones gibi değildi. Ama ana akım da değildi ve dar görüşlüydü. Çok dar görüşlüydü. Çok eşliliği, İncil'e kitap eklemeyi ve kadınların 18. yüzyıldan kalma kıyafetler giymesini bir kenara bırakırsak, bu bir tür temel Mormonluktu. Başka bir deyişle, yoğun."

"Vay canına," dedi dikkatle.

Kadının yanıtı pek umut verici değildi ama paylaşmaya devam etti.

"Kadınlar kesinlikle sessizdi, boyun eğdirilmişti. Ama herkes büyükleri ne derse onu yapardı. Babam bir ihtiyardı. Baş vaiz Richard en üst düzey yetkiliydi ve aslında ihtiyarlara ne yapmaları gerektiğini söylerdi. İsa'nın babamı ölümden geri getirdiğini söyledi. Vaazlarında babamı çok kullanırdı. Babamın soyadını Lazarus olarak değiştiren oydu. Babam bunu kendisi, annem ve hepimiz için yasal olarak yaptı. Doğduğumda adım Sawyer Wells'ti ama o çocuk olduğumu hatırlayamayacak kadar küçüktüm. İlk adımları ve kardeşlerimin adlarını da değiştirmişler. Çünkü Papaz Rich öyle yapmalarını söylemiş."

"Ne hikâye ama," dedi sessizce, "*İsa gibi değil, sen berbat bir yol, ama devam eden bir yol.*

İçim rahatladı.

Devam etti.

"On sekiz yaşımdayken, kaçmak ve karnımı doyurmak için tek çarem vardı, orduya yazıldım. Eski sevgilimle liseye beraber gitmiştik. Okulda üç yıl boyunca birlikteydik, çıktık ama ailem onunla hiç tanışmadı çünkü onunla birlikte olmama izin verilmiyordu. Benim için kiliseden bir kız seçmişlerdi. Görücü usulü evlilikler, işte bu bir şeydi."

"Aman Tanrım."

Bu bir İsa'ydı, berbattı ama yine de devam etti. Yine devam etti.

"Evet. Jenn beni bundan kurtardı. Normal biriydi. Ailesi bana karşı çok iyiydi. Anladılar. Beni korumaya yardımcı oldular. Normal liseli çocukların yaptığı şeyleri yapmama yardım ettiler. Kardeşlerime de yardım . Biri büyük, biri küçüktü. Obadiah daha büyüktü. Evlendirilmek üzereydi. Çılgına dönmüştü. Yirmi yaşında sevmediği bir kızla evlenmek istemiyordu. Onu tanıyordu, onunla birlikte büyümüştü. Ve ben de katılıyorum. İyi bir insan değildi. Bunun bir önemi yoktu. Papaz Rich'in söyledikleri ."

"Bu..."

Sözünü bitirmedi.

"Çok fazla, biliyorum." Rus onun yerine bitirdi.

Ama onun istediği yere gidiyorlarsa, onunla birlikte oraya gitmek isteyip istemediğine karar verebilmesi için buna sahip olması gerekiyordu.

Bu yüzden ona vermeye devam etti.

"Jenn'in ailesi kardeşimin bodrum katlarında yaşamasına izin verdi, ona bir iş buldu. Kiliseyle bağlarını tamamen kopardığında, ilk ismini doğduğu isimle değiştirdi. Lucas olarak değiştirdi."

"Tamam," dedi, yumuşak bir sesle, sanki sarılmış dinliyormuş gibi.

Bu sefer, *devam et*, yani *senin hakkında* bir şeyler öğrenmek istiyorum. Bu da bir rahatlamaydı ve iyi hissettirdi.

"Orduya katıldım. Kilisemiz pasifistti. Annem ve babam Lucas'ı dışladılar. Ben temel eğitime gittiğimde, beni de çıkardılar. Jedediah, adını korudu ama benim gibi değil. Yasal olarak Jeb olarak değiştirdi, kilise üyelerinin yanında değilken hepimiz ona böyle sesleniyorduk. O da Lucas'ın, Jenn'in ailesinin ve benim yardımımıyla dışarı çıktı."

"Yani artık hiçbiriniz ailenizle konuşmuyor musunuz?"

"Bir süre için değil. Jenn ve ben on dokuz yaşında evlendik. Lucas ilk karısıyla 22 yaşında evlendi. Jeb nişanlıydı. Annem hikayeler duyuyordu. Kaçırdığı için çok kızgındı. Zaten her şeye inandığından emin değilim. Ama babamı seviyordu ve ölmediği için mutluydu, sadece onu sevdiği için değil, aynı zamanda kaza geçirdiğinde iki küçük çocuğu vardı ve biri de yoldaydı. İlk başlarda, babamı mutlu ettiği sürece her şeyi yapmaktan mutlu olduğunu düşündüm. Ancak işlenmiş gıdalara izin verilmediğinde bize gizlice şekerleme ya da gazoz sokmak gibi şeyler yapardı. Ya da kiliseye gitmemek için hasta numarası yapardık ve Çarşamba gecesi, Cumartesi sabahı, Pazar sabahı ve Pazar akşamı kiliseye giderdik ve bu çok fazlaydı. Evde televizyon izlemeye iznimiz olmadığı için bizi televizyon izleyebileceğimiz yerlere götürürdü. Bunun gibi şeyler işte."

"mı?"

"Babama ya kendisinin ve çocuklarının ya da kilisenin seçileceğini söyledi. Biraz itiş kakış oldu ama babam onu seçti. Ve bizi."

"Bu çok iyi."

Öyleydi.

Çok iyi.

"Biraz zaman aldı. Özellikle Lucas'ın bir sorunu vardı ve bırakmıyordu. Gidecek bir Jenn'i yoktu, bu yüzden biraz normaldi.

Annesi ve babası onu evlendirecekleri kızıdan hoşlanmadığını bildikleri halde, babasının bunu yapmasında ısrar etmesine çok kızmıştı. Futbol oynamak istiyordu. Organize sporlara inanmıyorlardı."

Rus bir nefes aldı ve sonra ona hayatının bazı boklarını vermeye devam etti.

"Çoğunlukla, üyelerin dışında zaman geçirmesine inanmıyorlardı. Çocuklar için, eğer fiziksel aktivite istiyorsanız, kilise üyelerinin işletmelerinden birinde çalışırdınız. Hem de bedava. Fiziksel aktiviteyle ilgili olmasa bile, kiliseye hizmet etmiyorsanız, on üç, on dört yaşından itibaren birileri için ücretsiz çalışırdınız. Lucas şimdi bir mali danışman. Parası var, yirmi kadar kiralık mülkü var. Çocukken bile babamla kavg eder, neden başkasına para kazandırmak için kışını yırttığını merak ederdi. Ve babasına sorular sorardı, mesela birisinin Lucas'ın sırtından nasıl para kazandığı ve sonra bunu kiliseye verdiği gibi. Papaz Rich'in neden on bin metrekarelik bir evi olduğunu, bizim iki odalı bir evde yaşadığımızı, Papaz Rich'in Mercedes kullandığını ve annemle babamın Chevy marka bir minibüsü paylaştıklarını soruyordu. Yine de babam yerel bir bankanın üç şubasını yönetiyor ve altı haneli rakamlar kazanıyordu."

"Bunlar güzel sorular."

Haklıydı.

"Babamı kızdırdı çünkü iyi cevapları yoktu. Uzlaşma gerçekleştiğinde, zor bir süreçti ama zamanla daha iyi oldu."

"Yani şimdi herkes bir arada mı?"

"Evet. Annem ve babam bizim büyüdüğümüz evden daha büyük bir evde yaşıyorlar. Annem mutlu. Sanırım babam biraz kaybolmuş durumda, daha çok ailesinin hayatının yirmi küsur yılını bu işe verdiğini ve şimdi yetmiş yaşında olduğunu ve o zamanın nasıl geçip gittiğini düşünüyor. Sonunda gördü. Bizim bir

Aile toplantısı. İsimlerimizi tekrar Wells olarak değiştirmenin çok zahmetli olacağına karar verdik. Bütün eşler değişmek zorunda kalacaktı. O sırada Lucas'ın bir kızı vardı. Jenn hamileydi. Yani adım Zachariah Lazarus, ama içten içe bundan nefret ediyorum. Kulağa uydurma geliyor çünkü öyle. Bu yüzden Rus'u seviyorum. Bunu kendime ben verdim. Basit ve bir şekilde sadece bana ait."

"Anladım. Rus ismini de sevdim. Tam size göre, basit olduğu için değil. Sadece açık, dürüst ve mütevazı. Kesinlikle sen."

Güzelmiş.

"Bu çok fazlaydı," diye belirtti.

"Bilmiyorum. Çok büyük büyükannem aslında insan kaçakçısıymış, on beş yaşındayken ıssız bir yerdeki kürk ticareti yapılan bir kasabada genelevden bozma bir bara düşmüş. On yedi yaşındayken pezevengini vurmuş çünkü o bir pislikmiş ve sonra kızlarını devralmış. Ve yüz otuz yılı aşkın bir süre boyunca çoğunlukla bu işte kaldık."

"Nedense senin hikayen benimkinden daha normal görünüyor."

Ve yine yumuşak bir kahkaha attı.

"İşim için karımı terk ettim." İşte, yine yaptı.

"Oh, Rus," diye fısıldadı.

"Ben yaptım. Kendini kaptırıyorsun. Evden çok uzaktaydım. Onun da bir işi vardı. İyi para kazanıyordu ve iyi para kazanmanın stresi vardı. Ve çocukları vardı. Ve ev."

"Babanın aldığı şeyi aldın mı? Ültimatomu. İşini mi yoksa onu mu?"

"Eve geldiğimde yatağımızda bana benzeyen bir adamla sevişiyordu. Onları gördüğüm anda bunu asla atlatamayacağımı biliyordum. Sorun şu ki, benden bunu istemedi."

Lucinda hiçbir şey söylemedi.

Yine de kabul etti, "Evet."

"Bu hiç hoş değildi," diye tersledi.

"Beni uyarmıştı."

"Başka bir erkekle yatağında olman konusunda seni uyarmış mıydı?"

"Bu kelimelerle değil ama mutsuz olduğunu biliyordum. Ama büyük bir dava üzerinde çalışıyordum. istediği gibi bırakıp çok insanı hayal kırıklığına uğratmış olurum. Ve ben bir askerdim, sonra bir polis, sonra da bir ajan. Ne yapacaktım? Özel dedektif mi olacağım? İğrenç işler yapan ama çok para ödeyen şirketlerden birine danışmanlık mı yapacağım, böylece bir tekne olacak ama geceleri uyuyamayacak mıyım? Beni öldürebilecek bir öğretmenlik işi için sahayı mı bırakayım?"

Bunlar güzel sorulardı.

Çünkü artık dışarı çıkacağını bildiğine göre ne yapacaktı?

Üniversitede okuyan iki çocuğu vardı, Tanrı aşkına.

Para biriktirmişlerdi ama prezervatif ve bikini alması gerekiyordu.

"Hayır, sevdiğin işi yaparsın. İyi olduğun şeyi yaparsın. Karın da bir yolunu bulur."

"Uzlaşma olmalı, bebeğim."

"Kim demiş?" diye karşılık verdi. "Elbette, eğer tüm aileni bir tarikata yerleştirdiğin ve beş kişiyi iki yatak odalı bir evde yaşattığın için kaybedersen, bazı şeyler üzerinde düşünürsün. Bir askerle evlenirsin, o polis olur, o FBI'a girer, neler olduğunu bilirsin."

"Beni sadece benden hoşlandığın için savunuyorsun," diye alay etti.

"Senden hoşlanıyorum, Rus. Ama ben sizi savunuyorum çünkü kocanızdan ayrı düşseniz bile, hayatınızın geldiği nokta sizi mutlu etmese bile, çekip . Sikişmiyorsun

En azından eskiden sevdiğiniz birine acı çektirmek amacıyla evlilik yatağınızda başka bir adam."

Rus gözlerini ateşe dikti.

"Seni aldattığına inanamıyorum. *Seni*. Tanrım," dedi Lucinda onun kulağına. "Ne kadar şirret bir şey."

"Acı çekiyordu."

"Yani seni incitti mi?" diye sordu. "Jaeger ve ben birbirimizden uzaklaşıyorduk. Benim bir sorunum var. Ben erkeklerden hoşlanan güçlü bir kadını. Tırnak içinde *gerçek* erkeklerden. Hoşuna gitsin ya da gitmesin, bu artık ilerici ya da güncel değil, ama benim için böyle."

Tanrım.

Bunu duymak güzeldi.

"Ne diyebilirim ki?" diye sordu retorik bir şekilde. "doğada, eğlence olarak kütük kesen ve jakuziymiş gibi dondurucu soğuk derelerde yıkanan kamyonlu adamların arasında . Bildiğim şey bu."

Rus şimdi ateşe bakıyor, burbonunu yudumluyor ve gülümsüyordu.

"Ya da belki de sadece benim sevdiğim şeydir," diye devam etti. "Ne yazık ki, bu tip erkekler çoğunlukla benim olduğum kadınla çelişiyor. Bu da nesilden gelen bir kusur. Annem ve babam boşandılar çünkü annem işleri yönetirken babam benimle ve Porter'la evde olmayı kaldıramıyordu. Büyükbabam çok komikti ve büyükannemi çok severdi, o da onu severdi ama annem doğduktan sonra birlikte yaşamadılar. Sık sık bir araya geliyorlardı. Ama birlikte yaşamadılar. Ben de Jaeger'a aşık oldum. bağlandık. Yürümeyeceğimizi anladım ve oturup nasıl birlikte olmayacağımızı düşündük. nefret etmiyoruz. Konuşuyoruz. Hatta birbirimizi arayıp hasret gideriyoruz. Onunla her zaman konuşmuyorum ama onun hayatında neler olup bittiğini biliyorum, o da benim hayatımda neler olup bittiğini biliyor ve bunların çoğunun Madden'la ilgisi yok."

Durakladı.

Ve sonra şöyle dedi: "Oregon'da çok daha fazla maaş alacağı bir iş teklifi aldığını ve üçümüzün de gitmesini istediğini söylediğinde sinirlenmedim. Ben de reddettim, çünkü yedi kuşaktır Bon Amie'yim, bunu bırakıp gitmeyeceğim. Tutarlı bir düşünce oluşturabildiğimden beri onu elime almak için bekliyordum. İşin içine girdiğinde sinirlenip bir adam bulup bizi sevişirken görmesini sağlamadım. Bir, çünkü Jaeger onun kafasını koparırdı ve ben çarşafarımda kan görmekten hoşlanmıyorum. İkincisi, çünkü bu çok iğrenç."

"Söylemeliyim ki, bir tanesine kapıldığın zaman oldukça komik oluyorsun," diye alay etti.

"Mesele şu ki Rus," diye öfkeyle homurdandı. "Kendin olduğun için seni suçlu hissettirdi, sonra gerçekten korkunç bir şey yaptı ve nedense bunu hak ettiğini düşünüyorsun. Oysa hak etmiyorsun. Ezra birinin ona gerçekten kötü davranmasını hak ediyor. Bildiğim kadarıyla sen hak etmiyorsun. Belki eski sevgilin hak ediyordur."

Midesinde viskiyle ilgili bir sıcaklık vardı.

Ama çoğunlukla .

"Senden hoşlandığımı söylemiş miydin?" diye sordu. "Evet."

"Yani, eğer bunu anlamadıysan, tüm bunları senin üzerine yıkmamın nedeni senden hoşlanmam."

"Evet, Rus, bunu bir araya getirdim." "Korkmadın mı?"

"Tatlım, ben daha az makyajlı, estetik ameliyatsız ve iş için çok daha iyi bir kafaya sahip Cher'im. Ve sen bana korkup korkmadığımı mı soruyorsun?"

"Ne?"

"*Burlesque*'i izledin mi?"

"Şovun mu? Evet, dün gece izledim."

"Hayır, film. Cher ve Christina Aguilera'nın oynadığı."

"Hayır, onu izlemedim."

"Elbette. Bir daha düşündüm de, görmek için acele edeceğin bir şey gibi gelmedi bana," diye mırıldandı.

"İyi mi?"

"Christina Aguilera'nın şarkı söylediğini
duydun mu?" "Sanırım öyle."

"Çok iyi. Jaeger bile beğendi ve izlerse gözbebeklerinin eriyeceğini
düşündüm."

Rus kıkırdamaya başladı. "Dur tahmin edeyim, eğlence için odun
kesiyor ve derelerde banyo yapıyordu."

"Hâlâ onun kestiği odunlarım var ve o gideli iki yıl oldu ve evimde
üç tane şömine var."

Bunun üzerine Rus kahkahayı patlattı.

"Odun kesebilir misin?" diye sordu.

"İşin bir sanatı var. Bunu tatil için Colorado'ya gittiğimizde ve bir ev
kiraladığımızda anladım. Ama bu işi öğrendim. Bu beyin cerrahisi
değil."

"Ya da bir katili yakalamak."

Bu onun da içini ısıttı.

"O da bebeğim," dedi sessizce. "Açık
konuşayım, korkmuyorum." İçlerinde
en sıcak hissettiren buydu.

"İyi" dediğinde sesi sertti.

"Hamleni istediğin zaman yapabilirsin, ama görünüşe göre yarın
akşam yemeği için Cade ve Delphine'e geliyorum. Tahminimce ya
Cade ya da Harry bir şeyler söyledi ve Delphine de çöpçatanlık yapıyor.
Yani, bilirsin, muhtemelen yemekten sonra senin odanda bir şeyler
içmeye hayır demezdim."

"Bunu aklımda tutacağım" derken gülümsüyordu ama kararsızdı.

"Ya da sen hazır olana kadar bekle," dedi nazikçe. "Yakalamam gereken bir katil var, tatlım."

"Biliyorum."

"Madden nasıl?"

"Şimdi uyuyor. Brittanie'nin nihayet cenaze evinde olduğu haberini aldık. Cenaze töreni için Salı ya da Çarşamba gününü düşünüyoruz. Muhtemelen çarşamba. Belki bundan sonra Madden Brittanie için bir kapanış ve huzur hisseder ve daha az karanlık zaman geçirir. Jaeger taşındıktan yaklaşık bir ay sonra büyükannemi kaybettik. Bu onun ilk kaybı değil. Ama bunlara asla alışamıyorsunuz."

"Hayır, ."

Bundan sonra bir süre daha konuştular, ağır bir konuya girmediler ve sonunda kadının sesi uykulu geliyordu. O da öyle olduğunu biliyordu, bu yüzden ayrıldılar.

İçkisini bitirdi, ateşi söndürdü, kasaya gidip silahlarından birini aldı, yatak odasına geçti ve komodinin üzerine koydu.

Sadece şortunu çıkaracak ve dişlerini fırçalayacak kadar enerjisi vardı.

Sonra kabarık yorganın altına girdi, yastıkları başına tam oturacak şekilde ayarladı ve derin bir uykuya daldı.

YEDİ

Hawkins

R doğal olarak uyanana kadar uyudu.

Bu da saat dokuz on yedide yataktan kalktığı ve kendini yenilenmiş hissettiği anlamına geliyordu.

Temiz koşu kıyafetlerini giydi ve yola çıkmadan önce patikayı beş kez kontrol etti.

Bir alışan tarafından durduruldu ve "Kahvaltının şimdi gönderilmesini ister misiniz Ajan Lazarus? Belki bugün krep?"

Dn kahvaltıyı ne zaman göndereceklerini bu şekilde biliyorlardı. Lucinda onu aramalarını söylemişti.

Gülümsemesini bastırdı, kulaklıklarını çıkardı ve rica etti, "Yarım saat verebilir misiniz? Sen seç ama sağlıklı bir şey olsun."

Lucinda haklıydı. O bir et ve patates adamıydı ve fıstıklı M&M'ler ve turtalar ve kurabiyeler ekleyerek bunları yiyebilirse, bu harika olurdu.

Ama vücudunun ek beslenmeye ihtiyaı vardı.

gitti, mekik çekti, oblik kasları için birkaç egzersiz ekledi, sonra plank yaptı, dağ tırmanışı yaptı, birkaç burpee yaptı ve şınav çekerek bitirdi.

Ondan sonra duşunu aldı.

Oda servisi geldiğinde tıraş olmuş, kot pantolon ve başka bir uzun kollu tişört giymişti.

O gün kahve, granola, meyve, yoğurt, kızarmış ekmek ve soğuk sıkım meyve suyu, tadına bakınca elma, zencefil ve lahana olduğunu anladığı bir şey.

Brittanie'nin dosyasını çıkarmadı.

Dizüstü bilgisayarını açıp e-postalarını kontrol etmedi.

Pazar günleri dinlenme günü değildi. Bunu bir ömür boyu yaşamıştı ve şimdi kimsenin ona günlerinde ne yapacağını söylemesine izin vermiyordu.

O davayı görebilmek için bazen bir davadan uzaklaşmak gerektiğini öğrenmişti.

Eğer kendinizi tamamen kaptırırsanız, bazı şeyleri kaçırsınız.

Bu, kızını kaçıran ve sonra da öldüren babayı bulduğunda işine yaramıştı, çünkü berbat bir nedenden ötürü bu, kızının annesiyle yaşamasına izin vermekten daha iyiydi.

İlaçlarını bıraktığı için kız arkadaşını ve onun küçük kız kardeşini kaçıran ve onlarla birlikte bir yere saklanan ve kimsenin onları bulamadığı başka bir adam bulduğunda da işe yaramıştı. Rus onları bulana kadar.

Ve bir seri tecavüzcü ve bir başka seri katil davasında işe yaramıştı, her ikisi de listelerine çok fazla kurban eklemekten önce durdurulmalarına yardım etmişti.

Karmaşık ya da yoğun bir soruşturmada işe yaramadığı tek zaman CK idi.

Egzersiz yaparken dinlediği müzik aklını başından almıştı.

Ama şimdi, yemek yerken, gölün üzerindeki sis manzarası ve çam ağaçlarına tutunmaktan başka dikkatini çekecek hiçbir şey yokken, her şeyin içine çökmesine izin verdi.

İçgüdülerinin Ezra hakkında söylediklerinde haklı mıydı? Neyi kaçııyorlardı? Brittanie'yi o motele çeken neydi?

Ezra'nın ortağı kimdi ve bir ortağı olduğunu düşünmekle yanılıyor muydu? Bu adam tek başına hareket edebilecek biri mi?

Yapılacaklar listesi malzemesi:

Thea'ya geri dönüp "daha uç" şeyler yapan meslektaşlarının isimlerini almak. Ezra'nın temas kurup kurmadığını görmek ve muhtemelen ortağını bulmak için onları araştırmak. Thea'nın başına gelecekleri bildiğinden emin olmak ve tüm bunlar olurken ne iş yaptığı ortaya çıkarsa buna göre plan yapmasını tavsiye etmek. Bulamadıkları tek kayıp erkek arkadaş için aramaları yoğunlaştırmak ve onu dışarıda bırakmak... ya da içeri almak. Ekibiyle birlikte Brittanie'nin banka hesaplarını, cep telefonunu ve dizüstü bilgisayarını takip etmek.

Jace'in nasıl merak etmeye zaman ayırdı.

Daha çok da FBI'dan ayrılma kararı aldıktan sonra ne yapacağına ve sorumlulukları olduğu için bu kararını yeniden gözden geçirmeye karar vermişti.

Resmi olarak emekli olabilmesi için önünde beş yıl vardı. Şimdi bırakmak delilikti.

Ama eğer talep ederse, Seattle ofisine yeniden atanabilir mi?

Bu da elbette Lucinda'nın kahkaha sesini ve onu savunmasını akla getirdi.

Bu da aklına daha önce hiç düşünmediği bir şeyi getirdi çünkü kendini ikna etmişti ya da belki Jennifer onu kendisine bir şey borçlu olduğuna ikna etmişti.

Onu tarikattan kurtarmıştı. Bunu ona birden fazla kez söylemişti. Onun ve ailesinin sevgisi ve desteği için minnettar olmuş ve bunu sık sık paylaşmıştı.

Ama bu, Papaz Richard'ın sandığı gibi, onun ya da zamanının sahibi olduğu anlamına gelmiyordu.

Şimdi, hayatındaki bir varlığa vermesi gerekenin bu olduğunu düşünürken, belki de alışkanlıktan dolayı başka bir varlığa verdiği endişeleniyordu.

Ama yaptığı şey berbattı. Onun eve geleceğini biliyordu. Ne zaman geleceğini biliyordu.

Ve tam olarak ona benzeyen bir adamla yatıyordu, böylece o da onları basacaktı.

Bunun kendi suçu olduğunu düşündü çünkü ona öyle olduğunu söylemişti. Ama değildi.

Lucinda'nın söyledikleri mantıklıydı. Jenn'in suçuydu.

Artık bitmişlerdi. O hayatına devam etmişti. Ama aynı çocukları paylaşıyorlardı ve adam onu arayıp hayatında neler olup bittiğini sormuyordu çünkü çoğunlukla, ona ihanet ettiği için kaltak olmaya hakkı varmış gibi davranıyordu.

Tam olduğunda.

Rus'un bu konuda duyguları vardı. Bu konuda öfkeliydi ve bu öfkenin önemi, Jenn'e bunu hissettiğini söyleme dürtüsü vardı.

Ancak şu anda bunun herhangi bir amaca hizmet edeceğinden emin değildi. Çocukları için işe yaraması gereken şey işe yarıyordu ve o da buna Git. izin vermeliydi.

Ayrıca, paylaşırsa bile kızın tekrar düşüneceğinden emin değildi. ne yaptığını. Davranışlarında haklı olduğunu hissetme konusunda bu kadar derindi ve bu da onu bunun doğru olduğuna ikna etmek için neden bu kadar iyi bir iş çıkardığının bir parçasıydı.

Ama gerçek şu ki, onu ihtiyacı olan koca yapmaya çalışmaktan bıktıysa, çekip gitmeliydi.

Onun yerine başka bir şey yaptı ve bunun ağırlığını Jennifer değil Rus taşıyordu ve kazmaya başladı.

derisinin altında.

Ve son olarak, aklında olan şey CK'nin Washington'da olduğundan nispeten emin olması ve bunun Rus'un hareketlerini ne kadar yakından izlediği konusunda ne anlama geldiği idi.

Kahvaltısını bitirip meyve suyunun tortularını emdiğinde, tüm bunları kafasında gözden geçirmiş ve bir kenara bırakabilmişti.

Daha sonra gününü nasıl geçireceğine dair bir plan yaptı.

Vale aracını getirsin diye aşağıya .

Telefonunu, cüzdanını, kimlik bilgilerini aldı, üzerine bir kazak geçirdi ve silahını kemerine taktı.

Olmaması gerektiği halde silah kullanmayı sevmezdi.

Olmak zorunda olduğu için de, nasıl kullanılacağını bilmeye özen gösterdi. o.

Poligona çok giderdi. Nişancılık için çalıştı.

ve birkaç ödül kazanmıştı. Simülasyonlarda zaman planladı. Silahlarına özen gösterirdi. Ve tüm bunları sadece işinin bir parçası olduğu için yapıyordu ve silahını kullanması gerekirse, doğru kullanmak istiyordu ve kendisi veya meslektaşları tehlikedeyse, kaçırmak istemiyordu.

Kişisel bir silahı yoktu. Sadece Büro tarafından kendisine verilen iki silahı vardı.

Yine de, oyundan tamamen çıktığında, bir tane satın alacaktı. Silah sahibi olmamak için yeterince insanı hapse atmıştı. Ama çok daha önemlisi, bir silahın ne kadar ölümcül olduğunu biliyordu, buna saygı duyuyordu ve sorumlu bir şekilde sahip olacaktı.

Taşımasının gereksiz olduğu soruşturmalarda taşımadı. Üst düzey yetkililer onun bu tercihten pek hoşlanmadılar ve ona baskı yaptılar, ama çok fazla değil, çünkü sonuç ürettiyordu.

Ancak Rus'un deneyimi tanıkların gözünü korkuttu.

Çalışanlarıyla konuşurken Lucinda'nın ofisinde belinde bir silahla oturmasına gerek yoktu. Açılmaları ve paylaşmaları için onlara ihtiyacı vardı. Sherri gibi insanların ona DNA vermesine ihtiyacı vardı. Thea gibi insanların, geçimini tehdit eden bilgiler konusunda ona güvenmesine ihtiyacı vardı. Ve kolluk kuvvetlerindeki yolculuğu boyunca, silah taşımanın bunların hiçbirine yardımcı olmadığını ve bazı durumlarda bunu engellediğini öğrenmişti.

Birçok polis silahın kendilerine otorite verdiğini ya da otoriteye sahip olduklarının bir göstergesi olduğunu düşünüyordu.

Rus şöyle bir düşünceye sahipti: Ya doğal olarak otoriteniz vardı, yani ne yaptığınızı biliyordunuz ve bunu size güvenebilecekleri gerçeğiyle birlikte insanlara iletebiliyordunuz ya da yoktu.

Ve eğer yapmadıysanız, o zaman bu işte olmamalısınız.

Eğer bir silaha, acil bir durumda elinizi uzatmaktan başka seçeneğiniz olmayan en son araç olarak değil de bir dekor olarak ihtiyaç duyuyorsanız, bu sizin polislikle işiniz olmadığının en önemli göstergesiydi.

Ama CK'nin yakın olma ihtimalini de taşıyacaktı.

Cipine doğru yürüdü, şehre girdi ve Aromacabana'ya yakın bir yere park etti.

Bir kahve aldı ve dışarıda bahçe satışından alınmış gibi görünen bir sandalyeye oturdu, temizlendi, boyandı ve dışarıdaki geniş kaldırımda küçük bir masa ve başka bir sandalyenin yanına yerleştirildi, ikisi de eşleşmiyordu, ikisi de muhtemelen bahçe satışından satın alındı.

Rus daha sonra oraya gittiğinden beri yapmak istediği şeyi yaptı ama zamanı yoktu.

Kasabayı gezdi.

Oradan yarım düzine kez geçmişti ve ilk izlenimleri Mayberry'ye benzediği yönündeydi.

McDonald's yoktu. Starbucks yoktu. Tek perdesi olan eski bir sinema salonu vardı. Bir lokanta vardı.

Ellili yıllarda kalmış gibi görünüyordu ve adı Double D'ydi, yani muhtemelen öyleydi. Bir tane beş onluk vardı ve Rus çocukluğundan beri bunlardan birini görmemişti.

Ön penceresinin altındaki kaldırımda rengarenk çiçeklerle dolu kovaları olan bir çiçekçi dükkanı.

Mallarını ön tarafta sergileyen bir manav. Cennet gibiydi.

Americana'ydı.

Güvenli, şirin ve büyük şehirden uzakta bir hafta sonu için mükemmel görünüyordu, her ne kadar beş mil ötede, insanların her gün evlilik yeminlerini bozdukları bir motelde bir kız öldürülmüş olsa da.

Her ne kadar erkeklerin eşlerini aldatmaya devam ettiği bir yer olsa da, bir yıl önce bu kasabadan dört kişi ülke çapında aşağılanmıştı. Bu, sekiz yaşındaki bir çocuğun Rus'un bile raporunu bitiremeyeceği bir şekilde vahşice öldürülmesinden kaynaklanıyordu ve belirtildiği gibi, alingan değildi.

Kasabanın temellerinin, on beş yaşındaki çocuklar genelevlerde pazarlanırken, yerlilerin topraklarının gasp edilmesi, hayvanların postları için öldürülmesi ve doğal kaynaklara tecavüz edilmesi üzerine inşa edildiğinden bahsetmiyorum bile.

Ve Rus hissetti.

Üzerine ne kadar boya sürerseniz sürün, içinde ne kadar kahvehane açarsanız açın, asla kaybolmayan köhne temeller.

Mayberry'nin nostaljisi değildi.

Stranger Things'teki Hawkins'in nostaljisiydi. Altında, hayal edebileceğiniz her korkunun , yüzeye çıkmak için sürekli bir fırsat bulmaya çalıştığı ve Brittanie'de olduğu gibi bu başarılı olmazsa sizi altına çektiği yer.

Rus mükemmel kahvesinden bir yudum aldı, düşündü, lanet olsun, onu orada rahatça oturtan şey buydu.

Mayberry'i asla istemezdi.

Hawkins'e ihtiyacı vardı.

O Hopper'dı, ne yaparsa yapsın hayatın berbat olacağını biliyordu ama yine de düzeltmek için elinden geleni yapıyordu.

Kendini o kovalardan birinden çiçek alırken ve Lucinda'ya çiçek verdiğinde Lucinda'nın bokunu yerken görebiliyordu, tüm bunları o meclisi izlerken yapıyordu çünkü bir şeylerin peşinde olduklarını biliyordu ve bu masum, destekleyici ve kardeşlikle ilgili başlayabilirdi ama sonunda iyi olmayacaktı.

Moran'ın tam zamanlı bir dedektife ihtiyacı olup olmadığını merak ederek bir yudum daha aldı.

Rus başka bir üniforma giymek istemiyordu ama işi yapmak istiyordu.

Ve lanet olsun ki, tam emekliliğine sadece beş yıl kalmıştı.

Kristal Katil onunla oynamayı bitirebilir, tam orada otururken yanına gidebilir ve onu yüzünden vurabilir.

Hayat çok kısıydı.

Babası mutsuzdu çünkü sadece kendi hayatının değil, karısının hayatının da en güzel yıllarını heba etmişti. Paraları vardı çünkü ikisi de hâlâ çalışıyordu. Emekli olduklarında Paster Rich'in oturma odasına yüzde yüz yün halı almış, Mercedes'ine benzin koymuş ve devre mülkünün parasını ödemişlerdi.

Rus burayı sevdi, Doğu Yakası'nın insanlarla dolu sıkıcılığından çok daha iyiydi.

Çocuklarından uzakta olacaktı ama iletişim kurmak için telgraflara bel bağlamak zorunda kalmayacaklardı.

Misted Pines ciddi anlamda kötü şeyler için bir mıknatıs gibi görünüyordu. Bu yüzden iyi bir dedektife ihtiyaçları vardı.

Bu düşünceyle silahına davrandı ve neredeyse kahvesini kazağından aşağı döküyordu.

Çünkü lanet olası hayatının geri kalanında kimseyle paylaşmayacağı bir şekilde onu alt eden, hediyelerin üzerine yapıştırılan fiyonklardan yapılmış bir kafa bandı takan, önünde aynı fiyonklardan sıralar olan bir kazak giyen ve kulaklarında kardan adam küpeleri sallanan yuvarlak bir kadındı.

Kendini küçük masanın karşısındaki sandalyeye attı. Elini ona doğru uzattı.

Ve dedi ki, "Heya, ben Kimmy."

Kahretsin.

Brittanie için Adalet

"

Korkmuş görünme, Kennedy hakkında konuşmayacağım," dedi elini sıkması için onu cesaretlendirmek amacıyla.

Fazla bir şey söylemedi ama elini sıkı ve kızın bildiği halde umursamamasını ilginç buldu, birisi onu kız hakkında uyarmıştı.

"Fed sensin," diye ilan etti onu . "Ve tatil mağazasının sahibisin."

"Cin sana benden bahsetti, ha?"

Gururlu görünüyordu.

Bu yüzden başını sallarken kendini güvende hissetti.

"Biliyorsun, kasaba çalkalanıyor," diye bilgi verdi ona.

"Birkaç şey duydum," diye cevap verdi.

Görünüşe göre, bu onun saldırıya geçmesi için bir işaretti, çünkü öyle yaptı.

"Onu ben tanıımıyordum, torunum tanıyordu ve onun bir sürtük olabileceğini söyledi."

Konuşmayı kesti ve Brittanie'den bahsettiğini bildiği için, belki de yüz ifadesinden dolayı ellerini "*Ateş Etme!*" dercesine havaya kaldırdı.

"Onun sözleri. Benim değil," diye devam etti. "Kızıma nedenini sordum. 'O bir erkek avcısı, büyükanne' dedi. 'Bu da ne demek oluyor?' diye sordum. 'İnsanların erkek arkadaşlarını çalışıyor' dedi. Bu doğru değil.' dedi. Ben de dedim ki, "Yani, o bir kamu hizmeti veriyor. O da telaşlandı. "Ne demek istiyorsun büyükanne! Ben de ona, 'Eğer erkeğinizin başını güzel bir yüz döndürüyorsa, bunu erkek arkadaşınız olduğu sürece bilmeniz en iyisidir, daha sonra değil' dedim. Bana geliyor ki, bir kızın kalbi kırılmadan önce bu erkeklere kim olduklarını göstererek kadın nüfusuna yardım ediyor. Sanırım bunun ne kadar akıllıca olduğunu gördü."

"Bu ilginç bir yaklaşım," dedi. Ve öyleydi de.

"Bende bunlardan çok var," diyerek ona zaten bildiği bir şeyi söyledi. "Noel insanı mısın?"

"Eylül'de değil."

Elini yüzünün önünde salladı. "Ah, merak etmeyin. İşçi Bayramı stoklarını dışarı çıkardım, sonbahar ve Cadılar Bayramı stoklarını içeri aldım. Her zaman Noel değil."

Yeşil, kırmızı ve fiyonklarla süslü kıyafeti farklı şeyler söylüyordu. "Bildiğim iyi oldu."

"Ezra'yı da tanımıyorum. Sadece Sherri'yi tanıyorum. O bir tatil insanı."

Takip edildi.

"Yine de her zaman daha iyisini yapabileceğini düşünmüştür," diye devam etti Kimmy. "Nedenini bilmiyordum. Şimdi biliyorum."

Söylediklerinin çektiğine dair hiçbir işaret vermedi ve rahat bir tavırla "Biliyor musun?" diye sordu.

"O kız mı? Motelde öldürülen mi?" Etkileyici bir sahte ürperti verdi.

Rus, "O sadece bir kişi," diye yalan söyledi.

"O ," diye açıkladı.

Onun değerlendirmesine katılıyordu. Yine de.

"Bu şehirde hiç kimsenin yasal süreçten kaçması iyi olmaz."

Kimmy, "Evet, bu konuda endişelenmelisin ama istediğim fikre sahip olabilirim," diye karşılık verdi. "Onu tanımıyorum ama burası küçük bir kasaba. Onu gördüm. Karısının parası yettiği için güzel kıyafetler giyen bir serseri. Sherri'nin dikkat etmediği zamanlarda kadınları kesiyor. Ama Sherri etrafta yokken bunu gizleme zahmetine girmiyor. Yani, erkekler ne zaman öğrenecek? Bobby garajında kendini öldürdü, Tanrı aşkına."

"Bobby?"

"Lana'nın ölü kocası. O adam için huzur içinde yatsın demeyeceğim. O adamdan sağlıklı olandan daha fazlasını gördüm." Muhtemelen daha sonra söyleyeceklerinden yola çıkarak telefonunu almak için cebini karıştırdı. "Videoları gördün mü?"

Şimdi neden bahsettiğini çok iyi biliyordu ve bu yüzden "Evet" diye cevap verirken sesi tıkanmıştı.

Onun ses tonunu okudu. "Mm-hm, emin olabilirsiniz. Her neyse." Ayağa kalktı. "Bir kahveye ihtiyacım var. Bir brownie'ye ihtiyacım var. Ve dükkanımı açmam lazım. Pazarları geç saatlere kadar açıyorum."

"Kendine uyumak için bir gün vermek akıllıca."

"Katılıyorum. Size iyi şanslar Ajan."

"Teşekkürler, Kimmy."

Kahvehaneye girdi.

Rus aldı a yudum . onun İçki, değil bilmek olup olmadığını o pusuya düşürülmüş ya da ayrıcalıklı hissetti.

Bu sefer kadın çok yaklaşımdan başını kaldırdı. "Ajan," dedi.

Uzun boyluydu. Çekiciydi. Bunu biliyordu.

Ona Lucinda'yı hatırlatıyordu ama Lucinda'nın perdesi arkasında sıcaklıktan başka bir şey yokken, onunki soğuk ve kesiciydi. Bu kadının kalbine ulaşmak için karşılaştığınız engeller dikenliydi. Lucinda'nınkiler ise zekiceydi. Nasıl manevra yapacağınızı bulmak için zaman ayırmanız ve çaba sarf etmeniz gerekiyordu ama yol boyunca acı vermiyorlardı.

"Merhaba," diye
selamladı. "Oturabilir
miyim?"

"Elbette."

Tam olarak hoş bir karşılama olmasa da, davetini kabul etti ve oturdu, paket kahvesini tutarken çok güzel kışını dikkatlice koltuğa doğru yönlendirdi.

"Ben Lana," diye takdim etti.

Adını daha yeni duymuştu.

Zaten bildiği halde onu nasıl tanıdığını açıkladı. "Ben Malorie'nin
üvey annesiyim. Malorie Graham."

Ray Andrews için iki numaralı ölü kız.

Ve Lana, kocalarını yok eden eşler grubunun elebaşısıydı.

Daha dik oturdu ve "Tanıştığımıza memnun oldum, Lana" dedi.

"Çok fazla vaktinizi almak istemiyorum ama bilmeniz gerektiğini düşünüyorum, bazı söylentiler var. Bazı insanlar Harry'yi motelde o kadına ne olduğunu açıklamaya zorlamak istedikleri bir belediye meclisi toplantısı talep ediyor."

Kahretsin.

"Bana söylediğin için teşekkürler."

"Hepinizin yapmanız gerekeni nasıl yapmanız gerekiyorsa öyle yapmanız gerektiğini anlıyorum. Yani, diğerlerinden çok daha iyi biliyorum ki

belli yolu var. Ama kasabada travma sonrası stres var. Bu Harry'nin suçu değil. Dern'ün suçu. Son şerifimiz."

"Doğru."

"Yine de bu tür şeyler kaybolup . Sadece bir yıl kadar önce..."

Sözünü bitirmedi.

"Biliyorum," dedi alçak sesle.

Burnuna bir nefes çekti ve burnunu çekmesi kibirli bir koklama gibi göründü ama öyle olmadığını biliyordu.

Onunla konuşurken korkunç bir şeyi yeniden yaşıyordu.

Yine de bunu yapmak için zaman ayırıyordu ve bu onun hakkında çok şey söylüyordu.

"Eğer bir toplantı düzenlerlerse gelir ve polisin yaptığı her küçük şeyi paylaşmasının o kadının yararına olmadığını açıklarım. Yardımı olur mu bilmem. Bu kasabada bir sürü karakter var. Ama çoğu insan normaldir. Rasyonel. Mantıklarını dinler ve geri adım atarlar."

"Bunu iyi oldu."

"Ayrıca, Ellen'ın yaptığı şey doğru değil." Tam o anda.

Tüm bunları ele almak için zaman ayırıyordu.

Ve Lucinda'nın bir kez olsun yanılıp yanılmadığını merak etti, çünkü Lana'nın Ellen'ın daha dün sabah ne yaptığını bilmesi onun bu grubun dışında olduğunu göstermezdi.

"Cinayeti öğrendiklerinde çok sinirlendiler," diye devam etti. "Ellen daha çok..." Bir kelime aradı. "Diğerlerinden daha *militan*. Brittanie Iverson'ın başına gelenleri duydular ve belli ki herkes gibi onlar da sarsıldılar."

Görünüşe göre şimdi bu meclis hakkında daha fazla şey öğrenme fırsatı vardı ve Rus fırsatları kaçırmazdı.

"Arkadaşların hakkında çok şey duyuyorum," diye belirtti öncü bir tavırla.

O yönetilecek bir kadın değildi.

"Wendy benim arkadaşım," diye düzeltti. "Ve diğerlerinden de oldukça hoşlanıyorum."

Başka deyişle, hepsi değil.

Wendy ile konuştukları kelimeler bundan daha fazla, ama o onlardan biri değil.

"Hepsinin bulundukları yerde olmalarının bir ya da birçok nedeni var," diye paylaştı. "Asla anlayamayacaksınız çünkü siz olduğunuz kişisiniz."

Rus, "Bir erkek," sonucuna vardı.

Başını *belli belirsiz* bir şekilde yana eğdi.

Onun iyiliğine karşılık vermek, ama daha çok güvenini kazanmak için, çünkü o yanınızda olmasını isteyeceğiniz bir kadındı, dedi ki, "Şu anda bu kasabayı, Brittanie'nin yaşadığı kasabayı ve belki de katilinin yaşadığı yeri öğrenmek için buradayım. Ve bir mola vermek için buradayım. Bilgi ve içgüdülerime dayanarak bazı kararlar aldım. Kendimi Brittanie'nin hayatına kaptırdım. Bundan gerek. Yarın temiz gözler ve taze bir bakış açısıyla işe koyulmalıyım."

"Bana açıklama yapmak zorunda değilsin."

"Evet, Lana, biliyorum ve bu kasabada bu açıklamayı hak eden birkaç kişiden biri olduğun için neden yaptığımı biliyorsun," dedi sessizce.

Başka tarafa baktı.

Ve isim asılı kaldı.

Malorie.

"Kasaba, kasabalar ne yapıyorsa onu yapacak," dedi ona. "Wendy ve arkadaşları ne yapıyorlarsa onu yapacaklar. Bu benim için hiç fark etmez. Ne yapmam gerektiğini biliyorum ve başkaları ne yapmam gerektiğini düşünürse düşünsün bunu yapacağım."

Dikkatini ona geri verdi. "Zararsızlar. Wendy ve arkadaşları. Yaralanmışlar. Kötü bir şekilde. Bazıları için sefalet arkadaşlığı sever."

Ona inandığından emin da başını salladı.

Sonra Lucinda, sadece birlikte takılıyor olsalar bile kadın gruplarının ne kadar korkutucu olduğu hakkında bir şeyler söyledi.

Geçmişte kadın grupları hakları için beyazlar giyip sütyenlerini yakmış ve kendilerine ait olmaktan başka seçenek bırakılmayan bir kulübe üye olduklarını duyurarak dayanışmalarını hashtag'lemişlerdi.

Bir araya gelen erkekler kukuleolar takmış, haçlar yakmış ve tüm eyaletlerde terör estirmişlerdi. Ve bu bok hala ortadan kalkmamıştı, daha fazla erkek kolektifi tozluklarını çekip haki pantolonlarını giydi ve zaten bolca sahip oldukları hakları talep etmek için sokaklara çıktı.

Belki de hayata daha fazla anlam katan bir şeye ait olmak isteyen bir babanın ideallerini yaşayan Rus, zararını hak etmeyen insanlara yüklüyordu.

Yine de "militan" kelimesi ona hiçbir zaman sıcak .

"Karşılaştığım bir olayla bütünü yargılamayacağım," diye söz verdi ona.

Başını salladı, selamlamak için kahvesini ona doğru kaldırdı ve "Umarım Brittanie için adaleti yakında bulursunuz" dedi.

Bununla birlikte, ayağa kalktı ve kasılarak uzaklaştı. Ama adam onunla aynı fikirdeydi.

O da öyle umuyordu.

Kahvesini yavaşça bitirdi, çünkü şu ana kadar Misted Pines'da kaldırımında oturmak faydalı olmuştu.

Yanından geçerken ona ilgi gösteren, çenesini eğen ve hatta merhaba diyen insanlar oldu.

Ama Kimmy ve Lana onun tek yeni tanıdıklarıydı.

Kahvesini bitirdikten sonra içeri girdi ve acıkırsa odasında bulundurmak ve Bohannan'lara götürmek üzere birkaç şey satın aldı.

Daha sonra o geceki ev sahibesi Delphine'e çiçek almak için caddede dolaştı.

Bu Şekilde Doğdu

O akşam erken saatlerde Bohannan, Rus'u ofisine oturtup bir bira içti ve kapıyı kapattı.

Delphine kurabiyeler ve çiçekler karşısında çok heyecanlanmıştı ve ona Delphine'in sadece dünyaca ünlü bir yazar olmadığını hatırlatmıştı.

Önceki hayatında, Rus'un gençken izlemesine izin verilmeyen bir sitcom'un da yıldızıydı.

Bu vahşi bir yaşam yörüngesiydi, ama daha vahşi olanları da biliyordu.

Başka bir deyişle, güzel, dışa dönük, arkadaş canlısı ve hemen ardından çok komik biriydi.

Bohannan'ın kızı Celeste ile de tanıştı.

Güzel, tatlı, utangaçtı ve Rus'un cesur, ne istediğini bilen ve onun peşinden giden oğlu için mükemmel bir folyo olacaktı.

Bohannan ona bir bira getirip ofise götürdüğünde, Rus buraya taşınmayı başarırса onları daha da yakınlaştıracak olan çocuklarını yerlilerle çiftleştirmeyi bıraktı.

Rus'tan erken gelmesini istemişti çünkü işi aradan çıkarmak istiyordu, böylece CK başlarında olmadan akşam yemeğinin tadını çıkarabileceklerdi.

Rus bu fikre katılıyordu.

Bununla birlikte, her şey sırayla.

"Tanrım, dostum, bu evi almak için hangi şeytanla anlaşma yaptın?"
Bohannan gülümsedi.

Tam gölün üzerindeydi. Manzarası Rus'un otel odasındakinden bile daha iyiydi; dağın aşağısında ve Bohannan'ın arazisi olduğunu hissettiği yerin çevresinde arabayla sadece yedi dakika uzaklıktaydı.

Ve burası bir yerleşkeydi. Ormanın içinde kaybolan uzun, sağlam bir çit ve Bohannan'ın ona vermediği şifreye sahip değilseniz, sizi içeri almaları için kullanmanız gereken bir çağrı kutusu olan bir kapı vardı.

Rus küçümsenmedi. Böyle bir düzeneği varsa, erişim sağladığı kişilere karşı da çok daha sıkı olması gerekirdi.

Bohannan ona "Kasabayı atalarım kurdu," diye bilgi verdi. "Bu toprakları muhtemelen alarak aldık."

Rus, ülkenin Plymouth Rock'tan neredeyse olabildiğince uzak bir bölgesinde derin kökleri olan iki kişiyle yakından ilgileniyor olmasının tesadüf olduğunu düşünse de bu durumu açıklıyordu.

Sanırım sevdiğin bir şey bulduğunda uzaklaşmıyorsun.

Bohannan onu inceliyordu.

"Aklına bir fikir mi geldi?" diye sordu.

Rus'un söylemeye hazır olduğu tek şey "Burayı seviyorum," oldu, Bohannan'la paylaşmak istemediğinden değil, sadece bunu yüksek sesle söylemeye hazır olmadığından.

Bohannan, "Bu şekilde burada bir kardeşe sahip olmak güzel olurdu," diye cevap verdi.

Rus bunun iyi hissettirdiğini kabul etmek zorundaydı.

Görev yeri değiştirilen ajan arkadaşlarından biliyordu ki, yeni bir yere giderseniz, özellikle de onun yaşındayken

bir sosyal çevre edinmek kolay değildi. Bunların hepsi yıllar önce kurulmuştu ve her ne kadar davet edilseniz de kendinizi hep dışlanmış hissediyordunuz.

Yeni büronuz da dahil.

Ve bu durum eşler için daha da zor olabilir.

Emekli FBI ajanları buraya gelmeyi alışkanlık haline getirmediyse, Bohannan ve Rus bu bağı paylaşan tek kişiler olacaktı.

Bohannan sözlerini, "Cin'in taşakları beyninin önüne geçmeyen bir adamının olması da iyi olurdu," diye bitirdi.

Bu konudaki görüşünü daha net ifade edemezdi.

"Ama bu sıra dışı," diye mırıldandı, hâlâ Rus'u yakından izliyordu.

Rus adamdan hoşlanmıştı, bu yüzden ona verdi.

"Pek sayılmaz. Sen ya da Harry, olduğu gibi söylediniz. Konuşuyoruz. Lucinda'nın bu gece geleceğini biliyorum. Ama davaya odaklanmam gerektiğini biliyor. Yine de dava bittiğinde, onu tanımaya devam etmek istediğimi açıkça belirttim. O da buna açık."

"Bunu duyduğuma sevindim, o iyi bir kadın."

"Biliyorum. Bu yüzden bize uygun olabileceğimizi düşünmeniz bir iltifat."

Bohannan çenesini kaldırdı ve Rus, Bohannan'ın elini Kristal Katil'in işkence izlerini paylaşan şişman dava dosyasının üzerine koyduğunu gördüğünde bu konuyu kapattıkları için rahatladığını hissetti.

Bohannan, "Profilcilerin bu adam hakkında söylediklerine katılmadığımı söyleyemem," diye söze başladı. "Kötü huylu narsist raydan çıkmış. İlk başta sahneleme onun için bir yakınlık eylemiydi. Onlar için duygu hissediyor. Bizim anlayacağımız şekilde değil ama onun için bir anlam ifade ediyorlar. Bu şekilde devam etti ama siz gemiye geldiğinizde yüzlerini temizlemeye başladı. Bunu size bir hediye olarak yaptı. Ne kadar iyi bir zevki olduğunu göstermek için. İçeri girdiğinizde size gücünün ne olduğunu göstermek için, ama onları önden gördüğünüzde

birlikte çalıştığı şeydi. Onunla işi bitene kadar sahip olduğu güzellik. Ve sizin için de güzel görünmelerini istedi."

Rus başını salladı.

Bunların hepsini daha önce de duymuştu.

En azından son kısımdan öncekilerin hepsi, ki bu da midesini bulandıran bir şeydi.

"Profil uzmanlarına katılıyorum, bıraktığı notlar, bir dil kalıbı oluşturmamayacak kadar kısa ama bir anlam ifade etmeyecek kadar da kısa değil, kesinlikle sizin içindi. Onu araştırdığınızı biliyor. Yine de önemli olduklarına katılmıyorum."

Bu yeniydi.

Bohannan, "Kristalleri görmezden geldiler ve bence bu bir hata," dedi. "Bunlar sizinle gerçekten nasıl iletişim kurduğunu gösteriyor."

Rus omuzlarında bir gerginlik hissetti çünkü o da hep aynı şeyi düşünmüştü.

Bir New Age dükkânı gördüğünde hafif bir stres tepkisi verene kadar kristalleri araştırmıştı.

Ama bunların neden önemli olduğunu hissettiğine bir anlam veremiyordu; şüphelisinin boşa kürek çekmediğini biliyordu.

Her şey önemliydi.

Rus suçlu ya da profilci değildi, bu yüzden bunun ne kadar önemli olduğunu bilmiyordu.

Bohannan devam etti.

"Örnek olay, dört numaralı kurban. Ellerine bir malakit koymuş. Malakit bu çevrelerde koruma taşı olarak bilinir. Ayrıca iyileştirici. Denge. Bunu görmezden geldiler çünkü diğer taşların faille bir bağlantısı varmış gibi görünürken, bunun kendisiyle ilgili olduğunu düşünmediler. Mesaj değiştiğinde, çok fazla okuyarak yanlış yola girdiklerini düşündüler.

içine. Bu sadece bir kartvizitti, taşlar rastgele seçilmişti. Yaptığı şeyden gurur duyuyor ve kurbanlarının bağlantılı olmasını istiyor. Ya da sizi yanlış yola sevk etmek, ondan uzaklaştırmak için bir yoldu. Sanırım..."

Bohannan konuşmayı kesti ve Rus'un bunun nedenine dair hissi başını boynunun üzerinde bir o yana bir bu yana hareket ettirmesine neden oldu, çünkü birden omuzları o kadar gerildi ki ağrıya neden oldu.

"Sanırım o taş ve ondan sonrakilerin hepsi senin içindi."

Anlamadı.

"Beni korumak mı istiyor?"

Bohannan, "Bu konuda biraz sabırlı ol, Rus," diye ısrar etti. "Dosyayı ilk çalıştığımda bunu hissediyordum ama şehirde olabileceği gerçeği buna inanmamı sağlıyor. Ve bu davada çalışan diğer profilciler böyle şeye sahip değillerdi. Sen ve o, geleneksel olarak, birbirinize dşmansınız. Düşmanlar birbirlerine hayran olabilirler ama yine de düşmandırlar. Elinizde Kristal Katil gibi bir şüpheli varken syleyeceklerimin hiçbir profilcinin aklına geleceğini sanmıyorum."

Rus hazırlandı.

Bohannan ona verdi.

"Anladığım kadarıyla, yaptıklarını takdir ettiğinizi düşünüyor. Sizi işinin uzmanı olarak görüyor. Seni bir hayranı olarak görmüyor. Ya da yetiştirdiği bir ırac. Sizi bir koleksiyoncu olarak görüyor. Sizi bir tür ruh eşi olarak görüyor."

Tükürük Rus'un ağzını doldururken Bohannan başını salladı.

"Bu doğru kelime değil," dedi Bohannan. "Yaptığı işe verdiği emeği takdir eden tek kişinin siz olduğunuzu düşünüyor ve bu onun için önemli olduğundan, ilişkinizin gerçek anlamını şişiriyor. Siz gemiye geldikten sonra, insanların yarattığı güzelliği anlamamasından dolayı hayal kırıklığına uğramayı bıraktı. Kendini ikna etti

Birisi anladı. Bu yüzden onun için çok ama çok önemlisiniz."

Rus, "Biliyor musun, bu beni çok sinirlendiriyor, Cade," diye homurdandı.

Bohannan, "Ben de öyle düşünürdüm," diye onayladı. "Ama biraz düşününce, çarpık bir anlam çıkıyor. Hiç kimse, o bile, o otel odalarında olanlara daha yakın değil. Senden başka hiç kimse. Onun işi için günler, aylar, yıllar harcadınız ve o iyi bir adam değil. Yaptığı işten zevk aldığınızı, hatta hoşlandığınızı hissetmesi, daha doğrusu kendini buna inandırması kolay. Kurbanları için bile o kadar zaman harcamıyor. Bununla onları öldürürken yaptıklarını kastediyorum. Onları öldyeri seçmek ve bulmak için kesinlikle zaman harcıyor. Yol boyunca izlerini örtüyor. Eminim fotoğraf çeker ve yaptıklarını tekrar yaşar. Öyle bile olsa, yaptıklarına ondan daha fazla zaman harcadığınıza bahse girerim ve o da bunu biliyor."

Evet, çarpıktı. Ama mantıklıydı.

Bohannan devam etti.

"Araştırırken, kurbanlardan birinde Carnelian vardı. Bu enerji ve hırsı ifade eder. Yaratıcılık kaynağı olarak düşünülür. Sıkıntılardan korunma. Onun başlangıcı."

Rus başını salladı.

o da biliyordu, bilmek istediğinden daha fazla.

"Kristal iki, Chrysocolla. Daha fazla enerji. Daha fazla yaratıcılık. Ama aynı zamanda bilgelik. Kendini ifade etme. Kristal üç, Turmalin. Yine yaratıcılık. Şimdiki anda topraklama. Olumsuzluklara karşı koruma. Bunların hepsi onun için. Üçüncü kurban sizin resme girdiğiniz zamandır. Bir de Malakit'li dördüncü kurban var. Beşinci kurbanın elinde

Obsidyen, bu da sizin için. Koruma, ama aynı zamanda saldırılara karşı da koruma sağlar."

Rus da tüm bunları çok iyi biliyordu. Yine de bunun kendisi için olduğunu hiç düşünmemişti.

Bohannan, "Bu bir anlam kaymasıydı," dedi. "Yakalanacağından endişelenmesiyle ilgili olabilir. Ama bu profil dışı. Kendine güveniyor. Endişelenecek bir adam değil. Bu yüzden profil uzmanları kristallerin bir anlamı olduğundan şüphe etmeye başladılar."

Tam da bu yüzden.

Bohannan, "Kurban altı, gül kuvars," dedi. "Bu genellikle aşk ve ilişkilerle özdeşleştirilir ve bu da profilcileri çok şaşırttı. Bildiğiniz gibi o zaman kristallerden tamamen vazgeçtiler. Çünkü bu çoğunlukla aşıklar arasında gerçekleşiyor. Ama aynı zamanda şefkat, merhamet ve daha derin bir seviyede bağ kurmakla da ilgili. İçsel gerçeğinizi bulmakla ilgili çağrışımları var. Bu kurban sayesinde, sizinle kurduğu şeyin bu olduğunu hissediyor."

"Tanrım," diye ısırdı Rus, kanına bir soğukluk girdiğini hissederek, çünkü bu mantıklıydı.

Çok mantıklı.

Bohannan anlayışla başını eğdi ama konuşmaya devam etti.

"Son kurban size ulaşmaya çalışıyor. Pembe Halite. Koşulsuz sevgi. Sizi incitecek insanlara karşı bir kalkan sağlar. Bu sevginin fiziksel bir sevgi olduğunu sanmıyorum. Homoseksüel değil ya da dünyaya karşı gelmiyor çünkü öyle ve öyle olmak istemiyor. Ailesiyle sorunları yok. Zorbalığa uğramadı. Her insanın başkalarıyla uyumlu şekilde yaşamak için ihtiyaç duyduğu araçları aşındıran psikolojik yaraları yok. O gerçekten akıl hastası. Bu şekilde doğmuş."

Ve yine, Rus bunların hepsini duymuştu. Bohannan devam etti.

"Hayatını yaşıyor. Evli olabilir. Yatakta iyi, sevgi dolu, verici, gösterişli. Kurbanlarına iyi baktığını düşünüyor. Kendisine hizmet ettikleri için ayrıcalıklı olduklarını düşünür. yüzden karısıyla, partneriyle ilgilenenecektir. Ve eğer bir ilişkisi varsa, partnerini gerçekten seviyordur ya da bu duyguyu nasıl anladığını biliyordur. Bu konuda çok derin olabilir ve zeki olduğunu biliyoruz, bu nedenle kötü huylu narsistin iki özelliği olan manipülatif ve ikna edici de olabilir. Yani onun ne yaptığını biliyor ve bunu onaylıyor, dışarı çıkmasına ve sanatını yapmasına izin veriyor olabilir. Ama sonuçta, onun için bir şey ifade ediyorsun, Rus. Misted Pines'a eserini korumak için geldiğini sanmıyorum. O seni korumak için burada."

Ne oluyor ?

"Beni koruyor?" Rus talep etti.

Bohannan başını salladı. "Bilmiyorum. Birisi zamanınızı ve değerli becerilerinizi her ikisini de hak etmeyen bir şey için harcıyor. Belki de senin güvenliğinden korkuyor çünkü bu bir joker. İyi haber şu ki, benim tahminim, yanılıyor da olabilirim, senin verdiğin birine asla zarar vermez. Size acı çektirmez. Seni asla incitmez, doğrudan değil. Onun için çok şey ifade ediyorsun. Gerçekten mi?"

Rus tekrar başını salladı.

"Bence emekli olabilirsiniz ve o da bu oyunu destekleyecektir. Hatta o kadar ileri gider ki, etkileyeceği ve bağlantı kuracağı yeni bir menajeri olsun diye yapacak yeni bir şey bile bulabilir, çünkü artık sahnelerinden çıkması gereken şeyle derinden ilgileniyor. Yeni suçları o kadar farklı olacak ki kimse bilmeyecek. Davalar asla birbirine bağlanmayacaktı. Her şeye yeniden başladı. Ve Kristal Katil ortadan kaybolur."

Bu Rus'un hiç hoşuna gitmedi.

Hem de hiç.

Bu yüzden "Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye sordu.

Bohannan başını salladı.

Rus, "Bu çok uygun, Cade," diye belirtti.

Bohannan, "Bir narsistin yaşam yörüngesini düşünün," diyor. "Hayatının sonunda, ya onu seven herkesi tüketmiştir ve tamamen yalnızdır. Ya da genellikle doğumundan itibaren yetiştirdiği kişilerle, çocuklarıyla baş başa kalır, ama aynı zamanda ya kandırdığı partnerleri vardır ve ağına düşmüşlerdir ya da özgüvenleri o kadar düşüktür ki kendilerini onun ellerine bırakmışlardır. Ama öyle ya da böyle, davranışları ne olursa olsun onlardan koşulsuz sevgi talep etmek için bolca zamanı olmuştur ve bildikleri tek şey budur, bu yüzden verirler. Ya da sevgisine boğmak için seçilmiş birkaç kişiyi seçer, onlar da buna bağımlı hale gelir ve sevgisini ona geri vererek onun davranışlarını yansıtırlar."

Bu kesinlikle bir narsist vakasıydı, bu yüzden Rus bir kez daha başını salladı.

Ve Bohannan devam etti.

"Ama gerçek dostlarının olması çok nadirdir. Genellikle ailesini, en azından kendisiyle doğrudan bağlantısı olmayanları uzaklaştırır. Şimdi bir narsistin ilişkilerle ilgili modelini düşünün. Kendisi için artık bir anlamı kalmayan insanları, genellikle onu anlayan ve saçmalıklarını yüzüne vuranları bir kenara atar. Kendisinin ne kadar rahatsız olduğunu bilmeyen yeni kişiler bulur ve onları kendisinin ne kadar harika olduğuna ikna eder. Sonra da onlara takıntılı hale geliyor. Onlar her şeydir. Onlar mükemmeldir. Her ihtiyacını karşılıyorlar. Ta ki kusurları ortaya çıkana ve onlar da bunları gösterene kadar. Sonra bu yeni insanlar bir kenara atılır ve onunla ilişkilerini kestiklerinde bile onları hep bir kenara atar. Her şeyin bitmesini kontrol edenin kendisi olduğuna kendini ikna eder. Diğer senaryoda ise, onun büyüüne o kadar kapılırlar ki, sonsuza kadar onun olurlar."

Yine, Rus'un bildiği her şey. Bohannan'da daha fazlası vardı.

"Şimdi de sonunda dengini bulduğunu düşünen bir narsist düşünün. Kendisinin hiçbir kusuru yok ve dengi de yok. Bu imkansız. Kimse onun kadar zeki değildir. Kimse onun kadar bir şey değil. Bu bir mucize, sonunda gerçek bir bağ bulmak. Milyarlarca insanın içinde sizi takdir etmeyi beklediğiniz gibi takdir eden tek bir kişiyi bulmak ve onun da buna karşılık vermesi."

Soğuk içeri girmeyi bırakmamıştı, bu yüzden Rus şimdi titreme ihtiyacıyla savaşıyordu.

"Ama bu mantıklı," diye devam etti Bohannan. "Siz rakip değilsiniz. Onun karısının gözüne giremezsiniz. Çocuklarının sevgisini kazanamayacaksınız. Dışarı çıkıp kadınlara tecavüz etmeyecek ve onları öldürmeyeceksiniz. Ona günlük saçmalıklarını söylemeyeceksin. Onun sahip olduğu hiçbir şeyi almayacaksın. Ve o senin sahip olduğun hiçbir şeyi istemiyor. Ve emin olabilirsin ki senin başarılarınla ilgili her şeyi araştırdı. Ne kadar iyi bir menajer olduğunu biliyor. Onu bulmak için en iyisini gönderdiklerini biliyor. Ve işinde onun kadar iyi birini yok etmeyecektir. Sana hayran. Bu bir saygısızlık olurdu. Kendini yok etmek gibi olur."

Bohannan'ın bakışları onunkilere aşırı odaklandı.

"Uğruna her şeyini ortaya koyabileceği tek bir kişi olabilir Rus, o da sensin. Ve evet, demek istediğim şu ki, eğer buradaysa, onu yakalamak için tek bir fırsatın olabilir ve o da şu an. Seni korumak için kendini savunmasız bıraktığı zaman."

Rus sandalyesine geri oturdu ve fısıldayarak, "Lanet ,"

dedi. "Başka bir tahmin mi?"

Rus'un ihtiyacı vardı ama istemiyordu.

Yine de, Bohannana vermesi için çenesini uzattı.

"Uzun boylu, kırılmış kahverengi saçlı ve bıyıklı bir adam. Brad'in karşısına her zamanki gibi kılık değiştirmiş olarak çıkmadı. Brad'in yanına olduğu gibi gitti, sadece görünüşte ne olduğunu tespit etmek için değil

çok yakın görünüyordu. Genç, güzel, sarışın bir kadın, güvenlik kamerası olmayan bir motelde öldürülmüştü, sizi olay yerine çeken bir şey vardı. Ama o kesinlikle oradaydı çünkü senin varlığın bir şeylerin şüpheli olduğunu gösteriyordu ve bu onunla ilgiliydi. Brad'e geri döneceğini biliyordu. O motele geri döneceğini biliyordu."

Bohannan'ın göğsü büyük nefesle genişledi. Ve nefesini bıraktığında, bomu indirdi.

"İlk kez kılık değiştirmeden, olduğu gibi size merhaba demek için oradaydı."

Balkabağı

"

Bu çok aşağılayıcı," diye mırıldandı Jess.

"Bu iki yüz dolar, Jesse!" Madden bağırdı.

Jesse ona elinde kalan yüz elli dolarlık Monopoly parasını uzattı. Sonra şapkalı taşı tahtadan attı, yenilgiye uğramış bir halde kanepeye çöktü ve "Ben yokum" dedi.

Madden kıkırdadı.

Jesse alaycı bir tavırla, "Çok hırçınsın ve bence bu zarın bir ağırlığı var," diye suçladı.

Madden yine kıkırdadı ve ağladı. "Bu senin tahtan!"

Jesse gülümsedi. "Ah. Doğru. Her neyse. Misted Pines'ın tamamına sahip olduğunuzda ve ben kirayı geciktirdiğimde, ne kadar iyi bir kaybeden olduğumu hatırlayın."

Madden kahkahalara boğuldu.

Rus bir yandan Lucinda'ya sırtırken bir yandan da bunun başarılı Misted Pines işadamı Madden için iyi bir gelecek okuması olup olmadığını merak etti.

Lucinda öyle olduğunu bilerek gülümsedi.

Bir buçuk saattir Monopoly oynuyorlardı.

Rus yarım saat önce bilerek kaybetmişti, Bonner kadınları acımasız olduğu için bu zor bir başarı değildi.

Ancak, bunu masa oyunlarıyla ilgilenmediği için yaptı, çünkü o büyürken, televizyona veya çocukların yapmasına izin verilmesi gereken bir ton başka aktiviteye izin verilmediğinden, çok fazla masa oyunu oynadılar.

Şimdi onlardan nefret ediyordu.

Jesse dışarıda olduğu için geriye sadece Lucinda ve kızı kalmıştı, her ikisinin de önünde kocaman para yığınları vardı.

Belli ki Lucinda akşam yemeği için Madden'ı getirmişti ve Rus da bundan memnundu.

Çünkü Madden Brittanie'yi kaybetmişti ve annesine her zamankinden daha fazla ihtiyacı vardı. Ayrıca Rus onları birlikte izlemekten hoşlanıyordu, çünkü çok sevimliydiler. Son olarak, bunun Lucinda'nın, düşünmesi gereken başka şeyler varken aralarında olanları daha ileri götürmesi için ona baskı yapmadığının göstergesi olduğunu biliyordu.

Ve onun odaklanma ihtiyacını anlaması onun için çok şey ifade ediyordu. Oh, evet.

Ve kızını getirdiğinden beri, onun delicesine rekabetçi olduğu gerçeğini öğrenmişti, kızı da öyleydi, bunu bilmek önemliydi.

"Berabere mi diyelim?" Lucinda Madden'a sordu.

Madden ellerini önünde birleştirdi ve Rus'un birkaç gün önce annesinin yaptığına benzer bir hareketle parmaklarını birbirine geçirdi.

Madden, "Hayır, sonuna kadar bu işin içindeyiz," diye açıkladı. Bunu izleyen Rus, Disney'in gemiyi kaçırdığını düşündü.

Şarkı söyleyen, dans eden peri prenseslerine odaklanmamalıydılar.

Genç kızlara kurnaz kraliçe olmanın ne kadar harika bir şey olduğunu göstermeliler.

Bu düşünce üzerine bir tuhaflık hissetti ve gözlerini mutfağa dikmiş olan Delphine'e baktı.

Yüzündeki ifade ona ne göreceğini daha omzunun üzerinden bakıp bakışlarını takip etmeden önce söylüyordu.

Jace oyundan çıkmayı tercih ama Bohannan, Rus'un yaptığını yaptıktan sonra babasıyla mutfağa gidip erken kaybetmeyi başarana kadar onlarla takılmıştı.

Jace şimdi mutfaktan çıkıp arka güverteye açılan kapıya doğru yürüyordu, Bohannan endişe dolu bir yüzle onun gidişini izliyordu.

O gece Rus, Delphine'i kısa sayılabilecek bir süredir tanıyor olmalarını şaşırtıcı bulmuştu; Celeste'e o kadar yakındı ki, sanki onun annesiydi. Ayrıca Jesse ve Jason'ın üzerine sevgi dolu bir şekilde titriyor, sanki iki yetişkin erkeğin gururlu annesiymiş gibi davranıyordu.

Rus'un işinin bir parçası da insanlar ve yerler hakkında bilgi edinmekti. Ama bu eve hiçbir bilgisi olmadan girmiş olsaydı, Bohannan ve Delphine'in otuz yıldır evli olduklarını ve üç harika çocukları olduğunu söylerdi.

Delphine'in Bohannan'ın tam da o anda mükemmel bir uyum içinde olduğu şeyle mükemmel bir uyum içinde olması her şeyi anlatıyordu.

Rus Lucinda'ya bir bakış attı, endişeli Celeste'e ve gözlerini arka kapıya dikmiş, yanağında bir kas zıplaması olan Jesse'ye baktı, ikisi de Jace'i rahat bırakmaya karar vermişlerdi ve bir karar verdiler.

Sandalyesinden kalktı.

"Affedersiniz," diye mırıldandı.

Birasını aldı ve dışarı çıktı.

Hava, biraz soğuğu ısıracı gibi gösteren ıslak bir şekilde soğuktu.

Jace arka güvertenin ucundaydı, gölü neredeyse örtecek kadar yoğun bir sise bakıyordu ve sis eve doğru yaklaşıyordu, bu yüzden Jace'in tek yapması gereken güverteden inmektir ve sisin içinde kaybolacaktı.

Rus gelip onun yanında durdu.

"Çok fazla sis var," diye belirtti.

"Kaplıcalar," diye yanıtladı Jace. "Yazın cam gibi pürüzsüzdür ve buradan gölün diğer ucuna kadar görebilirsiniz ki bu da bir yürüyüş mesafesindedir. Hava soğuyunca suyun sıcaklığı havaya vuruyor..." Birasından bir nefes çekti, yutkundu ve "Misted Pines" diye açıkladı.

Kesinlikle Misted Pines.

Rus, "Çok fazla kaplıca olmalı," diye belirtti.

"Herkes böyle söylüyor," diye cevap verdi Jace. "İyi tarafı, şu anda yüzebiliriz ve yaz gibi hissederiz. Kötü yanı, sis her şeyi gizliyor, yani bu gölü kuruttularsa muhtemelen dibi baştan sona kemiklerle kaplıdır."

Bu kasabanın taşıdığı efsanenin bir başka göstergesi. "Harry bana hikâyeler olduğunu söyledi," diye paylaştı Rus. "Evet. Sana gömülü hazineden bahsetti mi?"

Tabii ki gömülü bir hazine vardı.

"Hayır, bundan bahsetmedi."

Jace çenesini kaldırdı.

"Atalarımızdan biri onu buraya yakın bir yere gömmüş. Jesse bir ara verip onu aramaya çıkmamız gerektiğini söylüyor. Pek havamda değilim ama bulursak iyi olur. Tanrı şahidim olsun, bugünlerde insanlar o kadar durumda ki, onu bulmaya kafayı takmış pislikleri her zaman topraklarımızdan kovalamıyor olmamız bir mucize."

Hazine avcılığı büyük bir *olaydı*, bu yüzden bu bir mucizeydi.

Kapı ve çitlere ve mülkte yaşayan çok ciddi görünümlü üç adama rağmen - çünkü o gece Jace'in

ve Jess'in evleri vardı, başka bir deyişle Bohannan yerleşkesi gerçek bir yerleşkeydi - insanları uzak tutmakla bir ilgisi olabilir.

"DB Cooper burada büyük bir şey," diye açıkladı Jace birdenbire. "Festivalleri ve kongreleri var. Bu adam bomba taşıyordu, bir uçak kaçırdı, muhtemelen uçuş personelinin ödünü kopardı, para istedi ve sonra gecenin karanlığında kayboldu. Ondan sonra onu halk kahramanı yaptılar. Adamın canına okuduğunu söylediler. Sanki talep ettiği ve aldığı para vergi mükelleflerinin parası değilmiş gibi. Demek istediğim, bu herifin çaldığı insanlardı ve bir şekilde o kadar büyük bir kahramana dönüştü ki, aradan onlarca yıl geçti ve insanlar hala ona takıntılı. Ona hayranlık duyuyorlar, ressamın resminin bulunduğu tişörtler giyiyorlar ve ondan bahseden podcast'ler yapıyorlar. Oysa sonuçta o bir pislik ve sadece kendi çıkarları için insanları tehlikeye atan bir suçlu."

Rus bunu tartışamazdı.

Jace'in neden bundan bahsettiğini bilmiyordu ama buna itiraz edemezdi.

"Umarım atladığında bir dağa çarpmıştır," dedi Jace. "Orada ölmüştür. Bu sadece onun hakkı olduğu için değil, aynı zamanda tüm o geri zekâlıların bir boka yaramayan ölü bir adama takıntılı olmalarının da hakkı olduğu için."

Rus da bunu tartışamazdı.

Jace'in Cooper konusunu açmasından endişelenmişti çünkü birçok kişi katilleri kahramanlara dönüştürmüştü, Ray Andrews da bunlardan biriydi. Bir kahraman değildi, ama adam bir erkek model gibi görünüyordu, bu yüzden bir kült takipçisi vardı.

Jace de bu davaya yakındı.

Ve belki de Jace, Brittanie'yi öldüren kişinin başına geleceklerden dolayı üzgündü.

Jace bira şişesinin dibini sisin içine doğru tuttu. "Malorie'yi orada, iskelemize bağlı olarak bulduk."

Evet.

Aklında Ray Andrews vardı.

Jace konuşmak istediğinden, Rus kollarını göğsünde kavuşturarak , birası dışarıdaydı.

Ve hiçbir şey söylemedi.

Ama şimdi Jace'in neden bahsettiğini biliyordu.

Ray Andrews, Cade Bohannan ile oynamak için Misted Pines'a gelmişti ve Malorie bu oyunda bir piyondur.

Yani Rus onu nerede bulduklarını biliyordu.

"Birlikte yaşamak istedi," dedi Jace. Tamam o zaman.

O Malorie değildi.

Brittanie'ydi.

Ve işte başlıyoruz, diye düşündü Rus.

"Birbirimizi sadece birkaç aydır görüyorduk. Çok erkendi. Evlilikten bahsediyor ve ima ediyordu. Ondan hoşlanmıştım. Ama bir şeyin yakınında bile değildik."

"Tamam," dedi Jace'i konuşmaya devam etmeye teşvik etmek için alçak sesle.

"Onu ertelediğimde büyük bir kavgaya tutuştuk. Kavgaya etmeyi umursamıyorum ama o çabuk sinirleniyordu, bu yüzden çok fazla oldu. Ve bir erkeği bir hamle yapmaya zorlayamazsınız."

"Hayır, yapamazsın," diye kabul etti Rus. Jace birasını daha yudumladı.

Sonra şöyle dedi: "Açıkçası ondan ayrılmak istemedim. Komik ve tatlıydı. Ondan çok hoşlanıyordum. Ama buna hazır değildim ve o da bunun peşini bırakmadı." Uzun bir duraklama, sonra, "Bu çok fazla oldu. yüzden gitmesine izin verdim."

Tıpkı çoğu erkeğin yapacağı gibi.

Rus işin özüne geldi.

"Binlerce kez söyleyebilirim ve anlayana kadar anlamayacaksın, yine de . Olanların olmasını engelleyemezdin."

"Biliyorum," diye fısıldadı.

Biliyordu ve bilmiyordu.

Ama Rus bir gün bunu yapacağını hissetti.

"O motele neden gittiğini anlamıyorum," diye mırıldandı Jace. "Bu o değil. En büyük hayali Los Angeles'ta tatil yapmak ve Beverly Hills Oteli'nde kalmaktı. Tek derdi kaplıcalar ve oda servisiydi. Bir süreliğine Marilyn Monroe gibi yaşayacağı bir tatil yapmak istediğini söylerdi. Günlerce yatakta kalıp kitap okumak ve televizyon izlemek."

"İyi bir tatile benziyor."

"Evet," diye homurdandı ve birasından bir nefes daha çekti.

"Sizi uyarmalıyım, o motele neden gittiğini asla öğrenemeyebiliriz."

"Evet," diye tekrarladı Jace ve sonunda Rus'a baktı. "Dışarıda olmamak, bu adamı bulamamak beni öldürüyor dostum."

"Biliyorum."

"Nasıl öldüğünü

biliyorum." Kahretsin.

Ama tabii ki yaptı.

Rus, Jace'in boynunu omzuyla birleştiği yerden kavrayıp sıkabilmek için kollarını açtı ama hiçbir şey söylemedi.

"Benim için endişelenmene gerek yok," diye güvence verdi Jason.

"Artık işimi sıkı tutuyorum. Biliyorum, onu bulursam bunu becereceğim."

"Doğru."

"Onun nasıl öldüğünü bilerek nasıl yaşayacağımı bilmiyorum."

"Onunla asla yaşayamayacağını anladığında onunla nasıl yaşayacağını da öğreneceksin. Senin gibi ona bunu yapan adam gibi canavarlar arasındaki fark budur." Rus onu bir kez daha sıktı ve elini çekti. "Üzgünüm Jace, Brittanie'ye olanları asla kabullenemeyeceksin. Ama yapamayacağın gerçeğinin iyi bir şey olduğunu bilerek uzlaşacaksın. Ve bu seni idare edecektir."

Jace'in tavrı çok daha az endişe verici bir hale dönüştü.

"Bu konuda dürüst olduğun için teşekkürler. Delly'nin tek derdi iyileşmek ve bana kek yapmaya devam ederse karnım ağrıyacak. Celeste her şeyi sevebileceğini düşünüyor. Ama..." başını sallayarak bir nefes verdi, "asla geçmeyeceğini bilmek beni rahatlatıyor. Onu tutmak istediğimden değil. Sadece bunu asla atlatamayacağımı bildiğim için kendimi bir ucube gibi hissetmiyorum."

Rus, "Sen bir ucube değilsin," diye iddia etti.

Jace başını salladı, sise döndü ve birasından bir yudum daha aldı.

Sonra tamamen kendi kendine, "Bu yıl balkabağımın tamamını alacak," dedi.

Rus'un bunun ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Bildiği tek şey, ona ait olmadığıydı. O yüzden sormadı.

Sisin içinde Jace'in yanında durdu ve bira içti.

İnci Toka

Rus odasına geri dönmüştü, ayakkabılarını çıkarmış, ateşi yakmış, silahını sehpanın üzerine koymuş ve elindeki bardakta Maker's Mark'ın son şişesini içiyordu.

Hizmetçi servisi bitirmediği şişeyi bırakmış ama yerine yeni bir şişe koymuştu.

Onlara büyük bir bahşış verdiğiinden emin olacaktı çünkü bu iş bittiğinde viskisini en üst seviyede tutmaları gerektiğini biliyordu.

Bohannan'ları bırakıp şehrin öbür ucuna gitmişti.

Bu, Brad'in kendisini cinayetle ilgili sorgulayan adamla ilgili yazılı ifadesini aldıktan sonra Better Times Motel'den yeni döndüğü anlamına geliyordu.

Ayrıca Brad'e moral konuşması yapmış ve meditasyon, melatonin, kediotu, ılık banyolar, aromaterapi, Zzzquil, uyumadan bir saat önce elektronik eşya veya televizyon kullanmama ve psikoterapinin güçlerini paylaşmıştı.

Tüm bunlar bir yana, eğer vakti olsaydı, adamla Double D'de oturmaktan, ona bir yemek ısmarlamaktan ve sohbet etmekten mutluluk duyacağını, böylece nereden geldiğini anlayabilecek biriyle konuşabileceğini paylaştı.

Brad, birinin umurunda olduğu gerçeğiyle rahatlamış görünüyordu.

Rus bunun uyumasına yardımcı olup olmayacağını bilmiyordu ama en azından bir şeydi.

Elinde burbonuyla ateşin önünde oturmuş, Brad'in anlattıklarını okuyor, Brad'in kendisine ve Moran'a anlattıklarından çok daha fazlasını içermediğini fark ediyordu.

Brad adamın çok yakın durmamasının tuhaf olduğunu düşündü. Lobiye girdi, ama Brad'in arkasında durduğu masadan üç, dört adım durdu.

Bu ve gece olmasına rağmen güneş gözlüklerini çıkarmamış olması Brad'i etkileyen en önemli iki şeydi.

Ayrıca suç hakkında bilgili ve bir polis kadar kendinden emindi.

CK'ye uyacak her şey.

Rus, Bohannan'ın durumu ele aldığına inanıyordu.

Çok fazla olmasa da, adamın yaptığı işte muhtemelen gelmiş geçmiş en iyi kişi olduğunu iddia edenler vardı.

Ama aynı zamanda her şey anlamlıydı.

CK'in Brad için neden güneş gözlüklerini çıkarmadığını anlayabiliyordu.

Merhaba demeye hazır olabilirdi ama gölgede geçirdiğı dört yıldan sonra Rus hâlâ bir şeyler sakladığını anlayabilirdi.

Kâğıdı sehpanın üzerine fırlattı ve başka türlü ifade edemezdi, burbonunu yudumlayıp ateşe bakarken kara kara düşünmeye başladı.

Bu bir soru değildi. Verilmesi gereken bir karar değildi.

Artık sadece Brittanie'nin katilini bulmakla kalmayıp, CK için de bir tuzak kurması gerekiyordu.

Sadece bunu nasıl yapacağını bulması gerekiyordu.

Ayrıca bunu yarın üstlerine rapor etmesi gerekiyordu.

İyi haber, Misted Pines'ı seviyordu, çünkü muhtemelen bir süre orada kalacaktı.

Bu düşünce üzerine, Misted Pines'ı bu kadar çok sevmesinin nedenlerinden biri telefonunda titreşti.

Telefona cevap verdi.

"Selam tatlım," diye selamladı Lucinda'yı, bir yandan da kafasının arkasında, neden orada olduğunu ona söyleyip söylememesi gerektiğini düşünmeye başlamıştı.

Bu da CK'in orada olabileceği anlamına geliyordu.

Bu üzecek ve belki de korkutacaktı.

Ama eğer yanılmıyorsa, bir şeye başlıyorlardı ve ondan bir şey saklayarak bunu başlatmak istemiyordu.

Bu kadar büyük bir şey değil.

"Selam," diye cevap verdi. "Bu gece Madden'ı getirmemde bir sakınca görmedin." "de öte. Harika bir çocuğun var."

"Biliyorum. Senden

hoşlanıyor." "Ben de

ondan hoşlanıyorum."

"Tabii ki biliyorsun, o mükemmel."

Kıkırdadı.

"Jace'e karşı iyiydin. Siz geri döndüğünüzde daha iyi görünüyordu."

"Umarım öyledir."

"Bunu yapman inanılmaz derecede çekiciydi."

Gülümsedi. "Böyle düşünmen güzel."

"Pekala, şimdi sizi terbiye ettiğime göre, Britt'in cenazesi Çarşamba günü yapılacak ve Salı akşamı da belediye meclisi toplanacak."

Muhteşem.

"Olur böyle şeyler Lucinda," dedi ona. "İnsanlar cinayetten Bu doğal bir tepkidir."

"Bana Cin diyebilirsin, biliyorsun."

Bu, onun düzgün bir insan olmasını çekici bulduğunu söylemesinden daha iyi hissettirdi.

Öyle bile olsa.

"Bebeğim," dedi usulca, "herkes Cin'i alıyor. Lucinda'yı benim almam hoşuma gidiyor."

"Mm," diye mırıldandı ve o sesi sikinde hissetti. "Kurnaz kraliçe," diye mırıldandı.

"Pardon?"

"Bana peri prensesinden çok ilginç olan kraliçeyi hatırlatıyorsun."

Bu da ona kadının kahkahalara boğulması hediyesini kazandı. Onun geri kalanı kadar güzel olmasına şaşırmamıştı.

Durduğunda, "Şimdi, sana akşam yemeği bile ısmarlamamışken bizi çok yakında bir bölgeye götürmeden önce, bana gölün dibindeki bazı kemiklerden bahset" dedi.

"Demek bu söylentiye duymuş," diye mırıldandı. "İnsanlar bundan bahsetti."

"Çünkü büyüleyici bir yer," diye açıkladı. "Çok büyük büyükannemin vurduğu adamın orada olduğu gerçeğiyle başlayabilirim. Ne yazık ki, onu vurduktan sonra tüm kızlarla birlikte göle sürüklediğine kasabadaki herkes şahit olmuş. Ne yazık ki, onu vurması da öyle. Görünüşe göre suçunu örtbas etmek için fazla çaba harcayacak durumda değildi."

Bu Rus'u güldürdü.

"Şimdi ne duymak istiyorsun?" diye sordu. "Zampara Cornelius Ruck'ın hikâyesi, olacakların habercisi olarak metresi ile birlikte karısı tarafından öldürülmüştür. Ya da en azından insanlar öyle sanıyor, çünkü karısı geminin ortasında sisin içinde kürek çekerken görülmüş."

ve o ve metresi bir daha hiç görülmedi mi? Hikâyeye göre ikisi de hâlâ orada yaşıyor."

"Bu hiç de şaşırtıcı değil."

"Bir de Bohannan'ların efsanesi var, ve uyarıyorum, sen tam uyuyorsun. Prosper Bohannan bu kasabaya damgasını vuran büyük bir pislikti, büyükannemin genelevi için yarışmak da buna dahildi. Ama bu karışımda hem Obadiah Bohannan hem de Lazarus Bohannan var. Spoiler, büyük baba servetini yasadışı yollar da dahil olmak üzere her şekilde kazanmaya çalışıyordu. Ama Obadiah ve Lazarus kanun adamıydı. Görünüşe göre bu da Misted Pines'in habercisi."

Rus kıkırdadı.

"Ama benim favorim Pearl Buckle."

Kadının ses tonundaki değişiklik adamın da onun kadar ciddileşmesine neden oldu. "Pearl Buckle'ın hikayesi nedir?" diye sordu, ses tonu değişmişti onunkine uyacak şekilde.

"Pearl, göğsünde bir bebek, önünde iki at, arkasında üstü kapalı bir araba, ona bağlı bir katır ve yolculuktan sağ çıkamayan kocasıyla kasabaya doğru yola çıktı. Hak iddia etti, çadırını kurdu, arazisini temizledi, kendi temelini attı ve üzerine tek odalı kulübesini inşa etti. Büyük değildi ama bir ve çatısı vardı ve tüm bunları sırtına bağladığı oğluyla birlikte yaptı."

Tanrım.

"Kulağa gerçekten bir şeymiş gibi geliyor."

"Evet," diye kabul etti. "Ama hikâye onun daha da fazlası olduğunu söylüyor, çünkü sadece bunları yapmakla kalmamış, aynı zamanda çok güzel olduğunu da anlatıyor. Kasabadaki her erkek onu istiyormuş ve çoğu kur yapmaya çalışmış. Ama o kocasını çok severmiş. Onu şiddetle üzdü. Ve

kendi kendine oğlunu iyi yetiştireceğine ve ölene kadar ölen kocasına sadık kalacağına yemin etmişti."

Rus hikayenin bu yeni yönünü hissetmiyordu.

"Gölün dibindeki kemiklerden bahsettiğimize göre, bunun nereye gittiğinden emin değilim," diye belirtti.

"Tatlım, burası Misted Pines. Pearl sadece iki at ve bir katırın yardımıyla kütüklerden kendi evini inşa etti. Başlarda kadınsı bir güzellik, kadın gücünün bir harikası, kazanılması gereken bir ödüldü. Sonra erkekler ondan kaçmaya başladı, çünkü kasabadaki barlardan birinde sarhoş olup büyük laflar edenler vardı. Pearl'ü nasıl kazanacaklarını, kazanamazlarsa da onu nasıl alacaklarını konuşuyorlardı. Pearl'ün kulübesine giderlerdi. Ve bir daha asla kasabaya ya da herhangi bir yere dönmeyeceklerdi. Söylemeyi unutmuş olabilirim, Pearl'ün bir av tüfeği vardı ve onu kullanmaktan korkmazdı."

"Bu hikayeyi yeniden sevmeye başladım."

"Hikayeye göre, Pearl iyi bir Hristiyan kadın olmasına rağmen, tüfekte ilgili eğilimleri ne olursa olsun, Büyükanne ve o çok iyi arkadaşlardı." dediğinde sesindeki gülümsemeyi duydu.

Rus da gülümseyerek, "Buna inanmakta zorlanmıyorum," diye cevap verdi.

Lucinda hikâyeyi şöyle bitirdi: "Pearl evini göle yakın bir yere inşa etti. Zamanında ona birkaç şey eklediğine dair içimde bir his var."

Namusu tehdit altında olan her iyi Hristiyan kadının yapması gerektiği gibi.

"Sanırım öyle."

Daha uzun konuştular. Lucinda ona hikâyeler anlatıyor, Rus dinliyor, burbonunu yudumluyor, ateşe bakıyordu.

Onu bıraktığında, bardağındaki son parmağını da aldı ve ilk kez balkona çıktı.

Gecenin soğuğu artık derindi, göl o kadar yoğun bir sisle kaplıydı ki onu göremiyordunuz, sis dağdan yukarı doğru süzölüyor ve çamlara kefen gibi yapışıyordu.

Pearl Buckle o ormanda başardı. Lucinda'nın büyükannesi gibi.

Ve kaybettiklerinden sonra Lana hala ayaktaıdı, kahve alıyor ve ona bakan herkesi kandırıyor, içindeki sevgi dolu ve düşünceli kadını saklıyordu.

Prosper, Obadiah, Lazarus ve Cornelius kente damgalarını vurmuş olabilirler ama bu ormanlar kadınlar için oradaydı.

Rus son içkisini de içtikten sonra odaya döndü, kapının kilitlerini kontrol etti, ateşi söndürdü, soyundu, dişlerini fırçaladı, yorganın altına girdi ve yastıklarını başının arkasına yerleştirdi.

Sonra sikini eline aldı, gözlerini kapadı ve Lucinda'nın ona hikâyeler anlatan boğucu sesini çağırdı.

Onu boşaltan sesi değil, onunla ilgili başka düşünceleriydi.

Ama bunlar iyi düşüncelerdi.

Geldiğinde de çok sert geldi.

Yolumun Üstünde

Ertesi sabah, antrenman ve duştan sonra Rus giyinmiş ve masada oturmuş kahvaltısını bitiriyordu, dizüstü bilgisayarını önünde açıktı.

Merkeze telefon etmişti ve üstleri Bohannan'ın olaylara bakışını, gizemli adamın bir tanığa sorular sorduğunu biliyordu ve onlar da Rus'un Bohannan'ın durumu okumasını ciddiye alması gerektiğini düşünüyorlardı.

Gerçek CK'nin de işin içinde olabileceği düşüncesiyle daha fazla adam göndermek istediler.

Rus buna karşı çıktı.

FBI'nın danışman olarak getirilmesinde sakınca görmeyeceği bir arkadaşını arayabilirdi ve o ve meslektaşları ortama uyum sağlayabilirdi.

Böylece CK, Misted Pines'in aniden G-men'lerle dolduğunu düşünüp ürküp kaçmazdı.

Bu yüzden onay istedi, onay için beklemesi söylendi ve sonra Moran'a mesaj atarak Bohannan'ın da dahil olduğu bir buluşma ayarladı, böylece bu yeni durumu gözden geçirip bir plan yapabileceklerdi.

Sonra davaya geri döndü.

Rus'un yoğun Cumartesi günü ve o kadar da yoğun olmayan Pazar günü boyunca McGill'in çalışanları boşlukları dolduruyordu.

Brittanie'nin banka kayıtları ellerindeydi ve McGill onları incelemişti. Ne bulduğunu özetledi, ki bu hiçbir şey değildi, ama Rus yine de hesap özetlerine baktı.

Ve McGill haklıydı.

Hiçbir şey değildi.

Küçük bir birikimi vardı, çok fazla harcaması vardı ve bildikleri gibi Brittanie parasının üzerine oturacak biri değildi.

Büyük bir şey çıkmadı, büyük bir şey girmedi ya da garip bir şey olmadı. Faturalar. Kredi kartı ödemeleri. Markette banka kartıyla yapılan alışverişler. Bunun gibi şeyler.

McGill onlara dizüstü bilgisayarının nihayet bir teknisyenin masasına ulaştığını, teknisyenin beş dakika içinde şifreyi kırdığını ve McGill'in birisine bilgisayarı incelettiğini söyledi. McGill bir rapor ve tüm e-postalarını içeren toplu bir dosya gönderecek, Rus da öğleden sonra bu dosyaya bakabilecekti.

Hâlâ hücresinden veri sağlanmasını bekliyorlardı.

Ezra Corbin hiçbir şeyi işaretlememişti, bu Rus'un şaşırtıcı bulduğu bir şeydi. Kaçış şekli panik içinde bir kaçıştı. Yirmi bin doları vardı, bu yüzden bir süre kredi kartı kullanması gerekmeyecekti, ama aynı zamanda kendisi ve arabası hakkında bir BOLO vardı.

FBI'dan ve bu eyaletteki ve diğer eyaletlerdeki bilinen tüm kolluk kuvvetlerinden kaçmak Rus'un sahip olacağını düşündüğü bir beceri değildi.

Moran'ın yardımcıları dışarı çıkmış, Ezra gibi birinin saklanabileceğini düşündükleri yerleri taramışlardı ve sonuç sıfırdı, yoksa Rus'un bundan haberi olurdu.

Jesse ve Jace'in aramızda olmaması çok kötü oldu. Bu bölgede hangi taşı çevireceklerini biliyor gibiydiler.

Ama Jesse çalışıp kendini tutabilse de, Rus onların aynı zihni paylaştıkları için bu kadar başarılı olduklarını hissediyordu. Rus ikiz olmadığı için bunun nasıl işlediğini bilmiyordu ama onlar için bunun gizli bir süper güç olduğunu hissediyordu.

Kasabaya gitmeden önce Thea'nın yanına dönmesi gerekiyordu ve-
Telefonu bir aramayla titredi.

Telefonu , ekrana baktı ve arayan Moran'dı. "Lazarus," diye cevap verdi.

"Rus, karakola gelmen gerekiyor." Rus
oktan sandalyesinden kalkmıştı. "Ezra?"

"Hayır. Ama sana burada ihtiyacım
var. Ve abuk." Rus başka soru
sormadı. "Yola ıkıyorum." dedi.

Ve iki dakika sonra, yleydi.

Fetiş

İstasyona girdiğinde onu bu kez Polly karşılamadı.

Wade Dickerson onu durdurdu.

"şerif onunla birlikte" dedi.

Onunla mı?

"Polly de öyle," diye devam etti Dickerson. "Seni geri götüreceğim. Ama hemen özetleyeyim, içeri girdi ve Corbin'i aradığımızın kasabada dolaştığını duyduğunu söyledi. Anlatacak bir hikâyesi olduğunu söyledi. Ne olduğunu bilmiyorum, ama Harry onunla fazla kalmadan dışarı çıktı ve buraya geldiğinizde size az önce anlattıklarımı anlatmamı ve sizi hemen geri getirmemi söyledi."

Rus çenesini ona doğru kaldırdı, ardından Dickerson emirleri yerine getirmeye devam etti ve Rus'u Moran'ın ofisine yönlendirdi.

şerif yardımcısı kapıyı iki kez çaldı ve Moran'ın içeri girmeleri için seslendiğini duyana kadar bekledi.

"Özel Ajan Lazarus geldi," diye anons etti Dickerson. Rus'un pek hoşuna gitmeyen bir ihtişam vardı ama içeri girdiğinde bunun bir nedeni olduğunu gördü.

Moran'ın küçük yuvarlak konferans masasında Polly ve Moran'ın arasında otururken kendi içine doğru kıvrıldı.

Bir şey olduğu için böyle değildi. Ya da en azından yakın zamanda.
Bu duruş alışkanlıktı.

Kendini küçültmek. Kimsenin dikkatini çekmemek.

Büyük boy kapüşonlu bir tişört giymişti, makyajsızdı, saçları faremsi kahverengiydi ve at kuyruğu şeklinde toplanmıştı.

Dickerson içeri girip kapıyı arkasından kapattığında ona baktı ama göz teması kurmadı ve bakışlarını hemen önündeki masaya çevirdi.

Bundan hoşlanmadı.

"Rus, burada olmana sevindim," dedi Moran, dostça, tanıdık, hepimiz kankayız, ama sesi dikkatli, ölçülü ve sessizdi. "Seni Shannon'la tanıştırmak istiyorum. Ezra Corbin hakkında bir şeyler paylaşmak için geldi."

"Merhaba Shannon," dedi Rus, kalan tek sandalyeyi yavaşça çekerek ve aynı derecede yavaş hareketlerle vücudunu ona katlayarak.

Shannon selamına karşılık vermedi.

Rus, Polly ile bakıştı. Kızgınlığını kalın bir şefkat tabakasının altında saklıyordu ama yine de sinirlenmişti.

Bununla ne yapacağından emin değildi.

Moran, "Shannon bize hikayesinin bir kısmını anlattı ama biz ondan tamamını anlatmak için beklemesini istedik," diye açıkladı. "Sizin de dinlemenize ihtiyacımız olduğunu söyledik ve iki kez paylaşmak zorunda kalmasını istemedik."

Lanet . Hiç iyi

değil.

Rus yavaşça, "Tamam, şimdi buradayım," dedi. "Shannon, başlamadan önce bir şeye ihtiyacın var mı?"

Önünde bir Aromacabana paket servis bardağı olduğunu biliyordu, çünkü orada birilerinin keçeli kalemlele yaratıcı olma eğiliminde olduğunu fark etmişti, bu yüzden gördüğü tüm bardakların üzerine resimler çizilmişti.

Shannon'inki de bir istisna değildi.

Ancak, ona dokunmuyordu.

"Hayır, ben iyiyim," diye mırıldandı masaya.

"Acele etmemiz gerekiyor mu?" diye sordu. "İşe dönmek zorunda mısın?"

"Hayır. Bu hafta sonu çalıştım. Bugün izin günüm," diye cevap verdi.

"Pekala," dedi Rus.

Sonra başka bir şey

söylemedi. O da söylemedi.

Ona zaman verdiler.

Sonunda Moran, "Hazır olduğunuzda başlayın" dedi.

Gözle görülür bir nefes aldı, sandalyesinde geriye doğru yığıldı, kendi içine daha da kıvrıldı, elini masaya koydu ve parmağının ucuyla akılsızca bir desen çizdi, tırnağı bir zamanlar koyu maviye boyanmıştı, ama şimdi yontulmuştu ve cilası neredeyse tamamen gitmişti.

"Tamam, yıllar önce tecavüze uğradım."

Onu yıllar önce yanına aldığıında, tahminine göre on dört, on beş yaşlarıındaydı, belki daha genç, belki biraz daha yaşlı, çünkü şu anda on sekiz yaşından fazla olamazdı.

Evet, bu hiç iyi değildi. Rus

derisinin gerildiğini hissetti.

"Yani, birden fazla kez. Hem de çok. Aynı çocuk tarafından, lisede aşık olduğum çocuk ve onun tüm arkadaşları tarafından."

Rus dişlerini sıktı, gözlerini yüzü pespembe olan Polly'ye, sonra da dudakları incecik olan Moran'a kaydırdı.

Rus kilittlendi.

"Tamam," dedi nazikçe.

Başını boynunun üzerinde döndürdü. Abartılı bir hareketti ama yine de gerçektir, gerginliği azaltıyor, hazırlık yapıyordu.

Onun için yok oluyorlardı, kendini o odaya değil, tamamen kendine ait bir dünyaya yerleştiriyordu. Anlatacağı şeyi anlatabilmek için bunu yapmak zorundaydı.

"Yani, bilirsiniz, bildiğim şey buydu, seks gibi. Çünkü ilk kez yaptıklarında ben de ilk kez yapmıştım. Ve sonra yapmaya devam ettiler. Sonunda benden sıkıldılar ve bitti. Ama sonra gerçek bir erkek arkadaşım oldu, yani onlar gibi değildi ve biz yapamadık, o yapmadı, bilirsin, bir şeyler denedik ve işe yaramadı."

Rus hiçbir şey söylemedi.

Polly ve Moran da aynısını yaptı.

"Yani, eğer, bilirsin, o... bilirsin, ona nelerden hoşlanabileceğimi söyledim ve bu onu garipleştirdi."

Rus takip ettiğinden emin değildi.

Ya da daha uygun bir ifadeyle, öyleydi ama öyle olmamayı diliyordu.

"O da beni terk etti," diye devam etti. "Ve arkadaşlarımdan biri bana yeni bir adam ayarladı. Onun benim için mükemmel olduğunu söyledi. Uyum sağlayacaktık. Ve ondan hoşlandım. Ama aynı şeydi."

Bir nefes aldı ve sevdiği bir adamı kaybettiğini hatırladı.

"Sonra gidip ona ne olduğunu söyledi çünkü onlar arkadaştı. Kızın da çenesi düşükmüş, o da başka bir arkadaşımıza anlatmış. Sonra o arkadaş bana geldi ve senin için bir şeyler *yapan* insanlar olduğunu duyduğunu söyledi. Ve ben de... belki de... benimle olan anlaşmanın bu olup olmadığını görmek için denemeliymişim. Oldukça havalı ve akıllı başında biri ve daha önce olanlar yüzünden çok kızgındı. Ama bana ne yapabileceğimi söylediğinde biraz heyecanlandım."

Durdu, parmağıyla çizdiği resme baktı, sonra tekrar başladı.

"Ona heyecanlı olduğumu söyledim. Yani heyecanlı kısmını. O da bunun her şeyi kanıtladığını ve denemem gerektiğini söyledi. Böylece bilecektim. Böylece oradan anlayabilirdim. Parayı toplamama yardım etti, çünkü çok pahalıya mal oluyordu, internete girdik ve her şeyi yaptık. Sanırım, bilirsiniz, gerçekleşmesi çok uzun sürdü, paramızı aldıklarını ve hepsinin saçmalık olduğunu düşündüm."

Bir duraklama
daha.

Daha fazla
çizim.

Sonra, fısıldıyordu. "Ve sonra, oldu."

Bu duraklama o kadar uzun sürdü ki Rus, "Ne oldu Shannon?" diye sormak zorunda kaldı.

Başını eğik tutarak sadece gözlerini ona kaldırdı ve "Bana tecavüz etmeleri için para ödedim" dedi.

Rus'un midesi altüst oldu ve hemen kendini hasta hissetti.

Yabancı tehlikesi.

Hiç durmadan hareket eden parmağına baktı.

"Parasını ödediğim şey bu değildi," dedi. "Güvenli bir kelime vardı ama ağzımı bantladığı için söyleyemedim, söyleyebilirdim ama söyleyemedim. Ve o kaset için para ödemedim, hiçbir şekilde, çünkü beğeneceğimden emin değildim ve ona durmasını söyleyebilmek istedim. Yani... yani..."

Kadın sustu ve Polly, "Acele etme Shannon," dedi.

Shannon sandalyesinde bir o yana bir bu yana hareket etti, sanki daha derinlere inebileceği bir yastık gibiydi.

Sonra dedi ki, "Ve ben orada iki kişi istemedim. Ve bir kadın da istemiyorum. Lezbiyenler alınmasın ama ben gey değilim."

İkisini.

Lanet *olsun*, *ikisi de*.

"Bir suçu mu ihbar ediyorsun, Shannon?" Rus sordu ve sesindeki gerginliği gideremediği için kendine kızdı.

Yine kaşlarının altından ona bakıyordu.

"Hayır. Parasını ben ödedim. Ezra adında birini aradığınızı duydum ve o bana dokunmadı. O dokundu. Ama kararları o verdi. Ona ne yapacağını söyledi. O da bana dokundu. Ve o çocukların yaptığından daha kötüydü. Daha kabaydı. Kötü. Tecavüze uğramak için para çünkü ben, onlar... beni ovarlardı ve ağızlarını üzerime koyarlardı ve beni yaparlardı, bilirsiniz."

Rus sessizce, "Biliyoruz," dedi.

"Bu yüzden tecavüze uğramak için para ödedim çünkü arkadaşım belki şimdi böyle hoşlanacağımı düşündü ve haklıydı. Adam geldiğinde heyecanlandım. Ama sonra bana zarar vermesi için onu zorladı ve o da bundan hoşlandı, bu yüzden bana zarar verdi. Onu daha fazla zorladı ve yeterince hızlı ya da yeterince sert yapmazsa ona bir şeyler yaptığını duyabiliyordum. Sineklik gibi bir şey duyuyordum. O da zıplardı. İnlüyordu falan. Ve beni... *oraya götürdü*, ve o çocuklar bunu *asla* yapmazdı, ve normal de, ve onu daha sert yapması ve beni tokatlaması için zorlamaya devam . Ve..."

Başını daha da eğdi, parmağıyla çizmeyi bıraktı, elini kucağına koydu ve bitirdi.

"Ve sonra bitti. Gittiklerinde berbat durumdaydım. Kanamam vardı. Yani hayır, bilirsiniz, bir daha asla bana bunu yapması için birine para vermeyeceğim. Ama ödedim. Rıza gösterdim. Sadece bilmen gerektiğini düşündüm, ona Ezra diyordu."

Rus ayağa kalkıp sandalyesini odanın diğer ucuna fırlatmamak için kendini zor tuttu.

Daha sonra Moran'ın yüzünün aynı ihtiyacı yansıttığını görünce masanın altındaki botunu tekmeledi.

Kontrolü ele aldığında Shannon'a "Onu gördün mü?" diye sordu.

Shannon başını salladı. "Hayır. Karanlıktı. Penceremi açık tutmamı söylediler, böylece içeri girebileceklerdi, eğer benim için geldiklerinde yapmaya karar verdikleri şey buysa. Ben uyurken içeri girmişler. Ben daha evimde olduklarını anlamadan o üzerimdeydi. Karanlıktı. duydum ama hiç görmedim."

"Tamam, bize onları bulduğunuz web sitesini verebilir misiniz?"

Mini bir omuz silkme ve "Elbette."

"Bizimle konuşmaya gelmeniz önemliydi," diye onu temin etti. "Bunun zor olduğunu biliyorum ama çok yardımcı oldu."

Çenesini kaldırıp doğrudan ona baktı ve açık açık sordu:

"Moteldeki o kızla çok ileri gittiler, değil mi?"

"Bilmiyoruz," dedi Rus ona. "Ama belki."

"Bu işten zevk aldı," dedi. "Hem de *çok. İğrençti.*" Evet, bundan zevk alıyordu.

Çünkü Theada eksik olan şey, onunla denemeyi asla düşünmeyeceği ya da onu yapması için başkasına yönlendirmeyeceği şeydi.

İhtiyacı olan şey, başka birine zarar vermesinin söylenmesiydi. Bu onun sapkınlığıydı.

Kaçırdığı şey .

Acıyı pek sevmezdi ama acı çektirmeyi severdi ve bunu yapması emredildiğinde daha da severdi.

Motel odasında yaptıkları şey buydu.

Ya Ezra'nın ya da birlikte olduğu kadının seri katil fetişi ya da snuff fetişi vardı ve bunu örtbas etmek için CK'nın MO'sunu kullandılar.

Çünkü Brittanie'nin motel odasında aldığı şey buydu. Ve Ezra bu yüzden kaçtı.

Çünkü oyunları tutmadı. Ezra, CK olmadığını bildiklerini biliyordu. Ve o da öğrenilmişti.

Anahtar Kart

O akşam Rus viskisiyle balkona geri döndü.

McGill'de yabancı tehlikesi web sitesinin adresi vardı, bu web sitesi aynı zamanda diğer çeşitli olağandışı veya yoğun fetişlere de hitap ediyordu ve FBI, özellikle Ezra'ya görevlerinde eşlik eden dominatrix'in isimlerini alacaktı.

Rus, Thea'yı çağırmış, onunla tekrar görüşmüştü ama tam da şüphelendiği gibi, Thea bu seçeneklerin var olduğunu bilse de bunlar hakkında pek bir şey bilmiyordu ve kesinlikle bu tür şeylerle ilgilenen bir Domme tanımıyordu.

Herhangi bir bireyin cinsel olarak ihtiyaç duyabileceği şeyleri kötüleyecek biri olmasa da, herhangi birinin katı sınırlarının göz ardı edildiğini bilmek onu çileden çıkarıyordu.

İsimleri ya da ayrıntıları paylaşmasa da Rus'la aynı fikirdeydi, ancak ona verdiği şeyle Thea bunun rızayla verilen bir hizmet olmadığını ilan etti.

Tecavüzdü.

Ancak bunu açıkladıktan sonra bile Shannon suç duyurusunda bulunmayı ya da kendisine bu kabusu yaşatan erkeklerin isimlerini vermeyi reddetti ki ne yazık ki onun durumundaki pek çok kadın bunu yapmaya karar verdi.

İsim bile vermiyordu ki Moran kasabasında bu pisliğı yapabilecek kimler olduğunu bilsin.

On sekiz yaşında görünebilirdi ama yirmi üç yaşında olduğunu öğrendiler.

Polly onu mağdur yardımı ve ihtiyaç duyduğu diğer destekleri bulma konusunda konuşmak üzere götürdü.

Bu arada, motel cinayeti ve Ezra Corbin'le ilgili ipuçları, ipuçları ve bilgiler veren insanlardan gelen tüm iletişimlerin karışımı içinde (ve Moran bunların hiçbirini istememişti, ama Moran ona telefonun hiç durmadan çaldığını söyledi), şerif ofisi uygun bir çağrı aldı.

Bu nedenle Rus, öğleden sonrayı elinde silahı, diğer silahı da omuz kılıfında, ormanda, olmaması gereken bir faaliyeti olduğunu öğrendikleri kiralık bir kulübeye doğru ilerleyerek geçirdi.

Ezra'yı yakaladıklarını sandılar.

Rus, belki de CK'ye sahip olma ihtimalleri olduğunu düşündü.

Liselilerin takılmak ve parti yapmak için burayı seçmiş olabileceklerine dair kanıtlar dışında kimseyi bulamadılar.

Kiralama şirketiyle temasa geçtiler, o da mal sahipleriyle temasa geçti ve günün büyük kazanımı: parti yeri kapatılacaktı.

son Brittanie'nin eski erkek arkadaşı geldi.

Mazereti vardı. Hafta sonu için yeni kız arkadaşıyla kampa gitmişti ve Brittanie öldürüldüğünde geçen Çarşamba gecesi onunla birlikteydi.

Brittanie öldüğünde o da yıkılmıştı. Uzun sürmemişti ama araları fena değildi, bu yüzden eve gelip Brittanie'nin öldüğünü öğrenince yıkılmıştı.

Ancak bu, Ezra'nın ismini daha da öne çıkaran bir başka isim oldu.

Ancak Ezra'nın rüzgârda savrulmasıyla birlikte, web sitesinin arkasındaki kişileri Shannon'ın işine gönderdikleri kişilerin isimlerini ve ayrıntılarını vermeye zorlamak için emirleri çıkana kadar ellerinde bir sik vardı.

Bu yüzden öğleden sonrasını dışarıda olmak, kapıları çalmak ve ormanları araştırmak, hatta Ezra Corbin'i bulma, onu içeri sürükleme ve Moran'ın da aynı şeyi hissettiğini bildiği gibi bir sorgu odasında onu parçalama ihtimalini düşünerek geçirmişti.

Ama bunun yerine, ikisi de Bohannan'la birlikte Moran'ın ofisine kapanıp CK'yi nasıl temizleyeceklerini konuştular.

Ertesi geceye kadar bekleyip onun ya da kılık değiştirmiş gibi görünen birinin ya da kılık değiştirmemiş ama daha önce giydiği kılıklardan birine benzeyen birinin belediye meclisi toplantısına gelip gelmediğini görmek gibi harika bir fikir buldular.

Moran, Brad'i oraya götürüp kimlik tespitini yapacaktı.

Oradan, tabii ki, onu indirip sorgulamak için getireceklerdi.

Rus bu konuda pek umutlu değildi, çünkü tüm adamlar CK'nin Rus'un MP'de olduğunu bildiğini ve bunu o kadar kolay ya da hiç kolay yapmayacağını bildiğini kabul etti.

Ama sahip oldukları tek şey buydu ve şimdilik kafalarında kalan tek bant genişliği buydu, özellikle de Shannon'ın paylaştıklarını dinleyen Rus ve Moran, bu onları hem sarsmış hem de kızdırmıştı çünkü Shannon onların elini kolunu bağlamıştı.

Polly'nin söylediklerinin yerine ulaşmasını ve yardım bulmasını ummaktan başka onun için yapabilecekleri bir şey yoktu.

Misted Pines'da suç işlenmeye devam ettiğinden, Seattle birimi soruşturmanın kapı çalma/odun tarama kısmına yardımcı olmak üzere yerel polislerle birlikte birkaç ajan gönderdi.

Ve Rus'a, arkadaşı Eric'i arayabileceği ve onun ya da ekibinden birinin gelip Ezra'nın avına ya da CK'nin gözcülüğüne eğitilmiş gözler ve kulaklar ekleyebileceği umuduyla baş başa kaldı.

Ancak Moran'ın yardımcılarında Karen'a emir vererek Brittanie'de bulunan kristalin resmini verdi ve kendi yetki alanında, yetki alanı dışında, Idaho'da, Oregon'da ya da lanet Alaska'da kaç tane New Age dükkânı ziyaret etmesi gerektiğini umursamadığını, kristalin nereden alındığını bilmek istediğini ve bunun Ezra ya da Domme ile bağlantılı olmasını istediğini söyledi.

Muhtemelen boşa kürek çekiyordu, bugünlerde her şey internetten alınıyordu. Ama şerif yardımcısı Brittanie için bir şeyler yapmak istediği için her şeyi kabul etti ve neredeyse karakoldan dışarı fırlayacaktı.

Moran'la birlikte akşam yemeği için Double D'ye ve Heidi yaka kartlı garson, servis ettiği patty melts'e yakmak istercesine baktıktan sonra onları başından savmıştı.

Bu arada, Double D yüzde yüz ellilerde takılıp kalmıştı.

Söylemeye gerek yok, otele döndüğünde hiç havasında değildi, ama adam ondan ne kadar hoşlanmış olursa olsun, bir seri katilin serbestçe dolaştığı ormandaki ıssız bir patikada karanlıkta kaçacak kadar aptal değildi.

Bu yüzden kıyafetlerini giydi ve ne kadar çok koştuğunu fark etmeden önce otelin spor salonundaki koşu bandında beş mil koştu.

Yukarı çıktı, duş aldı ve kızının ısrarı üzerine çantasına koyduğu ama bir türlü giymeye vakit bulamadığı şezlong pantolonunu giydi. Kızının öyle olduğunu düşünmesi fikri hoşuna gitmişti. Üzerine bir termal giydi.

Ve yalınayak, saçları ıslak, burbonuyla balkona çıktı.

Soğuğu hissetmiyordu, çünkü içlerinden birinden hoşlanmak gibi affedilmez bir suç işleyen genç bir kıza toplu tecavüz eden bir grup meçhul oğlana ne yapacağına dair tatmin edici bir intikam fantezisine dalmıştı ki, ön cebindeki telefonu kalçasına çarptı.

Onu çıkardı ve Lucinda'dan bir mesaj gördü.

Bardağını korkuluğun koydu ve kontrol etti.

Beni affedeceksin, Thea aradı. İnsanları tanırım. Bu nedenle, odanızın anahtar kartını aldım. Üç, iki...

Arkasını döndü ve onun içeri girdiğini gördü.

Tanrım, o bir şeydi.

Bu sefer Fildişi.

Uzun yakalı fildişi palto. Eldiven

gibi oturan fildişi elbise.

Yüksek topuklu botları parlak boz kahverengi olmasına rağmen.

Sanki odanın sahibiymiş gibi odanın yürüdü ve balkona çıktı.

Rus karanlık olduğuna seviniyordu çünkü sertleşmeye

başlamıştı. "Hey," diye selam verdi.

"Zor bir gün müydü?" diye sordu.

"Bazılarından daha az sert, diğerlerinden daha

sert." "Kes şunu," diye fısıldadı.

Evet.

Ondan

hoşlandı. O

da anladı.

Ve o da oradaydı.

Bir atış yaptı ve kolunu uzattı. O gün bir

kez olsun kazanmıştı.

Ona doğru yürüdü, yanağını omzuna yasladı ve kollarını ona doladı.
Her iki elini de etrafına sardı.

Beklendiği gibi, kendini iyi hissediyordu. Buna ek olarak, güzel kokuyordu. Ve sıcaktı.

"Islak saçlar ve çıplak ayaklarla soğukta dışarıda olmamalısın," diye uyardı.

"Her şey iyiydi. Bir intikam fantezisinin ortasıındaydım."

Başını geriye doğru eğdi. "Bunlar soğuk algınlığı ve gripten korur mu?"

Gülümsedi ve başını salladı. "Seni içeri götürebilir miyim?"

Gülümsemeye devam etti ve başını salladı.

Gülümseyerek karşılık verdi, döndü, içkisini aldı, elini tuttu ve onu içeri götürdü.

Kapıyı kapattı.

Şömineyi yakmak için şömineye gitmeden önce ona bardağını verdi.
üzerinde.

Çantasını ve paltosunu silkti, çantayı koltuğa fırlattı.
masaya, paltosunu sandalyenin üzerine koydu ve kanepede buluştular.

"İçki ister misin?" diye sordu. "Görünüşe göre sen ."

Dudakları kıvrıldı. "Hemen getiriyorum."

"Ben alırım. Çorap almam lazım. Ayaklarım donuyor."

Gözbebekleri .

Bu, Rus'un kanepeden kalkıp odasına giderken, ağır çoraplarını çekiştirirken, geri dönerken, mini buzdolabındaki dolu bir kadeh şarap sipariş ederken ve sonra ona geri dönerken sırttığı anlamına geliyordu.

"Thea seninle konuşmamalı," diye paylaştı.

"Senin için endişeleniyordu. İyi durumda olmadığını söyledi. Bana nedenini söylemedi. Bana sadece her şeyi bilmediğini ama durumun kötü olduğunu ve belki bir arkadaşına ihtiyacın olabileceğini söyledi."

"Peki ya kulüp?" "Kleo benim ikincim."

"Kleo?"

Şaşırmış görünüyordu. "Onunla tanışmıştın. Onunla benimle tanışmadan önce ."

"Ah," dedi. "Güvenlik Sue."

İşte o zaman, onunla ilk tanıştığından beri ondan istediği şeyi elde etti. Ya da azından bir kısmını.

Gülmekten kırıldı.

Sonunda hem hem de duyabiliyordu ve tıpkı telefonda gibiydi. İnanılmaz.

Gülmesi bittiğinde şarabından bir yudum aldı ve "Ona böyle seslendiğini söylemeyeceğim" dedi.

"Beni korkutuyor," diye alay etti.

"Güzel," diye cevap verdi. "Bu onun işi. Ben orada olmadığım zamanlarda da benim yerime bakıyor. Ne olursa olsun kendi başına iyi çalışıyor. Ama bir bakıcım var çünkü bir kızım var. Yine de gecenin geç saatlerine kadar kalmıyorum çünkü evde onunla olmak istiyorum, Hillary'nin gece yarısı işten çıktığını söylememe gerek yok."

Kulübünde geçirdiği gece neden ortadan kaybolduğunun açıklaması.

"Dadın mı var?"

"Gece dadısı. Tüm annelik işlerini ben yapıyorum, okula gidip gelme, okul sonrası vs. Ama işe gitmem gerektiğinde Hillary orada oluyor."

"Brittanie onu ne zaman izledi?"

"Kapalı olduğu geceler ve... diğler zamanlar."

Lanet olsun.

Daha iyi olmaya devam etti.

"ödeme yapmak için bir nedeniniz olsun diye uydurduğunuz zamanlar çünkü paraya ihtiyacı vardı ve Madden onunla zaman geçirecekti," sonucunu çıkardı.

Gözyaşlarını şarabından aldığı bir yudumun arkasına sakladı. Evet.

"Brittanie hakkında bilmeniz gereken bir şey var," dedi nazikçe. "Güzel dekore edilmiş bir dairesi ve belki bir ya da iki tasarım çantası vardı. Ama aynı zamanda ellerini sık sık dışarı çıkaran üç aile üyesi vardı ve annesinden nefret ediyor olabilirdi, ama babasına ve erkek kardeşine göz kulak oldu. Bu Brittanie hakkında zaten bildiğiniz bir şey, değer verdiği kişilere karşı sadık ve sevgi doluydu."

Lucinda tepkisini bir yudum daha şarap içerek bastırdı ama Lucinda bunu yapmadan önce gözlerindeki parıltıyı gördü.

Bu, Rus'un yavaşça elini uzatmasının nedenlerinden sadece biriydi ve kız geri çekilmeyince parmaklarını boynuna doladı ve başparmağıyla oradaki yumuşak teni okşayarak, "Beni kurtarmaya gelmene gelince, bu işin bir parçası. Baktan şeyler duyuyorum. Baktan insanlarla uğraşıyorum. Ve baktan olanların incittiği insanlarla uğraşıyorum. Ben iyiyim."

"Burada olmam senin için daha mı iyi?" "Evet," dedi, hiç tereddüt etmeden.

"O zaman bu konuyu kapattık."

"Otoriter," diye mırıldandı.

"Her zaman değil," dedi şarap kadehine doğru. Evet.

Bu onun da sikini kaldırdı.

Adamın kötü bir gün geçirdiğini duymuş ve ona ulaşmak için ormana kadar araba sürmüştü.

Bu, onlara olan şey, bir şeydi.

Ve şu anda olduğu için, aletiyle ilgili olamazdı.

Onunla, onlarla ve nereye gitmeleri gerektiğiyle ilgili olmalıydı.

Şeffaflık.

"Sana söylemem gereken bir şey var."

"Hmm?" diye sordu, kaşlarını kaldırarak sıradanlaştırdı, ama o kehribar gözler delici bir şekilde ona odaklanmıştı.

"Misted Pines'a neden çağrıldığımı açıklamam gerekiyor."

Şarap kadehini bacağına dayadı ve yüzü ona daha dönük olacak şekilde kaydı.

Ama elini boynundan için bunu dikkatle yaptığını fark etti.

Güzelmiş.

"Üzücü olacak," diye uyardı. "Bunu tahmin etmiştim," dedi yumuşak bir sesle.

"Ve belki de korkutucu."

Gözleri genişledi.

"Kristal Katil'in peşindeyim," diye açıkladı. Kadının yanıtı hem can sıkıcı hem de rahatlatıcıydı.

Bu varlık, kaşlarını şaşkınlıkla aşağı çekti ve "Pardon?" diye sordu.

"Kristal Katil, o bir seri katil."

"Oh," dedi hazırlıksız bir şekilde. "Bu tür şeyleri pek takip etmem."

Tanrıya şükür.

"Bekle, Ezra bu Kristal Katil mi?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "Hayır, ama hafifletici sebepler beni burada tuttu."

". "

"Bana bir söz verir misin?" diye sordu.

"Belki," diye geçiştirdi.

"Her şey bitene kadar bakma."

"Kahretsin," diye fısıldadı.

Ona doğru yaklaştı. "Paylaşmak istediğim başka bir şey var."

Kadın başını salladı.

"O Ezra değil. Ama burada, Misted Pines'da olabilir."

Tekrar başını salladı.

"Ve bu , o burada... benim için." Ancak o zaman gözleri kocaman oldu.

YİRMİ BEŞ

İyi Ol

Telefonu komodinin üzerinde tıkırdıyordu.

Rus gözlerini açtı ve bir an için ne olduğunu anlayamadı.

Sonra Lucinda'nın parfümünü kokladı.

Çenesini boğazına dayadı ve karanlığın içinden onun şeklini gördü, yan tarafına doğru sarkmış, kolu karnında, başı göğsünde, yatağında.

Hâlâ elbisesini giyyordu ama botlarını çıkarmıştı.

Dün gece, yerleşmeye, rahatlamaya başladığında, fermuarını açıp onları çıkarmasını izlemek, tanık olduğu en erotik şeylerden biriydi.

Ona aynı şeyi verdiğini söyleyemezdi. Üzerinde salon pantolonu ve termal vardı.

Yorganın üstündeydiler ama ekose battaniye üzerlerindeydi.

Ve Madden şarap şişesini bitirmişti, Madden viskiyi bitirmişti, Madden dün gece ona geldiğinde ne kadar kötü olacağını bilmediğini paylaşmıştı, bu yüzden Madden geceyi Madden'in hayran olduğu ve onu gülünç bir şekilde şımartacak olan erkek kardeşiyle geçirecekti ve sonra o sabah onu okula götürecekti.

Rus, bunun on yıldır bir kadının kendisi için yaptığı en anlamlı şey olduğunu .

Sonra gecenin derinliklerine kadar konuştular, daha rahat olduğu için kanepeden yatağa geçtiler. Sarılmaya başladılar ve Rus, ilk uyuyanın o olduğundan şüpheleniyordu.

Ama o kalmıştı.

Ve şimdi ona sarılmıştı, kolunu ona dolamıştı, sırt üstü yatıyordu ve kendini harika hissediyordu.

Yıllardır geçirdiği en iyi . Açık ara.

Çoğunlukla susturmak için telefonuna uzandı ama her zaman yapmak zorunda olduğu şey olduğu için aramayı cevapladı.

"Lazarus," dedi sessizce.

Lucinda kıpırdandı.

Vücudu gerildi ve Jennifer kulağına "Görevde misin?" diye fısıldadığında sabahki ereksiyonu yok oldu.

"Hey, bir saniye," dedi, hâlâ konuşuyordu, şimdi Lucinda'yı uyandırmadan kendini ondan kurtarmaya çalışıyordu.

Bu başarısız oldu.

Başını kaldırdı.

"Neden konuşuyorsun?" diye sordu Jenn. Bu talep üzerine Rus sustu.

Tamamen.

Çünkü önce merhaba demedi.

İkincisi, hava hâlâ karanlıktı, bu yüzden erken olmalıydı, onun için bile, dört saat sonra.

Üçüncüsü, görevde olup olmaması artık onu ilgilendirmiyordu. Ondan nafaka alamayacak kadar çok para kazanıyordu. Onu birlikte aldıkları evde bıraktı. Çocukların üniversite masrafları için para biriktirmişlerdi.

Yani önemli olan her konuda korunuyorlardı.

Tesadüfi Acre ve Sabrina olayları dışında, artık konuşmaları için bir neden yoktu ve kesinlikle sabahın köründe onun bokuyla uğraşması için bir neden yoktu.

Lucinda'nın gölgeli yüzüne baktı.

"Yanımda biri olduğu için böyle konuşuyorum ama merak etmeyin, şu anda uyanık."

Jenn'in nefesini duydu.

"Yapabilirim-" Lucinda fısıldayarak bir hamle yaptı ama Lucinda buna kolunu Lucinda'ya dolayarak cevap verdi.

"Görevde misin?" Jenn sordu. "Evet."

"Şu anda çalışıyor musun?"

"Uyuyordum."

"Başka biriyle mi?" diye sorduğunda sesi tizdi.

Saate baktı. "Jenn, burada saat beş buçuk. Neden arıyorsun?"

Lucinda bu isimle ona karşı gerildi.

Evet, dün gece çok konuşmuşlardı. Çocuklarının, kardeşlerinin, yengelerinin, yeğenlerinin sayısız fotoğrafını göstererek anlattığı hikâyeler sayesinde Jenn hakkında artık çok daha fazla şey biliyordu.

"Görevdeyken neden yanında biri var?" Jenn geri döndü.

"Çocuklar iyi mi?"

"Sen... sen... *birini* mi *beceriyorsun*?"

Kendini yatakta yukarı çekti ve bu kez Lucinda da onunla birlikte geldi, bir elini göğsünde tutarak bunu kendisi yaptı.

Adam eski sevgilisiyle telefonda konuşurken, kadın ona sahip çıkıyormuş. Çok güzel.

Ama ne yazık ki, Jenn kulağındayken, yeterince nazik değildi. "Onlar. Çocuklar. Tamam mı?" diye zorladı.

"Evet, iyiler. Ama Sabrina'ya görevde olduğunu söyledin ve onun nasıl endişelendiğini biliyorsun," diye tersledi.

"Düşünebildiğinden beri hayatı bu. Endişelendiğini biliyorum. Bir FBI ajanı babaya sahip olmanın getirdiği bir şey bu."

"Dışarıda bu tür şeyler yaparken ona söylemenden hoşlanmadığımı sana söylemiştim."

"Sana bunun benimle yetişkin kızım arasında olduğunu söyledim. Ve o seninle aynı fikirde değil. Bilmek istiyor. 'Bu tür şeyler' benim işim Jenn ve kızım babasının yaptıklarından gurur duyuyor."

"Bu onu üzüyor."

"Artık bir yetişkin olduğuna göre, bu onun kararı."

Lucinda ona doğru eğilerek ışığı yakmak için uzandı ve ışık etrafı aydınlatıldığında gözlerini kısarak baktı.

"O yetişkin değil, sadece on sekiz yaşında. Onu bu tür şeylerden korumak senin görevin."

", sırf benimle uğraşmak için . Kocan iş için falan mı uzakta? Ona binmek için orada değil mi?"

Artık odanın içini görebiliyordu ve görebildiği şey Lucinda'nın gülümsediğiydi.

Kurnaz kraliçesi bundan zevk alıyordu.

Evet.

Ona Jenn hakkında her şeyi anlatmıştı. "Royce'u bu işe karıştırma."

"Royce senin kocan. . *Beni* bu işin dışında bırakmaya ne dersin? Bu mu?"

"Sana ne oldu böyle?" diye kırıptı.

"Biraz mantıklı," diye karşılık verdi. "Şimdi, eğer çocuklarla ilgili acil bir durum yoksa, bunu bitiriyorum. Sonra görüşürüz."

Sonra da telefonu yüzüne
kapattı. Lucinda hemen işe
koyuldu. "Bu sık sık olur mu?"

"Biliyorsunuz, o benim hayatımın öyle bir parçasıydı ki, hayatımın bir parçası olmayı asla bırakmadı. Yani evet, öyle," diye yanıtladı. "Ve merhaba güzelim, günaydın."

Gülümsedi, beyaz dişleri ve her
şeyiyle. Elindeki telefon çaldı.
Ona baktı. Jennifer.

Lucinda, "Al şunu," diye ısrar etti.

Başını iki yana salladı. "Hayır. Güveçte pişirebilir. Kahve ister misin?"

"Rus, tatlım," diye mırıldandı, gözlerinde eski karısıyla yaşadığı bir olaydan sonra bile sabah ereksiyonunu geri getirebilecek bir ışık vardı.
"Al şunu."

Dudaklarının hissederek aldı.

"Jenn, bu hiç hoş değil," dedi ama gülümsüyor gibiydi. "Seni eğlendiriyor muyum?"

Bağırmaya yakındı.

Lucinda'ya baktı, yüzünü çevreleyen ve göğsünden aşağı dökülen koyu renk saç bulutu. Makyajı sanki yeni yapılmış gibi tazeydi.

İşte oradaydı, yatağında, bütün gece ona eşlik ettikten sonra, çünkü boktan bir gün geçirmişti... cehennem, boktan birkaç gün. İşten geliyordu ve çocuğu için ayarlamalar yapıyordu ki orada olabilsin.

Ve onu öpmemişti bile.

Seri katiller karşısında çılgına dönmedi ama kanı olmayan bir kızın cenaze masraflarının karşılanmasını talep ettiği için hafif bir kriz geçirdi.

Elini uzattı, parmaklarının arkasını kızın yumuşak yanağında , sonra döndü, bacaklarını yatağın kenarına attı ve bıçakladı.

"Pekâlâ, dinlemen çok önemli," dedi telefonda, pencerenin önünde durmak için yürürken. "Artık seninle dalga geçecek biri değilim Jennifer."

Bir nefes daha.

"Boşandık. İşimiz bitti. Yatağımızda başka bir adamla yatarak bunu açıkça . Başka bir adamın sikini aldıktan sonra seni istemedim ve sen buna karşı koymadın."

"Sen de karşı koymadın," diye karşılık verdi.

"Yapmam gereken bu muydu?" diye sordu. "Ben olmayan birini becerirken bana geri dönmen için yalvarmam mı?"

"Bir evliliğimiz vardı, Rus, çocuklarımız vardı."

"Evet, yaptık, peki neden başka bir adamla yattın?"

"Kocam sikişmek için evde değildi, o yüzden..."

"Yani? Yani başka bir adamla mı yattın? Yani sen, *sen*, Jenn, evliliğimize ihanet ederek son verdin ve bir şekilde onu senin ve çocuklarımız için kurtarmak bana mı düştü?"

Onun bir sessizlik oldu. Evet.

Aynen öyle.

"Kendini duyuyor musun?" diye avantajını bastırdı. "Bunun ne kadar boktan olduğunu biliyor musun? Tanrım, seni sevmiştim Jenn. Ama omzunun üzerinden, kendi lanet yatak odamın kapısında durup karımın sikilmesini izlerken bana baktığında bu sevgi anında yok oldu. Üç yıl önce boşandık, yanımda bir kadınla uyandım, bunu biliyordun ve küplere bindin. Ya senin bana yaptığını ben de sana yapsaydım?"

"Rus, belki-"

"Cevap ver
bana."

"Sana ne oldu böyle?"

"Sana söylemiştim. Biraz mantıklı. Olmamı istediğin her şey olmadığım için o kadar çok suçluluk hissettim ki, benim de ihtiyacım olan şey olmadığın gözümünden kaçtı. Talepkârdın. Yatıştırılamazdın. Ve sonunda affedilmeyecek kadar acımasızdın. Ben seni mutlu etmedim, sen de beni mutlu etmedin ve ilişkimiz bitti. O zaman neden beni aramaya devam ediyorsun?"

"Kızımızı korumaya çalışıyorum."

"Hayır, beni aletimle yönlendirmeye çalışıyorsun. Şunu kabul et Jenn, onunkini aldığında benimkini de kaybettin ve geri alamazsın. Öyle mi?"

"Artık kabalığı bırakabilirsin, Rus."

"Beni aramayı bırakabilirsin, Jennifer. Çocuklar. Konuştuğumuz tek şey bu. Dinliyor musun?"

"Siktir , Zachariah."

Tanrım, onun bu isimden nefret ettiğini biliyordu. "Doğru," diye ısırdı ve aramayı sonlandırdı.

Kendisine korkuyla ya da tiksintiyle değil, onunla gurur duyuyormuş gibi bakan Lucinda'ya döndü.

Yani evet, bir şeyler oluyordu. Ateşle imtihan.

"Dün yirmi üç yaşında bir kız geldi ve on beş yaşındayken aşık olduğu bir adam tarafından toplu tecavüze uğradığını ve adamın arkadaşlarını partiye davet ettiğini anlattı. Bir kere yapmamışlar ama tekrar tekrar gelmişler. O kadar berbat durumda ki, seksten zevk alabilmesinin tek yolunun tecavüze uğramak olduğu bir pozisyonda olabilir. Bu teoriyi test etmek için bir yabancı tehlikesi kurdu.

tekrar tecavüze uğrama senaryosu. Ama işler beklediği gibi gitmedi. Tecavüze uğramadı. *Tecavüze uğradı*. Tecavüz için birine para verdi."

"Rus," dedi sessizce, gözleri eriyordu, güzel yüzü sempati doluydu.

"Bu benim işim. Bu benim hayatım. Bununla zorundayım.

En kötüsü de bu değil Lucinda." "Bunu biliyorum."

"Tamam. Sen akıllısın. Bunu anlıyorsun. Seni korkutmak istediğimi biliyorsun. Daha seni öpmemişken ileri atlamam çok kötü ama benden hoşlanıyorsun. Ben senden çok hoşlanıyorum. Ve benimle neye bulaştığını bilmen gerek."

"Beni öpersen bunun bir kısmını şimdi halledebiliriz tatlım," diye davet etti.

Ve lanet olsun, kalçasının üzerine oturmuş ve yatağında eliyle desteklenmiş, davetkârdı.

"Olmaz bebeğim," diye fısıldadı. "Mesele sabah nefesi değil. Seninle tanıştığımdan beri seni becermek istiyorum. Şimdi sen, yatağımda, o kadar güzelsin ki, bir öpücükle bitmeyecek ve yapmam gereken şeyler var."

"Tamam," diye mırıldandı, davet hâlâ gözlerindeydi. Onun dün geceki sözlerini kullandı.

"Kes ." Ve ekledi, " ol." Dudağını ısırdı.

Tanrım.

Onu rahat bıraktı. "Brittanie'yi çok önemsiyordum. Ona kimin zarar verdiğini bulmalısın. Ne yaptığını biliyorum, Rus."

"Tamam," diye mırıldandı.

"Ve bunun yardımcı olmayacağını biliyorum, ama eski sevgilini kıyma haline getirmeni dinlemek çok ciddi bir şekilde tahrik ediciydi."

"Yardımcı oluyor ama yardımcı olmuyor. Ve bu iyi olmak değil."

"Bunu hak etti."

"Sen de benden hoşlanıyorsun."

"Evet," dedi basitçe. "Öyleyim."

Peki o zaman.

Siktir .

Ona doğru gitti, onu kendine çekti, yatakta sırt üstü döndü ve onu öperken üstünde tuttu.

Sabah nefesini deneyimlemedi.

Tadı misk kokuyordu, yasaktı ve çok lezzetliydi.

Kendi alanının kraliçesi olabilir ama öpüldüğünde tamamen teslim olur.

Sikeyim.

Onu sırt üstü yuvarladı ve gözlerini ayırıp ona baktı. "Vay canına," diye fısıldadı.

"Evet," fısıldadı.

"Haklıydın, bu iyi bir şey değildi." "Biliyorum."

"sonra iyi olacağım, söz veriyorum."

Öyle olmamasını umuyordu.

Yine de, "Mecburum," dedi.

"Rus?"

"Burası mı?"

"Sen olağanüstü bir adamsın ve nedeni kalbimi kırsa da seninle tanıştığımı gerçekten memnunum."

Lanet olsun.

O haklıydı.

Verdiği sözü on saniye bile tutamadığı için mutluydu. Onu tekrar öptü.

Bunu yaparken sertleşti.

Ama...siktir et.

Bunu hak etti.

Seeley Booth

Bir süre öpüştüler ve Lucinda'nın vücudu onun altında, üstünde olduğundan daha iyi hissetti, ama sonunda buna bir vermesi gerekiyordu.

Rus duş alırken, tıraş olurken ve giyinirken Lucinda oda servisi sipariş etti.

Şimdi ikisi de masadaydı, Rus'un dizüstü bilgisayarı tabağının yanında açıktı ve yulaf ezmesini ağzına atarken bilgisayarın açılmasını izliyordu.

Lucinda, o güzel kılıcını mükemmel bir şekilde koruyarak waffle yiyordu.

"Şimdi, Özel Ajan Lazarus."

baktı ve şimdilik waffle'ına olan ilgisini kaybettiğini gördü.

Dirseklerini masaya dayamış, parmaklarını birleştirmiş, çenesini parmaklarına dayamış, bakışlarını ona dikmişti ve onu öyle görünce, tadının nasıl olduğunu bilince, onunla her şekilde birlikte olmak için her şey bitene kadar beklemek zorunda olmadığını, insanüstü bir kontrol gerektirdiğini de biliyordu.

Ciddiyim.

Kadın nasıl iyi olunacağını bilmiyordu.

"Romantik değil," diye başladı. "Ama bizim için uygun görünüyor. İlk randevumuzun bu akşamki belediye meclisi toplantısında olmasına ne dersin? Eğer mümkünse, akşam yemeğinden sonra The Lodge'a gidebiliriz. The Lodge, Angelina kadar iyi olmayan bir şefi olan lüks bir restoran, Pinetop'taki restoran değil. Lezzetli kalın kesilmiş domuz pirzoları var. Eminim size söylememe gerek yoktur, Angelina'nın esmer şekerle kızartılmışı kadar iyi değildir, ama sizin için bir manzara değişikliği olacaktır."

Az nceki dşncesiyle evet demek istedi.

O akşamki belediye meclisi toplantısı için planlarının ne olduğundan emin değildi.

Bohannan, CK'in ona ya da değer verdiği hiç kimseye zarar vermeyeceğini söylemişti.

Ama Rus izlendiği riskini almak ve konsey toplantısına Lucinda ve Bohannan'ın yanıldığını düşünerek girmek istemiyordu.

Bunun yerine, CK'nin Rus'a, zamanına ve dikkatine sahip olduğunu ve bunu alan herhangi birinin tehlikede olacağını hissetmesi.

Bu nedenle ne yazık ki şu yanıtı vermek zorunda kaldı: "Bu akşamki konsey toplantısında aklımı başıma toplamam gerekiyor ve peşinde olduğum adam bana yakın olabileceği için herhangi bir şeye ya da herhangi birine vereceği tepkiden endişe ediyorum. Bu da seni onun radarına sokmak istemediğim anlamına geliyor. Toplantıdan sonra meşgul değilsem kulbnze gelip sizinle akşam yemeği yiyebilirim."

Uzandı ve çenesini okşadı.

Sonra da sözlerini şöyle bitirdi: "Ama bu işi ilerletmek için her şeyi yaptığımı bilmen önemli olsa da, tatlım, bence biraz alçakgönüllü olmalıyız."

Adam ona dokunduğunda bakışları yumuşamıştı.

Konuşması bittiğinde ise kurnazlaştı.

"Bu katille mi yoksa kasabayla mı ilgili?"

Bu mükemmel bir soruydu ve eğer herhangi yönü hakkında endişeleniyorsa, Rus endişelenmemesi için elini ondan çekti.

"Mesele şu," diye başladı. "Polisiye diziler harikadır. Ama gerçek değiller. İnsanlar onları izliyor ve polisliğin ne demek olduğunu bildiklerini sanıyorlar. İşin aslı, bu bir eziyet. Hiçbir şey bilmeyen ya da bildiklerini bilmenizi istemeyen bir sürü insanla konuşuyorsunuz, bu yüzden onlardan nasıl öğreneceğinizi bulmanız gerekiyor. Ve çoğu zaman başarısız olursunuz. Yanlış hatırlayan ya da art niyetli tanıklar sizi yanlış yöne sevk eder. Diğerleri ise konuşmaktan korkar ya da polislere güvenmez, bu yüzden de hiçbir şey söylemezler."

Çenesi hâlâ ellerinin üzerinde, gözleri hayranlıkla ona dikilmiş olan Lucinda başını salladı.

Rus devam etti.

"Ayrıca çok fazla bekleme var. İşlenmesi gereken bir kanıt bulamazsınız ve teknisyenlerin yapacak daha iyi bir işi yoktur ve hemen işe koyulurlar. TV dizilerinde ise kanıt gönderiliyor ve bir sonraki sahnede dedektifler sanki şehir merkezindeki bir polis karakolunda değil de Yıldız Gemisi Atılğan'daymış gibi görünen bir laboratuardalar. Laboratuvar önlüğü giyen ve saçını yapmak için çok vakti olan bir teknisyenle konuşuyorlar ve bir anda adamlarını yakalamak için ihtiyaç duydukları tüm kanıtlara sahip oluyorlar."

Dudakları yukarı

kıvrıldı. Rus'un ki de

öyle.

Ve devam etti.

"öyle değil. Bir yığılma var. Her zaman bir birikmiş iş vardır. Bazen günler, bazen aylar sürer. Ciddiyim. Örneğin çoğu DNA'nın çalışması aylar sürer ve bir ya da iki aydan bahsetmiyorum. Altı ya da sekiz, hatta daha uzun sürebilir. Her suç önemlidir. Sırayı atlayamazsınız."

"Bu mantıklı," dedi çenesini ellerinden kaldırıp kahve fincanına uzanırken.

Bunu yaptı ama dikkatini ondan ayırmadı.

Rus konuştuğu fark ediyordu ve kızın verdiği tepkilere bakılırsa, birinin onun söyledikleriyle, özellikle de işiyle ilgilendiğini göstermesi iyi hissettiriyordu.

Jennifer hiç sormamıştı ve bilmek de istemiyordu. Çocukları anlatmak için çok küçüktü ve muhtemelen Rus bu dünyadan ayrılana kadar da öyle olacaktı.

Yine de Lucinda'nın böyle hissettiğini açıkça belli etmesi iyi bir duygudan daha fazlasıydı.

Ama konuşmaya devam etmesinin tek nedeni bu değildi.

"Evet," diye yanıtladı. "Bir teknisyenin Brittanie'nin dizüstü bilgisayarına girmek için gereken beş dakikayı bulması Cumartesi gününe kadar sürdü ve daha uzun süre beklemek zorunda kalmamamız sürpriz oldu. Polislerin tüm saatlerini tek bir dava üzerinde çalışarak geçirmediğinden bahsetmiyorum bile. Bu benim için şu anda oluyor, ama bu çok nadirdir. Ofisimde birden fazla açık dosyam var. Sadece CK'yı takip etmiyorum. Tüm polislerin üzerinde çalıştığı birden fazla açık dosya vardır. Ayrıca onlara ne yapacaklarını, ne zaman yapacaklarını ve ne kadar kaynak harcayabileceklerini söyleyen amirleri de vardır. Bir günde sadece çok fazla saat ve sadece çok fazla vergi doları . Her mağdur ya da aile adalet istiyor ve bu işi yapmanın ne kadar zor olduğu hakkında hiçbir fikirleri olmadan bunun için çabalıyorlar."

Lucinda tekrar başını salladı.

Kendi kahvesinden bir yudum aldı.

Fincanını yere bıraktığında ona, "İnsanların beni John McClane ya da Seeley Booth sanmasına alışkınım. Ciddiyim. Bu benim ilk belediye meclisi toplantım olabilir ama çıldırmış insanlara cevap verme baskısını ilk kez yaşamıyorum. . Açıklasam bile anlamayacaklar.

Cevap istiyorlar ve güvende olduklarını bilmek istiyorlar ve her ikisiyle de ilgilenmem için bana güveniyorlar."

"Çok fazla stres var," dedi, hala onu kelimesi kelimesine takip ediyordu, ama şimdi ifadesinde endişe vardı.

Başını iki yana salladı.

"Pek sayılmaz. Bu bir iş. Neyi önemseyeceğini öğreniyorsun. Brittanie'ye yapanları bulmayı ve cezalandırılmaları için sağlam bir dava oluşturmayı önemsiyorum. Senin, Madden'in, Keyleigh'in, hatta babasının ve kardeşinin cevaplar bulup olayı kapatmanızı önemsiyorum. Bu kasabanın bir bulutun altında yaşamamasını da önemsiyorum ama bu benim öncelik listemde alt sıralarda yer alıyor. Buna ne zaman ayırıyorum ne de kafa yoruyorum. Ayrıca amirlerim dışında kimseye hesap vermem. Eğer insanlar seninle vakit geçirmemden hoşlanmıyorlarsa, siktir et onları. On altı yıl boyunca Papaz Richard'a hesap verdim ve bu benim seçimim değildi. Benim üzerimde kimin söz sahibi olacağını ve zamanımı nasıl geçireceğimi ben seçerim ve bunu öyle bir şekilde yaparım ki, eğer işim biterse, bırakmakta ve yoluma devam etmekte özgür olurum. Şu anda bildiğim şey, bu varlığın Misted Pines kasaba halkı olmadığıdır."

"Yani, kısacası, toplantıda iyi olacaksın." Dudaklarının seğirdiğini hissetti. "Kısacası, evet."

"Daha sonra kulübe gelebilirsen, yemek için beklerim ve birlikte yemek yeriz."

"Kahverengi şekerle kaplanmış bir şey sipariş edeceğim." Gülümsedi.

Hafifçe ona doğru eğildi, elini kaldırdı ve işaret parmağını ona doğru uzattı.

Kızın gözlerinin parladığını gördü, sonra biraz daha eğilip ağzını uzattı.

Aldı, sadece diliyle hızlı bir vuruş yaptı çünkü başka bir tat daha almak istiyordu ama daha fazlası için zamanı yoktu.

"Misted Pines'da bir seri katil olabileceği gerçeğini kabullenmiş görünüyorsun," diye belirtti.

"Değilim," diye karşılık verdi. "Ama kul b mde sıkı bir güvenlik var. Ayrıca kulübe yakın olan evimde de. Ve ben gerçekçi biriyim. Tehlikeye karşı tetikte olacağım. Kleo'yla yüz yüze görüşüp neler olup bittiğini anlatacağım, gizli tuttuğundan emin olacağım ama o da olması gerektiği gibi olayları büyütecek. Ben de kendime ve kızıma dikkat edeceğim. Yapabileceğim başka bir şey yok ama varsa da yapacağım."

"Bu kadar mantıklı olman çok seksi." Alay ediyordu.

Aynı zamanda rahatlamıştı çünkü kız mantıklı davranıyordu. "Tabii ki öyle," diye cevap verdi, her zamanki gibi soğukkanlıydı.

Bu da çok seksiydi.

Bununla birlikte, bir kadın öldürülmüştü ve bir seri katil şehirdeydi.

O ve Lucinda yollarını bulmaya çalışıyorlardı. Bu noktada, talepte bulunmak onun haddine değildi.

Mantıklı olması çekiciydi.

Ama bu iş bir yere varacaksa, onun korumacı olduğunu anlaması gerekiyordu.

"Eviniz kulübe ne kadar yakın?" diye sordu.

"Yürüme mesafesi, tatlım," dedi, sesi yumuşaktı, onun korumacı olduğunu çok iyi anladığını gösteriyordu. "Yani... Çok yakın. İyi olacağız."

Doğru.

Sonra, sabahın erken saatlerine kadar çok sayıda ışık, kamera ve çok sayıda insanın gelip gittiği bir binaya yürüme mesafesinde.

Bununla yaşayabilirdi.

Ona bir gülümseme attı ve kız tekrar konuştuğunda dizüstü bilgisayarına geri dönüyordu, bu yüzden dikkatini ona geri verdi.

"Bil diye söylüyorum, David Boreanaz'dan çok daha yakışıklısın. Yani, normal bir ölçekte, o dokuz ya da on. Ama sen farklı bir ölçektesin, onun sadece beş olduğu bir ölçekte."

Rus bunun üzerine kahkahayı patlattı ve bu sefer ağzına ulaşmak için sonuna kadar eğildi.

Onu öpmeyi bitirdiğinde, dizüstü bilgisayarına dönmeye başlamıştı ki, kadın onu tekrar rahatsız etti.

Kadının yüzündeki ifadeden bundan sonra söyleyeceklerinin çok daha farklı olacağını anladı ve kendini hazırladı.

"Seni tanımaktan keyif alıyorum," dedi. "Daha fazlasını öğrenmek için heyecanlıyım. Yaptığınız işe hayranım. İnanılmaz derecede ilginç." Parmaklarını onun bileğine doladı. "Ama bana kendini açıklamak zorunda olmadığını bildiğinden emin olmak istiyorum."

"Bilgilendirmede aşırıya mı kaçtım?" diye sordu kendini küçümseyerek. Kadın onun bileğini sıktı ve kararlı bir şekilde "Hiç de değil" dedi.

Bir saniyeliğine debelenir gibi oldu. Ve sonra devam etti.

"Bu benim vereceğim bir karar değil, Rus. Ve ilişkimizin bu noktasında, bunu yapmak için ihtiyacım olan bilginin yakınına bile sahip değilim. Ama birlikte olmaktan çok keyif aldığım, tanımaktan çok keyif aldığım, öpmekten de çok keyif aldığım bir adamla ilgili ön okumam,"-küçük bir gülümseme verdi-"hemen tüm hayatı boyunca bir köşeye itilmiş ve seçimlerini savunmak zorunda bırakılmış olması. Buna eski karısı da dahil. Demek istediğim, bu ben değilim. Seni tanımak istiyorum. İstemediğim şey, beni herhangi bir şeye ikna etmek için kendini düğümler halinde bükmek zorunda hissetmen. Eğer seni anlamıyorsam, ben senin için doğru kişi değilim demektir." Ona çok daha büyük bir gülümseme verdi. "Neyse ki seni anladığımı hissediyorum."

Sözlerini bitirmeden önce yakınına eğildi.

"Demek istediğim, benimleyken kendin olabilirsin. Ofisime girdiğinden beri seni çekici buluyorum. Ve o andan itibaren öğrendiğim her şey daha fazlasını istememe neden oluyor."

Rus göğsünde bir yanma hissetti, güçlüydü, kalıcıydı. Ve asla iyileşmemesini umduğu bir yanıktı.

Ayrıca manzaralı bir süitte yulaf ezmesi ve waffle yerken bir kadınla hiç öpüşmemişti ama o zaman öpüşmüştü.

Müthişti.

Hava almak için kalktıklarında, kedinin kremasını almış bakışı vardı, bu neredeyse daha fazla öpüşmek zorunda kalacakları anlamına geliyordu, tercihen yatak odasında.

Ama odaklanmak zorundaydı.

Bu yüzden, sevişirken anlamamış olma ihtimaline karşı, nazıkçe bitirmek ve aynı zamanda söylediklerinin ne kadar anlamlı olduğunu anlatmak için başparmağını kızın dudağına sürttü.

Daha sonra dizüstü bilgisayarına döndü, bu sefer sonuna gitti ve e-postasını açtı.

McGill'den konu başlığı ile bir tane görmüş: 61 FR 2659, BI/7690 / 09-16-22 - E-POSTA.

Brittanie'nin dava dosyası.

Çıkardı ve McGill "İLGİLENENLER, 3. SATIR" yazmıştı.

Rus ekli dosyayı açtı, paylaşılan şifreyi yazdı ve büyük dosya açılana kadar bekledi.

En üstte köprüler içeren bir içindekiler tablosu vardı.

GELENLER JASN.BOHANNAN@GMAIL.COM .başlıklı üçüncü satıra tıkladığında pek de mutlu şeyler düşünmüyordu

Birincisi, iki isim de yanlış yazılmıştı.

İkincisi, herkes yaklaşık on saniye içinde bir Gmail hesabı edinebilirdi.

Üçüncüsü, ne göreceğini biliyordu, bundan hoşlanmayacaktı ve Jason öğrenirse bu onu mahvedecekti.

Köprüye tıkladı ve Brittanie'nin adresine bu adresten gelen bir e-postanın ekran görüntüsüne yönlendirildi.

Dedi ki,

B-

Mesaj yok. Sen ve ben. Tekrar birlikteyiz. Better Times Motel. Konuşacağız. Hallederiz. Benimle orada buluş. Yarın gece. Bana mesaj atma. Sadece orada ol.

Yedi numaralı odaya geçin.

Uzlaşma.

Seni seviyorum,

-Jace

Ondan hoşlanıyordu. Onunla yaşamak, evlenmek istiyordu.

Bunun romantik olduğunu düşünecekti. Bunun Bohannan Yerleşkesi'nden uzaklaşmak ve Jace ile kendisinden başka hiçbir şeyle ilgilenmemek olduğunu düşünecekti.

Oraya giderdi. Düşünce yok. Şüphe yok.

Mutluydu.

Heyecanlıyım.

Uzlaşma. Seni

seviyorum.

Orospu çocukları.

Adresini öğrenebilmesi için hiç e-posta alışverişinde bulunup bulunmadıklarını merak etti. İnsanlar mesajlaşırdı. Birbirinize yakın yaşıyordunuz, e-posta göndermeniz için bir neden yoktu.

Fark etmezdi. Rus hayatındaki insanlardan her zaman e-posta alırdı ve kimden geldiğini görmek için adresi sadece üstünkörü not ederdi.

Jasn Bohannnan'ın istemediği bir ayrılıktan sonra kendisine ulaşmaya çalıştığını görünce heyecanlandı.

Ve motele Jason için giderdi. Herkesin söylediğine göre, o motele gideceği tek kişi Jason olabilir.

Bu da demek oluyor ki.

Sandalyesinden fırladı.

Lucinda onun ani hareketi karşısında irkildi ve başını kaldırıp ona baktı.

"Gitmem gerek," dedi.

Gözleri dizüstü bilgisayarına kaydı ama adam eğilip dudaklarına bir öpücük kondurunca tekrar ona döndü.

"Sen iyi misin-?" diye başladı. "Git," diye ısrar etti.

Gecikmedi.

O strode için ve Yatak odası. O bağlanmış
üzerinde onun silahlar ve ceketini silkti.

Kadına dönerek dizüstü bilgisayarını kapattı, kaptı ve kapıdan çıkmadan önce ona son bir öpücük verdi.

Asansörde Moran'a mesaj atmış.

Sonra valeden anahtarlığını aldı ve koşarak aracına kendisi gitti.

Parçalar

Oran önce moteldeydi.

Rus kruvazörünün yanına park etti ve kolunun altında dizüstü bilgisayarıyla cipinden dışarı çıktı.

"Anahtarı aldın mı?" diye sordu.

Rus'a doğru yürüyen Moran, şu büyük, eski moda, elmas biçimli, plastik motel anahtarlıklarından bir anahtar uzattı.

Rus onu aldı ama cipinin kaputuna doğru ilerledi, dizüstü bilgisayarını açtı ve uyanması için bir düğmeye bastı. Şifresini yazdı.

E-posta .

Moran'a okuması gerektiğini belirtmek için parmağıyla işaret etti o.

Sonra koşarak yedi numaralı odaya gitti.

Olay yeri bandını çekip çıkardı.

Kapıyı açtı, içeri girdi ve dirseğini kullanarak Tepe lambası.

Brittanie gitti. Plastik gitti. Bu yatak oldu Buruşuk,
Ama onun dışında oda kiralanmaya hazır görünüyordu.

Rus'a hâlâ ölüm gibi geliyordu.

Doğruca banyoya doğru yürüdü. Tuvaletin üstünde bir pencere vardı. Opak cam.

Kapalıydı.

Bir kuşaktı.

Ayrıca bir erkeğin sığabileceği kadar büyüktü. Ve bir kadının.

Aslında, ayakta durabilir, işeyebilir ve tam önünüzdeki bulutlu bardağa bakabilirdiniz ve Rus kadar uzun olmanıza gerek yoktu.

Bu da merdivensiz girebileceğiniz anlamına geliyordu, alt çıkıntı tuvaletin arkasından belki beş santim yukarıda kalıyordu.

İçeri girebilmeleri için pencereyi açık tutmamı söylediler.

Arka tarafa park ediyorum ve olay yeri şeridinden geçmek zorunda kalmamak için dışarıdan dolaşıyorum.

Bu Seattle takım yapmadı siktir etrafta, Orada oldu
Pencerenin çerçevesi ve tuvaletin her yerinde parmak izi tozu var.

Döndü ve neredeyse Moran'a çarpıyordu.

"Jace aklını kaçırarak," diye homurdandı Moran. Rus'un dizüstü bilgisayar kolunun altındaydı.

"Evet. Bu yüzden bilemez." Moran'ın kafası şaşkınlıkla sarsıldı.

Rus şerifi iterek dışarı çıktı, cipinin ötesine geçti ve otoparkın ortasında durdu.

Yavaş daireler çizerek her şeyi içine çekti.

Motel L şeklindeydi. Önde lobi, on dört oda, etrafı yüksek tel örgülerle çevrili bir yüzme havuzu. Havuz yan taraftaydı ama yoldan geçen arabalar tarafından daha iyi görülebilmesi için tesisin ön tarafına daha yakındı.

Lobi ve uzun kenarda dokuz oda, L'nin ayak kısmında beş oda. Otomatların ve buzun bulunduğu açıda açık bir geçiş yolu.

Her ikisinin önünde iki park yeri için yeterince büyük odalar.

Caddenin ön tarafındaki tabela, çitin ön kenarından havuza kadar yaklaşık yirmi metre.

Motelin arazisini, havuzun ötesindeki açık doğa, ot-çalı ve kaya dolu araziden bir başka zincir bağlantı çiti daha vardı. Çit, arazinin uzunluğu boyunca uzanıyor ve motelin arka planını oluşturan dağın dik eğiminin önünde sona .

Mülke sokaktan tek bir giriş var. Genişti.

Araba için gerçek bir karşılama alanı yok. Çıkıntı yok. Check-in yapmak için lobinin dışındaki noktalardan birine park ettiniz.

Ancak, havuzun zeminini çevreleyen dar bir dikdörtgen çim dışında, otelin üzerinde bulunduğu tüm araziye kaplayan beton, binanın önünden de geçiyordu.

Brad, Brittanie'nin kapısının önünden geçmek zorunda kalmadan aracını park etmek için bu şekilde geri döndü.

Moran da ona katılmıştı ve Rus koşarak motelin önüne gelip durduğunda Moran sessizce onu takip etti.

Görevli resepsiyon memuru panorama pencerelerinden onları izliyordu.

Rus onu görmezden geldi.

Lobinin tamamı pencereliydi, ancak binanın yan tarafındakiler, yani birimlerin arkasındakiler, yerel turistik yerler ve işletmeler için broşürlerin bulunduğu teşhir üniteleriyle kaplıydı. Ayrıca, görebildiği kadarıyla, muhtemelen reklamlar ve etkinlik duyurularıyla kaplı bir ilan panosu da manzarayı gizliyordu.

O pencerelerden dışarıyı göremezdin.

Karanlıkta, diğer tarafta görececek bir şey olmadığını düşünebilirsiniz.

Oradaki tüm o pislikler de o yönden gelen gürültüyü bastıracaktı.

O tarafta başka bir sokak girişi yoktu ve yaklaşık yirmi metre ötedeki çok dik başka bir dağın dik duvarına giden doğadan başka bir şey yoktu. Doğadan kastı daha çok uzun otlar, çalılıklar, çalılar ve büyük kayalardı. ATV'niz olsa bile arabayla geçmek imkânsızdı. Bir tank bile bu karmaşanın içinden geçemezdi.

Rus yavaşça yürüyerek motelin yan tarafına, yani birimlerin arka tarafına baktı.

Arka tarafta araç genişliğinde bir şerit vardı ama oraya ulaşmak için sokak girişinden girip motelin önünden dolaşmanız gerekiyordu. O taraftaki betonu kaplayan ve boş arsayla bağlantısını kesen daha fazla tel örgü vardı.

Eğer bir araba gelirse ve lobinin önünden geçerse, özellikle de geceleri, resepsiyon görevlisi onu kaçırmazdı.

Moran'la birlikte motelin yan tarafına doğru yürüdü, tuvaletlerin üstünden odalara açılan pencerelerden başka bir şey yoktu.

Yedi numaralı oda olduğunu bildiği yerde durdu, çünkü sadece saydığı için değil, aynı zamanda binayı dış etkenlerden koruyan çatıdan bir çıkıntı vardı ve siyah parmak izi tozu pencerenin dış çevresinde hâlâ görülebiliyordu.

Çok titiz davranırlardı. Bunu biliyordu çünkü raporları okumuştı.

Ama...iyi.

Tekrar koşmaya başladı, Moran da onunla birlikte. Motelin arka tarafına varıp durdular.

L'nin açısında, şimdi açık olan bir kapı vardı ve çamaşır makinelerinin çalıştığını duyabiliyordu.

Çamaşırlar, çarşafklar, malzemeler.

Başka kapı yok. Ama daha fazla banyo penceresi var. Tüm birimlerin sadece önden girişi vardı.

Arka da park yeri vardı. İki araba park etmişti.
Hizmetçi ve katip.

Oraya park etmeleri söylenmediği sürece, herkes Brittanie'nin odasından kaçıyor gibi görünüyordu.

Muhtemelen malzeme boşaltma işini de burada yapıyorlardı.

Ancak motele ulaşmak için motelin önünden ya da yanından dolaşabilirsiniz, daha kolay erişim ön taraftaydı.

Sırtını motele döndü ve sağa sola baktı.

Zincir bağlantı çiti her iki taraftaki betonun sonuna kadar uzanıyordu.

Arka çit yok.

Ayrıca arka yol da yok.

Mülke caddeden giriliyordu ve her iki tarafı da kapalıydı.

Ve ne olursa olsun . şunlar broşürler, sen bkz.

a araba İster ana otoparka ister yan tarafa girsin.

Ancak arka taraftaki araziye erişim yoktu. Kenara yakın çok dik bir tepe daha vardı ve hepsi bu kadardı.

Sikeyim.

Elinde bir şey olduğunu düşünmüştü.

Pencereden girdiklerinden emindi. Gerçi parmak izi bırakmadıkları sürece bunu kanıtlayamazdı.

Ayrıca tesise nasıl girdiklerine dair bir açıklama da yapamamıştır çünkü onları orada gören hiçbir tanık yoktur ve resepsiyon görevlisi görmeden bir araçla tesise girmek mümkün değildir, buna molada olmak veya lobiden uzakta olmak da dahildir, ancak aracın park yerinde olduğunu belirtmiştir.

Brittanie'nin saat beş buçuk civarında giriş yaptığı düşünülürse, orada ne kadar kaldıklarına bağlı olarak, üç görevlinin dikkatinden kaçmak zorunda kalmış olabilirler - akşam görevlisi, gece görevlisi ve/veya

sabah tezgâhtarı. Diğer müşterilerden bahsetmiyorum bile, her ikisiyle de görüşülmüş ve hiçbir şey görmemiş ya da duymamışlar.

Yine de, bu tezgâhtarların ya da müşterilerin hiçbirinin arka taraftaki boş arsaya park etmiş birini ya da mülkün arkasından dolanıp tuvalet penceresine doğru inen birini görmesi için bir sebep yoktur.

Ve eğer dikkatsiz davranıp ekibi pencerenin etrafındaki parmak izlerini kaldırmadıysa, hiçbir iz bırakmamışlardı.

Orada araba kullanamazdın.

İki kişinin büyük miktarda plastik muşamba, seks oyuncakları ve bir çekiç taşıyarak motele doğru yürümesi imkânsız değildi.

Ama birinin bunu kimse görmeden yapmış olması mümkün değildi.

Yakın bir yere park etmeleri ve oldukça engebeli olan yolu yürümeleri gerekecekti. Görevliye görünmeden ön taraftaki çitin etrafından nasıl dolaşacakları ise bir mucize olurdu.

Tabii bir dağın yanında karanlıkta tökezleyerek ya da kayalarla dolu iki boş araziden birine girip kenarlardaki çitlere tırmanarak şansınızı denemek istemiyorsanız.

Ancak Rus'un elinde plastik muşamba, seks oyuncakları ve bir çekiç olsaydı ve birine işkence edip öldüreceği bir motele doğru yola çıksaydı, karanlıkta tökezleyerek bileğini burkmak ya da altı metrelik tel örgüden düşerek boynunu kırmak istemezdi.

Ve zincir bağlantı çitleri gürültülüydü. Onlara tırmanırsanız, tıngırdar ve çarpardı. Belki moteldeki insanlar tarafından duyulacak kadar değil, ama bunlar iki kedi hırsız değildi.

Yine de sokak trafiği, çalışanlar ve müşteriler tarafından görülmemeyi ya da duyulmamayı başarmışlardı.

Kasaba da cinayetle Misted Pines kadar ilgilendiğine göre, yoldan geçen biri onları görse ihbar ederdi.

Dağ boyunca arkadan gelseler bile, muhtemelen el fenerlerine ihtiyaçları olacaktı ve bunlar da görülecekti.

Sonuç olarak, raporların hiçbirinde odanın içinde veya dışında bitki örtüsü, çakıl, çamur veya kir olduğuna dair kanıt bulunmuyor. Ayakkabılarını kapının dışında çıkarmadıkları ve odayı boşaltırken kalıntıları temizlemeye dikkat etmedikleri sürece, eğer oraya toynakla girmişlerse, en azından bir kısmını içeride bırakmışlardır.

Yanlarında süpürge ya da temizlik malzemesi taşıdıklarını da göremedi.

Belki laboratuvar bir şeyler bulur.

Ama şu ana kadar Rus, oraya bir araçla gittiklerine yemin edebilirdi.

Rus durmuştu ama Moran yürümeye devam etti.

Rus, adamın topraktaki betonun ötesinde durmasını izledi. Yere baktı, dağa baktı ve sonra tekrar yere baktı.

Suçlunun giriş ve çıkışlarını bulamadıkları için Rus kadar kızgındı.

Bunu bilmek kesinlikle gerekli değildi.

Ancak bir suçu araştırırken, öğrenebileceğiniz her şeyi bilmeniz gerekiyordu.

Daha da önemlisi, bunu nasıl yaptıklarını anlatmak için ikna edici kanıtlar toplayabilerseniz, jüri üyelerinin suçlu kararı için ellerini kaldırmalarına yardımcı olabilir veya daha iyisi, failleri suçu kabul etmeye ikna edebilirsiniz.

Moran'ın çömelip hâlâ yere bakmasını izledi. Şerif başını kaldırdı ve uzaklara baktı. Sonra Rus'a döndü, Rus da onun olduğu yere gitti.

Yaklaşmadan önce gördü, tek yolunun tam orası olduğunu bilmediğiniz sürece kolayca gözden kaçabilecek bir şeydi.

Bu nedenle, bir banyo penceresinin dışını basmayı düşünen ve raporlarına göre bu alanı da inceleyen ve hiçbir yol, kolay erişim ve yakın iz görmeyen ekibi onları gözden kaçırdı.

Bu kesinlikle bir ıskalamaydı, daha yakından bakmaları gerekirdi. Ama yine de görmek kolay değildi.

Betonun bittiği ve dağ yükselmeye başlamadan önce çakıl ve çamurdan oluşan dar bir alanın başladığı yeri gördü.

Bir aracın sığabileceği kadar bile yer yoktu.

Ama yeterince isterlerse, yeterince yavaş giderlerse, sadece işe yaramakla kalmazdı, ışıklarınız olmadan da gidebilirdiniz çünkü motel ışıkları size yol gösterirdi. Arabanız karanlıktı, kimse sizi sokaktan göremezdi.

Ya da motele.

Rus kalbinin çarpmaya başladığını hissetti.

Moran, "O gece yağmur yağıyordu ve birkaç gündür aralıklarla yağmur yağıyordu," dedi. "Onu bulduğumuz gün ve ertesi gün de dahil."

Evet, .

Bu yüzden yeterince çamurluydu, bir araç daha fazla yağmur yağsa bile gitmeyecek derin çukurlar bıraktı.

Çünkü o orospu çocukları hâlâ .

Onları zar zor görebiliyordunuz. Artık hiç iz kalmamıştı. Bazıları tamamen yıkanıp gitmişti. Çamurdaki oluklara benziyorlardı.

Ve .

Araba lastikleri tarafından yapılan oluklar.

Rus bakışlarını Moran'ın olduğu yere çevirdi ve çeyrek milden daha az bir mesafede başka bir iş yeri gördü.

Kapalı görünüyordu ama inşaat halinde olduğu için bir hareketlilik vardı.

O tarafa yürümeye başladılar.

"Burası eskiden bir İtalyan restoranıydı. Yaklaşık bir yıl önce kapandılar. Şimdi birileri orada bir outdoor malzemeleri mağazası açacakmış, satış ve kiralama yapacaklarmış," diyor Moran.

"Mm-hmm."

Rus'un gözleri izlerden ayrılmadı. İzler kırılmıştı, doğaya yenik düştükleri yerlerde metrelerce uzanıyordu ama sonra geri döndüler.

Mağazanın arka tarafına kadar gittiler.

Arazinin etrafındaki kırık beton, yağmurdan yıkanan toprak, çakıl, savrulan çöp parçaları ve inşaat molozlarıyla berbat bir haldeydi.

Ama yağmurdan dolayı çok fazla toprak vardı.

Ve içinden araba lastiği izleri, inşaat araçları değil, *araba* lastiği izleri, aslında bir arka şerit olmayan, ancak bir şerit olarak hizmet etmiş olan o arka alana döndü ve sonra bu izler o iş yerinden geçmek için geri döndü.

Moran, "Daha önce gelmişler, pencerenin kilidini açmışlar ve arka taraftan içeri girmişler," sonucuna vardı.

"Mm-hmm," diye kabul etti Rus.

Rus, binanın içinden gelen ve bazı yıkım malzemelerini bir çöp kutusuna atan bazı adamlara baktı.

Sonra aynı anda Moran'la birlikte dönüp motele doğru koşmaya başladılar, telefonları kulaklarındaydı.

İki Nokta Yedi Yıldız

Moran'ın masasının önündeki sandalyelerden birine ve telefonunu masanın üzerine koyduk. Moran masanın arkasındaydı. Her ikisi de hoparlörden McGill'in konuşmasını dinliyordu.

"Teslim oldular, arama emri yok. Çok kızgınlar. Bu onlar için büyük bir mesele, büyük bir mesele olmasının ötesinde," diyordu McGill. "Size dosyada bulunan bazı resimlerini gönderiyorum. Adı Carrie Molnar. Tacoma'da yaşıyor. Yabancı senaryoları, halka açık oyun, sokak aralarında ya da yakalanma ihtimaliniz olan herhangi bir yerde seks yaptığınız türden ve rızaya dayalı tecavüz dahil olmak üzere çeşitli alt uzmanlık alanlarına sahip bir dominatrix. Genellikle erkeklere tecavüz ediyor ama bunu yapmak için her zaman bir partnerle çalışıyor, onların bir kadına yaptıklarını yapıyor ve Shannon'ın kendisine atandığını doğruladılar."

Carrie Molnar.

Ted Bundy ya da Ray Andrews gibi zararsız görünüyordu.

Ta ki öyle olmayana kadar.

McGill ortaya koymaya devam etti.

"On altı aydır onlarda sözleşmeli çalışan olarak kayıtlı. Beş üzerinden iki nokta yedi yıldız notu var, yani başlangıçta ona pek sıcak bakmamışlar. Çalışanlarının en az dört-beş puan için çabalamasını istiyorlar, dördün altındaki herkes işaretleniyor. O

bir süredir işaretlenmişti ve bu süre yaklaşık on altı ay olacaktı. Onu kaybetmeyi düşünüyorlar. Tüm bunların alt metnini okuduğumuzda, kız onların tüylerini diken diken ediyor."

Onun yapacağı gibi.

Rus'un BDSM+ dünyası hakkında bildiklerine göre, bu açıklık ve iletişimle ilgiliydi. Söz vermek ve sözünü tutmakla ilgiliydi.

Çok önemli: Güven.

Sizinle çalışması için işe aldığınız kadınla anlaşılamayabilirsiniz, ancak anlaşılamadığınız birine üç yıldız ve altında bir puan vermediniz.

Onu sevmediğin birine verdin. McGill'in sesi onlara doğru gelmeye devam etti.

"Sekiz ay önce de çok kötü bir şikâyeti vardı, ona bir uyarı verdiler, bir tane daha ve dışarıdaydı. Bildikleri kadarıyla, şimdiye kadar çizgiyi takip ediyordu. Bunun alt metninde, altın bir fırsatı kaçırmamış olmayı diledikleri açık. FBI aramaya geldiğinde hem şaşırdılar hem de şaşırmadılar."

"Şikayet neydi?" Rus sordu ama o biliyordu.

Arkasındaki açık kapının pervazına vuruldu ama Moran o tarafa baksa da McGill konuşmaya devam ederken Rus bunu duymazdan geldi.

McGill onlara "Katı sınırlara uymuyoruz," dedi. "Dün gece evine ajanlar gönderdik, ancak web sitesindeki arkadaşlar bize yeni bir müşterinin rezervasyon bildirdi. Onu özellikle istemiş, zaten bu konuda şok olmuşlar, çünkü çok fazla tavsiye almıyor ve bu sabah itibariyle, yüklenicilerinin yapmasını gibi check-in yapmadı. Bana bunun olağandışı olmadığını söylediler. Müşteriler olay yerine göre ödeme yapıyor, saate göre değil. Dışarıda adamlarımız var.

onun evinde oturuyor ve eve geldiğinde onu yakalayacaklar. Onu yakaladığımız anda size haber veririm."

"Sen yola Moran ve ben de yolda olacağız."

"Tamam."

Rus, McGill'e "Ben, önce arka pencerenin etrafındaki parmak izlerinin incelenmesini istiyorum," dedi.

McGill, "Bunu zaten talebe ekledim," diye cevap verdi.

"Harika. Teşekkürler. Bizi gelişmelerden haberdar edin.

Görüşürüz," bitirdi Rus.

Aramayı kapatmak için ekrana bastı ve Dickerson'ın elinde bir dizüstü bilgisayarla Moran'ın masasının etrafında döndüğünü gördü.

Moran başını Rus'a doğru salladı ama Rus çoktan yerinden kalkmış ve masanın etrafında dolaşmaya başlamıştı.

"Gönderdikten sonra bulmamız uzun sürmedi," diyen Dickerson dizüstü bilgisayardaki bir düğmeye bastı ve ekrandaki siyah-beyaz video oynatıldı.

Yayındaki tarih Brittanie'nin öldürüldüğü geceydi, sekiz otuz dokuz.

Yayın, yakında açılacak olan ve dükkânlarını kurarken hiçbir şeyin çalınmasını istemeyen, bu yüzden de kameraları olan bir dış mekân malzemeleri mağazasından geliyordu. Ve bir cinayet soruşturmasına yardımcı olması için yerel şerife yayınları sunuyorlardı.

Yayında otoparktan geçen bir BMW vardı. Video küçük ve grenliydi ama arabanın ön koltuklarında oturan iki kişi rahatlıkla seçilebiliyordu.

Görebildiği kadarıyla yüzler ve kesinlikle plakalar . Birisi bunu geliştirebilirdi, ancak muhtemelen Fret County Şerif Ofisi'nde bu tür programlar yoktu.

Ama şimdilik geliştirmeye ihtiyaçları yoktu.

Ezra Corbin'in bir BMW'si vardı.

Göğsü sıkışmıştı.

Lanet olsun.

Kim olduklarını ve nasıl olduklarını biliyorlardı.

Neden olduğu umurunda değildi, yeter ki kim ve nasıl olduğunu söylesinlerdi.

Ve yapabilirlerdi.

Dickerson'ın parmak taşındı üzerinde ve Mousepad, o beslemeyi en aza indirdi ve bir sonraki beslemeye geçti.

Aynı araba otoparktan çıkıyordu, bu sefer ertesi sabah saat dört yirmi üçteydi.

Yedi saat.

Ona yedi saat boyunca işkence etmişler. Rus kendini tamamen hareketsiz tuttu.

Dickerson konuştu. "Biliyorsun, bütün resepsiyon memurlarıyla onun hakkında konuştuk. Bildikleri kadarıyla kimse Corbin'i otele kaydetmemiş. Bu bilgiyi alınca moteli aradık."

"Özellikle yedi numaralı odayı isteyen var mı?" Moran sordu.

Dickerson başını salladı. "Ama görevli memur, önceki gün matine olduğunu düşündüğü bir şey için siyah saçlı, beyaz bir kadının geldiğini söyledi. Yanında kimse yokmuş. O günkü görevli, şu anda orada olan görevli. Ona kimsenin katıldığını fark etmemiş. Bu birinin gelmediği anlamına gelmiyor ama gün içindeki geliş gidişlerde birinin gelip gelmediğinden emin olamamışlar. Çıkışını bizzat yapmamış, sadece anahtarını odaya bırakmış ve ertesi sabah gitmiş. Görevli, kadının öğleden sonra çıktığını gördüğünü ama yemeğe falan gittiğini ya da kaçamacağını bitirdiğini düşündüğünü söyledi. Onu geri dönerken gördüğünü hatırlamıyormuş. Onu daha önce hiç görmemiş. Ama yedi numaralı odaya yerleştirilmiş."

"Ve Jason'ın hangi odayı istemesi gerektiğini söyleyen e-postası o öğleden sonra geldi," dedi Rus. "Better Times Motel'de çok fazla olanak yok ama Wi-Fi var."

Dickerson başını salladı.

Moran çenesini videoya doğru eğerek, "Bunu kaydet," dedi. "Sana aradığımız kadının bir fotoğrafını getireceğim. Onu içeri alan görevliye gidip kimliğini öğrenmeni istiyorum."

Dickerson tekrar başını salladı, dizüstü bilgisayarını aldı ve gitti.

Rus'un telefonu masanın üzerinde titriyordu, o da geri döndü. Bir mesaj almıştı.

Geliyoruz. Bir özetimiz var. İzleniyor olma ihtimaline karşı temas yok. Ama arkanızdayız.

Eskiden ajan olan arkadaşı Eric Turner'dan gelmişti. Birkaç yıl önce Büro'dan ayrılmış ve Los Angeles'ta bir güvenlik şirketinde çalışmaya başlamıştı. Yaptıkları işte iyidiler ve bu Rus'un ya da FBI'ın onlarla ilk anlaşması değildi.

Koltuğuna geri otururken Moran'a baktı. "Sana bahsettiğim ekip mi?"

"Öyle mi?"

"İçerideler."

"Burada, benim şehrimde CK'yi düşünmek..." Moran başını salladı ve içten bir "Güzel" demekten başka sözünü bitirmedi. "

Rus ona, "Bohannan'ı bilgilendirmek istiyorum," dedi. "Ve bu akşamki toplantı için elimizde olandan daha fazla bir plan istiyorum. Dün işe kafa yoracak durumda değildik. Bazı-

"Rus?"

Döndüğünde Moran'ın kapısında Polly'yi gördü.

"Hey, Polly," diye selam verdi. "Ne var ne yok?"

"Porter Sexton sizinle konuşmak için burada."

"Kim?"

"Porter Sexton, Cin'in kardeşi."

aynı değil miydi?

Bonner'ın Jaeger'ın soyadı olmadığını biliyordu. Lucinda'yla hiç evlenmemiş olmalarının yanı sıra soyadı da Madden'inki gibi Rhett'ti.

Lucinda ile çok konuşmuş gibi görünüyordu. Biraz dinleme zamanı gelmişti.

Rus ayağa kalktı, ağzı bir karış açık kalan Moran'a bir bakış attı ve dışarı çıktı.

Dün gece öğrendiği şeylerden birinin Lucinda'nın sadece dokuz yaşında bir çocuğun annesi olmakla kalmayıp otuz altı yaşında olduğu, on yıldır Jaeger'le birlikte olduğu ve iki yıl önce Oregon'a gitmeden önce dokuz yıl boyunca onunla yaşadığı olduğu düşünüldüğünde, Rus bunu hissetmiyordu.

Başka bir deyişle, bir ağabeyin yeni talibini ziyaret ederek temel kuralları koyduğu alanın çok dışındaydı.

Rus çekingen bir tavırla lobide duran adama yaklaştı.

"Porter," diye selamladı, elini uzatmadı.

"Ajan Lazarus," diye yanıtladı Porter ve el sıkışmayı teklif etti.

Rus hala yeni bir talipti, kaba görünmemek için onu kabul etti.

Ve Porter dolandırmadı.

"Dinleyin, Cin hiçbir şeyin onu etkilemesine izin vermiyor, ki bu harika, kadınlar motellerde öldürülmediği sürece. Bu, gölümüzde yüzen ölü bir kızın bulunmasından ve küçük bir kızın bir pijama partisinden kaçırılıp vahşice öldürülmesinden sadece bir yıl sonra oldu. Cin soğukkanlı olabilir ama benim kafam karıştı. Bu hiç hoş değil, sana geliyorum ama o beni reddediyor ve sadece ben değil, annem ve babam da onun ve Mad'in o dağdan inip bizden biriyle kalmasını istiyor. Eğer bunu istemiyorsa, Pinetop'a yerleşebilir ve sana yakın olabilir."

Büyük, nasırlı bir elini "*alınma*" dercesine kaldırdı.

Rus bir şey söyleyemeden o devam etti.

"İnsanlar konuşuyor, ben tam olarak dinlemiyorum. O benim kız kardeşim. Aşk hayatında neler olup bittiğini bilmemi istediğinde bana anlatır. Ama ortada bir cinayet var ve senin hem kendinle hem de başkalarıyla ilgilenmek üzere eğitildiğinden şüpheleniyorum. Yani, eğer siz ikiniz... her ne yapıyorsanız, benim burada olmam baskıyla ilgili değil, güvenlikle ilgili. Sizin odanızda kalmak zorunda değiller ama onu ve yeğenimi, Bonner Dağı'nda sahip olmadığı bir koruma sağlayabilecek birinin yakınında istiyorum."

Bonner Dağı mı?

Bu konuya girecek zamanı yoktu.

"Bana sıkı güvenliği olduğunu söyledi." dedi.

"Tabii ki yapardı. Ve evet. Eski evde bir güvenlik sistemi var. Ve kulüp Pentagon'dan daha iyi korunuyor. Ama bu eski eve kadar uzanmıyor."

"Eski ev mi?"

"Büyükkannemin Viktorya döneminden kalma evini restore ettirdi. Orada yaşıyor. Kulübün arka kapısından çıkın, yokuştan yaklaşık yüz elli metre aşağı inin, dağın yüzünün etrafında, nehre yakın, orada yaşıyor. Ve hayır, kulüpten göremezsiniz. Ve evet, bu da demek oluyor ki, orası kulüpten daha ıssız bir yerde."

Rus'un sesi gergindi, "Onunla konuşacağım," dedi.

Porter gözle görülür biçimde rahatlamıştı.

"Ve aramızda 'her ne' oluyorsa, bana geldiğiniz için teşekkürler," diye devam etti Rus.

"Açıkçası, sorun değil. Doğru kararı vermesine yardımcı olacak bir şeye ihtiyacınız olursa, ona ya bunu yapacağını ya da ön bahçesine lanet bir çadır kuracağımı söyleyin."

Eğer doğru kararı veremezse, Rus açık hava malzemeleri satan bir dükkâna gidecek ve hemen yanına atacak bir şeyler kiralayacaktı.

İşte o gecikmiş anda Rus, Porter tekrar elini uzatmadan önce ağabeyinin kendisine bir kez daha bakmasına katlandı.

Rus aldı.

Sıkıldılar ve .

"Bu akşam konsey toplantısında görüşürüz. Tavsiye, kardeşim, çelik yelek giy."

Ve böylece Porter onu lobide yalnız bıraktı. Saatine baktı ve sonra telefonunu çıkardı.

Ticari uçakla mı yoksa süper güvenli jet uçaklarıyla mı uçtuklarına bağlı olarak, ki silaha ihtiyaçları olduğu için muhtemelen böyle yapacaklardı, Eric'in ekibinin hazırlanıp yola çıkması ve Misted Pines'a varması beş ila yedi saat arasında sürecekti.

Yine de bir kuralı çiğnedi ve mesaj *attı: Bon Amie, Bonner Dağı'nda kulüp ve tiyatro, yamacın aşağısında ve nehir kenarında bir ev. Sakinlerinden biriyle birkaç kelime konuşup onu kendime yaklaştırana kadar gözüm üzerinde olsun istiyorum.*

Devletin ödeme yapacağı bir müteahhitten, sırf kişisel bir bağlantınız olduğu için, kişisel bir bağlantınız olan birini korumasını istemek hoş değildi.

Ama Rus'un umurunda bile değildi.

Porter'ın dediği gibi, cinayetler oluyordu.

Kişiye tanımadığınız veya emojilerle kaplı olmadığı sürece, bir metindeki mizahı okuyamazdınız.

Ama Rus, Eric'i tanıyordu.

Bu yüzden, dönüşü iki kelime olsa da gülerken kendini öldürdüğünü biliyordu.

Üzerinde.

Mashup

Tek bir şey biliyorduk.

Misted Pines Belediye Meclisi, Liz Cheney'nin daha uzun boylu ve daha çekici bir versiyonu olan bir hanımefendiyi başkanlık koltuğuna oturtmasaydı başı ciddi bir belaya girecekti.

Diğer dört üyeden üçünün uyanık olduğundan bile emin değildi.

Gerçi bir tanesi sürekli telefonundaydı ve Rus'un olan biten her şeyin artık Twitter'da olduğunu bilmesi için onu Twitter'da takip etmesi gerekmiyordu. Bunun nasıl olup da seçmenlerini ve onların endişelerini dinlemekten daha önemli olduğu konusunda Rus'un hiçbir fikri yoktu. Ancak bu durum tüm seçilmiş yetkililer için genel bir sorun gibi görünüyordu.

Tarikattan kurtulduktan sonra Rus biraz televizyon izlemeye başlamıştı ve okuldaki çocukların en çok konuştuğu şeylerden biri olan *Northern Exposure*'ı mutlaka izliyordu.

Ve Sabrina kendini *Gilmore Girls*'e adanmıştı. O kadar bağlıydı ki, istese de ondan kaçamazdı.

Moran'ın yanında ayakta duran Rus, sadece ayakta durulabilen salonda bir duvarı tutarak, Cicely, Alaska ve Stars Hollow kasaba toplantılarının bir karışımına yakalanmış gibi hissetti.

ve yarısı ancak kurgusal bir TV dizisi yazarının uydurabileceği kadar tuhaf karakterlerden oluşuyor.

Söylemeye gerek yok, Brad oradaydı ama onay alamamışlardı.

Ve Rus o odadaki her yüze birden fazla kez bakmıştı ve Brad'in tarifine uyan ya da kılık değiştirdiği belli olan ya da belli olmayan hiç kimse o odada değildi.

Şüphelendiğim gibi, CK gelmedi.

Bununla birlikte, oda renkli karakterlerle doluydu.

Örnek olarak, şu anda kürsüde bulunan ve *Grizzly Adams*'tan Mad Jack'e benzeyen, saçaklı, Kızılderili postundan bir önlük giyen adam gösterilebilir.

Belli ki haber akışlarını okumuyordu çünkü gözyaşı döküyordu, Bir kadının öldürülmesiyle ilgili *değil*.

"Bu konuda ne yapacağınızı bilmek istiyorum. Çünkü son kez burada durduğumda bana daha fazla tabela asmamı söylediniz ve ben de yaptım. Ondan önce de çitlerimi yükseltmemi söylediniz, onu da yaptım ve diyeceğim o ki, bu bana hiçbir şeye mal olmadı, çok şeye mal oldu. Ve hala gelmeye devam ediyorlar. Ve şunu biliyorum ki, bir sonraki seçenek onları kurşunla doldurmak olacak."

Açıklama: Arazisinde turistlerin yürüyüş yapmasından hoşlanmıyordu.

"Siddown!" diye bağırdı biri. "Neler olduğunu bilmek istiyoruz Brittanie ile!"

"Topraklarımda Brittanie falan dolaşmıyor, tek bildiğim bu. Bunlar bir avuç hafta sonu özentisi asker!" Deli Jack bağırışın geldiği yöne doğru geri .

"Owen," dedi Liz Cheney'ye benzeyen kişi takdire şayan bir sabırla (önünde Megan Nichols, Başkan olduğunu gösteren bir isim levhası vardı). "Turistlere ateş edemezsiniz."

"Yapabilirim ve yapacağım," diye karşılık verdi. "Burası *benim* arazim. Bir çit görürsen, Tanrı aşkına, onun üzerinden tırmanamazsın!"

Megan kabul etmiş gibi görünüyordu. Rus kesinlikle kabul etti.

"Bu nasıl?" Megan sordu. "Bu kasabadaki tüm otel, motel, pansiyon, han ve kiralık mülk şirketlerini şahsen arayacağım ve onlara, Misted Pines'ta dinlenmek isteyen tüm müşterilerine özel mülklerden uzak durmalarını tavsiye etmelerini şiddetle önereceğim. Bu arada, izinsiz giriş cezalarını ve hapis cezalarını yeniden değerlendirmek için bir referandumu tartışacağız. Bu durdurmayabilir. Ancak beş bin dolar gibi bir para cezasına çarptırılıysaydım ve ayrıca dinlenmeyi ve açık havanın tadını çıkarmayı umduğum hafta sonu boyunca şerif ofisimizde bir hücrede otursaydım ve ertesi hafta Misted Pines'tan sabıka kaydıyla ayrılacak olsaydım, muhtemelen halka açık yürüyüş parkurlarından uzak dururdum."

Owen bu seçeneği düşünerek ağızındaki lokmayı çiğnedi ve ardından, "Ben olsam referandumda oyumu bu yönde kullanırdım," dedi.

"Süreniz doldu!" diye bağırdı biri hattan.

"Atlarınızı tutun!" Owen geri bağırdı. "Lanet olsun!" Mikrofona o kadar yaklaştı ki, "Benden bu kadar" dediğinde, Rus da dahil olmak üzere insanlar geri bildirim karşısında irkildi.

Daireler çizerek ve bir sonraki bayan geldi.

Owen'dan önceki üç kişinin Brittanie Iverson'ın öldürülmesi ve Ezra Corbin'in aranması konusunda şerif ofisinin bilgi vermemesinden kendisinin ve kasabadaki herkesin ne kadar rahatsız olduğu konusunda yaptığı konuşmayı tekrarladı.

Rus onu dinlemedi.

Anlayışla başını sallayıp, annesinin yanında oturan ve ona *ben sana söylemiştim* ifadesi veren Porter Sexton'dan gözlerini kaçırdıktan sonra Rus'un dikkati Ellen Macklemore'a odaklandı.

Yine bolca denim, gümüş ve turkuaz giyiyordu ve konuşmak için sıradaydı.

Megan sertçe konuştuğunda ön tarafa baktı.

"Tamam, Mandy," diye konuşmacının sözünü kesti Megan, sonra tüm cemaati taradı ve "Brittanie Iverson davası hakkında şikâyet etmek için sırada bekleyen herkes arkaya geçsin. Sizi en sonunda dinleyeceğiz ama sizi uyarıyorum, dinlemeyeceğiz. Birisi bu konuda şikayette bulunduğunda son üç kez söylediğim ve bir daha söylemeyeceğim gibi, *aktif soruşturmalar gizlidir.*"

Mandy'ye odaklandı.

"Şimdi söyle bana Mandy, sevdiğin biri yaralansaydı, Harry Moran'ın şerifin ofisinin önünde medyaya mı konuşmasını isterdin, yoksa masasının üzerinde botlarıyla vatandaşlarla mı konuşmasını isterdin, yoksa dışarıda polislik mi yapmasını isterdin?"

"Polislik, tabii ki-"

"Peki, kötü adamlar iyi adamların ne bildiğini bilsin ve böylece tüm izlerini örtbas edebilsinler diye medyanın olan bitenle ilgili en ufak şeyi bile bilmesini mi istiyorsunuz?" Megan talep etti.

Mandy'nin yüzü kızarmaya başlamıştı. "Demek istediğim bu değil Megan, bunu sen de biliyorsun."

"Ne demek istiyorsun?" Megan sertçe sordu. "İlgini çektiği ve kötü bir adam olmadığı için bilmen gerektiğini mi? Yoksa korktuğun ve Brittanie'ye kimin zarar verdiğini bulmak için çok çalıştıklarını bilmek seni daha iyi hissettireceği için mi bilmelisin? Emin ol Mandy, çok çalışıyorlar. Ama bunu zaten biliyor olmana rağmen daha iyi hissetmiyorsun, çünkü korkunç bir şey oldu. Ve korkunç bir şey olduğunda kimse kendini iyi hissetmez."

Megan tekrar cemaate baktı ve ders vermeye devam etti. "Bu odadaki hiç kimse Harry'nin bu davayı nasıl ele aldığının inceliklerini bilme hakkına sahip değil. Bu yeni başlayanlar için. Ama aslında incinmiş Brittanie Hatta daha fazla Eğer o parsellenmiş dışarı hepsi ve

Bilgi. O Leland Dern değil. O Harry Moran. İşini iyi yapıyor. Hoşunuza gitmiyorsa, dört yıl sonra ona oy vermeyin. şimdilik ona güvenmek zorundasınızçnk ona oy verdiniz. Bana gelince, Brittanie'yi kimin öldürdüğünü bulmalarını istiyorum, bu yüzden onun ve adamlarının lanet olası işlerini yapmalarına izin vereceğim."

Çizgiye ters ters baktı.

"Başka söyleyecek bir şeyi olan var mı?" diye sordu, her kelimesi bir tehdit gibi geliyordu.

Sıranın büyük çoğunluğu, başları ne eğik bir şekilde koridordan uzaklaştı.

"O bir top ," dedi Rus nefesinin altında. "Bunu sevdim."

"Son başkanımız yüz yetmiş yaşındaydı, bu yüzden tüm konsey yolsuzluk ve kayıtsızlıkla doluydu. Gerçek hayatta çok iyi bir kadın. Orada ise çok çalışması gerekiyor, çünkü işi başından aşkın."

Rus ondan hoşlandığını bilse de, onun için üzülüyordu.

"Ve," diye devam etti Moran, "neyle çalışmak zorunda olduğunu görüyorsunuz." Gerçek buydu.

"Pekâla, Ellen, aklında ne var?" diye sordu Mandy ve Ellen mikrofonu alırken.

Ellen, odanın önündeki masanın kesintisiz yayı boyunca oturan beş kişilik konseyde bir ileri bir geri baktı.

Sonra yüksek sesle ve özenle "*Tyler Cook!*" diye anons etti.

Rus'u aceleciliğiyle şaşırtan kalabalığın içinden bir kadın aniden ayağa kalkarak "Ellen!" diye bağırdı.

"*Michael Mitchell!*" Ellen söyledi.

Başka bir kadın ayağa kalktı.

Her ikisi de solgundu ve açıkça sarsılmışlardı.

Görünüşlerine bakılırsa, Rus duvardan uzaklaştı. "Yapma, Ellen!" diye bağırdı içlerinden biri.

Ellen onu

görmezden geldi.

"*Dylan Rogers!*"

Rus soru sorarcasına Moran'a baktı.

Yüzü granit gibi sertti.

Ne oluyor lan?

"Ellen, kes şunu!"

Bir kadın daha ayağa kalkmıştı, aslında üç kadın daha vardı. "*Austin Brooks!*"

"Oğlumun adı neden ağzınızda?" diye bağırdı bir adam.

Ellen ona doğru döndü ama mikrofona eğilmeye devam etti: "Çünkü sekiz yıl önce o ve arkadaşları liseli bir kıza defalarca toplu tecavüz ettiler."

Kalabalığın içinde fiziksel ve işitsel olarak bir şok dalgası yayıldı.

"*Lanet olsun,*" diye ısırdı Rus, çoktan harekete geçmişti.

Moran da Megan'a "Kapat şunu!" diye bağıırıyordu. "Ne yaptı lan!" diye bağırdı adam.

"Ellen, eğer sen-" Megan başladı.

Ellen tekrar mikrofona döndü, "Adı Shann-" Daha fazla konuşamadı.

Rus onu kolundan tutmuş, konseyin özel odalarına çıktığını umduğu bir kapıya doğru çekiyordu ama kapı her nereye çıkıyorsa o odanın dışındaydı.

Fişi çekilen bir mikrofonun gürültüsü boşluğu yardı.

"Oğlum hakkında ne diyor lan bu!" diye bağırdı adam ve sesi Rus'un sırtına yakın geliyordu.

"Çek elini ," diye hırladı Ellen, adamın debelenerek. Adam elini onun üzerinden çekmedi.

Onu kapıya kadar sürükledi ve geçirdi.

Oradaki her yüze bakmıştı. Ve Shannon'inki onlardan biri değildi. "Ne cüretle ellerini koyarsın-"

Onu önünde döndürdü, bıraktı ama burun buruna geldi ve hırladı, "Shannon senden buraya gelip bunu yapmanı mı istedi?"

"Onlar hak etmiyor-"

"Cevap ver bana."

"Serbestçe yürüyorlar-"

"*Cevap ver!*" diye gürledi.

Arkasındaki kapı açıldı, bir kargaşa duydu, omzunun üzerinden baktı ve Megan'ın içeri süzülüp kapıyı arkasından sıkıca kapatmasını izledi.

" oluyor?" diye sordu. Rus Ellen'a döndü ama bir adım uzaklaştı.

"Konuş," diye emretti.

Kollarını göğsünde kavuşturdu ve çenesini dikleştirdi. "Tek kelime etmeme gerek yok."

"Evet biliyorsun ve bunu sen de biliyorsun," diye homurdandı Rus.

"Özel Ajan!" Megan tersledi.

"Buraya gelip bunu yapmanı o mu istedi?" Rus meydan okudu. Ellen sessiz kaldı.

"Buraya gelmeni o mu istedi?" Rus bağırdı. Kapı açıldı.

Rus iki büklüm oldu, Megan döndü, ama kadınların şimdi doldurdıkları geniş salona doluşmalarını engellemeye çalışmadı.

Orada duran herkes içeri girdi, birkaç kişi daha... ve Lana.

Sormasına gerek yoktu.

Cadılar meclisi.

" ne geçiyordu?" diye bağırdı içlerinden biri Ellen'a. "Wendy," dedi Lana soğukkanlılıkla.

"O bize geldi," Ellen. "Shannon mı?" Rus sordu.

Wendy, Rus'un sorusunu yanıtlarken, "Hayır, yapmadı," dedi ama gözleri Ellen'ın üzerindeydi. "Arkadaşı yaptı. Bizden bir şeyler yapmamızı istedi." Bir kolunu kapıya doğru savurdu ve neredeyse diğer iki kadına çarpıyordu. "Ama o değil. *O değil.*"

Ellen, "Adları verilmeli ve utandırılmalılar," diye karar verdi.

"Bu kararı sen veremezsin," diye karşılık verdi Wendy.

"Çok fazla kadın sessiz!" Ellen karşılık verdi.

Lana, "Tebrikler, çünkü artık onların endişeli arkadaşlarını da susturmayı başardınız," dedi.

Sonunda yaptığı şey kafasına dank etmeye başladı ve Ellen mahcup görünmeye başladı.

"Bu çok ayıp bir şeydi," dedi Lana. "Ve umarım o çocuklar, arkadaşları ya da aileleri o genç kadından intikam almazlar, Ellen. Çünkü şu anda sana söz veriyorum, eğer alırlarsa, buna pişman olacak olan sensin."

Ve bununla birlikte Lana döndü ve kasılarak kapıdan çıktı.

"Bir haftanız var. Ön bahçenizde satılık tabelası görmüyorum, bir sorun çıkacak," diye duyurdu elebaşı olduğu artık aşikâr olan Wendy. " arada, sanırım güvenli bir şekilde söyleyebilirim ki, sen dışarıdasın."

Bir başka kadın da "*Yani* dışarıda," diyerek aynı .

Üçüncü bir kişi ise "Bu iğrençti," dedi.

"Senden o kadar utanıyorum ki tükürebilirim," diye dördüncü bir kişi.

"Ellen," dedi beşincilerden biri büyük bir üzüntüyle. "Nasıl ?"

Beşinci kişi hariç hepsi Ellen'a ölümcül bakışlar fırlattı ama onlar dışarı çıkarken Ellen da .

Rus, Ellen ve Megan'dan ayrılıyorum.

"Şunu açıklığa kavuşturalım," dedi Megan tüyler ürpertici bir sakinlikle. "Saldırıdan kurtulan bir kişinin arkadaşı grubunuza geldi ve siz

kamuoyuna duyurulmasını istemediği bir saldırıyı kamuoyuna duyurmaya mı karar verdi?"

"Megan-" diye başladı Ellen.

"Birincisi," diye Megan onun sözünü kesti. "Siz kadınlar ince buz üzerinde kayıyorsunuz. Eğer içlerinden biri sizinle bir daha konuşacak olursa, bunu onlara söyleyin. Bu gösterinin bir faydası olmadı. İkincisi, yazıklar olsun sana Ellen Macklemore. *Yazıklar* olsun *sana*."

Ve böylece Megan çıkıp gitti. Rus,
Ellen'a döndü.

Kadın gözle görülür bir şekilde sarsılmıştı ve adam da bunu biliyordu çünkü kadın gözle görülür bir şekilde titriyordu.

"Bana hikâyesini kendisi anlattı," dedi alçak sesle. "Çünkü anlatmak sadece ve sadece ona ait. Bence her şeyi berbat ettiğini biliyorsun ama umurumda değil. Bir kurbanı mağdur ettin. Bu saçmalıklar ortadayken ona da tecavüz ettiniz Bayan Macklemore."

Yüzünün rengi soldu.

"Utanç senin için çok iyi," diye sözlerini tamamladı.

Onu olması gerektiği gibi harap bir halde bıraktı ve Moran'ın serpintiyle başa çıkmasına yardım etmeye gitti.

Golf Arabası

Resmi bir randevuları yoktu ama resmi bir masaları vardı.

Rus kulüpte dolaşırken gözlerin kendisine hissetti ama gözleri birkaç gece önce birlikte yemek yediği masada oturan Lucinda'daydı.

Üzerinde bir elbise vardı, onu tarif edebilmesinin tek yolu ayran renginde olmasıydı. Dekoltesini gösteren düşük bir yaka çemberi ve bileklerinde manşetlerle toplanmış uzun, dolgun kolları vardı.

O da adamın gelişini izledi ve adam yaklaştığında ayağa kalkarak masadan uzaklaştı.

İşte o zaman eşleşen kravat kemerini, dizinin altına kadar inen tam eteği gördü ve malzeme her ne kadar yapışkan olsa da, her şey dikkati ayağındaki çok seksi bronz, yüksek topuklu ayakkabılara çekmek için tasarlanmıştı.

O geldiğinde, parmaklarını ceketinin pazularına doladı ve "Oldukça iyi bir gece geçirmişsin" dedi.

Haberlerin onu dağa kaldırmasına şaşırmamıştı. "Kulaktan kulağa yayılıyor," diye cevap verdi.

Başı geriye doğru eğikti ve adam bunun olacağına çoktan karar verdiğinden ve kadın da daveti yaptığından, adam yüzünü aşağı indirdi ve ağzını onunkine değdirdi.

Odanın sessizleştiiğini duyduğuna yemin edebilirdi, sonra başını kaldırdığında alçak bir vızıltı hissetti.

Şimdi de dağdan aşağı inecekti.

Birbirlerinden uzaklaştılar ve kadın otururken adam da ayağa kalktı ve kadın masanın altına yerleşene kadar kendi yerine oturmadı.

Bakışları onun ötesinde bir şeye takıldı ve "Bourbon, viski, votka tonik ya da bira?" diye sorduğunda bunun havada asılı duran bir sunucu olduğunu anladı.

Bu kadar yakın ilgi gösterdiğini bilmek güzeldi.

"Bilmiyorum," diye cevap verdi. "Sende mi kalacağım yoksa sen ve Madden Pinetop'a mı taşıınıyorsunuz?"

Ağzı gerildi.

Döndü ve evet, bir garson havada asılı duruyordu. "Macallan var mı?" diye sordu.

"Evet, efendim."

"Neat."

Bara doğru yürüdü.

Lucinda ona dönüp baktığında, "Porter sana bakıyordu," dedi.

Sinirlenmişti.

"Nehir kenarındaki Viktorya döneminden kalma bir evde mi yaşıyorsunuz?" "Yolun dışında değil."

Pencerelere döndü. "Buradan görebilir miyim?"

"Tamam, çok değil."

Gözlerini ona dikti.

"Gelişmiş bir alarmım var."

"Pinetop'taki güvenliğin daha sofistike olduğuna bahse girerim." "Rus," dedi uyarırcasına.

"Kristal Katil, yirmi dört kırk sekiz saat boyunca kurbanlarına vajinal ve anal yoldan tecavüz eder.

ağızları bantlanmış bir şekilde yatağa yatırıyor. İşi bittiğinde, ölene kadar kafalarının arkasına bir çekiçle vuruyor. Avuçlarına bir kristal ve benim için bir not bırakıyor. Ve muhtemelen şehirdedir. Az önce seni öptüm. Bu odadaki herkes izledi. Ve konsey toplantısında olanların haberi beni dağa kadar götürdü. Şimdi, buraya mı taşınıyorum? Yoksa sen Pinetop'a mı taşınıyorsun?"

Gözleri kocaman açılmıştı ve yüzü solgundu. "Ezra...?"

Sözünü bitirmedi.

Yine de cevap verdi.

"Evet. Muhtemelen bizi yanlış yöne sevk düşünerek onun yöntemini kullandılar. Ve açıkçası, tek bir detayı bile yanlış anlamamış olsalardı, anlamış olurlardı. Bu yüzden buradayım. CK de bu yüzden burada. Yani?" diye zorladı.

"Benim...

düşünmem gerek."

Kız telaşlanmıştı.

Bundan nefret ederdi.

Brittanie'nin tam olarak nasıl öldüğünü ona anlatmış olmaktan da nefret . Ama Madden'la başka bir yerde, güvenli bir yerde kalmalarını sağlayacaksa, onun için sorun yoktu.

"Pinetop daha iyi olur," dedi nazikçe.

"Porter ya da annem de tehlikede olacağı için mi?"

Evet.

Ya da belki.

İkisiyle de cevap vermedi.

Dedi ki, "Daha kalabalık. Dikkatlidir. Pinetop'tan uzak durur. Özellikle de burada olduğunu bildiğimi bildiği için. Ve artık neye benzediğini biliyorum."

"Tamam... Madden'in okuluna da daha yakın. Onu okula götürmeye ara vermek güzel olurdu.

ve haftanın beş günü dağdan aşağı iniyorum."

Masanın üzerinde yüzüstü duran telefonuna dikkatle baktı.

"Şimdi mi?" diye sordu.

"Sütlerin tamamen dolmasını istemezsiniz, değil mi?"

"Porter kadar sinir bozucusun," diye yakındı.

Viskisini kaptı ve bir yudum aldı, kızın böyle düşündüğü gerçeğini tamamen kabullenmişti.

Çoğunlukla telefonuna uzanırken söylediği için.

RUS BALKONUNDA DURUYORDU.

Çevresel görüşünde bir ayran girdabı gördü, döndü ve pencerelerden içeri baktı.

Pinetop'taki Başkanlık Süiti onun katının tüm köşesini kaplıyordu.

İki yatak odası, iki banyo, bir tuvalet odası, onunkinden çok daha özenli bir bar, iki oturma alanı -konuşmak için daha küçük, daha samimi bir alan, televizyon izlemek için daha büyük, daha rahat bir alan- bilardo masası, altı kişilik bir yemek masası, iki şömine ve ulaşmak için üç farklı kapısı olan etrafı saran bir balkon vardı.

Emin değildi ama Virginia'da yaşadığı apartman dairesinden daha büyük olduğunu hissetmişti.

Bon Amie'de yedikleri kahverengi şekerle sırlanmış domuz pirzolası çok eskilere gitmese de ilham vericiydi, ikisi de yengeç dolgulu mantar mezesi ile birlikte yedi.

Ama fazla oyalanmadılar ve gelmeden önce sipariş vermişti, bu yüzden ikinci viski yudumunu aldığı anda mantarlar önüne konmuştu.

Konuştukları zaman bile yapmacık olan akşam yemeğinden sonra, evine gitmek için, dağı kucaklayan asfalt bir yolda, son derece kadınsı bir elbise ve bronz stiletolar giymiş bir golf arabası kullanması çok komikti.

Rus için bir anlam ifade eden bir şeyi kabul ederken huysuz davranıyordu, bu yüzden golf arabası konusunda ona bir bok vermedi.

Karanlıkta bile görebildiği evi bir şeydi.

Nehre çok yakın bir yamaçta yer alan bu bina, olduğu gibi görünüyordu. Geçmiş bir çağın kalesi.

Yeterli büyüklükte bir bahçesi vardı, -tahmin ettiğiniz gibi- krem rengine boyanmıştı ve bazı uyumlu vurgulara sahipti, mor gökyüzüne doğru çıkıntı yapan üç tuğla bacası ve bir ton perde işi vardı.

İçeri girmek, başka bir dünyadan temiz, modern bir ev olarak dekore edilmiş bir sete adım atmak gibiydi. Viktoryen ya da antika, sade ya da rustik, eski moda ya da geleneksel hiçbir şey yoktu. Her şey açık plandı. Mutfak devasa ve son teknoloji ürünü. Mobilyalar rahat ama çıktı.

Hepsi saf Lucinda, dışarıdan içeriye doğru sisteme şok da dahil.

Bayıldı.

Merdivenlerden yukarı ıktı.

Brittanie'nin yaşlarında ya da biraz daha büyük olduğunu düşündüğü ve Porter'ın ilgisini çekebilecek bir kadın olan gece dadısı Hillary'yle atıştı, çünkü Hillary'nin her yerinde taze yüzlü,  mil yürüyüş yapan ve piknik yapan bir dağ kadını yazıyordu.

Lucinda'nın toparlanmasının sonsuza dek sürmesi şaşırtıcı değildi.

Altı bavulu arabasına yükledikten sonra görevinin, uyuklayan Madden'ı Lucinda'nın beyaz Jaguar SUV'una taşımak olması da şaşırtıcı değildi.

Madden yol boyunca zar zor da olsa uyandı ama Madden'in kemerini bağladıktan sonra tekrar dışarı çıktı.

Ve Rus, kollarında dokuz yaşında bir kız çocuğu taşımanın ne kadar değerli bir duygu olduğunu unuttuğunu fark etti.

Lucinda onu aracına kadar götürdü ve o da onları dağdan aşağıya kadar takip etti.

Görevli bavullarıyla ilgilendi. Lucinda giriş işlemleriyle ilgilendi.

Rus, Madden'ı yatağa taşımakla uğraştı.

Ama onu annesiyle bıraktı, Maker's Mark'ını açtı ve balkona çıktı.

O elbiseyle dışarı çıkmaktansa içeri girdi. Kadın bardaydı, bir şişe şarap açıyordu.

"İyi mi?" diye sordu.

"Biraz kafası karışık ama bebeğim her zaman maceraya hazırdır."

Mükemmel.

"Bunun seni ve Madden'ı etkilemesine üzüldüm," dedi barın dışında onun karşısında dururken.

"Eminim ilk resmi randevumuzun bir seri katilin yaklaşan tehdidi tarafından rahatsız edilmesine sinirlenmeyi bıraktığımda, görmeye başladığım adamın seri katilleri avlayan türden bir adam olmasından heyecan duyacağım," diye yanıtladı şarabı doldururken.

Bunu yapmayı bıraktı ve bakışlarını ona dikti. "Henüz o noktaya gelmedim."

Gülümsemeye karşı koydu.

Şişeyi yere bıraktı, bardağını aldı, bir yudum içti ve barın tezgahındaki eline yaslanarak onları akşamlarının başlangıcına getirdi.

Belediye meclisi toplantısı.

"Ne kadar kötüydü?"

"Kaos," dedi ona. "Suçlamalar havada uçuşuyor. Birkaç yumruk havada uçuştı. Adı geçen çocuklar, artık erkek oldular, söyleyebileceğim kadarıyla kasabada pek de iyi bir üne sahip değiller. İlk haberi aldıktan sonra bu çok büyük bir şok gibi görünmedi ama toplantı boyunca bir şok dalgası yarattı. Sadece bir grup ebeveyn . Diğer iki grup ben ayrılmadan önce şerifin ofisine gelerek iftira attılar, Ellen Macklemore'un tutuklanmasını istediler ve suçlayanın adını öğrenmek istediler." Burbonundan bir yudum aldı. Ardından, "Bu benim içine girebileceğim bir şey değil, bu yüzden ortalık ve insanlar konsey odalarına doğru yola çıktığında ve Moran ofisinde bununla yüzleştğinde, kendimi bok gibi hissettim, ama Harry'yi bununla baş başa bırakmak zorundaydım" dedi.

Bu tam olarak doğru değildi.

Gitmeden önce aileye söyleyeceği birkaç şey vardı ama şimdi bunları aktarmasına gerek yoktu.

Neyse ki bir FBI ajanı hemen hemen her yerde söz sahibiydi, bu yüzden konferansını verdikten sonra bazıları mantıklı davrandıkları için sakinleşti, diğerleri ise ondan korktukları için bunu yaptı.

Her iki durumda da, Moran onlarla konuşabilsin diye bağırmayı ve talepte bulunmayı bırakmışlardı.

"Bu cadılar meclisi için iyi olmayacak," diye belirtti.

"Ellen'in yaptıklarına öfkelenmişlerdi, başka türlü ifade edemem."

"Öyle bile olsa."

O haklıydı.

"Bu genç kadın için yapabileceğim bir şey var mı?" Tabii ki bunu soracaktı.

"Bilmiyorum. Bir sığınağa ihtiyacı olabilir. Kesinlikle avukatlara ihtiyacı olacak. Moran onu kontrol etmesi için bir şerif yardımcısı gönderdi. Konuyu takip edip Polly'ye soracağım. Tamam mı?"

"Tamam," diye kabul etti ve konuyu değiştirdi "Bu sabah dışarı çıktın, her şey yolunda mı?"

" kaydediyoruz. Ezra için durum hiç iyi görünmüyor."

Dudakları inceldi.

"yakında bitecek demek, tatlım," diye yatıştırdı.

Bir yudum daha aldı ve adamın gözlerinin içine bakarak, "Peki sonra?" diye sordu.

Kadının ne sorduğunu biliyordu ve Ezra Corbin ve Carrie Molnar'ı öldürdükten sonra CK'yi yakalama planlarıyla ilgili değildi.

"Ve sonra, ofisime geri döneceğim. Seattle bölümüne yeniden atanmayı isteyeceğim. Ama gitmeden önce Moran'ın bütçesinde özel bir dedektif için para olup olmadığına bakacağım. şu anda yok ve Fret County'de işler böyle giderken bir dedektife ihtiyaı var. O iyi bir polis ve temiz bir dkkán işletiyor, ama övünmek istemiyorum, benimle beklenmedik bir şey yapabilirler. Eğer bütçesinde para bulursa, yeniden atanmayı istemeyeceğim. Sadece istifa edeceğim."

"Ciddi misin sen?" diye nefes aldı. Ve

işte.

Sikeyim.

Keşke fotoğrafını ekebilseydim dedi.

Yüzündeki mutlu ve heyecanlı ifadeyi.

Evet, işi bırakıyordu.

bakışı drşte aldı, karşılığında ona drştlk verdi.

"Burası çok güzel, sen güzelsin, kızın da güzel ve ben kafaları çökmüş güzel kızları plastik üzerinde yatarken görmekten bıktım. Buna seninle tanışmadan önce karar vermiştim ama seni daha yakından tanımanın buraya taşındıktan sonra yapacağım şeylerin öncelik listesinde st sıralarda yer almadığını söyleyemem. Ve hata olmasın diye söylüyorum, listenin en başında bu var. Yine de, olarak, hayatımda başka bir şeye ihtiyaım var,

ve burayı seviyorum. Doğru hissettiriyor. Uyum sağladığımı hissediyorum. Ve iki yaşımdan beri hiçbir yere sığmadım."

Ayağa kalktı, bir eline yaslandı, diğer eliyle içinde biraz pembe şarap olan bir kadehi yana doğru tutuyordu.

Üzerinde muhteşem bir elbise vardı, muhteşem görünüyordu, adamın gözlerini tutuyordu ve "Gerçekten, *gerçekten*, gerçekten, gerçekten, şu anda seninle öpüşebilmeyi çok isterdim" dedi.

Bu yaptığı en kızca şeydi.

Ve tabii ki vücudu da ağız gibi tepki verdi ve "O zaman buraya gel. Madden'in uyanma ihtimaline karşı hafifçe gideceğiz."

Barın etrafından dolanıp onun kollarına girdi.

Bardağını yana doğru tutmaya devam etti, diğer elini göğsüne dayadı, başı geriye eğikti.

"Cuma öğleden sonra Madden'i babasını görmesi için havaalanına götüreceğim. Cuma gecesi yatıya kalmayı isteyebilir miyim?" diye sordu.

Cevabı bir hırıltı oldu. "Kesinlikle."

Kadın gülümsedi.

Ve Rus onu öptü.

Kurnaz Kraliçe

L ucinda ona bir anahtar kartı vermişti.

Yine de, ertesi sabah geç saatlerde, Rus kapıyı kullanmadan önce kapıyı çaldı, kafasını içeri uzattı ve "Ben Rus!" diye seslendi.

Madden köşeyi döndü.

Onu, üzerinde minik beyaz puantiyeler ve siyah tül üzerine siyah kadife kalpler olan, kabukla kaplanmış şirin siyah bir elbise içinde gördüğünde yüreği daraldı. Eteği pililiydi, kısa kolluydu ve boğazında saten bir fiyonk vardı.

"Merhaba Bay Lazarus," diye selamladı.

"Selam bebek," diye karşılık verdi içeri girerken.

"Nasılsın?" Ağzını bir tarafa doğru buruşturdu.

Evet.

Indira köşeyi döndü, o da siyahlar içindeydi. Onunki düğmeli bir paltoya benzeyen parlak bir malzemeydi ve dirseklerinin altında biten kolları vardı.

Takım elbisesi ve kravatıyla onu tepeden tırnağa süzdü ve ona küçük bir gülümseme verdi.

"Rus, içeri gel. Kahve ister misin?"

Başını salladı.

Madden, "Anne! Bay Lazarus geldi!" diye kaçtı.

İki elini birden uzatan Indira'ya doğru ilerledi.

Onları aldı, sıktı, bıraktı ve sessizce "Kızların nasıl?" diye sordu.

"Cin, iyi. Ya da en azından iyi saklıyor. Madden o kadar iyi değil," diye yanıtladı.

Başını salladı.

Brittanie'ye veda edecekleri gündü.

Indira onu içeri götürdü ve köşedeki bilardo masasının önünde durdurdu. "İlerleme kaydettiğini duydum."

"Evet."

"Güzel." Başını kaldırıp ona baktı. "Buraya taşınmasını sağladığın için teşekkür ederim."

"Bu geçici bir durum. Sonra evlerine dönmek için güvende olacaklar."

"Biliyorum." Ana yatak odasının bulunduğu süite, şüphesiz Lucinda'nın hâlâ hazırlandığı ve Madden'in kaybolduğu yere baktı ve "Alice Pulaski kaybolduğunda tam üç gün boyunca uyumadım. Her ne kadar bunu saklamak için makyaj yapmakta daha başarılı olsa da Cin'in de öyle yaptığını sanmıyorum. Jaeger izin aldı, geldi ve iki hafta boyunca onların kanepesinde uyudu. O zamana kadar Alice'in gittiğini biliyorduk ve tekrar kaybolmasını diliyorduk. Şimdi bile bazen bir sarılmayı o kadar uzun tutuyorum ki Maddy kıvranıyor ve tuhaf olduğumu düşünüyor." Tekrar ona . "Bütün bunlar olurken, sana yakın olmalarına sevindim."

Ne diyeceğini bilemedi ve sadece başını salladı. "Bizi cenazeye götürdüğünüz için teşekkür ederiz," dedi kadın. "Benim için onurdur," diye cevap verdi.

Uzandı ve onun elini tuttu.

Rus bunun çok tatlı olduğunu düşündü, parmakları onun parmaklarına dolandı ve sıktı.

Mesele şu ki, adam sıkmayı bitirdiğinde, kadın .

Çok erken ölen genç ve güzel bir kadına veda ediyorlardı.

Ve ön sırada oturan orta yaşlı kevaşeyi öldürecekti.

Burlesk karanlıktı, kulüp de kapalıydı ve ikisi de ertesi geceye kadar açılmayacaktı.

Lucinda Brittanie'nin arkadaşlarının vedalaşmak, onu düşünmek ve yas tutmak için zamanları olmasını istedi.

Masalar yerlerinden oynatılmış ve açık pembe bir kumaşla kaplanmış sandalyeler krem, açık pembe ve koyu pembe güllerden oluşan devasa buketlerle karşı karşıya gelecek şekilde dizilmişti. Bunlar, Brittanie'nin mutlu ve canlı halinin poster boyutundaki iki resminin yanı sıra diğer fotoğrafları ve hatıralarıyla dolu bir masanın etrafında yer alıyordu.

Yan tarafta bir okuma standı vardı ve burada bir kadın papaz töreni yönetiyordu.

Oturma düzeni tiyatro tarzındaydı, kavisliydi ve Lucinda, Gary, Dakota, Keyleigh, erkek arkadaşı Declan ve Melanie'yi önde ve ortada oturtmuştu.

O ve Indira, Madden'ın da aralarında bulunduğu bir grupta birlikte ön tarafta, ancak kanatlardan birinde oturuyorlardı.

Cemaatte, diğer yas tutanların arasında (ve salon tıklım tıklımdı) Cade, Jason ve Jesse ile oturuyordu ve Rus'un gözlerini bir kez olsun ön taraftaki ekrandan ayırdığını görmediği taş suratlı Jace'in yanında Celeste ve Delphine vardı.

Papaz belli ki ev ödevini yapmış ve Brittanie hakkında çok güzel şeyler söylemişti.

Şükürler olsun ki kısa bir duadan sonra, kalabalığa açtı ve birkaç arkadaş paylaşmak için öne doğru yürüdü.

Keyleigh sonuncuydu, şövale üzerindeki bir portreye döndü, doğrudan Brittanie'yle konuştu ama hepsine Declan'ın o hafta sonu ona evlenme teklif ettiğini söyledi ve aslında Brittanie'ye hiç almayacağını fark etmeden önce heyecanlı bir mesaj göndermişti.

Hıçkırıklara boğulmadan ve Declan onu almaya gitmek zorunda önce bunu söyleyebildi.

Aynı zamanda Rus'un tıkanıdığı zamandı.

Gary her şey boyunca sessizce ağladı ve babası duygularını belli ettiği için Dakota da aynısını yaptı.

Ama Melanie bütün ayını Lucinda'ya pis pis bakarak geçirdi.

Bir yandan, anladı.

Lucinda'nın giydiği aerodinamik, siyah balıkçı yaka elbise, yüzünün yanlarından düz bir şekilde sarkan sağlıklı saçları, ayağındaki gümüş topuklu ayakkabılar, bileğindeki kalın gümüş bileklik ve sağ orta parmağındaki büyük, ilginç gümüş yüzük, cenaze zarafetinin zirvesiydi.

Ve Melanie, siyah-beyaz desenli kırkyama bir yorgana benzeyen çok kısa bir elbise giymişti ve saçlarındaki köklerle uğraşmaya zaman ayırmamıştı.

Öte yandan, kızının külleri kendisinden on adım ötede süslü bir vazoda güllerin arasında korunuyordu, yirmi beş yaşında öldürülmüştü, bu yüzden kadının nasıl olup da yok edildiğini Rus anlayamıyordu.

Ayağa kalkıp bir şeyler söyleyeceğinden ve Lucinda'nın ayın için harcadığı belli olan tüm çabayı mahvedeceğinden endişeleniyordu, papaz töreni bitirmeden önce herkesten kalmalarını ve birazdan servis edilecek hafif bir öğle yemeği büfesini paylaşmalarını istedi.

İlk başta kimse kıpırdamadı, çünkü aniden ses sisteminde parazit oldu, sanki biri kanalı değiştirmiş gibi.

Rus başına gelecekleri biliyordu, bu yüzden kendini kaybetmemek için dişlerini sıktı.

Gitar çalmaya başladığında Gary'nin sessiz ağlayışı duyulabilir hale geldi. Yüksek sesli hıçkırıklar değildi ama duyulabiliyordu ve Dakota kolunu yaşlı adamın omuzlarına dolayarak onu kendine çekti.

Jace'in başını eğmesi şarkı sözlerinin başlamasına kadar sürdü ve bunu yaptığında Celeste ona doğru kıvrıldı, yüzünü boynuna gömdü.

Jesse gözle görülür bir şekilde yutkundu ve iki elini de yumruk yaptı. Bohannan'ın elinin birini kapaması ve orada kalması uzun sürmedi.

Ve Pink Floyd'dan "Wish You Were Here" çaldı. Rus bunu yaptığına memnun oldu.

Tamamen yıkıcıydı.

Ama en azından Lucinda Brittanie'ye söylemesi gereken şeyi söyleyebildi.

Şarkının son anına kadar herkesin yerinde oturması, rüzgârın Brittanie'yi alıp götürmesi çok güzeldi.

Ve sonra bitti.

Bir daha asla orada olmayacaktı.

Ama olanlar devam etti.

İnsanlar kaynaşmak için ayağa kalktığında ve Melanie Lucinda'ya doğru yöneldiğinde, Moran ve Porter'la birlikte kenarda duran Rus öne çıktı.

Melanie Lucinda'nın yanına vardığında Indira'ya, "Madden'ı al," diye mırıldandı.

Onun şaşkın bakışlarını hissetti ama Melanie, "Küllerini istiyorum," dediği sırada Madden'ı kucaklayıp götürdü.

Rus elini Lucinda'nın sırtına koydu, bir şey söylemek için ağzını açtı ama daha iyi bilmesi gerekirdi.

Lucinda sakın bir tavırla, "Onları alamazsın," diye cevap verdi. "O benim kızım, küllerini istiyorum," diye tükürdü Melanie.

"Onun senin kızın olduğunun farkındayım. Ve önümüzdeki hafta sonu Gary, Dakota, Keyleigh, Declan, Madden ve ben onu nehre bırakacağız. Nehri çok severdi ve Gary ile Dakota da onun orada olmasını istiyor. Özel bir tören olacak. Tabii ki, orada olmak isterseniz, hoş geldiniz."

Melanie, "Nereye gideceğini sen seçemezsin," diye karşılık verdi. "Ben seçmedim," diye cevap verdi Lucinda.

Melanie, "Onu götüreceğim," diye açıkladı.

"O zaman Cin'e bu parti için harcadığı yirmi bin doları vermeye ne dersin?"

Gary oradaydı ve yüzü bitkin ve hâlâ gözyaşlarıyla ıslanmış olsa da sözleri alaycıydı.

Melanie Gary'ye döndü. "Bunun seninle ne ilgisi olduğunu anlamıyorum."

Gary'nin kan çanağına dönmüş gözleri irileşti ve yüzü morardı.

Rus, Lucinda'nın arkasından bastırdı, çünkü Gary'nin patlayacağını biliyordu ve onun oradan çıkmasını istiyordu.

Ve sonra, Gary üflemedi.

"Sen sefil bir insansın Melanie Iverson," dedi yenik bir sesle. "Ve onu alamazsın. Küçük Maddy ile nehir kenarında takılırdı, Maddy küçük bir şeyken nehirde oynarlardı ve Maddy onu orada istiyor. O yüzden oraya gidecek."

Rus yine tıkanı.

Melanie bir şeyler söylemeye başladı. Ama Gary konuşmaya devam etti.

"Bir bok yapmayacağını biliyordum, o yüzden sordum. Babası olarak benim de haklarım var. Onu sahiplenen ve tüm bunların parasını ödeyen kişi olarak Lucinda'nın da hakları var. Senin hiçbir şeyin yok. Savaşmak istiyorsan, istediğin kadar gökyüzünü yumrukla, kadın. Bizi mahkemeye verecek kadar parayı bir araya getirdiğinde, benim güzel Brittanie'm özgür ve rahat olacak."

Melanie bağlanmaya uygun görünüyordu.

Durumu anlamayan Dakota, Gary'nin durumu çözdüğünü düşünerek araya girdi ve "Köpeğim nerede?" diye sordu.

Bu noktada Rus, Dakota'nın köpeğini kasabanın güneyindeki dört dönümlük arazisinde besleyen Moran'a doğru bakarken Lucinda'ya yol gösterdi. Ona Smokey adını vermişti. Moran'ın iki çikolata labradoru da onu kendilerinden biri olarak benimsemişti.

Neyse ki Melanie bunu bilmiyordu.

Dakota da asla öğrenemeyecekti.

Onu dışarıda, güvertede tek başına gördü.

Bu yüzden Keyleigh, Declan, Gary ve Indira'yı Lucinda'nın mutfağında Lucinda'yla bıraktı, çünkü herkes gittikten sonra son yas tutanları Lucinda'nın evinin daha samimi alanına taşımışlardı.

Rus güverteye doğru yürüdü.

Madden'a.

Kadının korkuluklara yerin yanında durdu, ayak bileği burkulmuştu ve nehre bakıyordu.

"Yalnız kalmak ister misin?" diye sordu. "Pek sayılmaz," diye yanıtladı.

"Dayanabiliyor musun?" diye sordu.

"Sanırım," diye cevapladı.

Ne yazık ki, sahip olduğu tek şey buydu.

"Annem bir kızın olduğunu söyledi," dedi.

"Evet. Senden iki kat daha yaşlı ve Florida Üniversitesi'nde okuyor. Adı Sabrina. Benim de bir oğlum var, o daha büyük. Adı Acre."

"Bir kızım olacak." "Onlar en iyisi."

"Britt, Jason Bohannon'ı seviyordu ve kız bebekleri , benim de onların ablası olabileceğimi söyledi."

Kahretsin.

Rus düşüncelerini bir araya getirdikten sonra ona doğruyu söyledi. "Tatlım, her ne kadar korkunç ve acı verici olsa da Brittanie'nin yapmak isteyip de yapamayacağı çok şey vardı. Ama aramızdan ayrılırken, bizimle birlikte olmasa bile onu özel kılan şeyler bıraktı. yaşadığınız tüm anılar. Ama aynı zamanda, o öğretildiBiz için canlı o yukarı ise Biz Burada, Çünkü Bazen ne olacağını bilemeyiz." "Evet," diye fısıldadı. "Yaşa bakalım."

Kızın parlayan siyah kafasına baktı. "Tüm bunları bilmek eğlenceli değil."

Ona bakmadı ama konuşurken gözlerini nehirden ayırmadı.

"Hayır. Yine de komik. Bunu sen söyledin. Tıpkı onun gibi söyledin. Britt'in her zaman söylediği şeylerden biri, 'Hayatını yaşa'ydı. Patlamış mısır yapardık ve için tereyağı eritirdi ve bir sürü eritirdi, bana bakardı ve 'yaşamalıyız, bebeğim' derdi. Ya da bakkala gitmeden önce saçımı yapardı ve çok süslü olurdu ve 'Kimin , sen ve ben yaşıyoruz' derdi. Sanırım bu doğru."

"Öyle olduğunu biliyorum, tatlım."

Sonunda başını geriye doğru eğerek ona baktı. "Sizce gitmeden önce yeterince yaşadı mı Bay Lazarus?"

Hayır, .

"Patlamış mısır için istediği kadar tereyağı eritmeyi bilen bir kadının hayatı nasıl yaşayacağını bildiğini düşünüyorum, Maddy."

"Umarım öyledir."

Elini gezdirdikten sonra döndü ve kollarını korkuluklara dayadı.

Madden de dikkatini nehre verdiğinde konuşmanın iyi gittiğini anlamıştı ama bunu onun yanına eğilerek yapmıştı.

Su, her ikisi de yeryüzüne çıkmadan önce olduğu gibi ve her ikisi de gittikten sonra olacağı gibi kayaların üzerinden akıyordu.

Birlikte, yakın durdular ve onun uzaklaşmasını izlediler. Ve bunu uzun bir süre yaptılar.

Telefonu göğüs kafesinde titrediğinde markete girdikten sonra SUV'una doğru yürüyordu.

Ceketinin iç cebinden çıkarıp baktı ve Moran'dan bir mesaj aldığını gördü.

Mektubu açtı ve *Carrie Molnar'ın eve gelmediğini* okudu. *Rüzgarın içinde.*

Lanet

olsun.

Kahretsın.

"ANNE! immünolog olmak istemiyorum! Moda tasarımcısı olmak istiyorum!"

Lucinda'nın süitinin büyük oturma alanındaaydılar.

Rus markete gittiğinde ihtiyaçları olan her şeyi almış, birkaç paket patlamış mısırı mikrodalgada ısıtmış ve üzerine dökme için fazladan tereyağı eritmişti.

Bir sürü peçete kullanmışlardı.

Madden bunu söyledikten sonra başını çevirip Lucinda'ya baktı.

Bu duyuru onu pek heyecanlandırmışa benzemiyordu.

Ama bilmeliydi.

Hepsi kanepedeydi, Madden'in başı onun kalçasında, ayakları annesinin kucağındaydı.

Cruella'yı izliyorlardı.

Ve Disney'in bunu çoktan olduğunu öğreniyordu.

Asıl ilginç olan hikâye, kurnaz kraliçenin yapım aşamasında yaşananlardı.

Erkek Erkeğe

Moran'ın ofisindeki konferans masasında dizüstü bilgisayarıyla oturduk.

Moran bir şey için çağırılmıştı.

Rus e-postalara bakıyor, raporlar yazıyor ve Lucinda'ya mesaj atıyordu.

"Madden bu sabah iyi mi?" diye başlamıştı.

Geri dönüş mesajı uzun sürmedi. *Evet. O normal biri değil.*

Sonra da *"Ama sanırım yeni bir arkadaş edinerek kendini toparladı.*

O yeni arkadaş olmak hoşuna gitmişti.

? diye sordu.

Törenin bittiğine sevindim. Ezra yakalandığında daha mutlu olacağım, diye cevap verdi.

O da kabul etti.

Onları bu konudan uzaklaştırmaya karar verdi ve *şu* mesajı attı:
"Bonner ve Sexton olayıyla ilgili bir açıklamaya ihtiyacım olacak.

"Ben çalışırken Hillary bu gece Madden'la süitte olacak. Döndüğümde odana gelebilirim ve yatmadan önce bir şeyler içebiliriz. O zaman her şeyi paylaşırım.

Kabul etti. Sonra ekledi, *Bonner Dağı hakkında her şeyi duymak istiyorum.*

Buna karşılık Julie Andrews'un bir dağın tepesinde döndüğü bir gif geldi. Gülümsedi.

O sırada, adam mesajlarını takip ediyormuş gibi, Eric Turner'dan bir mesaj almış.

Onun ve kız arkadaşının peşinde olduğunu fark ettim. Evi ve kulübü için hala korumaya ihtiyacın var mı?

Ekibinizden kaç kişi burada? Sadece iki kişi.

O mürettebat için iki, altı gibi bir şeydi.

Yine de.

Radarınızda olsun ama Lucinda kulüpteyken ve Madden oteldeyken, onlar korunmalıdır.

Evet, güvenliğini gördüm. Başındaki adamı bulmaya çalışıyorum. Kendini özel kuvvetlerden biri olarak tanıtıyor ama biz onu çalıştırdık, askeri eğitimi yok. İş geçmişi tamamen özel detaylardan oluşuyor.

Rus da Kleo'yu asker olarak tanımlıyordu. Sadece birkaç kadın özel kuvvetler eğitim kurslarından geçmiş olsa da, bu yüzden bu etikete sahip olması imkansız olsa da, en azından askeri eğitimi olduğunu söyleyebilirdi. Olmamasına şaşırılmıştı.

geldiğinde onlara devam edeceğiz, Eric bitirdi. Ya da tam olarak değil.

Daha sonra, *"Kızla çok tatlısın ve annesinin harika bir gardırobu var.*

Rus ona bir tamam işareti emoji gönderdi.

Ardından bir orta parmak emoji gönderdi.

Bundan sonra raporuna geri döndü, ancak çok fazla çalışmadan telefonu çaldı.

McGill.

o açtı. "Hey,

Ben."

"Hey, Rus. Tamam, senin için biraz daha var. Parmak izlerini araştırdık, evinden elde ettiğimizle pencerenin dışından ve içinden elde ettiğimiz Ezra'nın orada olduğunu gösteriyor."

Muhteşem.

"Adli tıp ekibi çerçevenin etrafından da bazı örnekler aldı. Birisi yakın zamanda gıcırdamasın diye WD-40 kullanmış," diye devam etti McGill. "Otel yönetimini aradık, o pencerelere hiç müdahale etmemişler, hem de hiç."

Carrie Molnar'ın bir cinayeti planlarken yapması gereken birkaç şey vardı ve onları yaptı.

Ve hikaye bir araya geliyordu.

Brittanie'nin başına gelenlerin hikayesi.

Hikayeye göre, eğer bu iki pislik suçunu kabul etmeseydi, savcı jüriye Keyleigh'in iyi haberini paylaşmak istediği ilk arkadaşını, bir babanın (belki) kendini toparlayıp sevgi gösterebileceği kızını, bir çocuğun tanıdığı tek ablasını elinden almak için yaptıklarından dolayı onları mahkum edecekti.

"Peki ya Molnar'ın parmak izleri?" Rus sordu.

McGill, "Olmaz," dedi. "Belki Ezra pencereden girmesine yardım etmiştir. Belki de erkenden eldiven giyecek kadar akıllıydı. Belki de içeri girmiş, kurbanı etkisiz hale getirmiş ve ön kapıdan girmesine izin vermiştir."

Bir sürü belki.

Ama bu noktada, bunların bir önemi yoktu.

"Senin için," diye başladı Rus. "Moran'ın yardımcılarında biri ava çıktı ve Seattle'daki bir New Age dükkanında, Brittanie'ye yerleştirilen kristali Carrie Molnar'a sattığını hatırlayan bir dükkan sahibi buldu. Kimlik sağlam çünkü Molnar'ın dikkatini çektiğini söyledi. Sadece etrafa bakmak için bile oradan alışveriş yapacak bir tip değildi. Ve ne aldığı umurunda değilmiş gibi görünüyordu. Kristallere gitmiş,

bir tane seçti ve kasaya götürdü. Parasını nakit olarak ödedi ama ne kadar tuttuğu konusunda sızlandı."

"Eminim bilgisayarına girdiğimizde seri katil aramaları ve internetten plastik muşamba satın alma makbuzları bulacağız."

Molnar'ı bulamamışlardı ama arama emri çıkartmışlar ve evini aramışlardı.

Kanlı bir çekiç bulamadılar (Ezra ve Sherri'nin evindeki aramada da aynı şey olmuştu) ama parmak izlerini ve bilgisayarını aldılar.

"Bir gün önce motele giriş yapan görevli onu teşhis etti. Kristali o almış. Ezra'yı motele yerleştirebiliriz. Eğer videoyu geliştirebilirlerse, o gece ikisi de orada olur ya da en azından açık olmayan ama civarda bulunan bir işyerinin otoparkından neden geçtiklerini açıklamaları gerekir. Bu suçlama için yeterli. Şimdi tek yapmamız gereken bu iki pisliği bulmak."

"Evet, yapmamız gereken bu. Biz buradayız."

"Burada dönecek taşımanız kalmadı ama biz de hâlâ bu işin üzerindeyiz." "CK?" McGill sordu.

"Bohannan geliyor. Onu ortaya çıkarmak için bir plan yapıp yapamayacağımıza bakacağız."

"Biliyor musun, bu beni ürpertti, Rus." Öyle olduğunu biliyordu.

Nedenini biliyordu.

Sadece bir plan mevcuttu.

Bir şekilde Rus'u yem olarak kullanıp kendini ifşa etmesini sağlayacağız. "Bu fırsat elimize geçti Ben. Bunu boşa harcamayacağım." "Evet," diye Ben, ama bu konuda mutlu görünmüyordu.

Bağlantı kesildi ve Moran, Bohannan'la birlikte içeri girmeden önce Rus beş dakika boyunca raporunun başındaydı.

Bohannan'la çenelerini kaldırdılar ama çoğunlukla dikkati Moran'daydı.

"Neler oluyor?"

Moran konferans masasındaki sandalyeye yığılıp kaldı. Bohannan onunkini çok daha kontrollü bir şekilde aldı.

Ama onun da dikkati Moran'ın üzerindeydi.

"İyi haber, Lana Shannon'ı kanatları altına aldı," diye paylaştı Moran. "O, yavrusuna yaklaşırsan seni lime lime etmeye hazır bir dişi aslan değil. O, gözlerinden fırlatabileceği buz sarkıtlarıyla kalbinizi delmeye son derece istekli bir buz kraliçesi. Shannon ve Dean'in yanına taşınmasını nasıl sağladı bilmiyorum ama bunu başardı. Bunun bir kısmının onu korumak ve kollamak olduğunu hissediyorum, bir kısmı da Malorie'nin yerine geçme fırsatını kaçırmak olabilir. Hangisi olduğu pek umurumda değil. Sadece Shannon'ın olduğu için rahatladım."

Rus tereddütle, "Bu iyi," dedi, aynı zamanda rahatlamıştı, ama bu Moran'ın ruh halini açıklamıyordu.

"Kötü haber, Tyler Cook, Michael Mitchell, Dylan Rogers ve Austin Brooks'un hepsi birer pislik. Bunu yıllardır biliyorum. Kasabanın çoğu da biliyor. Yapılı. Yakışıklı. Sporcular. Okulda popüler. O zamanlar bu kasabanın sahibiymiş gibi davranıyorlardı ve mezun olduklarından beri de bu durum pek değişmedi. Shannon hikayesini anlattığında aklına ilk gelenler onlardı. Onlarla sorun yaşadık. Shannon kadar ciddi bir şey değil. Reşit olmadan içki içmek ve araba kullanmak. Göz korkutucu davranışlar. Aromacobana'ya girmeleri yasaklandı çünkü orada pislik gibi davrandılar. Double D de bunu yapmaya çok yaklaştı."

"," dedi Rus konuşmayı kestiğinde.

Moran, "Şimdi de kasabadaki insanlardan tepki alıyorlar," diye devam etti. "Dylan kovuldu ve çok kızgın, patronunun hiçbir nedeni olmadığını söylüyor. Ellen'ın evine gidip kapıyı yumrukluyor ve bağırıyor. İki kez bizi aradı ve onu rahat bırakması için onu azarlamak zorunda kaldık. Dean onu kapısına giderken yakaladığını söylüyor. Dean ciddi bir

adam. Elinde bir beyzbol sopasıyla dışarı çıktı, Dylan'ın tereddütleri vardı."

Rus henüz Dean'le tanışmamıştı ama onu şimdiden sevmişti.

"Tyler her zaman tüylerimi diken diken etmiştir," diye paylaştı Moran. "O adamda empati yok. O bir lider ve muhtemelen Shannon'ın olduğu kişi. Bu konudaki tek ışık, okula gitmesi ve geri dönmemesi. Nerede olduğunu bilmiyorum ve onu yıllardır görmedim."

Rus başını salladı.

Moran devam etti.

"Michael bir kaya kadar aptal ve onları uçurumdan aşağı takip eder. Austin, muhtemelen iyi bir çocuktur, ta ki onlara bulaşana kadar. Şimdi kendini tüm bunlardan uzak tutmaya çalışıyor. Ama on beş yaşında bir çocuğa tecavüz ederseniz, böyle bir akran baskısına boyun eğmeden önce ne kadar iyi olursanız olun bu size yapışır."

Bohannan, "Sormak zorundayım Harry, ekibinin dışarıdaki üyeleri gidip ceza vermek zorunda kalıyor, bunun neden bir sorun olduğundan emin değilim," dedi. "Ne ektilerse onu biçiyorlar."

"Sadece daha fazla ekim yapmalarını istemiyorum. Benim endişem bu," diye yanıtladı Moran.

Hem Rus hem de Bohannan anlayışla başlarını salladılar.

Bir adam istediğini yapma hakkına sahip olduğunu düşünüyordu, aksini öğrenmesi için ciddi bir darbe alması gerekiyordu ve ne yazık ki bu öyle bir darbe değildi. Bu, sadece doğduğu için dünyanın ona ne kadar borçlu olduğunu hissetmesine neden olan türden bir şeydi.

"Ama biz bunun için burada değiliz," dedi Moran. "CK'yi tartışmak için buradayız. Bu konuya girelim."

Bohannan'ın bazı fikirlerini paylaşmasıyla başladılar, ancak o konuşurken Rus'un telefonu çaldı.

Aktif bir soruşturma içindeydi ve numarasını pek çok kişiye vermişti, bu yüzden adamlara *bir dakika* verdi ve tanımadığı bir numaradan gelen aramayı cevapladı.

"Lazarus."

"Zachariah, yardımına ihtiyacım var."

İsminin kullanılmasıyla gerildi ve bu sesi tanıdığı için daha da gerildi.

Emin olamadı ama...

"Ben Ezra Corbin ve bunu ben yapmadım."

Telefonunu kulağından aldı, hoparlöre bastı, elini havada döndürdü, sonra Moran'a bir parmak salladı ve telefonu masanın üzerine koydu.

Moran kaydetmeye başlamak için telefonunu çıkarırken, "Brittanie'yi sen öldürmedin mi?" diye sordu.

"Hayır. Yani... hayır, yapmadım. Yani..hayır."

"Ezra, içeri gelmen gerekiyor," dedi Rus. "Bunun hakkında konuşmamız gerek."

"Bir anlaşma yapmadan içeri girmeyeceğim. Onu ben öldürmedim."

Rus, Moran'a baktı ve "Tamam, bunu kayda geçirelim. Hikayeni yazalım."

"Anlaşma olmadan olmaz. Harry ile konuş. Bana bir anlaşma ayarla." "Orada mıydın?"

"Anlaşma olmadan olmaz, Zachariah."

Bu erkek erkeğe saçmalık Rus'un canını sıktı.

Görmezden geldi ve şöyle dedi: "Nasıl olduğunu bilirsin. Sen bir iş adamısın. Harry'nin elinde bir şey yoksa sana bir şey veremez."

"Size kimin söyleyebilirim."

"Kimin biliyoruz. Carrie Molnar."

"Onu aldın mı?" dediğinde sesi gıcırtilıydı.

Evet.

O da oradaydı. Ya o yaptı ya da o da işin içindeydi. O da işin içindeydi. Bunu doğrulayabilirdi.

Ve Ezra onun söyleyeceklerinden çok korkuyordu.

"O gece hakkında bize ne anlatabilirsin Ezra? Devam edecek bir şeyler," diye zorladı Rus.

"Bana bir anlaşma sözü verilene kadar olmaz. Yazılı olarak."

"Size yazılı bir şeyi nasıl ulaştıracağız? Nerede olduğunuzu bilmiyoruz. Size söylemek zorundayım ve bu yalan değil, bizimle konuşmanız gerekiyor. Bize hikayeni anlatmalısın. Sizin tarafınızı dinlememiz gerekiyor."

"Bana bir anlaşma bul!" diye
bağırıldı. Ve sonra hat kesildi.

"*Siktir*," diye ısırdı Rus.

Moran kaydı kapatmadan önce "Ezra Corbin'in bağlantısı kesildi," dedi.

Hepsi baktı. "Çok uzakta değil,"
dedi Rus.

Bohannan, "Hayır, değil," diye
onayladı. "Kahretsin," dedi Moran.

Sonra hepsi masadan kalktı ve odadan çıktı. Çünkü çevirecek daha çok taşları vardı.

Vixen

O gece Rus'un kapısı çalındığında saat onu geçiyordu.

Gözetleme deliğini kontrol etti, Lucinda'nın saçında bir düğüm daha olduğunu, porselen renginde bir şey giydiğini ve üzerinde deve tüyü bir palto olduğunu gördü ve kapıyı açtı.

"Hey," diye selamladı.

Sonra onu öperken geri geri gidiyordu çünkü kadın kendini ona doğru fırlatmıştı.

Kalçaları kanepenin koluna çarptığında ve kadın tüm ağırlığıyla ona yaslandığında kapının kapanma sesini duydu.

Yere düştü.

Onun üstüne çıktı.

Pozisyonlarını değiştirdi ve başını kaldırdı.

"Bana bir dağa nasıl sahip olduğunuzu söylemekten kaçınmak için çok fazla. Yine de anlayın, bu benim bir şikâyetle bulduğum anlamına gelmiyor."

Ona sinsice gülümsedi ve bunu gören adam bir süreliğine konuşmayı bıraktı.

Vücudu onun altındaydı. Onun kokusuna sahipti. Onun ağzına sahipti. Ve elleri onun üzerindeydi. Ceketini çekip çıkarmayı başardı.

Elini kot pantolonunun altından kığına sokmayı başardı.

Adam kıızın eteğini yukarı çekip kendi eteğine uzandı ama kıız adamın elini yakalayıp başka bir yöne götürdü.

Öpüşmeyi kesti.

"Bebeğim," diye mırıldandı sorgulayarak.

"Lütfen, Rus."

Buna ihtiyacı vardı. Bunu duydu, gördü ve elini ön taraftaki külotunun içine soktuğunda, sertleşmiş siki boncuk boncuk oldu, çünkü bunu hissetti.

Çok uzun sürmedi, ona dokunurken onu izlerken öptü, heyecanının artmasını dinledi, sonra yumuşak bir törpüyle yüzü kızardı, göz kapakları kapandı ve onun için boşaldı.

Rus elini çekip kolunu ona dolamadan önce birkaç dakika onu avuçladı. Sırtını kanepeye yaslayacak şekilde yerlerini değiştirdi, kıız ön tarafına yakın duruyordu ve sonra olmasını beklediği şey... oldu.

Orgazm, her şeyi bir arada tutma ve herkes için güçlü olma konusundaki direncini kırdı.

Yüzünü adamın boğazına dayadı ve sessizce ağlamaya başladı.

Ona sarıldı, okşadı ve sessiz kalarak ona ihtiyacı olan zamanı verdi.

Fazla bir şeye ihtiyacı yoktu.

Kıız kendini toparlarken onu dinledi ama yüzünü boğazından ayırmadı.

"Tamam, az önce seni kullandım ve bu hiç hoş değildi."

"Eğer bu işte yer almak istemeseydim, sana haber verirdim. O yüzden bunu aklından çıkar."

Yüzünü adamın teninden çekti ve ona baktı, gözleri hala yaşlıydı, küçük bir lekesi maskara, ama başka türlü her zamanki

Muhteşem.

"Romantikti. FBI'dan uzun boylu, esmer, yakışıklı ajan adaletin peşinde kasabaya geliyor. Altın kalpli yerel cadalozla tanışır... O benim."

Ona nazikçe gülümsedi. "Bunu takip ettim."

Kadının karşılık gülümsemesi onunkinden çok daha küçüktü.

"Birbirlerine bağlanıyorlar," diye devam etti. "Ve erkeğini elde etmek için inatçı girişimleri sırasında aralarındaki çekim artar. Yol boyunca, kızına üzücü bir zamanda sırtını yaslayabileceği güçlü bir adam, anne babası ve erkek kardeşine de huzur veriyor. Sanırım her şey olduğunda, gül yaprakları, mum ışığı, yumuşak dokunuşlar ve eşzamanlı orgazmlar olması gerekiyordu. *Bu* değil."

"Alternatif hikaye," diye karşılık verdi. "FBI'dan bir adam adaletin peşine düşüyor ve altın kalpli, güzel, ilginç, klas bir iş kadınıyla tanışıyor. Adam, kadının sandığından çok daha uzun süre sağlıklı olmadığını anlamasına yardımcı olduğu uzun süreli bir ilişkinin yaralarını hâlâ taşıyor. Kadın aynı zamanda onun taşımaması gereken bir suç yükü taşıdığını anlamasına da yardımcı oluyor ve size garanti ederim, bunu boşaltmak ciddi bir rahatlamaydı. Ama bu klas kadın o kadar birlikteydi ki, adama kompleks veriyordu. Kadın bir gece otel odasında ona saldırdığında, adam sunacak bir şeyi olduğu için çok heyecanlandı. Bu bir orgazm ve onu bırakırken tutmak olsa bile, memnuniyetle kabul ettiği bir onur, çünkü bunu çok sık yapmadığını düşünüyor."

"Senin versiyonunun bir aşk romanına dönüşeceğinden emin değilim," diye eleştirdi.

"Umurumda değil, çünkü bunu yaşıyorum ve tatlı, sevgi dolu bir kadını öldüren iki orospu çocuğunu bulmaya çalışmıyorsam lanet olsun ve yine de belki yirmi yıldır olmadığım kadar mutluyum."

Yüzü tekrar ağlayacakmış gibi buruştu, bu yüzden onu boğazına geri sakladı.

Bu sefer ağlamadan kendini toparladı ama onun tenine şöyle dedi: "Sırf bu yüzden gelirdi. Çünkü Maddy'yi ve beni seviyordu. Alışveriş listemi alır ve Madden'i kasabaya götürürdü. Kuru temizlememi yapardı. Sırf işe giderken oraya uğradığı için ofisime Aromacobana getirirdi. O ve Keyleigh Madden'ı pijama partilerine davet ederlerdi, özellikle de Jaeger ile ilişkimizin bittiği ve onun taşınmaya hazırlandığı zamanlarda. Ayrıca büyükannem öldüğünde. Biz işlevseldik, sevgi doluyduk ve onu seviyorduk ve o buna hiç sahip olmadı ama buraya gelmesinin tek nedeni bu değildi. Çünkü o Brittanie'ydi. Madden ona benden daha yakındı ama neredeyse her gün hayatımızın bir parçasıydı ve onu özlüyorum."

"Anladım bebeğim," diye mırıldanarak sırtını okşadı.

"Bazen çok fazla sorumluluğum olduğu için her şeyi o kadar sıkı tutuyorum ki Madden'a yanlış şeyler öğretiyorum diye endişeleniyorum. Bilmiyorum, belki de duygularınızı benim yaptığım gibi kontrol etmek iyi değildir."

"Tatlım, başka seçeneğin yok, hayat seni can evinden vuracak. Bunun geldiğini asla göremeyeceksin. Jenn nedense Sabrina'yı küçük bir kız yapmamı istiyor... Ne zamana kadar bilmiyorum. Ama karanlıkta tehlike var. Erkekler onun kalbini kıracak. Patronlar berbat olacak. Sırada kasırga fırtınaları varken hafif bir esintide dağılacak kız çocuğu istemiyorum. Hayatı boyunca kız gibi, kadın gibi, kadınsı ve yumuşak olacak. O böyle biri. Ama bu yumuşaklığın zayıflık olmasını istemiyorum. Sadece yumuşak olmasını istiyorum."

Ona bakmak için başını tekrar geriye doğru eğerek bekledi.

Adam ona verdi.

"Bence Jenn zayıf biri. Bence dünyanın kendi istediği gibi olmasını bekledi ve öyle olmadığında ve bununla başa çıkamadığında, o yumuşak sertleşti."

"Evet," diye kabul etti.

Başını iki yana salladı ve onları oturmaları için yukarı çekti.
"Benden bu kadar yeter. Benim bir dağım yok."

Sessizce kıkırdadı.

"Ben sana şarap getireyim, sen rahatına bak," diye teklif etti. "Banyonuzu kullanabilir miyim?"

Başını
salladı.

.

Barın lavabosunda parmaklarını duruladı ve ona şarap doldurdu.

Döndüğünde saçlarının düğümü çözülmüş, yüzüne ve omuzlarına dalga dalga dökülmüştü ve rimel lekeleri de gitmişti.

Kanepede buluştular.

"O kadar da heyecan verici değil," diye söze başladı.

"Benim ailemin adını taşıyan bir dağım yok. Bırakın buna ben karar vereyim."

Gözleri parlıyordu ve ateşin önünde ona sokuldu, başı omzunda, elinde şarap kadehi.

"Ailemin bir süredir burada olduğunu biliyorsun. Ve büyükannem pek çok şeye katlanmazdı."

"Evet, bunu biliyorum."

"Aynı zamanda bilgili bir iş kadınıydı. Para geldikçe, kasabadaki diğer salon ve genelevlerden farklılaşmaya karar verdi ve şu anda kulübün olduğu yere Bonner genelevini inşa etti. O zamandan beri yeniden inşa ettik, ama o zamanlar temizdi. O zamanlar

orada lezzetli bir yemek olsun. Yataklar yumuşaktı. Kızlar güzel giyinmişlerdi ve çok hoşlardı."

"Tanıdık geliyor," diye yaptı.

Ona bir dirsek attı, şarabından bir yudum aldı ve devam etti.

"Genelev orada olduğu ve daha sonra ev oraya inşa edildiği için, yerel olarak Bonner Dağı olarak bilinmeye başladı."

"Bu oldukça havalı."

"Kulübü devralan kişinin Bonner anılmasının nedeni de budur. Bu sadece bir gelenek, bir ferman değil. Yasal olarak ben Lucinda Margaret Bonner Sexton'ım. Ama vergilerim, faturalarım ve ehliyetim dışında hemen hemen her şey için Sexton'ı bırakıyorum."

"Ve Madden'ın neden Madden Emery Bonner Rhett olduğunu."

Başını sallamasıyla birlikte başı adamın omzunda hareket etti. "Gerçi benim bir kuzenim var. Benden daha genç. Onunla tanışmış olabilirsin. Esmæ. Alt kattaki kulübü yönetiyor."

"Evet, sanırım onunla konuştum."

"Muhtemelen benden devralacak. Madden her ne kadar büyüdüğünde iki haftada bir yeni bir şey olmak istese de, moda tasarımcısı ve CEO olmak onun için pek uygun değil. Dil konusunda iyi ama o bir STEM çocuğu. Gelecek yaz büyük bir inek kampına gitmek istiyor. Dürüst olmak gerekirse doktor olacağını düşünüyorum ama teknolojide iyi, bu yüzden mühendis olabilir."

"Doğru. Peki... CEO?"

Sordu çünkü kadının unvanına şaşırmıştı. "Bonner Girişimcilik'ten."

"Kulüp mü?"

Kadın başını kaldırdı ve adamla göz göze geldiğinde yüzünde tuhaf bir ifade gördü.

"Hayır. Benim çok büyük büyükannem becerikli bir iş adamıydı," diye tekrarladı.

"Tamam," dedi yavaşça, belirtmek için.

"Rus." Sesi sessiz, temkinli, hatta belki de tedirgindi. "Ailemin şirketi ana caddedeki binaların yaklaşık dörtte birine sahip. Onları, içlerinde yer alan işletmelere kiralıyoruz. Yarım düzine başka şirkette de hissemiz var. Başkanlık süitinde bulunmamın nedeni başarılı bir restoranım, barım ve kulübüm olması ve buna gücümün yetmesi değil. Tüm gelirimiz bu olsaydı bunu yapamazdım. Buradayım çünkü Bonner Enterprises bu otelin sahibi."

"Benimle dalga geçiyorsun," diye fısıldadı. "Hayır. Birinin sana söylediğini sanıyordum." Hafifçe sarsılmış görünüyordu.

Ama Rus bunu algılayamadı, çünkü başını kanepenin arkasına yaslamak ve gülmekten karnına ağrılar girmekle meşguldü.

"Ayakkabılarının bu kadar harika olmasına şaşmamalı," diye atıldı, hâlâ gülüyordu.

Dizini kanepeye dayamış, elini adamın göğsüne koymuş, dudaklarını bükerek adama bakıyordu ki, "Bu seni rahatsız etmiyor gibi görünüyor," dedi.

"Bu beni neden soğutsun ki? Eğer çalışırsak, Noel'de bana bir Jaguar alabilirsin."

İşte o zaman gülmeye başladı.

"Gerçi ben Porsche'ları daha çok seviyorum," diye eklemeyi de ihmal etmedi. "Kapa çeneni," diye karşılık verdi.

Onu öpmek için başını kaldırdı ve sonra hâlâ eğlenerek ama ciddi bir tavırla, "Bu beni hiç rahatsız etmiyor bebeğim," dedi.

"Güzel."

Onu tekrar öptü ve sonra "Ne kadar zamanım var?" diye sordu.

"Hillary beşten gece yarısına kadar çalışıyor, yani bir süre." Başını yana eğdi ve gözleri ısınmaya başladı. "Karşılığını vermem gereken bir iyilik var ve bunu doğru yapmak için zamanım var."

Bu cidden cezbediciydi.

Ancak.

"Yarın bütün gece bekleyeceğiz," mırıldandı. "Gerçi Madden'ı havaalanına götürmek için Seattle'a gidip gelmekten yorgun düşmüş olabilirsin."

Kaşları birbirine yaklaştı, berraklaştı ve "Daha fazla paylaşımda bulunmalıydım" diye mırıldandı.

"Daha fazla soru sormalıydım," diye düzeltti.

"Çıkmaza girdik," diye geçıştirdikten sonra ona bilgi verdi. "Babam bir pilot. Hava Kuvvetleri'nde uçu. Daha sonra on yıl kadar Alaska Havayolları'nda uçu. Misted Pines'tan Seattle'a gidip gelmekten bıkmıştı, bu yüzden birkaç uçak satın aldı ve MP dışında bir banliyö havayolu şirketi açtı ve aynı zamanda bazı vahşı doğa bırakmaları da yapıyor. İki pilotu var. Porter onlardan biri. Jaeger eskiden onlardan biriydi. Babam ya da Porter iki haftada bir Madden'ı Jaeger'a götürüyor. Jaeger onu geri getirir. Jaeger'la böyle tanıştım. Babam için çalışmaya başladığında."

"Doğru, tabii ki. Neden aklıma ilk gelen şey bu olmadı bilmiyorum," diye dalga geçti.

"Bunun sonunu asla duymayacağım, değil mi?"

"Dar etekli ve yüksek topuklu kadın vahşı doğa kralı, özel kulübünden ve burlesk şovundan dağın yamacına inşa edilmiş Viktorya dönemi malikanesine kişisel golf arabasıyla mı gidiyor?" diye sordu. "Hayatta olmaz. Sen Beth Dutton'ın olmak istediğı kişisin."

Büyük başarı, çünkü bu kez kahkahayı patlatan Lucinda oldu.

Ne yazık ki, o bunu yaparken telefonu çaldı.

baktı ve Moran olduğunu görünce kalbinin hızlandığını hissetti.

Gölüşü kesildi ve onun da bunu gördüğünü biliyordu.

"Bunu almalıyım."

"Biliyorum."

O aldı. "Hey, Harry."

"Rus, birkaç gün önce kontrol ettiğimiz kiralık evi hatırlıyor musun?"

"Evet."

"Biri size göstermeden yukarı çıkabilir misiniz?" "Hayır."

"Tamam, karakola git. Mümkün olduğunca abuk. Bir yardımcım size buraya kadar rehberlik edecek."

"Neler oluyor?"

Moran kocaman bir nefes verdi.

Sonra da "Bağka bir cesedimiz var" dedi.

Rhodonite

Üzerinde projektörler vardı, takım elbiseli adli tıp teknisyenleri her yerde geziniyordu, ama Rus yatağın dibinde durdu ve sadece baktı.

Kendi yöntemi olmasa bile Kristal Katil olduğundan emindi. Plastik vardı.

Yatağa bağlanmıştı.

Tecavüze uğramıştı. Uzun süreli ve sadistçe olmuştu. Ama sırt üstü yatmış, yayılmıştı.

Kafası .

yerine, kalbinde bir bıçak vardı ve onu orada bırakmıştı.

Gözleri açıktı, kapalı değildi ve tavana bakıyordu. Yüzü darmadağındı, sadece kan lekeleri değil, aynı zamanda dövülmüştü. Şişme, yarılma ve morarma vardı. Sonuncusu vücudunda, özellikle de kaburgalarının ve boynunun etrafında görülebiliyordu.

Rus için taşa yazılmış iki mesaj vardı. Açılmış bacaklarının arasındaki muşambanın üzerine bırakılmışlardı.

Biri ezilmiş sütlü grimsi pembe bir toz yığını, diğeri ise bir üçgen Rhodonite idi. Rus ezilmiş maddenin de Rodonit olduğunu biliyordu, her ne kadar yok edilmiş olsa da. Bu olmalı

test edildi, ama o taş olarak ortaya çıktığı gerçeğine dair dairesini ve arabasını bahse girerdi.

Bu işi öğrendiğinden beri taşın sevgi ve dostlukla ilgili olduğunu biliyordu. İstikrar. Duygusal denge. İyileşmede, olumsuzlukları yatıştırmaya yardımcı oluyordu.

Ezilmek, bunların tam tersi anlamına gelirdi.

Ezilmişlik onun içindi.

Taş üçgen Ruslar içindi.

Rus için bir mesaj daha bırakılmış.

Etine beş kez kazınmıştı: alnına, göğsüne, karnına ve her bir uyluğuna.

Sırada o var.

Kurban Carrie Molnar'dı.

Moran'ın konferans masasına oturdular, Rus ve Moran.

Moran masadakilere, "O da bizimle birlikte bu konuyu araştırıyor," dedi.

İkisi de orada oturmuş, hareketsiz bir şekilde önlerindeki masaya bakıyorlardı.

"Evet," diye kabul etti Rus.

"Bizi takip ediyor... ya da sizi," diye devam etti

Moran. "Evet," diye onayladı Rus.

Aynı anda birbirlerine baktılar.

Ve aynı zamanda, her ikisinin de yüksek sesle söyleyebileceği en kötü şeylerden birini söylediler.

"O bir polis."

Ya da alternatif olarak... Yaşıyor

"

Bunu görmediğime inanamıyorum," diye homurdandı Rus.

Ertesi gündü.

Medya aklını kaçırmak üzereydi, bu yüzden Moran, Dickerson, McGill ve Bohannan Rus'un Pinetop'taki odasında, çoğunlukla Moran ve Dickerson kargaşadan kaçabilmek ve biraz sessiz kalıp düşünebilmek için.

Moran o sabah erken saatlerde şerifin ofisinin kapısının hemen önünde bir açıklama yapmıştı.

Moran, Megan Nichols, Rus, Bohannan, McGill ve bir FBI iletişim görevlisi tarafından kısa ve dikkatli bir şekilde hazırlanmıştı.

"Dün akşam kiralık bir kulübede bir kadın cesedi bulundu. Kurban Brittanie Iverson cinayetinin şüphelilerinden biriydi. Hâlâ kanıt topluyoruz ve soruşturma henüz başlangıç aşamasında. Kurbanın ailesine ulaşamadı ve bu gerçekleşene kadar kimliğini kamuoyuna açıklamayacağız. Kamuoyunun bu vakayla ilgili bilmesi gereken ayrıntılar olduğunda, bunları basına ve departmanımızın sosyal medyasına yapacağımız açıklamalar yoluyla paylaşacağız. O zamana kadar yapacak işlerimiz var."

Bunun bir intikam cinayeti olup olmadığı ve Fret İlçesi halkının, özellikle de kadınların

Endişelen.

Moran binaya girmek için dönmüştü ama geri dönüp cevap verdi: "Bu ilçedeki vatandaşların herhangi bir tehdit altında olduğuna inanmak için hiçbir nedenimiz yok. İki hafta önce ve iki ay sonra söyleyeceğimi şimdi de söyleyebilirim. Akıllı olun. Güvende olun. Çevrenizin farkında olun. Ama panik yapmayın. Ne kadar vurgulasam azdır, paniğe kapılmak için hiçbir neden yok."

Bu sözlerle birlikte basın toplantısı sona erdi ve arkasını dönüp binaya girdi.

Dışarıya tek başına çıkmıştı, ilgi odağını paylaşacak ya da öyle olsa bile bunu daha büyük bir olaymış gibi gösterecek bir subay kadrosu ya da takım elbiseli adamlar yoktu.

Moran bir takım tarafından desteklenmeye ihtiyaç duymayan bir adamdı ve en azından Rus'un görüşüne göre bu şekilde ortaya çıktı.

Herkes ne kadar az konuşulursa ve ne kadar güçlü bir şekilde ifade edilirse o kadar iyi olacağı konusunda hemfikirdi.

Boşlukları doldurmak istiyorlarsa, basabilir veya iptal edilen abonelikleriyle daha sonra ilgilenebilirler.

Rus, Bölüm Şefiyle çoktan konuşmuştu.

Ayrıca bildiklerini Turner ve ekibine aktardıklarından da emin olmuştu.

Ve son olarak, sadece CK'in Carrie Molnar'ı bıraktığı durum yüzünden değil, aynı zamanda kulübeyi kiralayan çiftin röportajına katıldığı için de hiç uyumamıştı.

Washington Eyaleti'nin vahşi doğasında uzun bir hafta sonunun tadını çıkarmak için Nevada'dan uzun bir yolculuk yapmışlardı. Kasabaya, markete uğramışlar, sonra kiralık evlerini bulmuşlar, ancak günlük streslerinden uzaklaşmak için uyumaya niyetlendikleri yatakta Carrie Molnar'ın cesediyle karşılaşmışlardı. En azından bir süreliğine.

Travma geçirmişlerdi.

Rus, "Bu bir kör nokta," dedi.

Bohannan, "Narsistlerin ve kontrol manyaklarının yaptığı pek çok şey var, Rus," dedi. "Hepsi polis değil."

Rus, "Bu uygulanabilir bir teori," diye karşılık verdi.

Bohannan, "Size katılıyorum," diye cevap verdi. "Bu yeni gelişmeyle birlikte, eğer bu kişi gelişmiş soruşturma becerilerine sahip değilse, şaşıırırdım. Onun bir polis olduğuna ikna olmadım, ama üzerinde çalışmamız gereken teori olduğuna katılıyorum."

"Başka ne ki?" "ÖZEL

DEDEKTİF. Askeri polis."

Rus kesin bir ifadeyle, "Bir polis," dedi. Bohannan içini çekti.

Sonra dedi ki, "Hiçbir şey kaçırmadın Rus. Daha önce sahip olduğun her şeyle, polisliğin bir sıçrama olduğunu söyleyebilirim. Birincisi, polisler o kadar çok hareket etmezler. İşle ilgili bir sorunu olmadığı sürece. Ve bu adamın işiyle ilgili bir sorunu olmayacak. Davaları kapatacak. Softbol takımında olacak. İş yerinde çuvalamayacak ve pis bir sicil onu takip etmeyecek. İşle gurur duyacak ve işini iyi yapacak. En azından iş arkadaşları tarafından sevicecek. Kendilerini ona yakın hissedebilirler, ama bunu öğrendiklerinde, onun hakkında tüylerini diken diken eden o parmak basamadıkları şey, onun kim olduğuna şaşırmamalarına neden olacaktır."

Bohannan'da her zaman olduğu gibi bu da mantıklıydı.

Rus'un öğrendiği bir şey vardı, kimseyi gerçekten tanıyamazdınız. Bazen kendini bile.

"Eğer durum buysa," diye devam etti Bohannan, "cinayetleri işlemek için harcadığı zaman içinde birbirinden bu kadar uzakta olan kurbanları ve yerleri nasıl tespit edebiliyor? Bunu tatilde mi yapıyor? Kendine özgü yöntemiyle bu biraz zorlama olur."

Rus da bu konuda tartışamazdı.

"İkincisi," diye devam etti Bohannan, "bir polis, özellikle de kötü huylu bir narsist, özellikle de yaptığı yanına kâr kalıyorsa, bunu daha sık yapacaktır. Kendini beğenmiş olur. Risk almaya başlar. Otorite konumunda olan ve giderek artan bir tanrı kompleksine sahip birini bulduğunuzda, ki bu gerçek bir tanrı kompleksidir, sadece pisliğinin kokmadığını düşünen bir pislik değil, bir polis, yargıç, doktor, yenilmez olduklarını düşündükleri için çılgınca şeyler yapmaya başlamaları uzun sürmez. Bu kişiyi seri katil yaparsanız, her yerde ölü kadınlar bulursunuz."

Rus da bunu tartışamazdı.

Bohannan sözlerini, "Elinizdeki bilgilerle bir polis olduğunu düşünmezdim," diye bitirdi. "Pekala, şu anki teoriye göre, elimizde bir polis ya da benzer bir iş yapmış biri var ve nasıl dair sorunuza cevap vermek gerekirse, o emekli. Brad benden daha yaşlı olduğunu söyledi. Saçlarında aklar vardı. Göbeği var ama yapılı. Bütün profildiler onun kibirli söyledi. Kendine dikkat ederdi. Eğer yaparsa, daha genç görünebilir. daha fazla."

Bohannan başıyla onayladı.

Ama dedi ki, "Seni takip ediyor. Kuyruğunu fark etmemeniz için bunu nasıl yapacağını biliyor. Nasıl karışacağını biliyor. Belki bu iş içindir, bir noktada gizli görevde olduğunu söyleyebiliriz. Çoğunlukla, onun hastalığı. Uyum sağlamayı öğrenmezsen kurbanları tespit edemezsin. Noktaları birleştiriyor çünkü kiminle konuştuğunuz ve ne yaptığınız ona ipucu veriyor. Onun insanüstü olduğunu düşünmeyin. Siz yaparsanız öfkeleneyeceği şeyi yapıyor. Sizin alanınıza giriyor."

"Bu bir sorun olacak mı?" McGill harika bir soru sordu.

"Endişeleniyorum," diye itiraf etti Bohannan ve Rus'un midesi sıkıştı. "Bence profesyonel nezakete önem verirdi. Özellikle de bir kardeşse, bu kelimeyi söylemek benim için ne kadar zor olsa da, bu bağlamda doğru. Molnar çifte belaydı. Ruslar için bir hediye idi."

ve Rus onu araştırmak zorunda kaldı. Adamımızın Rus'un zamanına değmeyeceğini dūřındūęu biri. İşi daha da karmaşıklaştıran, onu öldürmesi. Kadının hikâyesini ondan önce öğrenmiş olabilir ama bunu yapması Rus'un kadının neden böyle bir řey yaptığını öğrenme imkânını elinden aldı. Polisler bunun önemli olduğunu bilir. Nedenleri ve nasılları bilmek isteriz. Bence Rus'un onun bir hediye olduğunu dūřünmeyeceęine dair endişeleri olacaktır ama bu endişeler bizim normal, işleyen yetişkinler olarak duyduğumuz endişeler gibi olmayacaktır."

Harika.

Bu iyi bir haber değildi.

Bohannan sözlerine devam etti: "Ayrıca onun eserini taklit ettiği için de kızgın." "Kadının durumu ve arkasında bıraktığı öfke dūřünüldüęünde, bunlardan hangisinin onun için daha büyük olduğunu sorsaydınız, ikincisi derdim. Bence gözyaşı döküyor ve Ezra'yı arıyor ama kafası karışık. Rus'un işini yapıyor. Ve bu onların ilişkisine uymuyor."

"Tamam, şimdi, *bu* 'un 'a gitmesi bir sorunu mu?" diye Rus sordu.

"Unutmayın, her yere rastgele bombalar yerleştirmiş olabilir."

Bohannan bakışlarını Rus'un üzerinde yoğunlaştırdı.

"Yanıлма ihtimalime karşı bu açıklamayı yapmak zor ve henüz yapmamamın nedenlerinden biri de bu."

Bu ilginç bir açılıştı. Ve pek umut verici değil.

Bohannan içine girdi.

"Ama bombaların bu adamla bir ilgisi olduğunu sanmıyorum. Bu uymuyor. Dosyayı aldığımdan beri üzerinde çalışıyorum, uydurmaya çalışıyorum. Ama olmuyor işte. Her şey olamaz. Kılık değiştirme ustası. Bu kızları bir otel odasına çekmek için bir dolandırıcılık ustası. Kristaller konusunda bir uzman. Mükemmel kurbanı bulmak ve onu mükemmel bir yere götürmek ve yedi farklı eyalette hiçbir iz bırakmadan mükemmel bir cinayet işleyerek paçayı kurtarmak, bu da oldukça yoğun keşif gezileri anlamına geliyor. Hepsi

kimse tarafından görülmeden ya da fark edilmeden. O zaman uzaktan patlatılan bomba yapımında uzman olmayı da ekleyin?"

Bohannan başını salladı. Ve devam etti.

"Bir çekiç satın almak kolaydır. FBI'ın haberi olmadan bomba yapmak için malzeme satın almak çok daha zor. Yani bu konuda da usta olmalı. Ayrıca LEO'ların yoğun olarak bulunduğu bir kasabada bir cinayeti araştırmak ve aynı zamanda doğrudan bu adamı aramak için bütün bir hafta geçirebileceğini ve sadece bir kişi tarafından görüldüğünü biliyoruz, çünkü görülmek istedi."

Rus bu konuda pek de iyi hissetmiyordu, çünkü eğer bu CK değilse, o zaman tam olarak araştırmadıkları bir bomba patlamıştı.

"Ve doyurmak zorunda," dedi Bohannan. "Geçimini sağlamak zorunda. Muhtemelen bir karısı vardır. Çocukları vardır. Bunlar zamanınızı ve dikkatinizi alır. Varlığınızı. Bu adamın her şeye kadir olduğunu düşünme tuzağına düşemeyiz. Öyle olduğunu sanıyor ama değil. Size gönderdiği notlardaki muğlak tehditleri, Alabama'da olanları, zamanlamayı ve takip eden aramayı nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Bu noktaların birbirine bağlı olduğunu görebiliyorum, eğer o değilse bu çılgın bir tesadüf. Hâlâ bunun doğru bir arama olduğunu düşünmüyorum. Şu anda o olsa bile bunu düşünmediğini söyleyebilirim. Kendini bu pozisyona o getirdi. Onu zorladığınız için değil, burada olmaya karar verdiği için burada. Ve işler kontrolünden çıkmaya başladı."

Bohannan durakladı, muhtemelen Rus destek alabilsin diye, o da öyle yaptı. Sonra Bohannan bitirdi.

"Bu bir nimet olabilir. Daha dengesiz olacak. İşleri berbat edeceği anlamına gelir. Ama bu aynı zamanda bir endişe kaynağı. Çünkü daha da dengesizleşecek ve Molnar'a yaptıklarıyla bunun her anlama gelebileceğini kanıtladı."

Kahretsin.

Harika değildi ama buna saplanıp kalamazlardı.

Devam etmek zorundaydılar.

Rus, "Bize Corbin ve Molnar'dan bahset," diye talepte bulundu.

Bohannan yine teslim etti.

"Corbin, diş macununu uzatan biri olmasa kendi dişlerini bile fırçalayamayacak bir pislik. Bu yüzden para kazanabilecek bir kadınla evlendi. Bu yüzden itaatkâr. Kendisine duyduğu nefret ve zayıflığı, ne yapması gerektiğinin söylenmesiyle cinsel olarak rahatlamasının nedenidir ve bu da bir başkasına zarar vermektir. Acıya ve cezaya kendi başına katlanacak gücü bile yok."

Rus başını sallayarak anladığını söyledi

çünkü her şey yerli yerine oturuyordu.

Bohannan devam etti.

"Ama adam onun emrindeydi. Bir kadının bu şekilde cinayet işlemesi, özellikle de duygusal bir yanı olmayan, örneğin tacizcisine saldırmak gibi şiddet içeren cinayetlerde nadirdir. Kendinde değildi, nasıl olduğunu bilmiyorum ama o yaptı. Ezra yalan söylemedi. Muhtemelen oraya Brittanie'yi öldürmeye gittiklerini bilmiyordu. Tecavüz, evet. Rızası olmayan tecavüz, kafasında daha da iyi. Ama çekici o kullanmadı. Ona çenesini kapatıp bu işe olması söylenecek türden bir adam ve o da bunu yapacak. Aynı zamanda öyle bir adam ki, ona her şeyi hallettiğinizi ve her şeyin yoluna gireceğini söylerseniz size inanacaktır, çünkü ağlayarak ortaya çıktığından beri annesinden karısına ve Molnar'a kadar kadınlar onun için her şeyi yoluna koymuştur."

"Peki ya şimdi?" Moran sordu.

Bohannan, "Şimdi Ezra'yı bulmamız gerekiyor, çünkü CK sıradakinin o olduğunu açıkça belirtti," diye yanıtladı. "Ve Rus görünür olmalı, dışarıda olmalı, çalışmalı, hüsrana uğramalı, Rus'a yakınlık hisseden ve bu duygulara ortak olacak CK'yı harekete geçmeye zorlamalı. Ve gözlere ihtiyacımız var, yani eğer

Takip ediyorsa onu yakalayabiliriz. Jace ve Jess'in Los Angeles'tan gelen ekiple birlikte çalışmasını istiyorum."

Rus telefonunu çıkararak, "Ben ayarlarım," dedi.

"Rus?" Bohannan aradı.

Rus ona baktı. "Bu iş burada bitiyor."

"Biliyorum."

"Hayır, demek istediğim, işi bitti. Bunu bilinçli olarak bilmiyor olabilir ama yine de biliyor. Sadece nasıl öleceğine dair bir senaryo var. Ya büyük bir zaferle ya da Moran'ın dükkanına girerek."

"Ciddi misin sen?" McGill inanamıyordu. Ama

Bohannan bakışlarını Rus'tan ayırmadı.

"alışmaları kirletildi. Sizinle olan ilişkisi, onun için, yeniden dirilemeyecek kadar tehlikeye girdi. Asla eskisi gibi olmayacak. Bunu nasıl yapacağını bilmiyorum. Yörüngesinin bu olduğunu henüz biliyor mu bilmiyorum. Ama Kristal Katil, Misted Pines'ı özgür bir adam olarak ya da alternatif olarak... canlı olarak terk etmiyor."

Düşünme Zamanı

Rus, Owen Larson'ın arazisine gitmek için cipine binmeden önce, belediye meclisi toplantısındaki adam "özenti GI Joe'lardan" şikâyet ettiği ve etrafa bir göz atmak için izin aldıkları için, cipinin dışında durarak bir telefon görüşmesi yaptı.

Aramayı kaydetmeye ayarladı ve kendisine ulaştığından beri bir buçuk gün içinde yarım düzine kez dokunduğu ve şaşırtıcı olmayan bir şekilde o zamanlarda Ezra Corbin'in açmadığı bir numaraya gitti.

Şaşırtıcı bir şekilde, karısının yirmi bin dolarının bir kısmıyla, GPS alıcısı olmayan özel bir telefon almayı başarmıştı, böylece onu takip edemediler.

Ama şimdi açtı. "Öldü mü?"

Sesi paniğın tanıımıydı.

Yerel haberleri de yakından takip ediyordu.

"İçeri gelmen gerek Ezra," dedi. "Kız öldü mü?"

"Evet ve tehlikede olduğunuza inanmak için sebeplerimiz var." "Aman Tanrım, bu *çok boktan!*"

"Eğer şehre ulaşmanın zor olduğu bir yerdeyseniz ya da yolculuk yapmaktan korkuyorsanız, bana nerede olduğunuzu söylerseniz, sizi almaya gelecek biri için gerekli ayarlamaları yaparım."

"Sadece lanet olası bir *sahneydi*," diye .

Rus kendini kaybediyordu ve bunun nedeni hiç uyumamış olması değildi.

"Bir kadını öldürdün Ezra," diye kestirip attı. "Onun arkadaşları vardı. Onu seven insanlar. Nazik biriydi."

"O bir Iverson'dı, Tanrı aşkına." Rus katılaştı.

"Carrie'nin işi bu kadar ileri götüreceğini hiç düşünmemiştim. Dinle, Zachariah-

"Bana öyle deme. Bana öyle demen için sana izin vermedim. Ben Özel Ajan Lazarus," diye hırladı.

"İkimiz de sadece erkeğiz."

"Hayır, ben bir erkeğim. Sen yirmi beş yaşında bir kadına tecavüz etmek ve öldürmek suçundan aranan bir suçlusun."

"Sadece bir sahneydi," diye tersledi Ezra.

"Brittanie tecavüze uğramaya ve öldürülmeye razı oldu mu?" "*Onu öldüreceğini bilmiyordum!*" diye çığlık attı.

Rus'un işi bitmişti.

"Jason Bohannan'dan gönderilen sahte e-posta elimizde. Carrie Molnar'ın yedi numaralı odaya girdiğini, kilidi açtığını ve arka pencereyi yağladığını biliyoruz. Molnar'ın kristali satın aldığı tanığın ifadesi elimizde. Arka pencerenin içinde ve dışında parmak izleriniz var. Sen ve Molnar, motelin yanındaki iş yerinin güvenlik kamerası görüntülerinde varsınız. Mazeretin yok. Molnar'ın bilgisayarını elimizde ve yakında Kristal Katili araştırdığına ve plastik muşamba satın aldığına dair kanıtımız olacak. Arkasında bıraktığı bir saç teli, yani DNA'sı var.

DNA örneğinizi karşılaştırmak için. Brittanie Iverson'ı o motel odasına çektiğini biliyoruz. Cesedini orada bıraktınız, yani onu boğduğunuzu, sakınleştirdiğinizi, tecavüz ettiğinizi ve en azından Carrie Molnar onun kafasını oyarken orada durup izlediğinizi biliyoruz. Şimdi, dışarıda birileri bunun intikamını alıyor ve sırada sen varsın. Şansını deneyebilirsin, ve Carrie'yi buldular, Ezra, bu yüzden şansının iyi olduğunu söyleyemem. Ya da teslim olur ve yaptıklarıyla yüzleşirsin."

Uzun bir sessizlik ve ardından, "Tamam, tamam, tecavüz ile cinayet arasında yatılan süre açısından ne fark var?"

Rus telefonu kulağından aldı, göğsüne bastırdı ve gökyüzüne baktı.

Hava griydi, bir sürü bulut

vardı. Yağmur yağacaktı.

Telefonu tekrar kulağına götürdü.

"Sen bir suç ortağısın Ezra. Yanlış şey için endişeleniyorsun. Yaşamaktan bahsediyoruz, cezayı çekersin, belki hala nefes alırken dışarı çıkarsın ya da biri avladığında ölürsün. Ve şunu söyleyeyim, Carrie'ye iyi davranmadılar. Carrie, Brittanie'ye yaptığınız şey karşısında neler hissettiğini çok *iyi biliyordu*. Ama sakınleştirici verilmemişti ve feci şekilde dövülmüştü. Seni bulmaları biraz zaman alırsa, bu adamın sana yapacaklarını düşünecek zamanı olur. *Gel. İçeri. İçeri. İstasyona. İstasyonuna*. Geldiğinde seni tutuklayacağım ve elimden geldiğince nefes almadığından emin olmak için canımı dişime . Ama hayatta olacaksın, bir yatağa bağlı, kışından kanlar akan, ağzına tecavüz edilmiş, parçalanmış ve kalbinde bir bıçakla bırakılmış olmayacaksın."

"Düşünmek için

zamana ihtiyacım

var." Tanrım.

Bu lanet herif.

"Düşünmek için zamanın yok."

"Bana düşünmek için zaman ver!"

Ve sonra Ezra düşünmek için zaman ayırmaya karar verdi. Çünkü telefonu kapattı.

Yani evet, rol yapmasına gerek yoktu.

CK onu izliyor olsaydı, Rus'un çok sinirli olduğunu görürdü.

Açık o düşündüm, Rus var içinde onun araç için sürücü içine ormanda gezinmek için dağlara.

Orada

O akşam Lucinda'nın kapısını çalıp anahtar kartını kullanarak içeri girdiğinde çok sinirlenmişti.

GI Joe yok. Ezra ya da CK ile ilgili ipucu yok. Muhabirler soru sormadan karakola giremiyordu. On beş dakika önce otele girdiğinde de kordon altına alındıkları yerden sorular yağdırmışlardı, yağmurda ıslanmıştı, bitkin düşmüştü...

Ve kızgın.

"Ben Rus," diye seslendi süite.

Küçük oturma odasının ışıkları sönmüştü ama köşeyi döndüğünde TV alanında yanan ateşi, her tarafta yanan mumları, çiçeklerin ve üzerinde gümüş oda servisi örtüleri olan bir sürü tabağın bulunduğu yemek masası da dahil olmak üzere her yeri gördü.

Lucinda elinde viskiye benzeyen bir şeyle barın arkasından çıkıyordu.

Pırıltılı saten inci renginde kadınsı salon kıyafetlerinden birini giymişti; kaşkorse, büzgülü pantolon ve arkasında uçuşan uzun bir bornoz.

Ayakları çıplaktı.

Ayak parmakları kırmızıya boyanmıştı.

Bunu daha önce, geçen gece botlarını çıkardığında da görmüştü. Hâlâ o kadar erotikti ki, sanki sakladığı ve sadece ona gösterdiği bir sırmış gibi ayakkabılarının içine gizlediği ayak parmaklarındaki açık saçık renge tanık olunca neredeyse ereksiyon oluyordu.

Ona içkisini uzattı.

"Sana evlenme teklif etmek için çok mu erken?" diye sordu.

Gülümsedi, ayak parmaklarının ucuna kalktı, çenesinin altını öptü ve bunun ne kadar harika hissettirdiğine rağmen, daha iyi oturması için başını ayarladı, böylece ağzını öptü.

Bu daha iyi hissettirdi.

"Bir ile on arasında bir ölçekte, günün ne kadar kötüydü?" diye sordu nazikçe.

"Yedi bin."

"Yiyeceğim var."

"Anlıyorum."

"Pijama çantayı getirdin mi?"

Bir gece önce hiç uyumamış olması, ardından geçirdiği gün ve ilk seferleri?

Bunu ona yapmayacaktı.

Çenesini kavradı ve hayal kırıklığına uğramış bir şekilde

"Bebeğim" diye fısıldadı. "Rus, umurumda değil. Hâlâ yatıya istiyorum."

Bunu kesinlikle yapabilirdi.

"Şarj kablosuna ihtiyacım olacak."

"Sizde benimkiyle aynı telefon var, bende birden fazla var."

Cevap veren kız. Hallet şu işi. Saçmalama.

Bir daha evlenmek istediğinden emin değildi, daha önceki yorumu bir şakaydı.

Ama kendini hayatının geri kalanında Lucinda Margaret Bonner Sexton'a adadığını görebiliyordu.

Yüzde yüz.

"Madden iyi kurtuldu mu?"

"Okuldan sonra gitti. Babam çoktan döndü." "Güzel."

"Geç oldu. Gel yemek ye. Sonra biraz uyuyabilirsin. Yarın senin için endişeleniyorum ve olmanı istiyorum."

Onun için de yarın için endişeleniyordu.

Sonra bir yudum aldı, viski olduğunu anladı ve bu konudaki seçici damak tadına göre, viski her neyse, çok iyi bir viskiydi, hatta Macallan 18'den bile daha iyiydi.

Sonra da onun kendisini masaya götürmesine izin verdi.

Yataklarında akılsızca televizyon izliyorlardı.

Lucinda bornozunu ve pantolonunu çıkarmış, üzerinde ipeksi kaşkolu ve ona uygun külotundan başka bir şey olmadan yorganın altında ona sarılmıştı; bu görülmesi ve hissedilmesi gereken bir manzaraydı, heyecan vericiydi ama aynı zamanda samimi ve rahatlatıcıydı.

Şortunu giymişti, midesi doluydu, üç kadeh viski ve iki şarap içmişti ve çok yorgundu.

Ama tüm rağmen Rus bir türlü uykuya .

Başını omzuna yaslamış, kıpırdamadan duruyordu, yine de öyle olduğunu düşündü ve televizyonu kapatmak üzereydi -odayı aydınlatan tek şey o ve altındaki ateşti- ki eli karın kaslarına doğru kaydı.

"Cin," diye mırıldandı.

"Mm-mm," diye reddetti ve dudakları adamın tenine değdi. Biraz yukarı itti.

Ama onu durdurmadı, çünkü kısmen bir erkekti, kısmen de Lucinda'ydı ve onu ilk gördüğünden beri bunu istiyordu.

Yine de çoğunlukla istediği içindi. Aşağıya doğru ilerledi.

Yorganı üzerinden ittiğinde şortunun önünü zorluyordu.

Boxer külotunu aşağı çekerek taşaklarının altına sıkıştırdı ve bu iyi hissettirdi.

Sonra onu derinlere çekti.

Tanrı

m.

Evet.

İşte bu *harika* hissettirdi.

Onun sikini çalıştırmasını izlemek, neredeyse bunu ne kadar iyi yaptığından fazla tahrik ediciydi.

Adamın hareketleri ve çıkardığı sesler neredeyse orada olduğunu anladığını gösterdiğinde, onu serbest bıraktı, kalçasına vurdu ama sonra külotunu çıkardı.

"Bebeğim, prezervatifim yok."

Onun cevabı bir bacağını sallamak oldu.

Sanırım doğum kontrolüyle korunuyordu ve ona zarar verecek bir şey taşıyorsa devam etmesine izin vermeyeceğine güveniyordu.

Durum buydu.

Eliyle onun sikini kavradı, pozisyon verdi ve onu ıslak sıcaklığına gömdüğünde yastıklardan kalktı.

Oh, evet.

Daha iyi.

Hayal ettiğinden daha iyi.

Mastürbasyon yaparken zihni onunla ilgili düşüncelerle dolduğunda hayal ettiğinden daha iyiydi.

En iyisi.

"*Siktir*," diye inledi, kaşkorsesinin altına girip yukarı çekti.

Kadın kollarını kaldırdı, adam onu kurtardı ve fırlatıp attı.

Bu kadın.

Tanrım, bu olağanüstü kadını bulmak ve tam burada olmak için kırk beş yıl beklemişti.

Kollarını ona doladı. Kadın

hareket etti.

Sırayla memelerini emiyor ve onu izliyordu. Kadın

daha hızlı hareket etti.

Ellerini aşağı indirdi ve parmaklarını kızın kıcının etine gömdü.

Daha hızlı hareket etti.

"Yapamam-" diye . "Git,"

diye davet etti.

Rus neye davetiye çıkardığını bildiğinden emin değildi ama yine de gitti.

Onu sırt üstü yatırdı, bir elini dizinin arkasına bağladı, yanına doğru çekti ve içine girdi.

Adam ittikçe kadın nefes nefese kalıyor ve tırnaklarını

kullanıyordu. Sikeyim.

Bunun olması gerekiyordu.

Yakında.

Eğildi ve onu öptü. Kadın , adamın

ağzında inledi. Adam da onunkine

inleyerek boşaldı.

Adam kadının üzerine yığıldı, sonra da kadın üstte olacak şekilde onları yuvarladı.

Onun nefesini göğsündeki tüylerde hissetti, eli de orada hareket ediyordu, eli onun çıplak sırtının ve kıcının pürüzsüz tenini keşfediyordu.

Sonunda kadın kayarak uzaklaştı, banyoya gitti, adam şortundan kurtuldu ve kadın çıplak olarak geri geldi, şömineyi kapattı ve

yatağa kayıyor.

Televizyonu kapatmak için
kumandaya bastı. Kadın ona sarıldı.
"En azından ateş ışığımız vardı," diye
şaka yaptı. Onun gülümsemesini
teninde hissetti.

Sonra onu oradan öptü.

"Mükemmeldi," diye fısıldadı.

Haklıydı.

Öyleydi.

"Teşekkür bebeğim," diye fısıldadı karşılığında.

"Sanırım kaçırdın ama benim için bir zevkti," diye cevap verdi.

Karanlığa doğru gülümsedi.

Saniyeler içinde kaybetti.

Ve uyku onu ele geçirmeden hemen önce, onun "İşte" dediğini
duyduğuna yemin edebilirdi.

Baba

Rus, Fret'in iki ilçe batısında, kış için kapatılmış olan bir çocuk yaz kamp alanına baskın yapmak üzere SUV'undaydı, ancak orada birinin çömeldiği bildirildi.

Herkes Ezra Corbin'in ya da Kristal Katil'in yakalanmasını istediği için, tavsiyesine rağmen, yerel şerif, bazı yardımcıları, Moran, bazı yardımcıları ve FBI ajanlarından oluşan büyük bir ekiple çalışıyorlardı.

Aşırı öldürme.

Adamlar ya boktan bir gösteri ya da daha büyük olasılıkla rüzgara karşı işemek ve tüm zamanlarını boşa harcamak için hazırlanırken, Rus bir telefon görüşmesi yapmak için kendi zamanının bir kısmını aldı.

Ezra cevap olarak, "Henüz bir karar vermedim," dedi.

Dün gece Lucinda onu sikmiş, o da Lucinda'yı sikerek işi bitirmişti. Ama o sabah sevişme işini tamamen kendisi yapmıştı. Ayrıca iyi bir viski içmiş ve bütün gece uyumuştı. Ve onun süitinde birlikte kahvaltı ettikten sonra odasına döndüğünde, elbiselerinin alınıp yıkandığını gördü. Böylece yeni koşu takımları, ütülenmiş gömlekleri, her şeyi vardı.

Şurada.

Evet.

Adam onun erkeği bile değildi ve kadın ona nasıl ihtiyacı varsa öyle baktı.

Belki de onun erkeğiydi. Bu en son geldiğinde lisedeydi. Bunun ne zaman resmiyet kazandığından emin değildi.

Yine de onun için, bir gece önce viskiyi eline sıkıştırıp sonra çenesini öpmesiyle ilişkilendirebilirdi.

Ya da ona yapmasını söylediğinde ve o da bundan zevk aldığında, o sabah onu becerdiğinde ve yeni babasından orgazm olduğunda.

Söylemeye gerek yok, çok daha iyi bir ruh halindeydi.

"Korktuğunu biliyorum. Bunu anlıyorum," dedi Ezra'ya.

"Açıkçası Brittanie'ye bunu yapacağını bilmiyordum. Mide bulandırıcıydı."

"Çekiç nerede, Ezra?"

"Bilmiyorum," diye mırıldandı. "Eşyalarının olduğu çantadaydı. Yollarımız ayrıldığında onu da yanına aldı ve gitti."

"Brittanie'ye kim sakinleştirici verdi? Sen mi? Yoksa Carrie mi?"

"Bunu neden yaptığını bilmiyorum," dedi Ezra. "Yani, işlerin tuhaflaşacağını zaman anladım. Bunun şey hakkında olması gerekiyordu... şey hakkında..."

Bitirmedi.

Ama Rus biliyordu.

Görünüşe göre Ezra, sakinleştirilmiş bir kadına tecavüz etmeyi daha az eğlenceli bulmuş. Tanrım, bu adam tam bir pislikti.

"Brittanie'nin halısı nasıl yandı?" Rus sordu. Ezra sessizdi.

Sonra dedi ki, "Tamam, evet, bendim. Onu hareket ettirdim. Carrie'nin yapmamı söylediği şeyi yaptım. Ve muşambayla oynamaya devam etti. O da

o muşamba hakkında büyük bir şey vardı. Süper temiz tutmak gibi. Ve onu , onu düşürdüm."

Tam bir bok parçası.

"O neden oldu? Onun muşambayla yaptığı şey mi?" Rus sordu. "Seri katillerle ilgili bir fetişi mi vardı?"

"Tüm bunların ne hakkında olduğunu bile bilmiyordum. Yani o zamanlar yeni bir boyut gibiydi. Ayrıldıktan sonra çılgına döndüğümde bana endişelenmeme gerek olmadığını söyledi. Başka bir katili aramak için kuyruğunuzu kovalayacaksınız. Bu kristal adamı duymuştum. Haberlerde . Ama ben bu tür şeyleri takip etmem. Yine de, bana olacağımızı söyledikten sonra hatırladım."

O da bunun onları ilgili olduğunu söyledi.

Rus bunu yutmadı. Tam olarak değil. Birini öldürmek için karmaşık bir plan yapmıştı. Orada başka bir şey vardı.

Ama şimdi, Molnar öldüğüne göre, bunu asla bilemeyecekti.

Rus onu bir şeyler yapmaya ikna etmek için, "Sapkınlığı olan tek erkek sen değilsin," dedi.

"Hayır," diye

somurttu Ezra.

"Sana yardım

etmemize izin ver."

"Anlaşmak ister misin?" diye sordu umutla.

"Ezra." İçini çekti. "Burada neler olduğunu anlamak gerek. Bu ciddi bir mesele. Hem de çok ciddi. Herhangi bir anlaşma olmayacak. Katil öldü. Eğer gelip Carrie'nin ne yaptığını anlatsaydın, elinde bir koz olurdu. Şimdi tek sahip olduğun şey ölmemen için duyduğumuz arzu. Sanırım sen de aynı arzuyu paylaşıyorsun. O yüzden benimle çalış."

"Hapishanede başarabileceğimi sanmıyorum," diye fısıldadı.

Hapishane için mükemmel olurdu. Birinin kaltağı olmak için biçilmiş kaftandı. Rus bunu ona söylemedi.

Bu konuşmayla işi bitmişti.

"Daha fazla zamana ihtiyacın olduğunu hissediyorum. Umarım bu süreyi çok fazla kullanmazsın."

Aramayı kapattı ve cipinden dışarı fırladı. Dickerson oradaydı, telefonuna bakıyordu.

"Bir şey mi oldu?" diye sordu.

Şerif yardımcısı Rus'a baktı.

"Kız arkadaşım. O bir emlakçı. Sherri Corbin'in evini satışa çıkardığını ve cadılar meclisinin yaşadığı mahallede bir yere teklif verdiğini söyledi. Kabul edilmiş."

Rus onu suçlamadı.

"Bunu yapıyor muyuz?" diye seslendi yerel polislerden biri, kamp alanındakilere çok uzakta olmadıklarını, ama en azından sık bir ağaçlığın onları koruduğunu, birinin geldiğinin duyulabilir bir göstergesi olduğunu söyledi.

Önemli değildi, bundan bir şey çıkmazdı.

Ama bunu yapıyorlardı çünkü yan ilçedeki şerif yarım yamalak bir operasyon yürütüyordu.

Rus cipine uzandı, önünde ve arkasında beyaz FBI yazan yeleği çıkardı ve giydi. Ardından, arkasında büyük sarı harflerle FBI yazan ve göğsünde küçük harfler bulunan mavi rüzgarlığı silkti.

Silahının emniyetini kapattı. Ve yuvarlandılar.

GEÇ OLMUŞTU, asansörde odasına çıkıyordu.

Lucinda işteydi. Lucinda ona saat on ya da on bir gibi otele döneceğini söyledi ve Lucinda da onu o gece yatağında istediğini söyledi.

Pijama çantasını hazırlayacak ve ona doğru yola çıkacaktı.

Moran ve Dickerson'la Double D'de akşam yemeği yemişti.

Dickerson eve, kız arkadaşının yanına gitmişti.

Moran evine, köpeklerinin yanına gitmişti.

Rus'un Lucinda gelene kadar en az iki saati vardı ve o zamana kadar kesinlikle hiçbir şey yapmayacaktı.

Telefonu çaldı ve arayan Jennifer'dı.

Onun için geç bir saatti, bu yüzden onun için uygun bir saatte olsaydı telefonu açmayacak olsa bile, onun saati gece yarısını geçtiği için, çocuklardan birinde bir sorun olduğundan endişelenerek telefonu açtı.

Asansörün kapıları açılırken "Hey, her şey yolunda mı?" diye sordu.

Geniş koridorda yürürken dikkat kesildi.

kimse yok.

"Sadece... konuşmak için bir saniyen var mı?"

Lanet olsun.

"Jenn, her şey yolunda mı?" diye sordu, anahtar kartını odanın kapısındaki pede dokundurarak.

"Hayır, değil."

Kan basıncı yükseldi. "ocuklardan biri mi?"

Odaya girdi, bir düğmeyi çevirdi, ona odaklandı ama yine tetikte kalmaya çalışarak yaptı.

Orada kimse olduğunu hissetmedi ama bir eli telefonunda, bir eli belindeki silahında, etrafı kolaçan etti.

Kadın konuşurken o da bunu

yaptı. "Hayır. Çocuklar iyi. Sorun

benim." "Sen ne?"

"Yani, sen ve ben, gerçekten."

Durdu ve gözlerini kapattı. "Jenn-"

"Sanırım bir hata yaptım."

Bunu çabucak söyledi.

Oda temizlendikten sonra kapıya doğru yürüdü, kilidi çevirdi ve rüzgârlığını silkerek kanepeye yöneldi.

"Bu biraz sert olacak," dedi. "Öyle demek istemedim, sadece bunu aşabilmemiz için acımasızca dürüst olacağım çünkü açıkçası burada sizinle birlikte olmak istemiyorum."

"Rus-"

Oraya girmesine izin vermedi.

"Birincisi, sen evlisin. Eğer erkeğini beni kullandığın gibi , bu benim suçum değil. Bunun bir parçası olmak istemiyorum. İkincisi, biz boşandık. Artık seni istemiyorum. Evliliğimize ve güvenime ihanet ettin. Ama gerçek şu ki, mutlu olmayı uzun zaman önce bıraktık. Bunu asla geri getiremeyeceğiz. Yine de, denemek gibi bir niyetim olmadığını anlamanı istiyorum. Üçüncüsü, tekrar söylüyorum, biz boşandık. Artık senin değilim. Yani ben başkasıyla birlikteyken aradığın gerçeğine takılıp kaldıysan, aramızda kıskançlığını mantıklı kılacak hiçbir şey yok. Ama bil diye söylüyorum, başka biriyle birlikteyim. Bu ciddi bir durum. Ve benim için çalışan bir şeye kendini sokmana izin vermeyeceğim. Şunu söylemeliyim ki, çocuklarımın annesinin telefonlarını, bir şey gelir diye açmadığım bir noktaya gelmek istemiyorum. Ama geri çekilmezsen, telefonlarına cevap vermeyi bırakacağım, Jenn."

"Haklısın Rus, bu çok sertti," diye cevap verdi, sesi incinmiş gibiydi. "Anlaşıldı mı?"

"Sanırım sana hâlâ aşığım," dedi endişeyle.

"Bu benim sorunum değil," diye sertçe cevap verdi. "Bunun çok sert olduğunu biliyorum Jenn, ama benim karımın başka bir adamla yatmasına göz yummayacak bir adam olduğumu bile bile başka bir adamla yattın. Bu senin hatan ama bununla yaşayacak olan ben değilim. Ben hayatıma devam ettim. Gerçekten mi? Eğer beni seviyorsan? Bırak gideyim."

"Bu da çok sertti."

Şimdi kanepede oturuyordu, ateş yanıyordu, hâlâ ıslak olan botu sehpanın kenarındaydı.

Ama hiçbir şey söylemedi.

"Hâlâ görevde misin?" diye sordu.

"Şu anda bir konuşma yapmayacağız. Ve hayır, buraya gelmen için yakın değilim. Ama dürüst olmak gerekirse, yorgunum ve seninle konuşmaktan bıktım."

"Rus-"

"Kendine iyi bak, ciddiylim. Ama bunu bir daha duyarsam, bu kadar yaklaştırmadan telefonu kapatırım. Ondan sonra ararsan da bana ulaşamazsın. Hoşça kal."

Bununla birlikte kapattı.

Sonra kumandaya uzandı, televizyonu açtı, kışını koltuktan kaldırdı ve kendine bir bira aldı.

LUCINDA seksten sonra temizlik yapmak için banyodan çıktığında üzerinde bej rengi saten bir sütyen ve ona uygun bol bir şort vardı.

Daha iyi olmaya devam etti.

Onun bu harika kıyafetle uyumaya niyetli olduğunu biliyordu.

Ertesi sabah içinde becereceğini de biliyordu.

Gerçi o seksi şortun da gitmesi gerekiyordu ama belki de şortu kalçalarına kadar indirip dizlerinin üzerine çöktürebilirdi.

"Böyle bakmaya devam edersen alev alacak," diye araya girdi Rus, yatağa bir dizini koyarken zihinsel planlar yapıyordu.

Uzandı ve onu yolun geri kalanında sürükledi, çoğunlukla onun üstüne çıksın diye.

"Madden yarın eve geliyor," diye belirtti. Kadın kocaman gülümsedi. "Evet."

"Babasıyla arası iyi mi?"

"Burada neler olup bittiği konusunda endişeli ama kızın durumu iyi." Rus buna şaşırmadı. O da endişelenirdi.

"Birini kaybettiği için dikkatli davranacak türden bir adam mı?"

Yüzü yumuşadı, bir parmağını adamın saç çizgisinde gezdirdi ve başını salladı.

"Uyumaya hazır mısınız?" diye sordu. "Evet."

Rus, bir talep olarak ya da bunu bir davet olarak da düşünebilirdi, parmağıyla adamın ağzına dokundu.

Hangi yolu seçerse seçsin, doğru olan buydu.

Onu öptü.

Işıkları söndürdüler, yorganın altına sokuldular, sadece Rus yastıkları mükemmel bir şekilde uydurdu, çünkü o onun gibi davranıyordu.

Uyumakta zorlanan bir adam değildi, uykuda kalmakta zorlanan bir adamdı.

İkinci gece, uyanamayacağı bir şekilde dışarıdaydı. Ta ki telefonu çalana kadar.

Müthiş

"

Çok komik."

"Hiç komik değil, Jess."

"Yanlış," dedi Jace. "Bu gerçekten çok komik."

Rus, Moran'ın konferans masasında oturuyordu, bacaklarını önünde uzatmış, bileklerinden çaprazlamıştı, parmaklarını boynunun arkasında birleştirmişti ve göğsüne doğru sırtıyordu.

Çünkü tamamen . Ama yine de komikti.

Moran, "Tamam, Ellen, Wendy, Dean Lana'yı içeri aldık ve hiçbiri Michael Mitchell'in üzerine atlamadı, zilini çalmadı, benzodiazepinleri boğazına zorla sokmadı, onu soymadı, kafasını bağlamadı, ağzını tıkamadı ve kışına bir dildo sokup lisenin önüne bırakmadı," dedi. "Şimdi, tahminimce, Michael'a bunu yapmak için harekete geçebilecek sayısız nedeni olan yaklaşık bin başka vatandaşımız var. Ezra'yı bulamadığı için hayal kırıklığına uğramış, dengesiz davranan Kristal Katil değil de adaleti kendi ellerine alan bir vatandaş olma ihtimalim nedir?"

Bohannan, "Şansınız sıfır," diye cevap verdi. "Bunu yapmaktan hoşlanmıyordu. Eşcinsel değil. Bu yüzden hızlı, temiz, etkiliydi ve ulaşmadı. Ama bir şekilde onu gözden kaçırdık ya da o

dinliyordu ve bunu duymuştu. Ellen'ın kasaba konseyi toplantısındaki performansı. Rus'un tepkisini. Ve Ezra'nın saklandığı yerde kimsenin onu bulamaması nedeniyle kıpır kıpır olması, bir şeyler yapmak istemesi ve Rus'a hediye olarak bazı yerel pislikleri temizlemeye karar vermesi."

"Austin ve Dylan'ı koruyucu gözetim altına almam gerekiyor mu?" Moran sordu.

"Ben olsam yapmazdım," dedi Jess.

"Jess," diye uyardı Bohannan.

Jess ve Jace birbirlerine aynı şekilde sırttılar.

Bohannan da tıpkı Rus gibi masadaki sandalyesinde oturuyordu. Jace Moran'ın masasının önündeki sandalyede, Moran masanın arkasındaydı ve Jess de duvara yaslanmıştı.

Ve bu "Rus'a çok benzeyen" senaryoda Bohannan'ın ses tonu uyarıcı olabilirdi ama eğleniyordu.

Moran sinirli bir şekilde, "Bu adam nasıl oluyor da benim şehrimde dolaşıyor? Her yerde onu soruyoruz, Rus'u izliyor ve kimse onu görmedi mi?"

Rus ona, "Kendini gizlemekte çok başarılı," diye hatırlattı. "Olay yerindeki tek bir tanık bile adamı aynı şekilde tarif etmedi. Daha kısaydı. Uzun boyluydu. Sarışındı. Keldi. Kiloluydu. Peltek konuşuyordu."

"Birden fazla adam olabilir mi?"

Rus başını salladı ama Bohannan'a baktı.

Bohannan da başını salladı.

Moran, "Yani bir kurbanımız daha var, en azından bu ölmemiş, onun dışında bir şey yok," diye homurdandı.

Rus, "Birincisi, Molnar için hazırlıklı gelmiş olabilir ama Michael için hazırlıklı gelmedi," dedi. "Senin bir seks dükkanın var

Onlarla konuşup dahili kameraları olup olmadığına bakmalıyız. Michael'ın eşyalarını buradan almış. Onu yerel olarak takip edemeyelim diye Seattle'a gitmiş olabilir, ama bu tek başına arabada beş saat demek, gidip satın alacağı bir yer bulmak bir yana. Kulağını yere dayamış ve her şey çok hızlı geliyor. Tahminimce araba sürerek vakit kaybetmiyor."

Moran, "Dickerson'ı dışarı göndereceğim," diye karar verdi. Güzel.

Rus, "Sırada Ezra'nın şehirdeki haberleri takip etmesi var," dedi. "Yardımcılarınızın röportaj için arkadaşlarına ulaştığını biliyorum, senin ve benim bizzat gidip, hala iyi bir adam olduğuna inandırdığı birileri olması ihtimaline karşı onlara baskı istiyorum. Onu saklayan biri olabilir. Ya da her neredeyse ona getirecek biri. Ve getirdiğinde de, neler olduğu konusunda onu bilgilendirmek."

"Neden buradan milyonlarca kilometre uzakta değil?" Moran sordu.

"Yirmi bin sizi fazla uzağa götürmez ve muhtemelen en az bir polis dizisi izlemiştir. Kredi kartlarının güvenli olmadığını biliyor. BOLO'nun ne olduğunu biliyor. Ve hâlâ bir anlaşma yapabileceğini düşünüyor," diye yanıtladı Rus.

"Unutma," diye araya girdi Bohannan. "Hayatı boyunca onunla ilgilenen insanlar oldu. Sadece bir sonraki işi kimin yapacağını bekliyor."

Moran öfkeli bir nefes verdi.

Rus bunu yapmaktan nefret ediyordu ama "Konuşmamız gereken insanlar var kardeşim" dediğinde yapmak zorundaydı.

Moran koltuğundan kalktı. Rus da aynısını yaptı.

"Dinleyin, neden bana gelip durduğunuzu bilmiyorum. Super Bowl partilerimize gelirdi çünkü eşim Sherri'nin arkadaşı. Eğer bir kişi eksik olsaydık, ondan golf için bir dörtlü tamamlamasını isterdik. Ama o adamdan gerçekten hiç hoşlanmadım," dedi Justin Ingram onlara.

Rus'un telefonu cebinde titredi.

"Dürüst olmak gerekirse, ondan haber alsam yapacağım ilk şey seni aramak olurdu," diye devam etti Ingram.

Rus telefonunu çıkarırken Moran, "Eksiksiz olmaya çalışıyoruz," dedi.

Ingram, "Kusura bakmayın, parmaklarınızı oynatmadığınızı söyleyebilirim," diye karşılık verdi. "Ama keşke başka bir şekilde daha titiz olabilseniz ve bu pisliği bulabilseniz. Mitchell denen çocuğa ne olduğunu duydum. Onu tanımıyorum ama yaptığı söylenenleri de duydum. Sadece tatlılar, ama bu kasaba delirmiş. Gölde ölü kızlar. Motelde ölü kızlar. Kadınlar kasabadaki herkese aldatan kocalarının sapıkça şeyler yaptığı videoları mesaj atıyor. Lisenin bahçesinde kışlarına seks oyuncakları sokulmuş çıplak adamlar. Ne oluyor lan?"

Bu durum onu etkilemiş olabilir ama Rus gülmemek için kendini zor tutuyordu.

Telefonuna baktı ve Lucinda'dan bir mesaj aldığını gördü.

Mesajı açtı.

Meşgul olduğumu biliyorum ama otele uğramak için zaman bulabilir misin diye sormak istiyorum. Jaeger seninle konuşmak istiyor ve bunu ertelemeyecektir. Seni bulmasını ve bir sorun çıkmasını istemiyorum. Özür dilerim ama sakıncası var mı?

Başparmakları ekranın üzerinde hareket etti. *Otuz dakika içinde orada olacağım.* Moran, Ingram'a "Tamamen anlıyorum," diye karşılık verdi.

Ingram, "Eminim öyledir," diye cevap verirken Moran için üzgün görünüyordu. "Sizi Pazar gününüzle baş başa bırakalım," diye bitirdi Moran.

"Teşekkürler ve iyi şanslar. Umarım bu sizin ve hepimiz için kısa sürede sona erer," diye teklifte bulundu Ingram.

Rus adama doğru eğdi ve ön kapıdan uzaklaştılar.

"Otele gitmem gerek. Jaeger orada ve benimle konuşmak istiyor."

"Bunu söyleyebilirdim," diye mırıldandı Moran. "Seni uyarmalıyım."

Bu Rus için yeni bir konuydu, bu yüzden "Tavsiyen var mı?" diye sordu.

Moran kruvazörün yanında durdu ve Rus'a döndü.

"Benim fikrim?"

Rus başını salladı.

"Jaeger Cin'i kaybetmek istemedi. Aptalca bir şeyin önemli olanın önüne geçmesine izin verdi. Bu yüzden Cin'i kaybetti. Kızıyla zamanı kaybetti. Ve bunu kabul edip geri taşınamayacak kadar gururluydu. O pislikle birlikte yaşıyor. Alice kaçırıldığında geri döndüğünde barışacaklarını düşünmüştüm. Ama Cin bunun için fazla zeki. Bir erkeğin güvensizlikleriyle ömür boyu uğraşmasına gerek yok. Bu durum onu rahatsız edecek ve elinizde olduğunu bilmek isteyecek. Ama o bir pislik değil. O iyi bir adam."

Moran nefes aldı.

Ve sonra Bro Time'ı vurdular.

"Senden hoşlanıyorum. Seninle çalışmayı seviyorum. Seninle çalıştığım kadar sempatik bir ortakla hiç çalışmadım. Sana ilk andan itibaren saygı duydum. Bil diye söylüyorum, Jaeger benim arkadaşım. Sadece gittiği için artık yakın değiliz. Ve ona gitmemesini söyledim. Ama dinlemedi. Hâlâ arkadaşız, görüşmeye devam ediyoruz. Bu yüzden artık onun olmayan, senin olan şeylere karşı korumacı davranacağını biliyorum. Ve seni tanımaya başladığım için, biliyorum ki

derinizin altında. Son olarak, ikinizden de hoşlandığım için, onun her zaman Madden'in babası olacağını ve bunu mahvedemeyeceğinizi bilerek ."

Müthiş.

Rus, "Lucinda onun başka bir ortağı olduğunu söylüyor," dedi.

"Öyle olduğunu biliyorum," diye karşılık verdi Moran. "Ama sanırım ikimiz de biliyoruz ki, sadece bir Cin var."

Evet, ikisi de bunu biliyordu.

Jaeger da biliyordu.

Moran'a tavsiyesi için koluna vurarak teşekkür etti, kruvazöre yaklaştı ve bindi.

indikleri sırada Lucinda'dan bir mesaj daha aldı.

Bil diye söylüyorum, babam da burada. Harika.

Geçtim mi?

Kapıyı çaldık, anahtar kartını kullandık ve içeri girdik.

Köşeyi döndü ve yolda göreceğini bildiği şey için hazırlandığı için memnun oldu, çünkü onu gördü.

Birincisi, baba James Brolin'e benziyordu. Öldüğü güne kadar hayat dolu, erkeksi ve bulutların üzerinde gezinen biri olacaktı.

Ve hala kendi odununu kesiyordu, kesinlikle.

Sonra Jaeger Rhett vardı.

Kalın siyah sakal. Aşırı uzun siyah saçlar. Rus'tan belki iki santim daha kısa ama orta sıklet bir boksörün yapısına sahip. Ağır dövme. Ela gözlü.

Rus'a ilk bakışında kafasını koparmak istedi. Evet, hâlâ

Lucinda için uğraşıyordu.

Madden ona doğru koşup "Bay Lazarus!" diye bağırarak onu kurtardı. Kollarını onun kalçalarına doladı.

O ran onun el birlikte onu Saç, baktı
aşağı at onu ve mırıldandı, "Hey, tatlım. Babanla
ziyaretin iyi geçti mi?"

Başını kaldırıp ona baktı. "Artık sıcak şekerleme sosunun nasıl yapıldığını biliyorum, eve gittiğimizde senin için biraz yapacağım."

Babasının ona bir şey öğretmesinin ve onun da bunu Rus'a vermesinin bu durum için iyi olduğundan emin değildi, ama onlar böyleydi

yuvarlanmak zorunda kalacak.

"Kulağa harika geliyor. ," diye yanıtladı.

O zaman Indira'nın da orada olduğunu fark etti.

"Televizyon izlemek için Rus'un odasına gidiyoruz," diye açıkladı Madden'a elini uzatarak.

Madden büyükannesine döndü.

"Neden?" diye sordu.

"Çünkü annen, baban, büyükbaban ve Rus'un konuşacak bir şeyleri var," diye açıkladı Indira.

Madden aptal değildi ve bunu kanıtladı.

Babasının, annesinin hoşlandığı adamla aynı odada olduğunu biliyordu. Bu yüzden, hem şüpheyle hem de çocukların döngünün dışında kalmak istemediklerinde hissettikleri o hisle, "Bay Lazarus'un odasında televizyon izlemem gereken yerde ne hakkında konuşmaları gerekiyor?" diye sordu.

Indira bir anda tatlı büyükanneden sert büyükanneye dönüştü ve Rus ilk kez emekli CEO'nun ortaya çıktığını gördü.

"Bunu bilmenize izin verilseydi, onlar konuşurken siz de burada olurdunuz."

Belirtildiği gibi, Madden aptal değildi. Aynı zamanda iyi bir çocuktı ve izin verildiği kadar zorlamıştı, bu yüzden daha fazla zorlamadı.

Büyükannesinin elini tuttu ama kapıya doğru ilerlerken başını kaldırıp Rus'a baktı.

"Bu gece başka bir film izleyebilir miyiz?"

"Bu harika olur. Dışarı çıktığımda biraz daha patlamış mısır alırım."

Cüzdanından anahtar kartını çıkardı ve Indira'ya uzattı.

Madden ona bir gülümseme attı, omzunun üzerinden ailesine baktı ve sonra kapıdan çıkıp gözden kayboldu.

"Rus," diye seslendi Lucinda. "Bu benim babam, Darragh Sexton."

Rus elini kaldırarak James Brolin'e yaklaştı. "Efendim. Zachariah Lazarus. Herkes bana Rus der."

Sarsıldıklarında adamın dikkati onun üzerindeydi, tutuşu olması gerekenden daha güçlüydü ama rekabetçi bir şekilde değil, sadece güçlü bir tutuşu vardı ve "Rus" dedi.

"Bu da Madden'ın babası Jaeger," diye devam etti Lucinda, Darragh'la konuşmaları bitince.

Jaeger'a döndü, elini kaldırdı.

"Jaeger."

Şimdi bu kavrama bir noktaya değinmek için güçlüydü.

Rus'un bağışıklığı yoktu ve elinden gelenin en iyisini yaptı.

"Rus," diye homurdandı Jaeger.

Kırıldılar.

"Jaeger Madden'i Portland'a geri götürmesi gerektiğini düşünüyor," diye açıkladı Lucinda, Rus'un derisi hemen kaşınmaya başladı ve Lucinda devam ederken gözleri Jaeger'e döndü, "Korkularını yatıştırmaya çalışıyorum."

Kahretsin.

Dikkati Lucinda'ya döndü.

Kıza bakarak, onun kendisini bu duruma sokmaktan, kendisinin bu durumda olmaktan hoşlandığından bile daha az hoşlandığını söyleyebilirdi, bu da ya Jaeger'ın onu başka seçeneği kalmayacak şekilde zorladığı ya da Jaeger ve Darragh'ın onu ikili sıkıştırarak yine başka seçeneği olmadığını hissettirdiği anlamına geliyordu.

Gerçi İndira, tartışmayı sona erdirmek için otoritesine yaslanarak onun yerine karar vermiş olabilir, ancak bunu yaparken onu otobüsün altına atmıştır.

Ne olursa olsun, yapabileceği hiçbir şey yoktu. "Özür dilerim bebeğim," dedi ona nazikçe.

Bebek yüzünüzün içindeydi ve iddialıydı.

Ne diyebilirdi ki? Aleti vardı. Olmak zorundaydı. Dudakları kıvrıldı.

Evet.

Onun sikini sevdi.

Ama Jaeger ve Darragh'a döndüğünde, her şey baba olmakla ilgiliydi.

"Korkularınızı gidermek için söyleyebileceğim hiçbir şey yok," diye itiraf etti. "Bir şey olsa bile, ben bir babayım. Anlıyorum ve böyle bir durumda kimsenin söyleyebileceği hiçbir şey korkularımı yatıştıramaz. Aradığımız kişilerin çocuklarla ilgilenmediğini söyleyebilirim. Tehlikeyi Lucinda'ya ilettiğimi ve onun da burada kalmak gibi adımlar attığını söyleyebilirim, etrafta her zaman insanlar var, güvenlikleri var ve ben koridorun sonundayım. Ancak, aradığım insanlar sağlıklı ya da işlevsel değiller, bu yüzden davranışlarını tahmin edemiyorum. Sizinle yaptığım bu konuşmada da bunu denemezdim. Yerinizde olsam endişelenirdim. Ve hiçbir şey, ilgili herkesin güvende kalmak için elinden geleni yaptığını bilsem bile, beni bundan alıkoyamaz."

Jaeger ve Darragh birbirlerine baktılar.

O konuşmaya devam edince Rus'a döndüler.

"Bununla birlikte, hayat devam ediyor ve anladığım kadarıyla durum şu. Lucinda Madden'ın rutininden çıkarılmasını istemiyor ama Jaeger, sen istiyorsun. Velayet sırası Lucinda'da. Hukukla ilgili aile meseleleriyle ilgilenmiyorum ama anladığım kadarıyla, eğer ikiniz bu konuda yeterince fikir ayrılığına düşerseniz, bir yargıcı devreye sokmanız gerekir."

Bunun üzerine Jaeger Lucinda'ya döndü. "Şuna ne dersin? Ben otele giriş yapacağım, sen de daha fazla haber alacaksın, öyle mi?"

Muhteşem.

Eski sevgilisi olay yerinde.

Rus'un telefonu tekrar titredi.

"Seni durduramam Jaeger," diye cevap verdi. "Eğer yapman gerektiğini düşündüğün şey buysa, yap."

"Sen al onu için Okul, Ben yaparım. seç onu yukarı,"
Jaeger pazarlığa başladı.

"Olur ama bu gece Rus ve benimle planları var." Jaeger'in sakalı çenesine doğru sığırdı.

Bundan hoşlanmadı.

Rus yine gülmekten kendini alamadı. Zaten yüzünüze bakıp iddialarda bulunuyordu, gülmek bunu daha da zirveye taşıyacaktı.

Jaeger, "Peki," diye .

"Benden istediğin başka bir şey var mı?" Rus sordu. Darragh,

"Dürüstlüğün için teşekkürler Rus," dedi.

Rus'un yapacak işleri olduğunu bilen Lucinda'nın babası elini kaldırarak yeniden yaklaştı ve buna kesin bir son verdi. Bu, bunun ikili bir takım olabileceği anlamına geliyordu ve Rus öyle olduğunu anladı, ama Rus'tan ihtiyacı olanı almıştı, umarım birden fazla şekilde.

Rus onun elini tuttu, sıktı ve kendi elini Jaeger'e uzattı, o da aynısını yaptı.

"Geldiğiniz için teşekkürler," dedi Jaeger.

Cin için bu işin içindeydi ama kızını seviyordu. Rus ve Lucinda'ya neler olduğunu gördü.

Ve Rus, onun bu konuda bir pislik olmayacağı konusunda rahatlamıştı. Çenesini adama doğru kaldırdı.

"Seni ," diye teklif etti Lucinda.

Ona ulaştığında elini tuttu, ki bu iyi bir şeydi, çünkü o da elini tutacaktı.

Onu asansöre kadar götürdü.

"Bu konuda vaktinizi aldığım için özür dilerim," dedi. "Yapacak çok daha önemli işleriniz var. Ama onlar için diğer şeyler

daha önemli."

Bunu tamamen anladı.

"Bu benim işimin bir parçası," diye güvence verdi Rus. "Endişeleri olan diğerlerini sakinleştirmeye çalışırken asla yerel halktan biriyle yatmadım. Bunun dışında, buraya daha önce de geldim."

Ona sinsi bir gülümseme attı ama gülümsemesi cevap vermeden önce soldu: "Tartışmaya dönüşüyordu. Babam da endişeliydi. Jaeger'ın tarafını tutacağını sezmiştim. Madden'in önünde tartışmayı sevmiyorum. Bunu bitirmenin en kolay yolunun sen olabileceğini düşündüm ve korkarım bunu yapmak için yeni adamımın otorite konumunu kullandım."

Asansörün önünde durdular, Rus düğmeye bastı ve "Sanırım bana ihtiyacın olduğunda yanında olduğumu anladık. Mum ışığında akşam yemeklerinin ve oral seksin bir karşılığı var ve ben bunun için buradayım."

Yumuşak bir şekilde güldü.

"Dürüst olmak zorundaydım," dedi ona.

"Elbette yaptınız. Ama onlara her şeyi hallettiğinizi söyleyip dursaydınız, size inanmamakla kalmaz, hakkınızda pek de iyi şeyler düşünmezlerdi."

Sırıttı. "Yani geçtim mi?"

Ona doğru eğildi. "Geçtin." Adam onu öptü.

Asansör kapıları açıldı.

Onu tekrar öptü, bıraktı ve içeri girdi. Kapılar kapanırken ona göz kırptı.

Hâlâ gülümsüyordu.

Gelen mesajı kontrol etmek için telefonunu çıkardı ve Moran olduğunu gördü.

Önemli bir şey yaptığınızı bilin ama mümkün olduğunca çabuk istasyona dönün.

Zaten planı buydu, bu yüzden valeden arabasını yakında istemişti. Arabayla karakola gitti, içeri girerken yardımcılarla selamlaştı ve Moran'ın ofisine gitti.

Dickerson da onunla birlikteydi.

Moran merhaba bile demeden dizüstü bilgisayarını Rus tarafına çevirdi ve üst kenara yaklaştırdı.

Rus, hoşuna gitmeyen bir şeyin omurgasında gezindiğini hissetti. Ekranda siyah beyaz bir görüntü vardı.

Masanın önünde durdu ve bunun bir seks dükkânı olması gereken bir yerin kasasının arkasından bir aç olduğunu gördü, tezgahın üzerinde bir top gag, tıbbi personelin Michael Mitchell'ın kışından çıkardığı kutulu yapay penis ve birkaç başka şey vardı.

"Oyuna başla," dedi Moran, sesi tuhaftı. Rus ona bakmadı bile.

Oynat tuşuna bastı.

Tezgâhın diğer tarafındaki adamın başında bir beyzbol şapkası vardı. Washington Nationals.

Rus'un takımı.

Yüzü gizlenmişti.

Sonra kapağı çıkardı, tezgâhın üzerine koydu, sonra elini kaldırarak kameraya ölü gibi baktı...

Ve Rus'a bir selam verdi.

Devam Edin ve Zekanızı Koruyun

L ucinda onun ağızına boşaldı, ama adam onu rahat bırakmadı. Klitorisini sertçe emdi, dizlerinin üzerine kalkmadan önce miyavlayan bir çığlık ve tırnaklarının kafa derisine kazınmasını sağladı. Onu karnına doğru çevirdi ve kabaca "Kalk" diye emretti. Dizlerini içeri kaydırды. Aletini yerleştirdi ve onu deldi. Dilinde onun tadı, ellerinde kıcı, sırlıklam amcığı, uzun süre dayanamayacaktı. Yine de kendini derine gömmeden ve daha derine vurmadan önce ona tekrar saldırdı. Adam dışarı kaydı, kadının kalçasına baskı yaptı, kadın yana düştü, sırtüstü döndü ve adam kadının üstüne yaslandı, ağırlığı bir ön kolunun üzerindeydi. Boynunu, sonra kulağının altını öptü, sonra ona baktı, saçları yastığının üzerindeydi, gözleri altın sarısıydı. "Tadının güzel olduğunu biliyordum," diye mırıldandı. "Çok iyi baş vereceğini biliyordum," mırıldandı. Ona sırıttı. "Ortak bir noktamız var." Kadın gülümsemeye başladı ama adam sözünü bitirmeden onu öptü, başını kaldırdı ve ekledi, "Oda servisinden daha iyi."

"Umarım öyledir."

"Madden'i okula bıraktıktan sonra yoğun programınıza beni de dahil ettiğiniz için teşekkür ederim."

Ona geri dönecekti. için
memnundu.

Ellerini onun sırtında gezdiriyordu. "Senin için her zaman zaman ayıracağım, Rus."

Ona inanmıştı ve Tanrım, bu hoşuna gitmişti.

Onu tekrar öptü.

Sonra yuvarlandı ve onu üstüne
çekti. "İyi misin?" diye sordu.

"Harikayım," diye cevap verdi.

Yüzü gururla kızardı ama başını iki yana salladı. "Davayı kastediyorum."

Hayır.

Davayla arası iyi değildi.

İçini çekti, onları yatağa çekti, daha rahat olması için arkasına yastıkları iterken onu yakınında tuttu ve dikkatini ona verdi.

"Neyse o. Atıldım mı? Atıldım mı? Evet. Ama bu batacak zamanım yok. Sürece odaklanmayı ya da sabrı kaybedersem her şeyi edebilirim. Sadece bunu atlatmalı ve zinde kalmalıyım."

"Harry ile konuştun mu?"

Onun şehre taşınmasını istedi.

Şehre taşınmak istediği için bunu mükemmel buldu.

"Hayır, ondan iş istemeden önce bir davayı kapatmanın en iyisi olacağını düşündüm." Kıkırdadı.

Onu tekrar öptü ama şöyle demek zorunda kaldı: "Bebeğim, geç oldu. Bu çok eğlenceliydi ama artık gitmem gerek."

"Tamam. Ben de."

"Burada mı duş alıyorsun?"

"Ben bunu yaparken bana eşlik etmeyi mi teklif ediyorsun?"

"Kesinlikle."

"O zaman burada duş alıyorum."

Bu, Rus'un bacaklarını yatağın kenarına atıp onu da kendisiyle birlikte dışarı sürüklemek için çok daha fazla enerjisi olduğu anlamına geliyordu.

Telefon geldiğinde o ve MORAN şehrin dışındaki Joy of Joy seks dükkanındaydılar ve yirmi dört saat içinde ikinci ziyaretlerini gerçekleştiriyorlardı.

İlk olarak Moran'ın telefonuna geldi.

O konuşurken Rus'un telefonu da çaldı.

Arayan Lucinda olduğu ve Moran'la aynı anda aradığı için, Rus boğazına bir şeyin dolandığını hissetti.

"Selam tatlım" diyecek kadar zorla açtı.

"Ezra Madden'ı teneffüsten aldı" dediğinde sesi dehşet içindeydi.

Moran'la göz göze geldi.

Ve ikisi hızla dükkândan çıkarken telefonunu kulağına götürdü.

Çekiç

Harry Moran'ın dünyada en çok neyi sevdiğini öğreneceği ve ne pahasına olursa olsun onun için satın alacağı bir zaman gelecekti, umarım neşeli bir zaman.

Çünkü Moran geri çekilmiş ve Polly dehşete düşmüş Lucinda ve Indira'ya bakarken, Jaeger, Darragh ve Porter'ın başına gelen farklı türden dehşeti bizzat üstlenmişti.

Ancak Rus, şerifin ofisinin arka tarafındaki konferans odalarından birinde onlara görünür durumda kaldı.

Jason, Jesse ve Cade Bohannon oradaydı.

Dickerson, başka bir şerif yardımcısı olan Sean Stoll ve kristali takip eden şerif yardımcısı Karen Wilkins de oradaydı.

McGill yoldaydı.

Turner neler olduğunu biliyordu. Ve

Rus Kleo'yu çağırmıştı.

Onları topladıktan sonra telefonu açtı ve hoparlöre verdi. Ezra açtı.

"Bu iyi bir hareket değildi," diye homurdandı Rus.

Bohannon elini kaldırdı ve parmağıyla Rus'a işaret etti.

Sakin ol.

Burnuna bir nefes çekti.

"Bana pazarlık yapacak bir şeye ihtiyacım olduğunu söylemiştin," dedi Ezra. Allah kahretsin.

Rus, "İçinde bulunduğun gerçekten kötü durumu daha da kötüleştirdin," diye uyardı. "Madden güvende mi?"

Ezra onun sorusuna cevap vermedi.

Dedi ki, "Seni istiyorum. Sadece seni. Ayrıca beş yüz bin nakit istiyorum. Hile yok. İşaretli banknotlar falan yok. Bonner'larda var, bir saat içinde alabilirsin. Ter dökmek yok. Sadece sen getireceksin. Bir depo benzin ve parayla bir arabayla gel, sadece sen ve kızı alabilirsin."

"Madden güvende mi?"

"Güvende."

"Onun sesini duymak istiyorum. Telefonu ona ver. Hemen." Sonra bir sessizlik oldu, "Bay Lazarus?"

Sesi titriyordu.

Lanet olsun.

Bu adamı öldürecekti.

"Gördün mü? Güvende," dedi Ezra. "O iyi. Şekeri ." Şeker mi? Gidiyorum.

Sikişmek için.

Öldür şu adamı.

"Bu çukuru daha da derinleştirmek için tam olarak ne yapacaksın Ezra? Carrie kararları vermek için burada değil."

"I Yalan söyledim, Özel Ajan Lazarus," Ezra alay etti. "I var çekiç."

Rus'un kanı . "Benim de bir silahım var."

Rus neredeyse başını eğecekti ama yapmadı çünkü Lucinda'nın onu izlediğini biliyordu.

"*Sadece sen,*" Ezra. "Parayı al, beni ara" Hat kesildi.

O anda ekibini bizzat seçti.

Hâlâ vekil değillerse, Moran bunu çıkarken yapabilir. Ve bir tane ekle.

Sorular , daha sonra incelerdi, ama kişisel çıkarı olan insanlar istiyordu.

Ve işler kötüye giderse Moran'ın bu işin başına geçmesini istedi.

Onun seçtikleri mi?

Jace.

Jess.

Ve Kleo.

Mağara

Rus odaklanmıştı.

Kleo'ya şaşkınlık ve saygıyla bakan Jace ve Jess'in aksine Rus, Kleo'nun bağlanma, silahını kontrol etme, onlara başını sallama ve dışarı çıkma şeklini pratik bir şekilde uygularken, onun bariz becerilerini takdir etmek için çıplak elleriyle bir adamı öldürmekten vazgeçmeye çalışmakla meşguldü.

İkizler yumruk çarpıştılar ve farklı yönlere doğru yuvarlandılar.

Rus saatini kontrol etti ve saniye ibresinin kadranın etrafında beş kez dönmesini izleyerek ekibine uzun yolu sessizce ve görünmeden kat edip pozisyon alabilmeleri için gerekenleri verdi.

Bunu, konferans salonundan ayrıldıktan sonra Lucinda'nın ona doğru koşup kendini kollarına attığı zamanki yüz ifadesini düşünerek yaptı.

Artık duygularını içinde tutamıyordu. Tüm alanı boğuyordu.

Rus'un etini yırttı.

Ve onun dehşete düşmüş gözlerine bakıp tutmayı çok istediği bir söz vermişti.

"Onu sana geri getireceğim, bebeğim." Şimdi, bunu yapmanın zamanı gelmişti.

Beş dakikaları dolmuştu ve Rus, parayı sırtında taşıyor gibi görünen ağır bir sırt çantasıyla içeri girmeye başladı.

Diğerlerinin aksine, mağaraya giden doğrudan yolu kullanacaktı.

Turner ve arkadaşı dışarıda bir yerdeydi ama nerede olduklarını bilmiyordu. Sadece işi berbat etmeyeceklerini biliyordu, bu yüzden orada oldukları sürece umurunda değildi.

Yedekleyin.

Moran, Stoll ve iki FBI ajanı dağın eteklerinde barikat kurmuş, bir terslik olması ve Ezra'nın aracını saklaması ya da onlarınkilerden birini alıp kaçmaya çalışması ihtimaline karşı önlem alıyorlardı. Wilkins, Dickerson, McGill ve başka bir şerif yardımcısı yolun tepesindeydi ve Ezra'nın çıkışını bu şekilde kesmişlerdi.

Bohannan, Moran'la birlikte seks dükkanından karakola varmadan önce Paddy Tremayne adında bir adamı aramıştı. Bunu yapmıştı çünkü Tremayne, Misted Pines'in etrafındaki ormanı ve Fret County'nin tamamını karış karış biliyordu.

Ezra Rus'a talimatlarını verdiğinde ve başka hiç kimse bilmese de şaşırtıcı yerini söylediğinde, Paddy Ezra'nın tam olarak neden bahsettiğini biliyordu ve bir haritanın üzerinde durarak onlara ihtiyaç duydukları her şeyi verdi.

Ezra'nın talimatları
mı? Parayı getirmek
için.

Ezra daha sonra Rus ve Madden'ı sigorta olarak yanına alıp kaçmaya başladı.

Kendini güvende hissettiğinde Madden'ın gitmesine izin verecekti. Son kaçışını yapmak için gitmeyi planladığı yere vardığında (Rus'un tahminine göre, Kanada bir saat bile uzakta olmasa da, Meksika'ya gidiyorlardı), Rus'u serbest bırakacaktı.

Eğer bu iş herhangi bir şekilde ters giderse, Madden çekici alacaktı.

Rus neden silahla değil de bununla tehdit ettiğini biliyordu.

Çünkü o bir katil değildi ama acı çektirmeyi seviyordu ve Rus'un, Madden'a telafisi mümkün olmayan bir şekilde zarar vermesinden, Ezra'nın onu öldürmesinden endişe ettiği kadar endişe edeceğini biliyordu.

Silahı olduğuna dair bir şey duymamışlardı ama boktan nedenlerden ötürü bu ülkede her pislik silah alabildiğinden, Rus onun silahı olduğuna inanmıyordu. Ezra pisiğin tekiydi. Ayrıca bir şeyleri çözmek için yirmi bin doları ve bir günü vardı. Washington eyaletinde on günlük bir bekleme süresi vardı ama özel bir satış beş dakika sürerdi.

Rus, Ezra'nın planını kabul

etti. Anlaşma buydu.

Ama olacak bu değildi.

Rus, bu olayların hiçbiri yaşanmadan onu alt edebileceğinden emindi. nemli olan Kleo'nun Madden'ı serbest bırakması ve Rus bunu yaparken Jace ile Jess'in onu korumasıydı.

Rus soğukkanlı olduğunu düşünmeyi severdi.

Ama bu lanet herife ellerini sürmek için sabırsızlanıyordu.

Acele etmedi ve tetikte durdu çünkü dışarıda Lucinda'ya verdiği sözü bozmasına neden olacak şekilde bu işi berbat edebilecek bir joker olduğunu çok iyi biliyordu.

Madden'a da verdiği bir söz. Ve

Indira'ya. Porter'a. Darragh. Keyleigh.

Ve onu seven diğer herkese.

Bu yüzden, eğer oradaysa, CK'nin onu bu işi berbat etmeyecek kadar sevdiğini umuyordu.

Her adımda nefesi biraz daha daralıyordu. Tremayne'den gelen istihbarata göre yoldan itibaren yarım mil yürümesi gerekiyordu ve dikkatli olup rotaya sadık kalması gerekiyordu çünkü mağara küçüktü, iyi gizlenmişti ve Ezra yarım milyonu olduğunu düşünüyordu.

Sırt çantasındaki dolarları Rus'u vurursa alabileceğini düşünerek yarı çömelere yana doğru hareket etti ve kendini daha az hedef haline getirdi.

Ağaçların çarpışma sesini duyduğunda belki de yolu yarılarmıştı.

Kalbi hızla çarptı, çömeldi ve silahını o yöne doğru kaldırdı.

Gökyüzü griydi, ağaçlar sıkı, çok fazla ışığı yoktu ve bu iş bitene kadar yağmurun dinmesi için dua ediyordu.

Ama onu gördü.

Ormanda yarışıyor, kendi yolunda. Odak noktası onun ötesine geçti.

Hiçbir şey yok. Görüntü yok. Ses yok. Onu kovalayan kimse yok.

Bunu sorgulamadı.

Ayağa kalktı, silahını kılıfına soktu, sonra tekrar çömeldi ve Madden'i anında yakaladı.

Tek kelime etmeden döndü, onu kollarında tuttu, kız boynuna kilitlendi ve araçlara doğru koşmaya başladı.

Cipinin yan tarafında, onu önüne bıraktı, kenar boşluklarını hızlıca kontrol etti, orada kimsenin olmadığını gördü ve sonra ona geri döndü.

Ellerini kızın başında, boynunda, omuzlarında gezdirdi, çenesini kavradı ve kızın geri kalanını içine çekerken onu kendisine bakmaya zorladı.

"İyi misin?" diye sordu.

Başını salladı, tüm vücudu titriyordu. Şoka girmiş olabilir.

Onu bıraktı, kilitleri çaldı, arkaya uzandı, bir battaniye aldı ve etrafına çekti.

Onu kucağına aldı, koltuğa oturttu ve vermekten nefret ettiği bir karar verdi, ama ne haltlar döndüğünü bilmiyordu

ve oyun tahtasında oynayabilecek taşlarla, onu olabildiğince hızlı bir şekilde olabildiğince güvenli bir yere götürmek zorundaydı.

"Yere yat, tatlım. Yerde kal. Benim dışımda kimseye bakma, ya da biri gelir ve 'Cruella' derse. Bu, benimle birlikte oldukları ve seni alıp annene götürmek için geldikleri anlamına gelir. Tamam mı?"

Başını salladı.

"Birileri yakında burada olacak. En fazla beş dakika. Tamam mı?"

Başını sallamaya devam etti.

"Ne diyecekler?" "Cruella," diye

fısıldadı.

Onu alından sertçe öptü ve kendini yere bırakmasını izledi.

"O battaniyenin içinde sıkı sıkıya bağlı kal, tatlım. Kendini sıcak tut."

Tekrar başını salladı.

Kapıyı kapattı, arabayı kilitledi ve sırt çantasını çıkarıp onu eve götürmesi için kimi arayacağına karar vermeye çalışıyordu -ikizlerden birini, Kleo'yu ya da Turner'ı- o sırada döndü ve silahını kılıfından çıkarıp nişan aldı.

Adam ağaçların arasından çıktı, elleri havada, parmakları açılmıştı ama birinde hâlâ bir silah tutuyordu.

Çok uzun. Yakışıklı.

Kai Mason. Turner'ın patronu.

Rus silahını yeniden kılıfına soktu ve anahtarlığı Mason'a vermeden önce kilitlere bip sesi verdi.

Kapıyı tekrar çekerek açtı. "Bay Mason seninle ilgilenmek için çoktan geldi. Seni doğruca annene götürecektir. Tamam mı?"

"Evet." Gözleri kocaman açılmıştı ve hâlâ mekanik bir şekilde başını sallıyordu. "Evet, Bay Lazarus."

"Rus, bebeğim. Bana Rus de. Çabuk sarılalım mı?" diye sordu.

Battaniyeyle hafifçe boğuşarak ona doğru geldi ama adam yardım ederek onu kendine çekti.

Ona sıkıca sarıldı.

"Şimdi iyisin, değil mi? Seni kurtardık."

"Tamam," diye fısıldadı kulağına.

Onu koltuğa oturttu, battaniyenin tekrar sıkı bir şekilde sarıldığından emin oldu ve kemerini bağladı.

Mason zaten sürücü koltuğundaydı.

Mason, "Hadi seni eve götürelim, sevgilim," dedi.

Rus, Madden'a göz kırptı, kapıyı kapattı ve üç noktalı bir dönüşe başlamadan önce Mason'la göz göze geldi.

Rus, geçmelerine izin vermesi için Moran'a hızlı bir mesaj gönderdi.

Rus havalanıp ağaçların arasından hızla geçtiğinde dağdan aşağı iniyorlardı.

Mağaraya yaklaşırken yavaşladı, yine sinsi hareketlerle, bacaklar bükülmüş, kollar yukarıda, silah mağaranın ağzına doğrultulmuştu.

Bir ağacın arkasına siper aldı ve bağırdı, "Onu yakaladık Ezra. Eve dönüyor. O yüzden bunu kana bulamayalım."

Kleo onu duymuştu, biliyordu çünkü silahını mağaranın ağzına doğrultarak mağaranın üzerindeki araziden açıklığa doğru süzölmüştü.

Jace ve Jess'in iki yanında pozisyon aldıklarını hissetti. "Ezra, bitti!

Dışarı çık, ellerin başının arkasında bağlı!" Rus bağırdı.

Mağarada bir hareket gördü.

Aptalca bir şey yapmamak için parmağını tetiğe hafifçe bastırmaya odaklandı.

Ellerini başının arkasında birleştirmiş uzun boylu bir adam dışarı çıktı.

Mağaranın önündeki küçük açıklığa doğru yürüdü ve kendisine sorulmadan dizlerinin üzerine çöktü.

Rus'un kalbi göğsünde küt küt atıyordu.
Dikkatlice ilerledi.
Jace solundan girdi. Jess
sağından.
Kleo onları yukarıdan korudu.
Rus onun bir metre önünde durdu.
Başı arkaya eğikti, gözleri Rus'un üzerindeydi.
Ve dedi ki, "Merhaba, Zachariah."
Rus silahını kılıfına soktu.
O da "Merhaba, Papaz Richard" diye cevap verdi.

Saf

Rus bok gibi kızgındı.

İslanmıştı çünkü yağmur yağıyordu.

Ve mağaradan yeni gelmişti.

İyi haber, Richard Madden'ı serbest bıraktı ve Ezra üzerinde çalışmaya başlamadan önce ona yola çıkmak için hangi yöne koşması gerektiğini söyledi.

Kötü haber, fazla zamanı yoktu, bu yüzden Ezra'yı etkisiz hale getirmek için çok az çaba harcadıktan sonra onu ortadan kaldırmak için hafif bir iş yaptı.

Boğazını keserdi.

Ve Ezra kan kaybından ölürken, kimse hata yapmasın ve onun eseriyle bağlantı kuramasın diye, Richard onu kalbinden bıçaklamış ve bıçağı orada bırakmıştı.

Başka bir deyişle, Ezra Corbin çoktan ölmüştü.

Daha da kötü haber, Ezra öldüğü için Rus o pisliğin suratına yumruk atamıyordu.

Ama daha iyi haber, Madden'in Richard'ın Ezra'yı yere serdiğini görmediği, sadece yere serilişine tanık olduğu ve Richard'ın onu kurtarmak için orada olduğunu düşündüğü Rus'a bildirilmişti.

Durumun böyle olmadığını nasıl açıklayacağımı bulmaya çalışmak berbat olacaktı.

Sonuncusu daha iyi bir haberdirdi.

Ezra bir süredir o mağaradaydı. Görünüşüne ve üzerinde bulunanlara bakılırsa, muhtemelen ilk yola çıktığından beri oradaydı. Kıyafetlerini değiştirmiş olabilirdi ama günlerdir duş almamıştı ve muhtemelen dışarı çıkmaya korktuğu için o mağarayı tuvalet ihtiyacını gidermek için kullanmıştı ve mağarayı gömecek kadar açık hava işçiliğini bilmiyordu. Altıya on ikilik küçük bir nişte bir hafta boyunca bir adamın idrarı ve dışkısı o yeri güzel kokutmazdı.

Mağarayı nereden bildiğini Rus asla öğrenemeyecekti. Paddy Tremayne biliyordu ama Moran, Bohannanlar ya da tek bir milletvekili bile oraya gitmemişti. Bir patika üzerinde değildi. Büyük değildi.

Ama mükemmel bir saklanma yeri idi.

Ve hiç büyümeyen o küçük, titiz çocuk adam, bu dünyadaki son günlerini o soğuk, küflü, kokuşmuş alanda sadece bir kamp lambası, bir uyku tulumu, taşınabilir bir radyo ve elektronik cihazlarını şarj etmek için kullandığı küçük bir jeneratörle geçirdi. Saklanmaya başlamadan önce almayı düşündüğü tek şey olan cips, kurabiye, şekerleme ve sandviçin yanı sıra biraz gazoz ve bir şişe su ile besleniyordu. Muhtemelen onu harekete geçiren şey de yiyeceğinin tükenmek üzere olmasıydı.

Adam yanında bir kitap bile getirmemişti.

Bildiği hayatın sona erdiğini ve üzerinde duracak tek şeyin bu olduğunu bilmek, orada, doğanın içinde yalnız ve korkunç bir hafta geçirmiş olmalı.

Tüm bunları bilen Rus, Ezra'nın kendi kanıyla dolu bir havuzda yattığını, üzerinde ter lekeli Lacoste gömleği ve kirli bir pantolon olduğunu görünce, hak ettiği adaleti bulamamıştı.

Ama en azından Rus'un bir dalı vardı.

İstasyondaki röportaj odalarına doğru ilerledi ve birinci odanın kapısını açtığında kendisini izleyen bir dinleyici kitlesi olduğunu anladı

ve kendini içeri aldı.

Richard orada başınaydı, masaya kelepçelenmişti, bacakları zincirlenmişti.

Rus, içinden geçen hem tarihsel hem de güncel duygu dalgasını görmezden geldi ve Richard'ın karşısına oturdu.

Hoşbeşle uğraşmadı.

"Ona işkence ederken konuşmasını sağladın mı?"

"Henüz dizüstü bilgisayarını kırmadın mı?" Richard sordu. "Yoksa akıllı davranıp arama geçmişini mi sildi?"

Rus cevap vermedi.

Seni doğrudan teknisyene götürecek bir şey mi? Adam kaçırma.

Carrie Molnar akıllıydı. Arama geçmişini silmişti.

Takip edebilecekleri izler vardı, ancak bu daha fazla çaba gerektirecekti, dava çok kapalı olduğu için boş zamanlarında yapabilecekleri bir şeydi.

Yine de, gelen kutusundaki İŞ MAKBUZLARI başlıklı bir klasörde plastik muşamba ve diğer ürünlerin faturası bulundu.

"Sen... ilk beni seçtiği için şanslıydık," diye devam etti Richard. "Yardımcısını mağaradaki o ahmakta buldu. Bir planı vardı. Takip etmek istediği eylemlerin bir listesi. Yaşadığı o iğrenç hayat tarzından istediğini alamıyordu. Ama denemeye devam etti. Aramaya. Ezra Corbin'i bulduğunda, zamanın geldiğini anladı. Kayıp halka oydu. Böylece başladı. Eğer onu hiç bulmasaydı,"- omuz silkti-"bunlar . Bunu bana o söyledi. Sonunda, onunla hiç tanışmamış olmayı diledi."

Şüphesiz.

Kuşkusuz Ezra da aynı düşüncelerle ölmüştür.

"Bugünlerde gerçek suçlara çok fazla erişim *var*," diye etti Richard, *bu dünyada neyin yanlış olduğunu çok iyi biliyorum* dercesine başını sallayarak

yol. "Belgeseller. Reddit. Podcast'ler. İnsanlar bundan büyüleniyor. Anlıyorum. Büyüleyici bir şey. Ama her şeyi öğrenebilirsiniz. Tüm hikayeyi biliyorsun. Nasıl yapılır gibi bir şey. Neyse ki insan ırkının çoğu aptal. Yani nasıl yapılacağını bilebilirler ama nasıl yakalanmayacaklarını bilemezler."

Başka bir deyişle, Richard Sandusky zekiydi çünkü hiç yakalanmadı. Kendini verdi.

"Bana biraz zaman kazandır," diye etti Rus. "Yaptığın şeyleri nasıl yapacağını böyle mi öğrendin?"

"Zachariah." Cık cık etti. "Bundan daha iyisini biliyorsun." Biliyordu.

"Sen bir polistin."

Gülümsedi. "Evet, başka bir hayatta."

"Babam seninle böyle tanıştı. Onu sen işe aldın. Geçirdiği kazayı biliyordun."

Gururlu bir baba gibi görünüyordu. "Evet. Benimle daha sonra tanışacaktı. O zamanlar koleksiyon yapmaya yeni başlamıştım. İnsanlar en düşük seviyedeydi. Çok kolaydı. Ama kaza mahallindeydim. Hikayesini biliyordum. Mükemmel bir adaydı."

Tanrım, bu adamdan nefret ediyordu.

"Kolay olabilir, ama çok kolay, değil mi?" Rus sordu. "Bir meydan okumaya ihtiyacın vardı. Daha fazlasına ihtiyacın vardı."

"Hiç yeterli olur mu?"

"Benim için sınırlar var." "Senin gibi çok kişi yok." "Bu yüzden mi beni seçtin?"

Şimdi Rus'un bunu çok sevinmişti. O kadar heyecanlıydı ki, Rus bunun tadını alabiliyordu.

Midesi bulandı.

"Sen özeldin," dedi Richard. "Nasıl yani?"

"Obadiah ayrılmak istedi çünkü açgözlüydü. O çocuk için her şey parayla ilgiliydi. Açgözlülük iyi değildir."

"Açgözlüydün."

Başını iki yana salladı. "Hayır, değildim. Zekiydim. Çok az çabayla hayatımdan zevk almanın, yapmak istediğim şeyleri yapmanın, işimi yapmak için öğrenmem gereken şeyleri öğrenmenin ve bunun için başkasının ödeme yapmasını sağlamanın bir yolunu buldum. Çok hızlı oldu. Sen gençtin. Polis memuru olduğumu hatırlamıyorsun bile. Dedektif olduğumda hepimiz kutlama yapmıştık. Birkaç yıl sonra emekli olduğumda yaptığımız kutlamayı."

Düzelتيyorum: Takipçilerinden emekli olacak kadar para kopardığında.

Rus bu konuya girmeyecekti.

"Tamam, ama bu neden ben olduğumu açıklamıyor."

"Jedidiah lideri takip etti. Obadiah değil. *Sen liderdin*. Sen bir lidere sin."

"Yine kardeşlerimden bahsediyoruz, benden değil."

"Sen safsın, Zachariah."

Rus hiçbir şey söylemedi ama ağzındaki o boktan tat geri gelmişti.

Richard konuşmaya devam etti.

"Kırletmek imkansız. Özgür düşünce. Gururdan arınmış. Şehvetten arınmış. Kıskançlıktan. Oburluktan. Tembellikten. Açgözlülüğten. Gazap. Dürüsttün. Dinledin. Önemsediniz. Sistemin sizi kontrol etmesini , ama sistemin katı kuralları içinde çalışmaktan da gayet memnundunuz. Tabii bu kuralların çok katı olduğunu öğrenene kadar. Cemaatimle olan çalışmalarında senin için planlarım vardı. İlk başta gittiğin için hayal kırıklığına uğradım. Biraz zaman aldı, umutsuzluğa kapıldım ama sonunda yol netleşti."

Sandalyesine geri oturdu ama konusuna çoktan ısınmıştı ve onun içinde yaşamaya devam etti.

"Benim için büyüleyiciydin. Anneni seviyordun. Babanla aynı fikirde değildin ama onu da seviyordun. Seni bizden alan o insanlara sadıktın. Kalbini kazanan o kıza sadıktın. Ülkemize sadık olmak için bir işe girdin. Ama yönetilemezdin. Seni yönetmek imkansızdı. Bu bir anomali. Gençken bile güçlüydünüz, kendinizdiniz. Doğruluk yolundan saptırılamazdın çünkü her yönden... *iyiydin*."

"Madem bana bu kadar hayrandın, neden beni bu duruma soktun?"

Kafası karışmış görünüyordu. "Seni bu işe mi bulaştırdım? Biz ortaklık." Oh lanet olsun.

"İşte yol buydu. Sonunda yapmam gereken işi yapabileceğimi zamandı. Onlarla ilgilendim," diyor Richard. "Ama bitiremedim. Ve onları emanet edebileceğim tek kişinin sen olduğunu biliyordum. Sen *bensin*, Zachariah."

Lanet , Bohannan bu pisliliği . Yine de.

"Bu hiç mantıklı değil Richard, çünkü onlarla ilgilenmek için seni bulmam gerekiyordu."

Ellerini açtığında kelepçeleri şingırdadı, avuç içleri yukarı bakıyordu, parmakları kıvrılmıştı, sanki Tanrı'nın lütfu onlardan parlayacaktı ve "İşte buradayım" dedi.

"Sen bana geldin. Seni ben bulmadım."

"Bu her zaman böyle olacaktı, Zachariah. Başından beri biliyordum. Bir işaret olacaktı. Gerçek kötülük hayatını kararttığında böyle olması gerekecekti. Gerçek kötülük hayatını kararttı." Daha önce kürsüye yaptığı gibi işaret parmağıyla masaya bir kez vurdu

Cemaatine bir mesaj veriyordu. "Siz tanrınıza gidersiniz. Ama kurtarıcınız size gelir."

Yüce .

Ve bu kelimenin tam anlamıyla.

Rusların İsa'sı olduğunu sanıyordu.

Bu kadar kafa karıştırma yeter.

"Carrie Molnar'ı benden önce nasıl buldun? Ve lütfen bana Shannon'ın peşinden gitmediğini söyle."

"Tabii ki hayır," diye alay etti. "Yine de, şerifin ofisinden ayrıldığında, oraya girme şeklinden onun önemli olduğunu hissettim. Bu yüzden onu takip ettim." Başını hayal kırıklığına uğramış bir baba edasıyla salladı. "Arkadaşlarına çok fazla güveniyor. Doğruca onlara gitti. Sonra doğruca o kahvehaneye gittiler ve herkesin duyabileceği bir konuşma yaptılar. Bahsettikleri web sitesiyle temasa geçtim ve bana yardımcı olması için bu bölgede erkek partneri olan bir kadın istedim. Onu önerdiler ve istediğim fotoğrafları gönderdiler. Fotoğrafını gördüğüm anda ihtiyacım olan kişinin o olduğunu anladım. Her şey gözlerde, Zachariah. Hepsi gözlerde."

Onun deli dolu gözlerine bakan Rus, bunun doğru olduğunu biliyordu.

"Ben ayarladım," diye etti Richard. "Bunların hepsini kahvehanede yaptım. Telefonumdan. Belki yarım saat sürdü."

Hikayesinde tüyler ürpertici o kadar çok şey vardı ki, Rus daha sonra açmak üzere kapağını kapattı ve temaya bağlı kaldı.

Yine de, halka açık konuşmalar konusunda çok daha dikkatli olurdu ve zaten dikkatliydi.

"Madden'ı alacağını nereden biliyordun?"

Mağaraya ilk bu şekilde ulaşmıştı. Okulu izliyordu ve Ezra teneffüste Madden'ı yakaladığında müdahale etmedi.

Hayır, lanet her şey bitsin ve Madden bununla yaşamak zorunda kalmasın diye onu orada etkisiz hale getirmedi. Onu almasına izin verdi ve Ezra'yı mağaraya kadar takip etti.

"Yapabileceği tek şey buydu. Yapması gereken tek oyundu. O kadar zayıftı ki, tek şansı bir çocuğun peşinden gitmekti. Ve senin tüm dikkatini çekebilecek tek çocuk da, doğru olmayacağını bildiğim halde, istediğini yaptırabileceğini düşündüğü o küçük kızdı."

Bunu aramaları gerekirdi.

Gerçi Rus, Ezra'nın bu oyunu yapacak cesarete sahip olmasını beklemeydi.

Hala.

"Madem onu bu kadar kolay alt edebiliyordun, neden daha önce serbest bırakmadın?" diye sordu Richard'a.

"Onu kurtarmak için yola çıkmam gerekiyordu, Zachariah. O bir mağarada ölü yatarken küçük kızın ormanda dolaşmasına izin veremezdim. Kaybolabilirdi. Onu günlerdir bulamadın. Seni suçlamıyorum. O sefalet içinde yaşayabilecek bir adam değildi. Ama sen onu bulamadığın için kayıtsız kalmıştı. Ben dışarıdaydım, o hazırlıklarını yaparken her şeyi dinliyordum. Ne zaman yola çıkacağını biliyordum. Doğru zamanın ne zaman geleceğini. Sonunda, ona sadece dört saatliğine sahip oldu."

"Nerede olduğunu bize bildirebilirdin. Onun nerede olduğunu. Müdahale edebilirdiniz."

"Hayır,

yapamam."

Doğru değil.

Yapabilirdi.

Ama yapmazdı.

Çünkü bu lanet olası adamlarla her şey dramla ilgiliydi. "Yaptığın ama benim şeyler var mı?" diye sordu.

"Dişlerimi kestiğim zamanları mı kastediyorsun?" Dişlerini keserken.

Lanet olsun.

"Evet," diye Rus.

"Elbette öğrencilerim olduğunu biliyorsunuz ve bundan hoşlanmıyor gibi görünseler de, kurtuluşlarına ulaşmak için kadınlar çok uysal davrandılar. Ve kendi kurtuluşlarını aramak için erkekler eşlerini sunmakta tereddüt etmediler. Yine de kadınlar her zaman dayanmanın yollarını bulurlar, tıpkı erkeklerin her zaman ihtiyaç duyduklarını elde etmek için onları kullanmanın yollarını bulmaları gibi."

Hay sikeyim.

"Annem mi?" Rus kırptı.

"Hayır," diye mırıldandı. "Babanın da sınırları vardı. Bunu biliyordum. Sormadım bile. Gerçi diğer adamların çoğu aynı şeyi hissetmiyordu. Biz daha büyük bir bütünün içinde özel bir gruptuk. Gizli bir topluluk."

İnceydi ama en azından bu vardı.

Richard, "Kadınların aramızdaki ilişkinin neden böyle olduğunu merak ettikleri bir noktaya gelmişti," diye paylaştı. "Işığa nasıl dokunamadıklarını ve erkeklerinin buna neden izin verdiğini. Çok sinir bozucu bulduğum bir dönemdi, çünkü açıkçası o zamanlar bunu gerçekleştiremiyordum. Kefaretlerini tamamlayıp onları evlerine gönderemezdim. Pek sayılmaz."

"FBI'a girdiğimde bu işi yapmaya başladın, davayı yakalayacağımı ve böylece senden sonrasını temizleyebileceğimi düşündün."

Gözlerine ölü, düz, uğursuz bir ışık vurdu ve alçak sesle, "Benden sonra temizlik yapmıyordun, Zachariah. Onlar *pislik* değildi. *Kurtarılmışlardı*. Sen de bu sürecin bir parçasıydın. Onlarla ilgilendin, değil mi?"

"Evet," diye homurdandı. "Onların icabına baktım."

O şeytani ışığın sanki orada hiç yokmuş gibi yanıp sönmesi ürkütücüydü, sonra hepimiz arkadaşız tarzındaki konuşma üslubuna geri dönerek, "FBI beni size vermeseydi, sizi talep ederdim. Sanırım mecbur kalacaklardı. Yine de çok hızlı ilerleyeceğini biliyordum, bu yüzden şansım yüksekti. *Sen*, ikimizin de bildiği gibi, sensin."

Onu da iltifatlarını da sikeyim.

"Orada oturmuş, gözlerimin içine bakarak benim yüzümden kadınları öldürmeye başladığını söylüyorsun. Bununla nasıl yaşayabilirim?"

"Zachariah." Bu bir ebeveyn şakasıydı. Hayır, asi bir papazı azarlayan bir pederdi. "Benim sorumluluğum sende değil. Sakın benim sorumluluğumu almaya cüret etme."

Rus'u daha iyi hissettirmek için bir öğüt değildi.

Bu, eylemleri üzerinde hakimiyet kurmaması için bir uyarıydı. Onlar onun eylemleri.

Ve onlarla gurur duyuyordu.

"Asla dışarı çıkamayacağını biliyorsun," dedi. Adam gülümsedi.

Aslında gülümsedi.

"Gelecek şeyler için heyecanlıyım," diye paylaştı. "Şekillendirilecek çok fazla zihin var. Tutsak bir izleyici kitlesi. Çok tatmin edici olacak."

İsa.

Suç psikologlarının ve profil uzmanlarının onu çözmeye çalışmasına izin verecekti.

Lucinda ve Madden'ı görmek ve bundan sonra ne yapacağına karar vermek istiyordu... önemli bir şey değil, sadece hayatının geri kalanı.

Rus ayağa kalktı. "Sanırım işimiz bitti."

Richard kapıya doğru ilerlerken, "Bekle," diye seslendi.

Kendisine çok iyi bakan bir adama baktı. Uzun boylu.
Güzel görünümlü. Güçlü
yapılı. Ve suçlu
derecede deli.
Eğer onu tanımasaydı, Rus'tan belki on yaş büyük olduğunu
düşünürdü.
Ama Richard Sandusky yetmiş .
Babası, kendisinden üç yaş küçük bir adam tarafından evlat
edinilmişti.
Ve Richard Sandusky, tarikatının başlangıcını yaptığında Acre'den
beş yaş büyüktü.
Bir toplumda yanlış olan neydi ki insanlar bu kadar kaybolmuş, anlam
bulma konusunda bu kadar umutsuz, baksalar tek bir çam ağacında
bulabilecekleri ve bu ihtiyaçları konusunda bu kadar umursamaz, onlara
cevapları olduğunu söyleyen herkese sarılıyorlardı?
Rus'un babası bu olay yüzünden mahvolacaktı.
Ve her şey gibi bu da Papaz Richard'ın suçuydu.
"Molnar sana hangi kristali verdi?" diye sordu. "Hiçbir fikri yoktu ve
ben de bilmek için can atıyorum."
Rus bunun doğru olmasını
diledi. "Bir Pirit," dedi ona.
Burnunu kırıştırdı. "Gösterişli."
Evet, Carrie Molnar'ın tüm yanlış olan buydu. Ama...
Bitmişti.
Brittanie'nin adaleti vardı.
Rus'un arkadaşlarına ve ailesine vereceği cevaplar vardı.
Diğer tüm kurbanların aileleri için de aynısını yapmıştı.
Artık bunun üzerinde durmasına gerek yoktu.
Bu davayı kapatarak Büro'dan ayrılabilir ve hayatına devam
edebilirdi.

Temiz mola.

Yeni bir
başlangıç.

Evet.

Bu düşünce üzerine Rus adama sırtını döndü. Ve
uzaklaştı.

Viski

Lucinda ve Madden kanepede sızmışlardı, Madden Lucinda'ya o kadar sıkı sarılmıştı ki Lucinda onu örtüyordu ve Maddy'nin bir ipucu dışında neredeyse hiçbir şey görünmüyordu.

Jaeger karşılarındaki koltukta oturmuş onlara bakıyor, muhtemelen nimetlerini sayıyor, muhtemelen kararlarını yeniden gözden geçiriyor ve bazı dersler çıkarıyordu.

Darragh diğer koltukta uyuyordu.

Indira mutfakta kurabiye yaptıktan sonra ortalığı temizliyordu.

Rus, Porter'la birlikte güverteye çıkmış, gözlerini içeriye dikmişti. Lucinda'nın kardeşine baktı.

"Yapmam gereken bir şey var," dedi ona.

Porter, "Sanırım var," diye karşılık verdi.

"Uyanırsa, bana ihtiyacı olursa ara, gelirim." "Dostum, işin bitince geri gel. Onu aramaktan kurtar." Rus onun gözlerinin içine baktı ve sonra başını salladı.

Kendisini bahçeye, yukarıya ve etrafından dolanarak cipini park ettiği yere götürecek adımları atmak için döndü.

Ama Porter onu durdurdu.

"Lazarus."

Geri döndü.

"Teşekkürler" dediğinde sesi gırtlaktan geliyordu. Rus çenesini yukarı kaldırdı.

Merdivenlerden koşarak çıktı ve cipine gitti.

Açı yaptı, araçların tıkadığı alanda dar bir dönüş yaptı ve kulübün etrafından dolaştıktan sonra dağdan aşağı indi.

Onu Misted Pines'a götürecek ana yola önce yağmur yağmaya başlamıştı.

Hava karanlık ve sisliydi, ayrıca geç olmuştu ve Rus acele etmedi.

Çok fazla trafik yoktu, neredeyse hiç kimse dışarıda değildi.

Belki de insanlar evlerine yakın duruyor ve günlük olarak bunu yapmayı unutmadan önce sahip olduklarının değerini bilmek için zaman ayırıyorlardı. Belki de yağmur ve pus onları içeride tutuyordu.

Rus için ne tarafa sallandığı önemli değildi.

Sadece sürüşün kolay olması güzeldi.

Şerifin ofisinin dışında bir park yerine çekti.

İçeri girdi ve iskelet bir ekip vardı. Sessiz. Garip. Yabancı. Rus'un ilk girdiği andan itibaren her seferinde hareketli olmuştu ve o gün tam bir kargaşa yaşanmıştı.

Biraz çene kaldırdı ve hepsi bu kadar. Herkes tükenmişti.

Mesai saatinden çok sonra olmasına rağmen, Polly'nin onu pencereden gördüğünde ofisinden çıkıp gitmesi sürpriz olmadı.

Onun için durdu.

Ne hakkında olduğunu biliyordu ve sadece parmaklarını bileğine doladı ve sıktı, Rus'un bilmesi gereken her şey gözlerindeydi.

Kadın onu , adam onun elini tuttu ve tekrar sıktı. Yolun geri kalanında Moran'ın ofisine doğru ilerledi.

Kapıyı çalmadı.

Hava karanlıktı ama Moran , Rus'da bildiği gibi.

Masasında oturuyordu, sandalyesini çevirmişti, böylece büfedeki resimlerin pencereden sokağa yağan yağmura bakabiliyordu.

Böylece kasabasına bakabilirdi.

Rus onun karşısındaki sandalyeye oturdu. On iki gün önce MP'ye ilk geldiğinde oturduğu sandalyenin aynısı.

Moran onun orada olduğunu biliyordu, döndü ve masasının yan tarafındaki alt çekmeceye uzandı.

Bir bardak daha çıkardı ve masasının üzerinde duran Jameson şişesini aldı.

Bardağa biraz sıçrattı.

Sonra uzun kolunu Rus'a uzattı. Rus da kendi kolunu Moran'a uzattı ve aldı.

Moran sandalyesine geri oturdu. Rus da aynısını yaptı.

İkisi de yudumladı.

Bunu bir süre sessizlik içinde yaptılar.

Ve sonra Rus davet etti, "Bana ondan bahset."

Harry hiç tereddüt etmeden, "O bir zamanlar papatyaydı, güneş ışıyordu ve benimdi," dedi.

Rus , botunu kaldırdı, bileğini dizine dayadı. Ve dinledi.

Aftermath

Richard Sandusky'nin teslim olması, Carrie Molnar ve Ezra Corbin'in öldürülmesi ve Misted Pines kasabasının bu olayın sonuçlarıyla yüzleşmek zorunda kalmasının ardından ortaya çıkan tablo buydu.

BRITTANIE'NİN ÖLDÜRÜLMESİ:

Kasık kılından alınan DNA Ezra'ya uyuyordu. İhtiyaçları yoktu ama ellerindeydi.

Ayrıca, profil çıkarma amacıyla, bu tür bir kadın saldırganın sıra dışı olduğunu düşünen ajanlar, bir fail özeti geliştirmek araştırmalar yaptılar. Bu soruşturmalar kapsamında Carrie Molnar'ın eski seks partnerleriyle FBI'ın Seattle birimi tarafından görüşülmüştür.

Düzenli olarak çok sert davrandığını, güvenli kelimeleri ve katı sınırları göz ardı ettiğini ve birçoğu için onları korkuttuğunu paylaştılar.

İşi cinayete kadar götürmesine şaşırdıklarını ifade ettiler, ancak sahnede yaptığı işte çok kötü olduğu biliniyordu, muhtemelen bu yüzden itaatkârlarını, çoğunlukla anonim olarak oynanacak sahneler için ulusal bir web sitesi aracılığıyla onlara atanarak bulması gerekiyordu.

Bilinen nedenlerden ötürü, FBI ile konuştular ancak basınla konuşmadılar.

Molnar'ın anlaşmalı olduğu web sitesi, kendilerine karşı açılan kaçınılmaz davalara yol açan inceleme prosedürlerindeki ciddi açıklar nedeniyle kapanmak zorunda kaldı.

BİR VATANDAŞ Fret İlçesi Şerif Ofisi'ne geldi, zayıf, solgun ve suçluluk duygusuyla doluydu.

Ezra'nın bir ortağı.

Ömür boyu Piner.

Bir kez Şerif Yardımcıları Wilkins ve Stoll, bir kez de Moran ve Rus tarafından sorgulanmıştı.

Ezra'ya, kardeşiyle birlikte yazları çocukken takıldıkları mağaradan bahsettiğini hatırlıyor. "İşin içinde bir çanta dolusu sopa olmadığı sürece açık havayı pek sevmeyen biri" olarak tanımladığı Ezra'nın mağarayı bulacağını, hele hele oraya saklanmaya gideceğini "milyon yıl düşünse" aklına getirmedeğini, aksi takdirde bunu ihbar edeceğini söyledi. Kendisi de yirmi yıldır oraya gitmemişti.

Ama Ezra orada olduğunu böyle biliyordu.

Ezra'nın silahı vardı. Vardı çünkü Molnar'dan Ezra'ya gönderilen bir e-postaya göre, Molnar Brittanie'ye yaptıklarından önce ona silah almasını emretmişti.

Onun emriyle, cinayet sırasında yanında getirmişti.

Bunun için şüphesi, Brittanie'ye karşı bir tehdit olarak ve işler kontrolden çıkarsa el altında olmasını istemesiydi. Ya da sonunda Molnar'ın oraya geldiği gibi suç işlemeye cesareti yoksa.

Brittanie için ne yazık ki Molnar planını gerçekleştirebileceğini kanıtladı.

Ezra silahı yasal olarak satın almamış. Buna dair hiçbir kayıt yoktu. Hâlâ kimden aldığına dair bir fikirleri yoktu. Bunun nedeni de muhtemelen faturaları ödeyen karısının silahı neden aldığını merak etmesiydi.

Mağarada yanındaydı.

Ayrıca mağarada Brittanie'nin üzerinde kullanılan çekiç ve teçhizat da vardı. Üzerlerinde hâlâ Brittanie'nin vücut sıvıları, kanı ve saçları vardı. Olaydan sonra Molnar'dan gelen bir başka e-postada, Ezra'ya onları temizleyip saklamasını ve bir sonraki sahneleri için hazır bulundurmasını emretmişti.

Bunu, işler umduğu gibi gitmezse kanıtları elinde tutarken yakalanmamak için yaptığından şüpheleniliyordu.

Onları temizlememesinin nedeni de muhtemelen aynıydı. Belki de bokunun yakında askıya alınacağına dair bir fikri vardı ve onları pazarlık kozu olarak kullanabileceğini düşündü.

Neden onları gerçekten kullanmadığı kimsenin tahmin edemeyeceği bir şeydi. Ama yine de adam haklı değildi.

Molnar'ın arama geçmişini sildiği halde suçlayıcı e-postaları neden silmediği de merak konusu.

Profilciler için neyse ki, izlemek zorunda kalanlar içinse ne yazık ki, işiyle ilgili epeyce video kaydı da vardı ve bunların çoğunu çekmek için rızası olmadığı açıktı. Ezra'nın videosu rızaya dayalı gibi görünse de, gelecekte baskı ve şantaj için kolayca kullanılacak şekilde çekilmişti. Bu rıza, bir adama açıkça istemediği ve filme alınmasını istemediği bir şekilde tecavüz ettikleri videoyu içermiyordu.

Brittanie'den sonra, bilinmeyen nedenlerden dolayı Molnar bunların hiçbirini de silmedi.

Ama yine de Molnar, Ezra'dan çok daha kötü durumdaydı. Ya da belki Papaz Richard haklıydı.

Belki de sadece aptallardı.

Carrie Molnar'ın Brittanie Iverson cinayetini planladığı ve gerçekleştirdiği, Ezra'nın da cinayete iştirak ettiği konusunda artık hiçbir şüphe kalmamıştı.

Fret County Şerif Ofisi ve Federal Soruşturma Bürosu için dava kapanmıştır.

MELANIE IVERSON sonunda Brittanie'nin hayatıyla ilgili sansasyonel bir hikâyeyi bir dedikodu dergisine satarak kızının sırtından para kazanmayı başardı.

Çoğu yalandı.

Gary Iverson, Bonner Enterprises'ın avukatının da desteğiyle Melanie'ye ve dergiye dava açtı.

Mahkeme dışında anlaştılar.

Dergi bir özür ve tekzip yayınlamak ve yüklü bir çek yazmak zorunda kaldı.

Melanie, pek de değerli olmayan evini ve etrafındaki araziye satmak zorunda kaldı.

Gary kendine ormanda bir kulübe satın aldı ve oğlunu ev tadilatı mağazasına götürüp müdürden özür dilemeye zorladı.

Bu noktada, Gary'nin bir süre çalışmasına gerek kalmayacak kadar parası vardı, ancak kendisine mağazada bir iş teklif edildi ve kabul etti.

Dakota, Lucinda'nın yanında komi olarak çalışıyor ve babasıyla birlikte yaşıyordu. Melanie kasabayı terk etti ve kimse nereye gittiğini bilmiyordu.

Kimsenin de umurunda değildi.

Her şey bittikten sonra birkaç ay boyunca, haftada bir kez, Better Times Motel'den Brad ve Gentry, Harry Moran ve Karen Wilkins ile Double D'de buluştular.

Cinayet hakkında konuşmadılar.

Sadece konuştular.

Düzenli olarak görüşmeyi bırakmalarından birkaç ay sonra Gentry, Brad'in yanına taşındı.

Bundan birkaç ay sonra evlendiler.

O sıralarda kredi almayı başardılar ve Better Times Motel'i satın aldılar.

Yaptıkları ilk şey, yoldan arazinin arka tarafındaki dağa kadar uzanan zincir bağlantılarını her iki taraftan da çekici bir çitle değiştirmek oldu.

Yaptıkları bir sonraki şey odaları boşaltmak ve tabelayı yıkmak oldu.

Kasaba halkından yardım aldılar, ücretsiz hizmetler ve hatta bazı malzemeler sunuldu.

Altı ay sonra da yeni adıyla Blue Mountain Motel'i yeniden açtılar.

Wi-Fi ve premium abonelikleri olan harika kablolu yayınları vardı ve odaların dışında oturup arabaların geçişini izlemek veya tepedeki yıldızlara bakmak için sevimli sandalyeler ayarladılar.

Havuzun yanına bir güverte ve bar inşa ettiler ve içki ruhsatlarını aldılar.

Broşür standlarını kaldırmışlar ve lobide yerel ürünlerin satıldığı bir hediyelik eşya dükkânı açmışlardı.

Gentry'nin yeteneğiyle odalar modaya uygun ve rahattı ve Gentry ve Brad boğazlarına kadar borca batmış olsalar da, bu durum uzun sürmedi, çünkü yer için bir mekânı haline geldi.

Y kuşığı ve Z kuşığı uygun fiyatlı, Instagram'da paylaşılabilecek maceralar yaşadı ve her sezon doluydu.

Yenileme çalışmalarının ortasında, Aromacobana binasındaki çalışmalarıyla tanınan yerel bir sanatçı aniden ortaya çıktı ve binanın yan tarafına bir duvar resmi çizmeye başladı.

Duvar resmi çam ağaçlarının arasından akan bir nehirdi.

Ve yeterince yakından bakarsanız, suyun püskürmesinde *Brittanie* isminin kayaların üzerinden sonsuzluğa doğru aktığını görebilirdiniz.

KADINLAR:

Shannon'ın Misted Pines'taki hayata gözle görülür bir şekilde yeniden katılması biraz zaman alacaktı.

Bunu Aromacabana'da bir iş bularak yaptı, bu da çevrimiçi derslerini ödemesine yardımcı oldu.

Öğretmen olmak için çalışıyordu.

Dönüşüm yavaştı ama gerçekleşti ve kapüşonlular, fareli saçlar ve yıpranmış ojeler yavaş yavaş kayboldu ve Shannon'ın yolculuğu yarıda kesilmeden önce olması gereken kadın ortaya çıktı.

Rus onunla daha sonra karşılaşacaktı ve ilk başta onu tanıyamadı.

Bunun bir nedeni de gülümsüyor olmasıydı.

RUS, Lana ve kendisinden yaşça küçük ve son derece yakışıklı bir adam olan Dean ile de sık sık karşılaşırdı. Her şeyiyle cana yakın ve sıcak biriydi ve Lana ile önceki evliliğinden olan iki oğlunun üzerine titriyordu.

Rus'un düşüncesine göre, onlar mükemmel bir çiftti.

Lucinda kabul etti ve zaman zaman dördü birlikte Rus ve Lucinda'nın kulüpteki masasında akşam yemeği yiyorlardı.

THEA'NIN MÜŞTERİ KİTLESİ o kadar büyüdü ki, Joy of Joy'daki işini bırakıp tam zamanlı olarak bu işi yapmaya başladı.

Bu uzun sürmedi çünkü eğlenceli olmaktan çıkıp eziyete dönüşmeye başladı.

Daha sonra müşterilerini çalışmaktan hoşlandığı kişilerle sınırladı ve Main Street'teki tatil dükkanında Kimmy için çalışmaya başladı.

ELLEN MACKLEMORE evini SATTI ve şehir dışına taşındı, nerede olduğu da bilinmiyor.

Sherri Corbin kızlık soyadı olan Nagle'ı geri aldı ve o mahallede bir eve .

Corbin'in ölümü sırasında bu ekibin tam üye sayısı on sekizdi ve Sherri on dokuzuncu üyeydi.

İşler yoluna girdiğinde, yirmi beş evden oluşan bu alt bölgede grup üyesi olmayan sadece iki aile vardı ve evleri satılıktı, ikisi de emanetti, çünkü şehir dışından taşınan kadınların tekliflerini kabul etmişlerdi.

Sorun çıkarmadılar.

Şerifin polisi yine de onlara göz kulak oluyordu.

ERKEKLER:

Michael Mitchell, Dylan Rogers ve Austin Brooks sonunda taşındı.

Michael'ın uğradığı saldırıyla ciddi sorunlar yaşadığı söyleniyordu.

Austin'in iki kez kendi canına kıymaya çalıştığı da söylentiler arasındaydı.

Dylan Rogers Las Vegas'ta bir işi kabul etmek için ayrıldı, ancak kısa bir süre sonra kovulduğu söylendi. Buna rağmen Misted Pines' geri dönmedi.

Tyler Cook'un ailesi hâlâ MP'de yaşıyordu ama oğullarını görmek istediklerinde onu ziyaret etmek için Spokane'e gidiyorlardı.

KRISTAL KATIL:

FBI Seattle Bölüm Şefi bir basın toplantısı düzenleyerek Kristal Katil'in Ezra Corbin ve Carrie Molnar'ı öldürdükten sonra suçlarını kopyaladıkları için bir FBI ajanına teslim olduğunu açıkladıktan sonra medyanın ağzı köpürdü.

Bu olayın, sadece bir yıl önce müstehcen bir skandalın yanı sıra başka bir yüksek profilli davanın yaşandığı Washington eyaletinin kırsalındaki sakin bir kasabada meydana gelmesi onları çılgına çevirdi.

MP'nin kasaba halkı bu konuda deneyimliydi ve kazandıkları ünden hoşlanmıyorlardı.

Melanie Iverson'ın kızının sahte hikayesini satması dışında, onlarla konuşacak tek kişi Kimmy Milford'du. Onun da Richard Sandusky, Ezra Corbin, Carrie Molnar ya da Ray Andrews hakkında söyleyecek pek bir şeyi yoktu.

Ancak Jimmy Hoffa'ya ne olduğu hakkında bazı fikirleri vardı ve uzaylıların bölgeyi sık sık ziyaret ettiğine dair kanıtları olduğunu iddia ediyordu.

MISTED PINES aylık belediye meclisi toplantıları iki ay boyunca tam bir curcunaya sahne oldu.

Sonra Megan Nichols bunu içlerinden atmaları gerektiğini düşündü ve tokmağı demir bir elle kırdı.

Ancak o zamana kadar basın ilgisini kaybetmiş ve kasaba, olduğu gibi görüldüğü uykulu vahaya geri dönmüştü.

Richard Sandusky'nin bomba yapımı konusunda hiçbir bilgisi olmadığı ve Maine eyaletine hiç gitmediği ortaya çıktı.

Alabama'da patlayan bombayla ilgili soruşturma bu nedenle yeniden açıldı. Biraz zaman aldı ama kanıtlar emekli bir gazinin köpeği olan komşusuyla sorun yaşadığını ve köpeğin işlerini görmek için bahçesini kullandığında temizlemediğini ortaya çıkardı.

Bu gazi de TSSB'den muzdaripti.

O karar verildi için yap bir şey hakkında ve durum, ve Bunu başardı ve bir süre çimleri dışkıdan arınmış bir şekilde yaşadı.

Bu olur al onu gidiyor için hapisane için olsun ve TERAPİ Ülkesine hizmet ettiği için hükümetin ona vermesi gereken.

Maine'deki boş bir evden gelen çağrıya gelince, bu bir sır olarak kaldı.

RICHARD SANDUSKY'kurbanları ortaya çıktı. Hâlâ liderliğini yaptığı tarikatın üyeleri ya şaşkın, ya kaybolmuş ya da öfkeliydi. Eşler kocalarını terk etti. Sandusky hakkında saldırı, tecavüz, yasadışı hapis ve bir düzine başka suçtan ek suçlamalar yapıldı.

Eşi Elaine, birkaç eski üye tarafından dava edilmiştir.

Çok parası vardı, çok güçlü avukatları vardı ve kaybettiler.

Birçok üye kiliseyi terk etmedi ve anlaşılamayan nedenlerden dolayı davanın kötü şöhreti daha fazlasını getirdi.

Elaine Sandusky, oğulları olan iki ihtiyarın desteğiyle kocasının kürsüsünü devraldı.

Ta ki Sandusky'nin cinayetler de dahil olmak üzere kurbanlarıyla yaptığı "çalışmalardan" kendisinin ve ailesinin haberdar olduğuna ve tüm ailenin Sandusky'nin suçlarını işlemesine yardımcı olduğuna dair kanıtlar ortaya çıkana kadar.

Özellikle oğulların katılımı, altmış yaşlarında bir erkeğin ne kadar formda ve çekici olursa olsun, kendisinden çok daha küçük yaştaki kadınları neden otellere çekebildiğini açıklıyordu.

Eski bir kuaför olan Elaine makyaj, saç şekillendirme ve peruk konusunda çok becerikliydi.

Hepsi suç ortağı olarak suçlandı.

Oğulları itiraf etti.

Kendisi ve kocası için haklı bir öfke duyan ve yaptıkları işin kutsal olduğunu savunan Elaine, bir yargıç ve jürinin karşısına çıktı. İddiaları ne olursa olsun, yargılanmaya uygun bulundu ve daha sonra suçlu bulunarak ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı, yirmi beş yıl sonra şartlı tahliyeye hak kazanacaktı, bu da eğer başarırsa doksan üç yaşında dışarıda olacağı anlamına geliyordu.

Eski bir ihtiyar boşluğa adım attı.

Tüm bu faaliyetler nedeniyle kilisenin vergiden muaf statüsü elinden alındı ve şu anda IRS ile statüyü geri almak için bir mücadele veriyorlardı.

Kazanacaklarından emindiler.

RICHARD SANDUSKY adam kaırma, sahte hapis, cinsel saldırı ve cinayet suçlamalarından suçlu bulundu.

Şartlı tahliye imkanı olmaksızın ömür boyu hapis cezasına çarptırılmıştır.

Eski bir polis olarak, ceza infaz kurumunda bir takipçi kitlesi oluşturmayı sandığı kadar kolay bulmadı. Ve insan ırkının tamamının aptal olduğuna dair inançları, kendi hiyerarşilerini kurmuş azılı suçlularla dolu bir yerde pek tutmadı.

Kibri o kadar baskındı ki, potansiyel öğrencilerden oluşan tutsak bir kitleye sahip olmadığı, aksine hiçbir çıkış yolunun olmadığı bir duruma girdiğinin farkında değildi.

O en yırtıcı hayvan değildi.

O bir avdı, kazanılması ve gururla saklanması gereken bir .

Cezasının on birinci ayında, yemek saatinde kafeteryada şahidi olmayan vahşi bir dayak sırasında hayatını kaybedene kadar, her hafta Rus'a mektuplar yazdı ve bunları Virginia'daki FBI ofisine gönderdi.

Rus o mektupları hiç almadı.

Sadece artık Federal Soruşturma Bürosu için çalışmadığı için değil.

Sonsöz

SESSİZLİK VE KIR ÇİÇEKLERİ

Biz ve Karen, Nissan Pathfinder'ın arkasına park etmiş olan Karen'ın kruvazörüne yaslandık.

Kır çiçekleriyle dolu bir tarlada kendilerine doğru temkinli yürüyen iki kadını izlediler.

"Senin ," dedi Rus. "Bu nasıl olacak?"

"Eğer sadece sen olsaydın, flört ederek, genç ve güzel olduklarını düşünerek ve senin de bir sikin olduğunu, bu yüzden ne isterlerse yapmalarına izin vereceğini düşünerek bu işten sıyrılmaya çalışırlardı."

"Mm-hmm," diye kabul etti Rus.

"Burada olmamdan hoşlanmıyorlar." "Mm-hmm," diye tekrarladı Rus.

Kadınlar, üzerinde ÖZEL MÜLK YASAKTIR yazan tabeladan yaklaşık on metre ötedeki çiftlik demir parmaklıklarına tırmandılar ve Rus ve Karen'a doğru tereddütlü bir şekilde ilerlediler, sadece iki kolluk görevlisini değil, aynı zamanda iki kruvazör tarafından engellenen Pathfinder'larını da incelediler.

Rus, sol göğsünde sarı renkte FRET COUNTY SHERIFF ve onun altında daha küçük harflerle DETECTIVE yazan kahverengi bir yeleğin altında kot pantolon ve mavi bir düğme giyiyordu.

"Bir sorun mu var?" diye sordu sarışın.

"Ben Zachariah Lazarus, Fret İlçe Şerifi'nde dedektifim," diye gereksiz yere tanıttı, çünkü yeleği bunu zaten söylüyordu. Başını Karen'a doğru eğdi. "Bu da Şerif Yardımcısı Karen Wilkins."

"Tamam," dedi esmer tereddütle.

Rus telefonunu çıkardı, telefonun ekranında ihtiyacı olan şey zaten görünüyordu.

Oynat tuşuna bastı ve onlara çevirdi. "Bu olayı hatırlıyor musunuz?" diye sordu.

Owen Larson bu tür durumları kaydetmenin, yasal olarak insanları kurşunlamaktan çok daha az karmaşık olduğunu öğrenmişti.

Bu nedenle, Owen'ın arazisine izinsiz girdikleri için onlara küfrettiği duyulabilir.

"Biz-" başladı sarışın.

Rus telefonunu çevirdi, videoyu kapattı ve kızın sözünü keserek cebine soktu.

"Bu olay dün oldu. Bay Larson sizi arazisinde yakaladığında bundan memnun olmadığını ve sizi burada istemediğini açıkça belirtti. Bunu yaparken nazik davranmamış olabilir ama davranmak zorunda da değil. O zaman araziye boşaltmıştınız. Şimdi geri döndün. Nerede kalıyorsun?"

"Buna cevap vermek zorunda olduğumuzu sanmıyorum," diye tahmin yürüttü esmer. Rus başını salladı.

"Doğru. Siz değilsiniz. Yine de hemen belirteyim," -ve tam da bunu yaptı, işaret etti- "sadece buranın birinin olduğunu gösteren bir çit değil, aynı zamanda şuraya asılmış işaretler de var," -elini hareket ettirdi- "şuraya," -elini tekrar hareket ettirdi- "ve şuraya. Bay Larson'ın arazisinin sınırı boyunca her elli metrede bir tabeladan bahsetmiyorum bile. Bu tabelalar açıkça görülebilmekte ve mülk sahibinin ziyaretçi kabul etmediği gerçeğini paylaşmaktadır. Kendisi bilgilendirdi

Bunu sana bizzat söyledim. Bugün o yokken geri döndün ve çitinden atladın."

Karen'a hızlı bir bakış atan sarışın, Rus'a biraz daha yaklaştı ve gülümsedi.

Güzel bir gülümsemeydi ve o da bunu biliyordu.

Ama o bir peri prensesiydi (bunu o da biliyordu). Ve bu Rus'a göre bir şey değildi.

"Dinle, biz büyük bir olayız." Çapkın bir bakış altında tevazu gösteriyormuş gibi yaptı. "Biz vlogger'ız. Seyahat ediyoruz ve bunun hakkında vlog çekiyoruz. Büyük bir takipçi kitlemiz var. Sadece TikTok'ta bir milyondan fazla takipçimiz var. Bu kır çiçeği tarlası muhteşem. Takipçilerimiz buradan elde ettiğimiz görüntülere bayılacaklar."

Rus iç çekti.

Sonra da şöyle dedi: "Beni neden anlamadığınızdan emin değilim. Evet, o alan güzel ama özel mülk. Bu yoldan görebilirsiniz ve kamu malı olan bu yoldan görüntüleyebilirsiniz."

"Sahada kesinlikle daha iyi. Çekimlerimizi görmek ister misin?" diye teklif etti.

"Hayır," diye cevap verdi. "Korkarım zamanım yok çünkü sizi izinsiz girmekten tutuklamam . Beş bin dolar para cezamız var, bunun her biriniz tarafından ödenmesi gerekecek ve bir hafta zorunlu hapis yatacaksınız. Bu yüzden sizi içeri almak zorundayım."

İkisinin de beti benzi attı.

"Şaka mı yapıyorsun?" diye nefes aldı esmer kadın.

"Hayır," diye tekrarladı Rus. "Bu yüzden nerede kaldığınızı sordum. Fret County'de izinsiz giriş için çok ağır cezalar uyguladığımızdan, oteller, kiralama yönetimi ve kamp alanları müşterilerine bu konuda gerçekten iletişim kurma eğilimindedir."

Yüz ifadelerinden uyarıldıklarını anlayabiliyordu.

Sinir bozucuydu, ama bu çok sık olduğu için

o.

Ayrıca, eğer pislik gibi davranmazlarsa, Harry'nin insanları erken göndermek gibi bir alışkanlığı vardı.

Yani, bir gün içinde.

Gerçi Harry cezalar konusunda o kadar hoşgörölü değildi.

"Şimdi, Bay Larson bir kez göz yumdu. Ama siz geri geldiniz. Olayı ihbar etti ve suç duyurusunda bulunmak istediğini bildirdi." Rus omuz silkti. "Başka seçeneğim yok. Lütfen arkanızı dönün ve ellerinizi arabanın üzerine koyun."

"Yapamazsın... bunu yapamazsın!" diye bağırdı sarışın.

Rus ona, "Yapabilirim ve eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, sen ilk değilsin ve sanırım son da olmayacaksın," dedi.

"Bu çılgınlık!" Sesi giderek yükseliyordu.

Karen kelepçelerine uzanarak, "Hanımlar, Teğmen Lazarus'un istediğini yapabilir misiniz?" diye sordu.

Sarışın donup kalmıştı.

Esmer kadın bir adım geri çekildi. "Bu sadece...bu *delilik*. *Yürüdük* bir *tarlada*!"

"Başkasının tarlasına girdin," diye düzeltti Rus.

"Sadece lanet olası bir tarla," diye tersledi.

"Burası hâlâ başkasının tarlası. Dinle," diye açıklamaya başladı. "Belli ki aynı fikirde değilsiniz ama Bay Larson için o çitten atlamamız, onun oturma odasına ve buzdolabına girmenize benziyor. O özel bir insan. Buraya huzur ve yalnızlık için taşındı. Bu yüzden burada yaşıyor. Bu yüzden iyi bir miktar para harcayarak etrafı başka iyi arazilerle çevrili güzel bir arazi satın aldı. Ve kanunlar onun tarafında. Bu da demek oluyor ki, her ne kadar öyle olduğunu de, sırf canınız istiyor diye onun yalnızlığına müdahale etme hakkına sahip değilsiniz. Bir sürü güzel yerimiz var.

Fret County'de. Şu anda her yerde kır çiçekleri var. videosunu çitlerden atlamadan çekebilirsiniz. Bir seçim yaptınız. Ne yazık ki senin için yanlış olan buydu."

Rus onları eğitmeye çalışıyordu.

Karen'ın işi bitmişti.

"Demek istediği," diye özetledi, "etrafta dolaştın ve öğrendin. Şimdi, eller araca."

Kadınlar baktılar ve neyse ki güzel kız hayatlarında bir kez olsun doğru kararı verdiler.

Karen sırt çantalarını çıkarırken, , Mirandize ederken, kelepçelerken ve para cezalarını ödemelerini söylerken Ruslar ayakta durdular, ilçe tüm kredi kartlarını, PayPal, Zelle ve Venmo'yu kabul ediyordu.

Rus çantalarını yerleştirip Karen'ın aracının arkasına bindiklerinde esmer kadın tehdit etti: "Bunu videoya çekeceğiz ve herkes Fret County'deki bu çılgınlığı öğrenecek. Burada olan her şeyi bilmemiz gerekirdi. Burası *çlgın* bir yer. Kimse buraya gelmemeli."

"Bunu yaparsanız memnun olurum," diye cevap verdi Rus. "Bu kadar çok takipçiniz var, çok yardımcı olur."

Kapıyı onun üzerine

kapattı. Aracına doğru

ilerledi.

Karen'ın iyi olduğundan ve dışarı çıktığından emin

oldu. Sonra onu kasabaya kadar takip etti.

BİR BUÇUK SAAT SONRA Madden onu elinden tutarak sınıfın önüne götürdü.

"Tamam!" diye seslendi. "Bu benim üvey babam, Teğmen Zachariah Lazarus. Şerifle birlikte çalışan bir dedektif. Ama ondan önce *FBI'daydı!*"

Rus, sınıftan gelen heyecandan dolayı önünü iliklemek için durakladığında gülümsemesini gizledi.

Bunu söyledikten sonra maldan vazgeçti ama sözlerini şöyle bitirerek toparlanmaya çalıştı: "Yani seninle *FBI*'da olmak hakkında konuşacak!"

Elini sıktı, ona gülümsedi, gitmesine izin verdi ve masasına oturmaya gitti.

Kız oraya gelene kadar bekledi, hepsi de ona umutla bakan sınıfını taradı ve "Merhaba" diyerek söze başladı.

Sadece bu iki kelimedenden bile kalabalığın içinde bir beklenti dalgası oluştu.

Baskı yok.

Bu düşünce üzerine, FBI ile çalışmanın çok özet, G dereceli versiyonunu anlatmaya başladı.

"Ve ben de, 'Jeremy, eğer dünyayı bir seri katilden kurtarırsan, istifa edip rahat bir dedektiflik işine geri dönebilirsin' dedim. Jeremy de "FBI ajanı olsaydım *asla* istifa etmezdim." dedi. Ben de 'Nereden biliyorsun? Asla bir FBI ajanı olamayacaksın.' dedim. O da "Evet, olacağım!" dedi. Ben "Hayır, olmayacaksın." dedim. Ne bilmeliyim. Rus artık FBI'da olmasa da, ızgarada biftek pişirdiğinde tüm FBI arkadaşları eve geliyor. "Kaçırıldığın için kendini çok havalı sanıyorsun." dedi. Ben de '*Tabii ki*. Yani, benim hakkımda bir TV programı yapıyorlar!"

Özellikle Madden hakkında değil ama onun başına gelenler bu kitapta yer alacaktı.

Lucinda açıkça sinirlenmişti, bu da içten içe çileden çıktığı anlamına geliyordu.

Rus çok daha açık bir şekilde çileden çıkmıştı.

Yine de bunun olması kaçınılmazdı. Richard Sandusky'nin teslim olmasının üzerinden bir hafta bile geçmemişti ve Hollywood ile çeşitli belgesel, podcast ve benzeri yapımcılar temasa geçmişti.

Rus onları . Lucinda onları . Şaşırtıcı bir şekilde, Gary ve Dakota Iverson onları kapattı.

Melanie görüşmelerde bulunuyordu, ancak Gary ona büyük bir dava açtığı ve kızı hakkında çok az şey bildiği ve önemli bir katkıda bulunamayacağı, ayrıca onları büyük bir iftira ödemesine yönlendirebileceği açık olduğunda, geri çekildiler.

Bunların hiçbiri onları durdurmadı.

Şimdi de bir belgesel çekileceği haberini almışlardı.

Dünyaya daha fazla gerçek suç sunuldu. Ve ritim devam ediyor.

Sınıfıyla yaptığı ve günü sona erdiren konuşmanın ardından Rus, Madden'ı okuldan eve getiriyordu.

Jaeger'in uçtuğu günlerde ve Rus'un orada olduğu bugünlerde bu onun işiydi.

Evet, adam geri taşındı. Misted Pines'da çok fazla şey oluyordu, kızı kaçırıldı, bu da kaçınılmazdı.

Tüm ailesi gibi ömür boyu Portland'da yaşayan kız arkadaşı onunla gelmemeye karar vermişti ve gittiği için kalbi kırılmıştı.

Tarih tekerrür ediyor.

Yine de işe yaradı, çünkü Jaeger kızını seven sağlam bir bireydi ve Rus ona saygı duyuyordu. Jaeger da bunu geri verdi.

Ancak Lucinda ve Jaeger'in kafa kafaya geldiği, Rus'un giremediği zamanlar da oldu.

Bunu, Jaeger'in kendine güvenen ve hiçbir şeyin ulaşamaz olduğunu düşünmeyen bir kadın olarak yetiştirdiği ve Jaeger'in de ne yaparsa yapsın bir gün şu an olduğu kadar harika olacağını düşündüğü sevgili bir kız yetiştirdiği hakkında yaptılar (gerçi bunu yaparken bir erkeği gerçekten mutlu etmek için eğitilecekti).

Yapmayı öğrendiği sıcak şekerlemenin sadece baba ve kızın birlikte yaptığı bir aktivite olmadığı söylenebilir.

Bu açık bir şey değildi, sadece dünyanın işleyişiydi, bu yüzden Jaeger bunu tam olarak anlamamıştı.

Lucinda yol boyunca sabrını kaybedebilirdi ama uzun vadede kazanmak için bu işin içindeydi.

Madden konuyu değiştirdi.

"Sence Sabrina benden hoşlanacak mı?"

"Tabii ki yapacak, tatlım. Zaten yapıyor. Onunla sürekli FaceTime yapıyorsun. Bunu neden soruyorsun ki?"

"Çünkü *iki saat sonra hamburger yemek için... gerçekten... burada olacak.*"

Sabrina geliyordu, herkesle ilk kez yüz yüze tanışacaktı, bahar tatilini Misted Pines'ta geçirecekti. Darragh da tam o sırada onu alıp geri getirmek için Seattle'a gidiyordu.

Sabrina özel bir jete bindiği için mutluluk krizleri geçiriyordu, jetin pervaneli bir uçak olmadığını henüz anlamamıştı.

Darragh'ın parasını ödeyebilen müşterileri için kullandığı küçük, kişisel bir jeti vardı ve uçağı hiç de küçümsenecek bir şey değildi.

Hala.

Bir hafta içinde, aynı şeyi yapmak için geldiğinde Acre ile hafta sonu için örtüşecekti.

Lucinda'nın her şeyi gibi bu da doğal bir şekilde gelişti.

Rus, Iverson davası kapandıktan sonra iki hafta tatil yaptı ve bu tatilin tamamını Lucinda ve Madden ile birlikte Misted Pines'da geçirdi.

Daha sonra Büro için iki ay çalışmıştı.

Bu işi bitirdiğinde, toparlanmak ve dairesini satışa çıkarmak için iki ay izin almıştı.

Bu süre zarfında, Sandusky'nin tutuklanmasıyla sarsılan ailesiyle, özellikle de bir zamanlar tanıdıkları adamın artık bir kabuğu olan babasıyla da uğraştı. Rus onun kendine geleceğini umuyordu ama bu umut pek de yüksek değildi. Ve tüm hayatlarını şekillendiren adam hakkında öğrendikleri her şeyle öfkesi tazelenen Lucas.

O karmaşadan huzursuz bir uzlaşmayla ayrılmıştı ama ilk barıştıklarında da böyleydiler, bu yüzden daha iyiye gideceğine dair umudu daha yüksekti.

Ruth ve Penny ile ilişkisini bitirmek için biraz zaman ayırmış ve bunu uzaktan yapmıştı.

Tatil için eve geldiklerinde çocuklarla vakit geçirmişti, ikisi de taşındığı için heyecanlıydı ve onu mutlu eden birini bulduğu için daha da heyecanlıydı.

Bu süre zarfında Jenn'den tamamen uzak duramamıştı ama bu konuda yeni bir bakış açısına sahip olduğunu keşfetti çünkü Jenn'in somurtkanlığı, surat asması ve terslemesi onu hiç etkilemiyordu.

Bu dönemde sık sık Washington'a uçmuştur.

Şubat ayı başında Misted Pines'a taşındı ve geçici olarak Bonner Enterprises'a ait bir daireye yerleşti.

Lucinda her sabah Madden'i bıraktıktan sonra onun yatağındaydı ve Rus neredeyse her akşam yemek, televizyon, ödev kontrolü ve bebek bakıcılığı için onların evindeydi, ki bu iyiydi,

Çünkü Hillary Brittanie'nin yerini almak için koroya geçti.

Bazen geceyi burada geçirirdi.

Ama Maddy'ye hürmeten, genellikle gece yarısından sonra evine geri dönüyordu.

Bundan ilk bakan Lucinda oldu.

Onun yanında uyumak, onun yanında uyanmak istiyordu ve Rus ile Madden o kadar yakındılar ki, onun kızının hayatında bir demirbaş olmasını istiyordu.

Rus da aynı şeyleri istiyordu, o yüzden tartışmadı.

Madden ve annesi Rus'un davet edilmediği bir konuşma yapmışlar ve Madden bu fikirden çok memnun olmuş. Bunu biliyordu, çünkü Lucinda ona söylemişti ve Madden de aynı şeyi ifade etmişti.

Bu paylaşıldığında Jaeger pek sevinmedi ama bir sorun da çıkarmadı.

Mart ortasında Rus taşındı.

Şimdi Nisan ayının başlarıydı ve çocukları Lucinda ve Madden'la ilk kez yüz yüze görüşmeye .

Çok heyecanlıydı. Sevdği tüm insanların bir araya gelmesi için sabırsızlanıyordu.

"bir şey yok. seni zaten seviyor," diyerek Madden'e güvence verdi.

"Tamam."

"Jeremy'ye geri dönelim," diye önerdi Rus. "Her şey yolunda mıydı-?"

"Rus," diye başladı, sanki kendisi kırk beş, o ise on yaşındaymış gibi.

Ön cama doğru sırtı çünkü kız onun adını sık sık böyle söylüyordu.

"*Binlerce* kez söylediğim gibi, ben *iyiyim*," dedi. "O adam pis kokuyordu ve mağarası daha da kötü kokuyordu ve iyi adam

Kötü adama dönüşmek garipti. Ama sanki beni yakaladı, sonra ormana götürdü. Sonra bana bir Snickers verdi ve seninle telefonda çok konuştu. Bu yüzden senin halledeceğini biliyordum. Sonra iyi-kötü adam geldi, sen ve BOM!" Ellerini çırpı. "İki hafta boyunca her gece dondurma yedik ve babam eve taşındı."

Başından beri bu şekilde tarif etmişti.

Onu yakından izliyorlardı, çünkü her ne kadar bu şekilde hatırlasa ve Lucinda'nın bulduğu terapist Madden'in şaşırtıcı iyileştirici duygusal güçleri (sürpriz değil, o bir Bonner kadınıydı) ve çok sağlam bir destek temeli olduğunu paylaşmış olsa da, bu onun üzerinde sürünmesini istemedikleri bir şeydi.

Rus'a gelince, onun titrediğini, iri iri açılmış gözlerini ve göstermelik baş sallamasını gördü.

Onun korkusunu

hissetti. Yani

evet.

Nabzını tutuyordu. Hepsi öyleydi.

"Tamam, bırakacağım," diye

mırıldandı. "*Sonsuza kadar* mı?"

diye sordu.

"Hayır, çünkü seviyorum ve iyi olduğundan emin olmak istiyorum.

Ama tam iki hafta boyunca bir daha sormayacağım."

"Sayıyorum," diye uyardı.

Adam kıkırdadı.

Kulübün önünden geçtiler ve sonra yokuştan aşağı eve doğru gittiler.

Aylar önce haklıydı, Lucinda'nın evinin etrafında çok güzel bir bahçesi vardı. Resmi değildi, yabani ve kaygısız büyüyor gibiydi, ama her şey olup bittiğinden beri onun hakkında öğrendiği bir şey vardı, bahçıvanlık yapıyordu.

Bunun onun meditasyonu olduğunu söyledi.

Meditasyonunun yarattığı güzelliğe şaşırmmamıştı.

Ve artık her şey çiçek açmaya başladığından, evde her zaman taze çiçekler vardı.

Jaguar'ının yanına, evin büyük kısmı tarafından gizlenen çıkıntının altına park etti ve her zamanki gibi kendi kendine gülümsedi. Çünkü onun evde olmadığını biliyordu (bir vahşî doğa kralı olduğu için çok çalışıyordu) ama golf arabasını ofisine götürmüştü.

İçeri girdiler, o ve Madden birlikte öğleden sonra atıştırmalıklarını düzenlemeye çalıştılar ve Indira geldi, böylece Rus eve gelmeden önce birkaç saatliğine ofise geri dönebilirdi.

Kulübün önünden geçerken, çıkıntının üstündeki odanın penceresinde duran krem rengi bir elbise giymiş güzel bir kadın gördü.

Arabayla geçerken onu selamladı. Kadın kımıldamadı.

Onun göremeyeceği kadar uzakta olmasına rağmen, gülümsediğini biliyordu.

RUS BİR SARSINTIYLA UYANDI.

"Tatlım?"

Tam oradaydı. Her zaman oradaydı.

Yine de ona dokundu.

Lucinda sıcak hissetti.

Güzel.

Yorganı üzerinden attı ve yataktan kalktı. Ev karanlıktı.

Kayaların üzerinden akan nehrin sürekli sesi dışında ortalık sessizdi.
Merdivenlerden aşağı indi ve sağdaki ilk kapıyı açtı. İçeri baktı.

Kahretsin.

Tansiyonu yükseldi. Orada
kimse yoktu.

Yatak hâlâ yapılıydı.

Hemen solundaki kapıya döndü. İçeri baktı.

Odada, üzerinde SAMSUNG kelimesi farklı yerlerde belirip kaybolan karanlık ekrandan gelen garip bir parıltı vardı.

Ve iki kız, daha doğrusu biri kadındı, yatakta birbirlerine sarılmış uyuyorlardı, aşırı izlemeye eşlik eden yemek çılgınlığının kalıntıları kirletiyordu.

Sabrina, Madden'ı *Gilmore Girls*'le tanıştırmıştı. Rus
nefes alışının kolaylaştığını hissetti.

Kapıyı arkasından sessizce kapattı ve evin geri kalanında yürüdü,
merdivenlerden aşağıya kadar indi, kapıların kilitlerini kontrol etti, hatta bahçeyi ve güverteyi bile taradı.

Kadın üst katta onu bekliyordu. "Tamam mı?"
diye sordu usulca, adam ona katılırken.

"Evet," diye cevap verdi, hâlâ biraz terliydi ve hızlı bir duş alması
gerekip gerekmediğini merak ediyordu.

Lucinda onun yerine karar verdi, elini tuttu ve onu yatağa götürürken
kapıyı arkasından kapattı.

Onu yan tarafa oturttu, sonra önünde yere diz çöktü ve onu emdi.

Bu konuda delicesine iyiydi.

Bu bir hediye idi.

Lucinda daha sonra onu iterek arşıafların arasına geri götürdü ve orada ona katıldı.

" z r dilerim," diye mırıldandı.

Daha da yaklaştı. "Sorun yok, bebeğim. Şimdi uyu."

Oldu işte.

Çok sık.

Bugünlerde ağaçların arasında koŐan Madden'dı ama onu bulduğunda yalnız değildi. Onu kovalayan biri vardı ve kafasının bir tarafı eki darbesi yüzünden  km Őt .

Bazen deėiŐirdi ve Brittanie'yi tekrar görmek için içeri girerdi, yatağın etrafında dönerdi, yüzüne bakardı ve yüz Brittanie'nin olmazdı. Sabrina'nın yüzü olurdu.

Bu durum .

Ve ayrıcalıklı oldukları için istediklerini yapan ayrıcalıklı kızları tutukladığı sürece, Owen Larson'ın patlayıp omurgalarına bir av tüfeği mermisi gönderebileceğini veya ağaçlarda saklanan bir yırtıcının kır çiçeği tarlasına girebileceğini ve asla çıkış yolunu bulamayacaklarını bilmeden...

Evet.

Onları Karen'ın kruvazörüne sağ salım ulaŐırken ne kadar uzun süre görürse, geceleri o kadar sakin geçecekti.

Lucinda'yı bedenine daha da yaklaştırdı ve Lucinda ona sıkıca tutundu. Uzun bir nefes verdi.

Artık bu rüyaları görüyordu. Uzun s rmeyeceklerdi.

Sonra bir Şey olur ve geri gelirlerdi. Ama hep bu vardı.

Altın kalpli kurnaz kraliçesi. Yani berbat olurdu.

Ama iyi olacaktı.

"TAMAM, HAYIR."

Rus Kleo'ya baktı. "Neden hayır?"

Ona döndü. "Kızınıza tuzak mı kurmaya çalışıyorsunuz?"

Kleo'nun yanında oturduğu güvertedeki sandalyesinden kalabalığı taradı.

Cade ve Delphine, Sabrina ve Acre için büyük bir barbekü partisi düzenlemişti. Ve oraya vardıklarında Rus, Sabrina'nın Jason ve Jesse Bohannan'la saatini görünce hiç şaşırmadı.

İkisini de yakından tanıyan Jace'in Sabrina'ya vurması hiç de sürpriz olmadı.

"Jesse, Lucinda ya da onun bir başka versiyonu olan sen gibi sinirli birini seçecek," dedi ona. "Jace'in şımartabileceği bir prensese ihtiyacı var."

"Aman Tanrım." Sesi neredeyse fırlayacak gibiydi. "Kızına tuzak kuruyorsun. O senin prensesin ve kral onu kime vereceğini seçiyor."

"Aktif değil." Tam olarak inkâr etmedi. "Az önce Delphine'e onun bir resmini gösterdim-"

"Ve MP'deki en işgüzar üvey anneyi, tanışmaları için büyük bir barbekü düzenlemesi için kandırdı."

Rus omuz silkti. "Artık her şey onlara bağlı."

Bakışları, her ikisinin de yan yana oturduğu, ayakları suyun içinde, göl manzaralı iskeleye gitti.

Elbette, Madden onlarla birlikteydi. Ve Celeste. Ve Keyleigh ve Declan.

Ama bu bir
başlangıçtı. Belki
de.

Kleo, "Bu çok uygun," diye belirtti. "Çünkü, eğer anlaşılırsa, onunla birlikte olmak için buraya taşınacak, bu da sana yakın olmak anlamına geliyor."

"Mm," diye mırıldandı Rus.

"Sen şeytansın," diye mırıldandı.

Ona döndü. "Acre ile uyuşabilecek birini tanıyor musun?"

Başını sertçe salladı. "Beni sürüklemeyin. Bunun bir parçası olmayacağım."

Ve bu noktayı vurgulamak için ayağa kalktı ve uzaklaştı.

Güverte korkuluğunda durmuş Megan Nichols'la konuşan Lucinda onları izliyordu.

Ona sırtıttı.

salladı ve ona küçük bir göz kırptı, ama dudaklarının kıvrıldığını gördü.

Daha sonra ona, Madden'in peşine düştüklerinde Kleo'yu ekibine katmasının kendisi için çok önemli olduğunu söylemişti. Rus ve Kleo'nun kızını almaya gitmesi onu hâlâ dehşete düşürüyordu ama yine de bir nebze olsun sakinleşmesini sağlamıştı.

Rus aslında Kleo'yu küçük kız kardeşi olarak benimsemişti.

Bu da tabii ki onun üzerine kürekle atabileceği kadar bok yığdığı anlamına geliyordu.

Sevmiyormuş gibi . Ama kesinlikle seviyordu.

Kleo'nun yerini Moran aldı.

"Dikkat et, kardeşim"-birasının ağzını iskeleye doğru eğdi

-"Sanırım orada bir durum var."

Rus güneşin altında oturdu, kendi birasından bir yudum aldı. Ve gülümsedi.

LUCINDA tercih ettiği pijamalarını giyerek içeri girdi.

Bunlar fildişi saten, bir sütyen ve step pantolonu olarak tanımladığı bir şeydi.

Eviyle uyumlu olan yatak odasıyla da uyumluydu. Temiz çizgilere sahip, modern, son derece kadınsıydı ve o alana gelince, her şey fildişi, boz kahverengi, yumuşak gri ve altın vurgularla yapılmıştı.

Ona seve seve evi yeniden dekore edeceğini söylemişti ama orada kendini onun tarafından kuşatılmış hissettiğinden ve hayatında hiç onun yanında olduğu kadar güvende hissetmediğinden, hiçbir şeyi değiştirmesini istemiyordu.

Yatakta kitap okuyordu, yastıkları gri döşemeli yatak başlığına dayamıştı, sırtı ve omuzları onlara dönüktü, pijamalı bacakları fildişi örtülerin üzerine uzanmıştı.

Bir dizini yatağa koydu ve sonra ona yakın bir şekilde yan tarafına uzandı, dirseği yatakta, başı elinde, gözleri ona bakıyordu.

"Mutlu musun?" diye sordu.

"Kleo'nun Jason ve Sabrina'yı eşleştirmek için yaptığım şeytani plan olarak tanımladığı şeyin ilk kısmının iyi gittiğini düşünüyorum."

Dudakları kıvrıldı.

Onun planını biliyordu.

Bu konuda sessiz kaldı. Ama onun da aynı fikirde olduğunu hissetti.

Sonra, "Buna sevindim tatlım, ama genel olarak demek istemiştim," dedi. Adamın kafası karışmıştı.

"Genel olarak mı?"

Neyi işaret etmek için kolunu uzattı?

Bilmiyordu ama yine de bir bıçak darbesi aldı.

"Bu odayı seviyorum bebeğim, sana söyledim," dedi alçak sesle. "Tam senlik.

Ve senden çok hoşlanıyorum."

Yüzü yumuşadı ama cevap verdi: "Benim evimde yaşıyorsun Rus, benimle ve kızımle. Bodrum katını devralman dışında,

Mancave'inizi yapma niyetinizi açıkladıktan sonra yıkıma başlayarak bunu ilerleten biziz. Siz değilsiniz."

"Siz ikiniz mi? Ben değil miyim?" "Hayır. Hepimiziz."

"Evet," dedi. "Katılıyorum."

"Endişeleniyorum," diye itiraf etti. Adamın kaşları çatıldı.

Bundan hoşlanmadı.

"Size bu konuda bir sorunum hissettirdim mi?"

"Jennifer'a, özellikle seçtiğiniz kariyerle birlikte, zamanınız ve dikkatiniz üzerindeki karşılanması imkansız taleplerinin sizi zorladığını hissettirdiniz mi?"

Ah.

Kitabını bir kenara bıraktı, onu tuttu, yukarı çekti, sonra yuvarladı, böylece onun üzerine çıktı.

"Sen o değilsin," dedi adam. "Hayır," diye kabul etti.

"Dekor umurumda değil. Senin evin bok gibi. Mutfığa bayıldım. Bahçeye bayıldım. Nehri seviyorum. Mahremiyeti seviyorum. Madden'ı seviyorum. Seni seviyorum. Çocuklarımla burada bizimle birlikte olabilecekleri ve kendilerine ait bir alanları olduğunu bildikleri kendi odaları var. Uzun süre ihtiyaçları olmayacak, ama sahip olduklarını bilmeleri güzel. İkisi de burayı seviyor. İkisi de beni seninle seviyor. Senin havalı olduğunu düşünüyorlar, Acre'ın sözleri. Sabrina dedi ki, 'O *harika* biri baba! Büyüdüğümde onun gibi olmak istiyorum.'"

"Biliyorum, ama-"

"Hiç mutlu olmamıştım Cin," diye fısıldadı. "Misted Pines' gelip seninle tanışana kadar. Bir kez bile. Sorular, endişeler ya da ağırlık olmadan değil. İşimin bir soruşturma olması umurumda değil.

Mülk sahiplerinin tutuklama için ihtiyaım olan tüm kanıtları bana verdiği izinsiz girenler. Ya da bir günde zlen lise akaları. Eve, senin ve Maddy'nin yanına geliyorum ve harikayım."

"irkin bir şeyler olacak," diye uyardı. "Her zaman öyle olur."

"Yapıyor ve yapacak, ama acımasız değil. İnsanların hayatları etkileyen aptalca, çirkin, ağzl, bencilce şeyler yapmak için yaratabilecekleri her türlü olasılık denizinde her gün çalışan ben değilim. Bir sonraki büyük şey yüzümüze patlamadan önce aylarca sessizlik ve kır çiçeklerini kabul edeceğim."

Ona daha da yaklaştı.

"Ben mutluyum. Söz veriyorum. Mutlu uyanıyorum ve mutlu yatıyorum. Ve bunun bir parçası da, eğer bir sorun olursa, sana syleyebileceğimi ve senin de beni dinleyeceğini biliyorum."

"Evlenmek istemediğine emin misin?" Bu tartışmayı yapmışlardı.

O da bunu istemiyordu, farklı nedenlerden dolayı, çoğunlukla bunun kadınlara ağır sosyolojik ve duygusal yükler getirme eğiliminde olan modası geçmiş bir gelenek olduğunu düşünmesiyle ilgiliydi.

Aynı fikirde değildi.

Bunu yapmak istememesinin nedeni bu değildi.

Bunu yapmak istemedi çünkü sevdiği kadına ve onun kızına bağlanmak için kağıt parçasına ve hkmete verilmiş bir söze ihtiyaı yoktu.

Mancave'ini inşa etmek için duvarları yıkmaya başladığında, işte o zaman kendini adadı.

Ve ona göre bu tartışma kapanmıştı. Ama onun iini rahatlatmak için konuyu yeniden açacaktı.

"Evet," diye yanıtladı. "Emin misin?"

Kadın başını salladı.

Doğru.

Tartışma tekrar kapanmıştır.
"Bugün barbeküde eğlendin mi?"
Tekrar başını salladı. "Sanırım Madden Acre'ye aşık."
"Tamamen farklı bir tür ama Acre, Maddy'ye aşık. Acre'inki geçmeyecek ama Maddy'ninki geçecek."
"Bilemiyorum. İyi bir zevki var. Annesi gibi." Tamam o zaman.
Siktir .
Onu öptü.
Lucinda'ya büyük bir banyo ve dolap sağlamak için en üst kattaki tavan arası odasındaydılar.
Ve duvarlar sağlamdı.
Bu yüzden Rus kendini başka bir şeye adadı.
Kadınını orgazm etmek için çaba harcıyor.
Sonra, sevdiği herkes tek bir çatı altında olduğu ve hepsi onun gibi mutlu olduğu için, Rus ölü bir uykuya daldı.
Ve uyanmadı.

Cin

Nehrin aşağısındaydılar, kızı ve erkeği.
Cin pencerenin önünde durmuş, kollarını önünde kavuşturmuş onları izliyordu.
Brittanie çoktan sürüklenip , balıkları beslemiş ve alüvyonla bütünleşmişti.
Rus ve Maddy'nin bu gece randevusu vardı. Şehirde Maddy'nin istediği bir film vardı. Patlamış mısır alacaklardı.

ve M&M'ler ve Reese's Pieces ve sonra Double D'de akşam yemeği.

Rus, kız babası olmak için ikinci şansını sevdi ve bunu saklamadı.

O.

Cin için de çok minnettardı, bunu ona her zaman hissettirirdi.

Bazen Maddy'yi okula bırakmadan önce kahve içerken göz göze geliyorlardı. Bazen yataklarında onun içinde hareket ederken gözlerini ayırmadan.

Burada, onun ve Madden'ın yanında, onun olduğu gibi olmasına izin vermeyen insanlara bağlı bir yaşamdan sonra, nihayet özgür olduğunu biliyordu.

Çömelmişti, ama ayağa kalkışını izledi, çok uzundu, omuzları çok genişti, vücudu zayıf, kaslı ve güçlüydü, güneş siyah saçlarında parlıyordu.

O kadar güzeldi ki.

Aynı zamanda iyi niyetli bir kahramandı, adalet peşinde koşarken kendini hırpalayan gerçek bir kahraman.

Son olarak, o onun mucizesiydi, olduğu adam, olduğu kadın. Onun olacaktı.

Bu iyiliğe karşılık verecek ve onu olduğu gibi sevecek, özgür kalmasına izin verecekti.

Onun soyunda Zachariah Lazarus gibi bir adamla karşılaşmış tek bir Bonner kadını yoktu.

Rus vardı söyledi onu ne o adamvardı için Söyle,
ve Richard Sandusky bir şeyi doğru yaptı.

Rus saftı.

O güzeldi.

Cin bu düşünceyle arka kapıdan çıktı, golf arabasına bindi ve vitese taktı.

Şampanya rengi altın rengi topuklu ayakkabısıyla pedala basarak geri geri gitti.

Arabayı sürmeye ayarladı ve kafasının içinde Rus'un, imparatorluğunu yönetmek için golf arabasına binip gittiği için ona bok attığını duyabiliyordu.

Ama o, imparatorluğunu yönetmek için golf arabasıyla yola koyulmuştu ve Bonner hattındaki ilk kişi de kendisiydi.

Uğruna her şeyini feda edebileceği bir adamın kızıyla nehirde takıldığını biliyordu.

Söylemeye gerek yok, kafasında bu düşünceler, arabasıyla işe koyulurken Lucinda Bonner gülümsüyordu.

Son

Tartışma/Yansıtma Soruları

1) Lucinda Bonner ailesine, işine, anneliğine ve hayatına güvenen, kendine güvenen, bağımsız kadınlardan oluşan uzun bir soydan geliyor.

Romanın sonunda, güçlü bir kadın olmanın mucizesine hayret ettiği ve alfa eğilimleri olan, sadece kabul etmekle kalmayıp olduğu kadını kutlayan bir eş bulduğu yerde onun bakış açısında olmak sizi şaşırttı mı? Atalarının hiçbirinin bulamadığı bir şey mi?

Bundan sonra, Rus'un Lucinda ve Madden'in hayatlarına uyum sağlamaktan mutlu olması, bodrumda kendi mağarasını inşa etmekten memnun olması, ancak bunun dışında aileye damgasını vurmak yerine o ailenin bir parçası olarak özümsemişi sizi şaşırttı mı? Kendine ve erkekliğine sadece bunu yapabilecek kadar değil, bunu yaparken tamamen rahat olacak kadar güvenmesi onu daha erkeksi mi gösteriyordu?

Son olarak, bu durum ikisinin de ne tamamen baskın ne de tamamen itaatkâr olduğu çok açık ve dengeli bir cinsel ilişkiye sahip olmalarına yol açar.

İkisi de yaratıcı olmaya istekli. Bunun kişiliklerine uygun olduğunu düşündünüz mü?

2) Rus'un evliliğini bitiren şeyin işine olan bağlılığı olduğunu iddia ettiği ilk bölümden, kendisine ait olmayan bir suçu üstlendiğini fark ettiği eski karısıyla son yüzleşmesine kadar bu kitaptaki gidişatı hakkında ne düşündünüz? Ayrıca, kitaba kendisine inanılmaz derecede yük olan bir meslekte başlıyor ve sonunda maddi fedakarlıkları çok az düşünüyor ve bunun yerine kişisel huzura öncelik veriyor mu? Başka bakış açılarına ve iç gözlemlere bu kadar açık olmasına ve risk almaya istekli olmasına hayran kaldınız mı?

3) Bu kitapta birçok kötü adam vardı: Papaz Richard, Carrie Molnar ve Ezra Corbin.

Ancak hayatını kadınlar tarafından kollanarak geçiren Corbin, Brittanie'yi ihtiyaçları ve arzuları için "harcanabilir" olarak görüyordu. Görünürde bu, ailesinin itibarından kaynaklanıyordu. Ancak, tüm kadınların onun ihtiyaçları ve arzuları için harcanabilir olduğu ve birçok yönden karısını ve metresini de kurban haline getirdiği söylenebilir.

Ezra ve onun hayatını yaşama ve kendini içine soktuğu durumla başa çıkma şekli hakkındaki duygularınız nelerdi? Sonu hakkında ne hissettiniz? Sizce hak ettiğini buldu mu, yoksa keşke Rus onu yakalayabilseydi de adaletle yüzleşebilseydi mi diyorsunuz?

4) Kötücül erkekliğin (ve ötesinin) timsali olan Papaz Richard, tam tersi olan Rus'a herkesten çok hayranlık duyuyor. Sizce bunun nedeni nedir? Bunun altında yatan bir şey olduğunu düşünüyor musunuz?

Papaz Richard'ın kıskançlık duygusu beslediğini ve bu nedenle Rus'u suçlarının içine çekerek cezalandırdığını mı düşünüyorsunuz? Yoksa Bohannan'ın durumu ele alışının doğru olduğunu ve Richard'ın ortak olduklarına dair çarpık düşüncelere sahip olduğunu mu düşünüyorsunuz?

5) Rus, insanların "ait olmak" için önemli şeyleri, hatta aşırı olan önemli şeyleri bile görmezden geldiği bir dünya hakkında endişelenmektedir. Papaz Richard'ın tarikatında eşler cinsel tacize uğruyor, kocalar da kendi "kurtuluşlarını" elde etmek için buna göz yumuyor ve destekliyordu. Bu kitaptaki daha küçük bir örnek, Austin Brooks'un arkadaşlarıyla birlikte o erkek grubuna ait olabilmek için genç bir kıza tecavüz etmesidir.

Tüm örnekler bu kadar aşırı değildir, ancak toplumun geniş kesimlerinin bir grubun üyesi olarak kalmak için kötü davranışları nasıl görmezden gelebildiğini göstermektedir (profesyonel spor oyuncular / koçları / sahipleri korkunç şeyler yaptığında hayranlığın devam etmesi, suçları veya kötü davranışları ortaya çıkan politikacıların seçilmeye devam etmesi, liderlerinin cemaatlerinden kazanç sağladığı açık olsa bile ticari kiliselerin büyümesi ve üye toplaması vb.)

Herkes lider olamaz, toplum için bu asla işe yaramaz. Ve kimse mükemmel değildir, hepimiz pişman olduğumuz şeyler yaptık. Ancak körü körüne bağlılık telafisi mümkün olmayan zararlara yol açabilir.

Sizce toplum olarak, bazılarımızın ait olmak için genel kabul görmüş ahlaki standartları göz ardı etmesine neden olacak ne arıyoruz?

6) Sizce Lucinda'nın gardırobu onun hakkında ne söylüyor? Sadece kırsal bir bölgede çok sofistike giyinmekle kalmıyor, aynı zamanda renk paleti de özenle seçilmiş. Bu size ne ifade ediyor? En beğendiğiniz kıyafet hangisiydi?

7) Cadılar Meclisi hakkında ne düşünüyorsunuz? Misted Pines ve gelecek romanlarda daha büyük bir rol oynayacaklarını düşünüyor musunuz?

8) Gerçek suç belgeselleri izliyor ve/veya podcast dinliyor musunuz?

9) Harry'nin yeni bir aşk bulmasını mı istiyorsun? Jaeger? Porter için bir aşk hikayesine ne dersin? Jason için? Jesse için? Kleo? Sırada hangisi var?

JrislenAs\$+\$eij.nel
NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

Morc için Rcaa The Burg Serisi
Kristen Hsnley şüphesi.

Senin için
Colt RNA'nın bir hikayesi Şubat

Daha Fazla Kristen Ashley Gerilim Dene

'BURG SERİSİ

Senin için **Burg Serisi Birinci Kitap**

Teğmen Alexander Colton ve February Owens lise aşıklarıydı. Küçük kasabalarındaki herkes tanıştıkları andan itibaren birbirleri için yaratıldıklarını biliyordu. Ama bir şey oldu ve Feb Colt'un kalbini kırdı, sonra da vahşileşti ve trajedi başladı. Colt, Feb'i alaşağı eden adamdan intikamını aldı ama Colt onun için her şeyi göze almış olsa da Feb ona sırtını döndü ve kasabayı terk etti.

On beş yıl sonra Feb, aile barını işletmeye yardım etmek için geri döner. Ancak Colt'la aralarındaki köprünün altından çok sular akmıştır ve herkes bir daha asla bir araya gelemeyeceklerini bilmektedir.

Ta ki biri Feb'in hayatındaki insanları doğramaya başlayana kadar. Colt hâlâ Colt'tur ve Feb hâlâ Feb'tir, bu yüzden kasaba Colt'un Feb'i güvende tutmaya çalışırken katili bulmak için her şeyi yapmasını izler.

Cesetler arttıkça, Federaller harekete geçtikçe ve bu arada çok sayıda kurban alan çok hasta bir adamı ortaya çıkaran dolambaçlı bir hikaye çözüldükçe, Feb ve Colt aralarındaki kalıcı çekimle ve onları birbirine bağlayan güzel ama kayıp geçmişle savaşırlar.

Senin için

Birinci Bölüm

Angie

O güne kadar Alexander Colton'dan kaçmayı bir sanat haline getirmiştım. Angie yüzünden tüm çalışmalarım boşa gidecekti. Zavallı, tatlı, aptal, ölü Angie.

* * * * *

Martin Fink ve Christopher Renicki çağırma yanıt veren ilk iki üniformalı oldu. Marty ve Chris'i uzun zamandır tanıyordum. Ortak olmaları iyiydi. Chris zekiydi, Marty ise o kadar değil.

Ara sokaktaydık, Chris olay yeri incelemesi yapıyordu, Marty de yanımda duruyordu. Işıkları sessizce yanıp sönen birkaç ekip arabası çöp konteynerinin iki yanına yanaşmıştı. Artan kalabalığı zapt etmek için başka üniformalılar da gönderilmişti ve Alec gelene kadar olay yeri şeridi emniyete alınmıştı.

Başka bir yere park etmişti ve beklediğim gibi bara gelmedi. Birincisi, barın anahtarları ondaydı. Bir diğeri, barı neredeyse benim kadar iyi biliyordu ve sadece bir yılını burada geçirdiği için değil.

Zamanımın büyük bir kısmını barın sonunda oturarak geçirdim, kardeşim barın içinde onun önünde duruyordu, ikisi de bira içiyor ve uzakta durduğum için duyamadığım şeyler hakkında konuşuyorlardı.

Bir başka sürpriz de ortağı Sully'nin yanında olmamasıydı.

Marty ve bana doğru yürürken onu izledim.

Kasabadaki dedektifler -ki sayıları çok fazla değildi- üzerlerine tam oturmayan, ucuz takım elbiseler ya da kravatlı güzel pantolonlar ve gömlekler giyiyorlardı.

Alec değil.

Kot pantolon, botlar, geniş deri kemer, kendisi için dikilmiş gibi görünen spor ceket (muhtemelen Susie Shepherd'ın hediyesi) ve güzel bir gömlek.

Alec çocukken bile büyük bir adamdı, sürekli büyüyordu. Babam durmazsa başının bulutlara değeceğini söylerdi. Annem Alec ve kardeşim Morrie'nin en iyi arkadaş olduklarını düşünürdü çünkü ikisi de sınıftaki en büyük çocuklardı ve bu şekilde büyüdüler. Ancak Morrie hem büyüdü hem de büyüdü. Alec'in boyu uzadı ve genişledi ama zayıf kaldı. Alec, lise boyunca ve hayatın her alanında Morrie'nin hücum yan hakemiydi. Morrie angarya işlerle uğraşırdı ama asla şan şöhret sahibi olmazdı. Alec nasıl blok yapılacağını biliyordu ve bu konuda gerçekten iyiydi ama arada bir parlama şansı buluyordu.

Alec'in siyah saçları çok uzundu ama çocukken bile hep çok uzun bırakmıştı. Ama bunu o zaman yapmıştı çünkü annesi çok boktan bir anneydi. Saçlarını kestirmeyi hiç aklına getirmezdi. Annem sonunda Morrie'yi aldığı anda Alec'i de berbere götürdü. Daha sonra sırf Alec olduğu için saçlarını uzun tuttu. Şimdi kulaklarının ve boynunun etrafında kıvrılıyordu ve Alec'in her şeyinde olduğu gibi biraz vahşi görünüyordu.

Orada durdum ve bana ve Marty'ye doğru ilerleyişini sessizce izledim, gözleri benden hiç ayrılmıyordu. Angie'ye bakmadı bile.

"Şubat," dedi kısa bir baş sallamasıyla.

"Alec," diye cevap verdim.

Gözleri tuhaf bir renkteydi; açık kahverengi ve biraz da altın. Babasının da aynı gözleri vardı ama babasının gözleri tam olarak Alec'inkiler gibi değildi. Alec'in babasının gözleri acımasızdı.

Ona Alec dediğimde gözleri de ağzı gibi sertleşirdi. Hep öyle olurdu. Herkes ona Colt derdi. *Herkes*. Annem ve babam bile yıllar önce olanlardan sonra ona Colt demeye başladılar.

Artık ona sadece ailesi ve ben Alec diyorduk, babası ikinci kez hapse girdiğinden ve annesi hiç ayık olmadığından ve onunla hiç konuşmadığından ailesiyle pek konuşmuyordu. Ben de onunla pek konuşmuyordum.

Ona Alec dememden nefret ederdi ama ona Alec dememin nedeni kaltak olmak falan değildi, sadece o benim için Alec'ti, her zaman öyleydi.

"Colt," dedi Chris dikkatini çekerek ve Alec ona baktı. İşte o zaman Angie'yi gördü.

Ben de ona baktım ve keşke dedim. Zaten yeterince, çok fazla şey görmüştüm, asla unutamayacağım kadar çok şey.

Angie ile aynı liseye gitmiştik. Bir zamanlar arkadaştık, iyi arkadaştık. Hala öyleydik diyebiliriz ama iyi arkadaş değildik.

Hayır, artık hiçbir şey değildik çünkü o artık ölmüştü. Alec'in orta kısmı görüş alanıma girdi ve Angie'yi görmemi engelledi. Gözlerimi Alec'in hala sert olan yüzüne kaldırdım ama şimdi sert bakışlarını Marty'ye yöneltiyordu.

"O neden burada?" diye sordu, sesi sinirli geliyordu.

"Ne?" Marty her zamanki gibi kafası karışmış bir sesle sordu.

"Tanrım, Marty," diye mırıldandı Alec, sesi hâlâ kızgın geliyordu ve gözleri bana dikilmişti. "İçeri gir, Feb."

Ona baktım ve kılımı bile kıpırdatmadım.

"Şubat, içeri," diye tekrarladı.

Hâlâ ona bakıyordum.

Bana doğru bir adım attı ve alçak sesle "Şubat" dedi.

Vücudum sarsıldı ve başımı salladım. İçerisi iyi olacaktı. İçerisi harika olurdu.

İçeri girdim, doğruca Morrie ve benim ofisime -annemle babamın eski , Morrie, Alec ve benim neredeyse içinde ofis- ve kahveye gittim. Ağzımın arkasındaki kusmuğun tadını hâlâ alabiliyordum. Aslında kusmamıştım ama kusma tehlikesi vardı.

Morrie içeri girdiğinde bir fincan dolduruyordum.

Alec büyüktü ama kardeşim devasaydı. Ayrıca gösterişçiydi.

Bana doğru yürüdü, elimdeki kahve fincanını aldı, yere bıraktı, diğer elimdeki cezveyi çekti, filtrenin altına kaydırды ve sonra beni kucakladı.

Sanırım o zaman ağlamaya başlamalıyım. Ama ağlamadım.

"İyi misin Feb?" Morrie sordu, ben de başımı salladım, yanağım onun , fıçı gibi göğsüne yaslandı.

Kısa bir süre neden orada olduğunu merak ettim. Açma sırası onda değildi, bendeydi.

Tahminimce, Alec onu aramıştı.

"Abla," diye fısıldadı başımı salladığımda ve gözlerimi kapattım. Artık bana çok sık "abla" demiyordu. Çocukluğumuzdan beri dememişti. Bunu özlemiştim.

Yine de gözyaşı .

"Kahve ister misin?" Ben sordum.

Morrie geri çekildi ve bana baktı.

Gördüklerinden hoşlanmadı, bunu biliyordum ama yine de "Evet" dedi.

Ona bir fincan hazırladım ve Alec kapı çerçevesini doldurduğunda yudum alıyorduk.

Işıktaki sol gözünün altındaki yara izini gördüm. Küçük, buruşuk bir hilaldi, yaklaşık başparmağınız büyüklüğündeydi. O kadar küçük olması tuhaf gelmişti, yapıldığı zaman çok kanadığını düşününce.

Onu her gördüğümde olduğu gibi, beynimde geriye dönüşlere neden oldu. On altı yaşındaki Alec'in annemle babamın banyosundaki klozette sessizce oturduğu ve on dört yaşındaki benim orada durup annemin ıslak bezlerinden biriyle Alec'in yüzündeki kanı sildiğim görüntüler. Morrie içeri giriyor, bana buz veriyor, ben onu sarıp Alec'in şişen gözünün altındaki açık kesiğe tutuyorum. Babam içeri girdi, Alec'i, kanlı yüzünü, yırtılmış, kanayan ve şişmiş parmak eklemlerini, hareket ederse işkence olacakmış gibi vücudunu tutuş şeklini gördü ve "Polis senin evine gidiyor Colt, sen de benimle geliyorsun. Jackie ve çocukları hastaneye götür."

Babam ona ilk kez o zaman Colt dedi. O zamandan beri ona başka bir isimle hitap etmedi.

"Tanrım, ne oluyor Colt?" Morrie onu görünce şöyle dedi. "Annemle babamın barı mı? Ciddi misin? Bunu kim yapar ki?"

Alec'in bakışları Morrie'ye kaydı ve başını salladı.

Bunun iyi bir soru olduğunu düşündüm. Barlarının arkasında bir ceset mi? Çılgınca. Annem ve babam bu kasabada çok sevilirdi. Onların ailesi de öyleydi. Morrie de öyleydi.

Ben mi? Emin değildim. Belki de öyleydim. Ya da en azından bir zamanlar öyleydim.

"Dokuz bir bir dedin," dedi Alec ve gözleriyle tam olarak buluşmasam da ona baktım.

"Evet."

"Onu buldun mu?" Alec sordu.

"Evet."

"Ara sokakta ne yapıyordun?"

Görmeden ona baktım ve sonra "Darryl" dedim.

"Siktir. Lanet olası Darryl," diye mırıldandı Morrie, şimdi sesi kızgın geliyordu. "Darryl mi?" Alec sordu.

"Geceleri çöpü asla dışarı çıkarmıyor. Ona her gece söylüyorum. Adamın kulaklarının arasında hiçbir şey yok," diye açıkladı Morrie, Darryl hakkında Tanrı'nın dürüst gerçeğini söyleyerek ve bir elini kalın sarı saçlarının arasından geçirerek. "Arka kapıya bırakır ve unutur. Sabah ilk gelen kişi, genellikle ben ya da Feb, onu ."

Bu tam olarak doğru değildi. Sabahları ilk gelen kişi genellikle bendim, Morrie değil. Yine de, itiraf etmeliyim ki, ara sıra, yani nadir izin günlerimde, bu .

"Dün gece açık mıydın?" Alec bana sordu ve ben başımı salladım. "Gece izinliyim," dedim ona.

Morrie, "Ben açtım," diye araya .

Alec, Morrie'ye döndü. "Angie burada mı?"

Morrie başıyla onayladı. "Dostum, o hep burada."

Bu doğrudu. Angie sıradan biriydi. Ayrıca düzenli olarak sürtük kıyafetleri giyiyor, düzenli olarak kafayı buluyor ve düzenli olarak kendisine işkence eden iblisleri becerecek birilerini tavlıyordu. Gerçi bu çabalar hiçbir zaman uzun sürmezdi çünkü her zaman geri dönerdi, genellikle de ertesi gece. Çok yakından bakmadığınız ve yaşam tarzının cildine ne yaptığını görmediğiniz sürece Angie'nin gözleri zor değildi. Angie için seçenek sıkıntısı yoktu.

"Eve biriyle mi gitti?" Alec, Morrie'ye sordu.

Morrie, üzerinde fermuarlı kapüşonlu bir sweatshirt olan bir tişört giymesine ve eli hiç hareket etmemesine rağmen, boynunu rahatsız olduğunda yaptığı o komik şekilde, çok sıkı bir yakayı ve kravatı çekiştiriyormuş gibi hareket ettirdi.

Sonra "Cory" dedi.

" olsun," diye mırıldandı Alec ve bunu tekrar söyleyebilirdi.

Cory'nin karısı Bethany üçüncü çocuklarına hamileydi. Bethany aynı zamanda bir çılgılıkçıydı. Ve Bethany sinir krizi geçirecekti. Bu Cory'nin ilk sapkınlığı değildi. Cory ne zaman cesaretini toplayacak kadar sarhoş olsa bana asılırdı. Angie'yle de ilk kez yatmıyordu. Bu aynı zamanda Bethany'nin Angie'yi ilk de olmayacaktı. Gerçi Angie'nin ertesi sabah bir sokakta ölü bulunması ve Cory'nin bir cinayet soruşturmasına dahil olması da ilk kez olacaktı.

"Dün gece birini gördün mü? Tanıdık olmayan? Kötü bir his mi uyandırdı?" Alec, Morrie'ye sordu ve bunun kardeş dili olduğunu biliyordum.

Alec, Morrie'ye biri hakkında kötü hisleri olduğunu söylediğinde kariyerini ortaya koyardı. İkisi de insanları kitap gibi okuyabiliyordu, bunu sonsuza dek yapabilirlerdi. İkisine de başarılı bir şekilde yalan söyleyememiştim, bir kez bile, denemiştim. Alec'in polis olması şaşırtıcı değildi. Ailesi ve eskiden nasıl biri olduğu düşünülduğünde bunu anlayamasanız bile doğuştan gelen bir şeydi. Morrie'nin barı devralması da şaşırtıcı değildi. Çok büyük olmayan ama küçük de olmayan kasabamızda bile müşteri kitlesi düzenliydi. Yine de sorun , özellikle de yarışlar varken ve herkes içeri girebiliyorken. İyiyi kötüden ayırt edebilmeliydiniz ki kötülerini olay çıkmadan yakalayabilesiniz.

"Hayır, kimse yok. Jack ve Jackie'lerde normal bir gece," diye yanıtladı Morrie.

Alec bana baktı. "Çöp nerede?"

Tekrar baktım ve "Çöp mü?" diye tekrarladım.

"Çöpü atmak için ara sokağa gittiğinizi söylemişsiniz. Suç mahalli, görebildiğim kadarıyla, değiştirilmemiş. Nerede?"

Alec konuşmayı kesti çünkü ben hareket etmeye başladım. Pek bir şey düşünmüyordum. Neden hareket ettiğimi bile bilmiyordum.

Kahve fincanımı yere bıraktım, Alec'in yanından geçip bara gittim. Ağır panel çoktan kalkmış ve 911'i aramak için içeri girdiğimde koyduğumu tahmin ettiğim menteşelerinin üzerinde duruyordu. Barın arkasına yürüdüm ve telefonun yanında yerde duran iki büyük çöp torbasına baktım.

geri taşıdığımı ve arama yapmak için yere bıraktığımı fark etmemiştim bile.

Arkamı döndüğümde Alec'in yakınımda durduğunu ve gözlerini çöp kutusuna diktiğini gördüm.

"Az önce kapıya gittim," dedim boğazına, boynunun büküldüğünü, çenesinin bana bakmak için eğildiğini gördüm ama gözlerim hareket etmedi. "Az önce kapıya gittim," diye tekrarladım, sonra başım sarsıldı, kulağım omzuma doğru gitti ve ani hareketle ensemden garip bir acı hissettim. "Az önce kapıya gittim," dedim tekrar, aptalca bir nedenle şimdi fısıldayarak, "kapıyı açtım ve onu gördüm."

İşte o zaman ağladım.

Hiçbir şey hissetmedim, hiçbir şey görmedim, hiçbir şey duymadım, ağızımdaki kahvenin tadını almadım, sadece beynim doluyken ağladım.

Onu gördüm. Angie'yi, kanını ve açıkta kalan her *yerini* gördüm. Asla görmemem gereken yerlerini. Derisi olan kısımları, olmayan kısımları, her şeyi, her şeyi, çöp konteynerinin yanındaki sokakta cansız yatıyordu.

Sonra Alec'in "Onu yakaladım" dediğini duydum ve kollarının bana dolandığını fark ettim.

Kendimi geri çektim ve uzaklaştım. Alec ile mesafe, Alec ile cehennem *herkesle* ama *özellikle* Alec'le iyiydi.

Gözyaşlarımı kontrol etmek için gözlerimi kaydırdım, ona bakmadım. "Ben iyiyim."

Bir süre sessizlik oldu ama Morrie bana yaklaştı. Cüssesinin barın arkasındaki uzun boşluğu doldurduğunu hissedebiliyordum.

"Bana sabahını anlatmalısın," dedi Alec ve ben anlatmak istemedim ama gözlerimi onunkilere diktim.

"Ne?"

"Bana sabahını anlat, Feb," diye tekrarladi Alec. "Açılışa hazırlanmak için geldim-" diye başladım.

"Tüm sabahınız," diye araya girdi Alec.

Ağzımın açıldığını, dudaklarımın ayrıldığını hissettim. Daha önce yaptığımı bildiğim halde sanki ilk kez yapıyormuşum gibi derimin derimden ayrılma hissini hissedebiliyordum. Ama o zaman öyle hissetmemiştim. Sanki ilk kez yapıyormuşum ve dudaklarım ağır çekimde ayrılmış gibi hissediyordum.

Keşke kahvemi yanımda getirseydim diye düşündüm. "Uyandım-"

"Saat kaçta?"

Başımı salladım. "Normal saat. Saat yedi, yedi buçuk."

"Yedi buçukta mı kalkıyorsun?" Morrie sanki bir vidam gevşemiş gibi sordu.

"Evet."

"Kahretsin Feb, bizim bir barımız var," dedi Morrie. "Yedi buçukta nasıl kalkıyorsunuz?"

"Bilmiyorum, sadece yapıyorum." Ve yaptım da. Sabah üç buçukta başımı yastığa koysam bile yedi ile yedi buçuk arasında uyanıyordum. Bu bir lanetti.

"Uyandın. Sırada ne var?" Alec araya girerek Morrie'ye *sus* bakışı attı. Yıllar boyunca bunu yaptığını çok görmüştüm. Genellikle Morrie çenesini kapatmazdı. Bu sefer sustu.

"Kediyi besledim-"

"Bunu tek başına mı yaptın?" Alec sordu.

Ona baktım ve sonra "Kediyi beslemek mi?" dedim.

Başını salladı ama sert bir hareketti, sarsıntılıydı. "Uyan."

Nefesimi içime çektim, soruya cevap vermek istemiyordum, Alec'in bu bilgiye sahip olmasını istemiyordum, verebileceğim her iki cevabı da. Ama vermek zorunda olduğumu bilerek başımı salladım.

Başını salladı, bu hareket de sert ve sarsıntılıydı. "Kedini besledikten sonra ne yaptın?"

"Yoga yaptım."

Alec'in kaşları birbirine çarptı ve şimdi bana sanki bir vidam gevşemiş gibi bakıyordu. "Yoga mı yapıyorsun?"

"Şey...evet."

"Tanrım" diye mırıldanarak gözlerini kaçırdı.

Yoganın nesi olduğunu bilmiyordum ama sormadım da. Bunun bitmesini istedim. Aslında, günün bitmesini istedim, yılın, bundan bir yıl sonra tüm bunların soluklaşmasını ve çok daha az gerçek olmasını istedim.

"Dediğim gibi, yoga yaptım, duş aldım ve sonra Meems'e yürüdüm."

"Meems'e giderken seni gören oldu mu?" Alec sordu.

"Bu da demek oluyor?" Morrie'nin sesi sinirlenmiş gibi çıkıyordu.

"Bırakın soruları ben sorayım. Her şey bitecek ve yolumuza devam edebileceğiz," diye yanıtladı Alec.

"Jessie," diye araya girdim, hâlâ hikâyemi anlatma görevindeydim ki bu iş bitsin ve yolumuza devam edebilelim. "Onun evine yürüdüm ve sonra Jessie benimle Meems'e yürüdü."

Jessie Rourke ve Mimi VanderWal benim en iyi arkadaşlarımdı, liseden beri öyleydiler.

"Sen ve Jessie Meems'e gittiniz, sırada ne var?" Alec sordu.

"Meems'lerde takıldık, kahve içtik, kek yedik ve her günkü gibi ," diye cevap verdim. Her günkü gibiydi ama bazen Jessie gelmiyordu ve sadece ben ve

günlüklerim, bir kitap ya da gazete ve Meems'te bir fincan kahve çörek.

Jessie'nin orada olduğu zamanları tercih ederdim. Meems mekanın sahibiydi ve ben oraya gittiğimde çok kalabalıktı, bu yüzden vakti yoktu. Masama "rezerve" yazan bir plaket koymuştu, oysa herkes onun benim masam olduğunu biliyordu ve sabahları benden başka kimse oraya oturmazdı. Plakete ihtiyacı yoktu, çocuklarından biri masaya "Feb's Spot, burada otur ve öl" yazmıştı. Meems'in çocukları biraz vahşiydi ama komiktiler.

"Meems'ten ne zaman ayrıldın?" Alec sordu.

Omuz silktim. "Saat on, muhtemelen civarlarda. Doğruca buraya geldim." Doğruca J&J'ye gelmek uzak değildi. Mimi'nin Kahve Evi'nden iki kapı aşağıdaydı. "Kapıyı açtım, kahveyi ısıtmaya başladım ve muhtemelen orada olduğunu bildiğim çöpü dışarı çıkarmak için arka salona gittim. Oradaydı. Kapıyı açtım, poşetleri aldım ve-"

Durdum ve yanımdaki çöp torbalarına baktım. Gerisini söylememe gerek yoktu.

Alec'in sesi bana doğru geldi. "Başka bir şey görüyor musun, Feb?"

Bir nefes aldım çünkü buna ihtiyacım vardı ve bunun büyük bir nefes olduğunu düşündüm ama sığ geldi. Göğsüm boş gibiydi, nefes alıp verebiliyordum ama onu dolduracak kadar nefes yoktu, bir daha da olmayacaktı ve ona baktım.

"Başka bir şey var mı? Dışarı çıktığınızda sokakta kimse var mıydı?"

Morrie bana yaklaştı ve kolunu omuzlarıma doladı. "Tanrım, Colt. Ne diyorsun lan sen?"

"O sıcak," diye cevap verdi Alec, kelimeleri kırılmıştı, kısaydı, sanki söylemek istemiyormuş ama söylemek zorundaymış ve ağzından olabildiğince hızlı çıkmasını gibi ısırılmıştı.

"Sıcak mı?" Ben sordum.

Dişlerinin alt dudağına batışını izledim. Bunu neden yaptığını biliyordum. Hayatım boyunca onu bunu yaparken çok görmüştüm. Cidden ama *cidden* kafası güzel olduğunda yapardı.

"Ceset," dedi. "Angie." "Ne?" Morrie sordu.

"Hâlâ sıcak," diye yanıtladı Alec. "Öleli çok olmamış."

"Aman Tanrım," diye fısıldadım. Göğsümdeki o boşluk hissi yanmaya başladı. Kusmuk boğazıma geri döndü ve onu yutmak zorunda kaldım.

"Benimle *taşak* mı geçiyorsun?" Morrie patladı.

"Bir şey görüyor musun, Feb? Bir şey duydun mu? Herhangi bir hareket? Herhangi bir şey?" Alec zorladı. Cevap istiyordu ama bunu sessiz ve nazik bir şekilde .

"Tanrı ," diye küfretti Morrie.

"Morrie, yardımcı olmuyorsun," dedi Alec ona.

"Siktir et, Colt. Kız kardeşim yeni bir cinayet mahallinin kapısını açtı!" Morrie böğürdü. "Adamın dışarıda olabileceğini mi söylüyorsun?"

Kaslarımın tutulduğunu hissettim.

Alec bunu ya gördü ya da hissetti ve "Morrie, Tanrı aşkına, hiç yardımcı olmuyorsun," dediğinde sesi korkutucu bir hal aldı.

Morrie ve Alec anaokulundan beri çok iyi arkadaş olabilirlerdi ama çok kavga ederlerdi. Hiçbir zaman hoş değildi ve fizikselleşebiliyordu. Bir süredir böyle bir şey olmamıştı ama yine de bir süredir bu kadar büyük bir şey olmamıştı.

"Ben bir şey görmedim," dedim hemen ve de. Ve o anda, memnun oldum.

Angie'ye bunu yapanın yanına kâr kalmasını istemiyordum ve eğer bir şey görmüş olsaydım, bokuma karışsa da yalan söylemeyecektim. Ama hiçbir şey görmedim ve bu beni rahatlattı.

Kötü bir değildim. Ama iyi bir insan da değildim. Alec'in yaptığı gibi iyi şeyler yapmadım. Ben sadece normal bir insandım, kendimi kendime sakladım. Ayrıca tüm yetişkinlik hayatım boyunca barmenlik yaptım ve bir barda büyüdüm, şimdi yarı işletmecilik yaptığımdan bahsetmiyorum bile. Bu yüzden başka şeyleri de kendime saklıyordum. Bu bir iş tehlikesiydi. Herkes kafası güzelken size her şeyi anlatırdı. Bilmek istemeyeceğiniz şeyler.

Ama Angie için doğru olanı yapardım.

Umarım Alec bunu biliyordur.

Doğrudan gözlerimin içine baktı ve ben de izin verdim. Bu bir süre devam etti ve çok rahatsız ediciydi. Saklayacak bir şeyim olduğundan değil, sadece bu günlerde Alec ne zaman doğrudan gözlerimin içine baksa, bu beni çok rahatsız ediyordu. Yıllardır çoğunlukla bundan kaçınmayı başarmıştım, ama şimdi işte oradaydı.

"Colt o pisiği bulana kadar benimle kalıyorsun," dedi Morrie ve ben de Alec'le göz temasını kesip kardeşime baktım.

". "

"Ya onunla kalırsın ya da benimle." Bu Alec'ten geldi.

Bakışlarımı ona çevirdim, bir an için savruldum çünkü ben Alec'ten kaçma sanatını mükemmelleştirirken, onun da bu jeste karşılık verdiğini fark ettim.

"Bunu da yapmayacağım."

"İki seçenek var Feb," dedi Morrie, kolu omuzlarıma dolanırken.

"Ben bir şey *görmedim*!" Sesim yükselmeye başlamıştı.

"Şansa bırakmam." Morrie'nin sesi kolay kolay ikna olacakmış gibi gelmiyordu.

"Bu çok saçma," diye mırıldandım, sinirlenmeye başlamıştım.

Normal bir insandım ve kendimi kendime saklıyordum, yani kendimi kendime saklamayı *seviyordum*. Kardeşimle yaşamayı ve *kesinlikle* Alec'le yaşamayı değil.

"Saçma mı?" Alec'in sesi garip bir şekilde yumuşak ve zorlayıcıydı, dikkatimi ona çekti ve yüzü yine sertleşti. *Bana* kızgındı.

Ve nedenini biliyordum.

Ara sokaktaki tüm korkunç, kanlı kanıtları görmüştüm. "Ben Morrie'yle kalacağım."

Morrie'nin kolu omuzlarımı sıktı.

Alec yine dudağını ısırdı, hâlâ bir şeye kızgındı, o anda ne olduğunu bilmiyordum ama bakmaya devam ediyordu. Sonra dudağını bıraktı ve dişlerini sıktı, her iki çenesi de esnedi ve kelimeleri ısırp ısırmadığını merak ettim.

Yaptığı şeyin bu olup olmadığını anladı, çünkü hiçbir şey söylemeden önce bana sonra da Morrie'ye başını salladı ve uzaklaştı.

[Sizin İçin kitabını satın almak için buraya tıklayın](#)

Yazar Hakkında

Kristen Ashley, *Rock Chick*, *Colorado Mountain*, *Dream Man*, *Chaos*, *Unfinished Heroes*, *The 'Burg*, *Magdalene*, *Fantasyland*, *The Three*, *Ghost and Reincarnation*, *The Rising*, *Dream Team*, *Moonlight and Motor Oil*, *River Rain*, *Wild West MC*, *Misted Pines* ve *Honey* serilerinin yanı sıra birçok bağımsız romanın da dahil olduğu seksenden fazla aşk romanının *New York Times* çoksatan yazarıdır. Hem bağımsız hem de geleneksel olarak kitap yayınlayan melez bir yazardır, kitapları on dört dile çevrilmiştir ve beş milyondan fazla kitap satmıştır.

Kristen'in *Law Man* adlı romanı en iyi Romantik Gerilim dalında *RT Book Reviews* Reviewer's Choice Ödülü'nü kazanmış, bağımsız olarak yayınlanan *Hold On* adlı romanı *RT Book Reviews* en iyi Bağımsız Çağdaş Romans dalında aday gösterilmiş ve geleneksel olarak yayınlanan *Breathe* adlı romanı en iyi Çağdaş Romans dalında aday gösterilmiştir. Kristen'in *Motorcycle Man*, *The Will* ve *Ride Steady* (*Romance Reviews*'dan Reader's Choice ödülünü kazandı) adlı kitapları Goodreads Choice Ödülleri'nde Romantizm kategorisinde finale kaldı.

Gary'de doğan ve Brownsburg, Indiana'da büyüyen Kristen, Purdue Üniversitesi'nin dördüncü kuşak mezunudur. zamandan beri Denver'da, İngiltere'nin Batı Ülkesi'nde yaşad ve şimdi Phoenix'te ikamet ediyor. Bağımsız yayıncılık kariyerine başlamadan önce on sekiz yıl boyunca hayır kurumu yöneticisi olarak çalıştı. Şimdi tam zamanlı olarak yazıyor.

Türü romantizm olsa da, Kristen'in tüm romanlarında hakim olan temalar dostluk, aile ve güçlü bir kız kardeşliktir. Bu amaçla ve okurlarına destekleri için teşekkür etmenin bir yolu olarak Kristen, okurlarına geri vermek ve güçlü bir kadın topluluğunu teşvik etmek için tasarlanmış bir dizi program olan Rock Chick Nation'ı yarattı.

Rock Chick Nation'ın misyonu, en iyi hayatınızı yaşamak, gerçek benliğinize sadık kalmak, güzelliğinizin farkına varmak ve ister arkadaş ve aile olarak yanınızda olsunlar ister binlerce mil uzakta ve kim olduklarını bilmeseniz de kız kardeşinizin arkasını kollamaktır.

RC Nation'ın programları arasında Kristen'in kız kardeşliği bir araya getirmek için düzenlediği partiler ve buluşmalarla dolu hafta sonları olan Rock Chick Rendezvous, Kristen'in aday gösterilen kadınlar için özel bir gece düzenlediği akşamlar olan Rock Chick Recharges ve Kristen'in okurlarının aday gösterdiği kâr amacı gütmeyen kadın kuruluşları için fon toplayan ve devam eden bir program olan Rock Chick Rewards yer alıyor. Kristen'in Rock Chick Rewards'ı hayır kurumlarına yüz binlerce dolar bağışladı ve bu sayı artmaya devam ediyor.

Kristen, eserleri ve Rock Chick Nation hakkında daha fazla bilgiyi [KristenAshley .net](http://KristenAshley.net) adresinde okuyabilirsiniz

Diğer Yazar: Kristen Ashley

Rock Chick Serisi:

Rock Chick

Rock Chick Rescue Rock

Chick Redemption Rock

Chick Renegade

Rock Chick İntikamı

Rock Chick

Hesaplaşması Rock

Chick Pişmanlığı

Rock Chick Devrimi Rock

Chick Yeniden Uyanıyor

Rock Chick Yeniden

Doğuyor

The 'Burg Series:

Senin

İçin Huzur

İçinde

Golden Trail

Gönül Oyunları

The Promise

Hold On

Kaos Serisi:

İçindeki

Rüzgârı Ateşi

Sahiplen

Ride Steady

Walk Through Fire

Unutulmayacak Bir Noel

Zorlu Sürüş
Rüzgar Gibi Vahşi
Ücretsiz
Vahşi Ateş
Vahşi
Rüzgar

Colorado Dağ Serisi:

Kumar Tatlı
Rüyalar Lady
Luck
Breathe Jagged
Kaleydoskop
Bounty

Rüya Adam Serisi:

Gizemli Adam
Vahşi Adam
Kanun Adam
Motosikletli Adam
Sessiz Adam

Rüya Takımı Serisi:

Rüya Yapıcı Rüya
Kovalayıcı
Dream Bites Yemek
Kitabı Dream
Spinner Dream
Keeper

Hayal Diyarı Serisi:

En Çılgın Hayaller

Altın Hanedanlık

Fantastik

Kırık Güvercin

Gece Yarısı

Ruhu

Karanlıktaki Gossamer

Hayaletler ve Reenkarnasyon Serisi:

Sommersgate House

Lacybourne Malikanesi

Penmort Kalesi

Masal Canlanıyor

Şanslı Yıldızlar

Bal Serisi:

Derin Uç En

Uzak Sınır En

Büyük Risk

Magdalene Serisi:

Yükselen İrade

Aradaki Zaman

Mathilda, Süper Cadı:

Mathilda'nın Gölgeler Kitabı

Mathilda Karanlık Lord'un Yükselişi

Misted Pines Serisi

Sisteki Ormandaki Kız

Kız

Ay Işığı ve Motor Yağı Serisi:

The Hookup

Yavaş Yanma

Yükseliş Serisi:

Her Şeyin Başlangıcı Plan

Başlıyor

Sonun Şafağı Yükseliş

Nehir Yağmuru Serisi:

Tırmanıştan Sonra

Tırmanıştan Sonra Özel Baskı

Dinginliğin Peşinde

Sıçrama

SağlamakYapmak

Eşleşmeyi

Üç Seri:

Güneş Gökyüzünden Düşene

Kadar Her Şeyimle

Vahşi ve Özgür

Bitmemiş Kahraman Serisi:

Şövaly

e

Creed

Baskı

nı

Deacon

Sebring

Vahşi Batı MC Serisi:

Hala Ayakta

Duman ve Çelik

Kristen Ashley'diğer kitapların :

Cennet ve

Cehennem Play It

Safe Üç Dilek

Karmaşık

Loose Ends

Hızlı Şerit

Mükemmel

Birliktelik Gerçek

Olamayacak Kadar İyi

